

فرهنگ کتابهای فارسی

از قرن چهارم تا ۱۳۰۰ ه. ش.

درباره کتابهای یک هزار ساله ادب فارسی

محمود مدبری

بخش دو

شیرین و فرهاد: s.-o-farhad

مثنوی است از جمله مثنویهای سلیمی شاعر قرن نهم که در برابر «خسرو
و شیرین» نظامی سروده است.

منشی گری و خطاطی: monsi gari-va-xattati

رساله‌ای در فن و فواید خطاطی است از سامی نیشابوری در قرن دوازدهم.

۱

فرهنگ کتابهای فارسی - محمود مدداری

بخش دو

۸	۰۲۶
۱۳	۸

W 1

great (the)

1, 2, 3

فرهنگ کتابهای فارسی

از قرن چهارم تا ۱۳۰۰ هـ ش.

بخش دوم

محمود مدبری

۱۳۶۴

تلفن ۸۵۰۴۴۶

نشر و بیس - تهران صندوق پستی ۳۹۶ - ۱۵۲۴۵

فرهنگ کتابهای فارسی

محمود مدبری

چاپ اول ۳۰۰۰

چاپخانه آذر

حروف چینی مسعود تایپ ۸۳۸۶۹۰

صحافی نوید دانش

دوره ۲۰ جلدی ۱۵۰۰ ریال

شرح مثنوی معنوی : š. - e - masnavī - ye - ma'navī
متن از مولوی و شرح آن از سروری ترك در قرن دهم است.

شرح مثنوی معنوی : š. - e - masnavī - ye - ma'navī
متن از مولوی و شرح آن از آخوند ملاعلی نوری در عهد قاجار است.

شرح مثنوی معنوی : š. - e - masnavī - ye - ma'navī
این شرح از حاج مسلاهادی سبزواری، حکیم مشهور عهد ناصرالدین شاه قاجار است. (ج)

شرح مثنوی معنوی : š. - e - masnavī - ye - ma'navī
شرح منظومی است در دو بیت و هفتاد و یک بیت، از خالص طالبانی کرکوکی در قرن سیزدهم که هجده بیت آغازین مثنوی مولوی را گزارش نموده است.

شرح مخزن الاسرار : š. - e - maxzan - ol - asrār
«مخزن الاسرار» مثنوی مشهوری از نظامی گنجوی است که محمد بن قوام بن رستم بلخی بکری در قرن هشتم شرح کرده است.

شرح مخزن الاسرار : š. - e - maxzan - ol - asrār
متن از نظامی گنجوی و شرح آن از عبدالعزیز بن حسن بن طاهر جونپوری در قرن دهم است.

شرح مخزن الاسرار : š. - e - maxzan - ol - asrār
این شرح از قاضی ابراهیم تنی هندی در قرن یازدهم است و شرح کوتاهی می باشد.

شرح مخزن الاسرار : š. - e - maxzan - ol - asrār
از جمله شروح این مثنوی است از محمد بن محمد صالح عبرت دماوندی در قرن دوازدهم.

شرح مصباح الشریعه : š. - e - mesbāh - oš - šarī'a<e>
شرح مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه، اثر عبدالرزاق گیلانی رانکوی در

قرن یازدهم است.

شرح معميات : š. - e - mo'ammayāt

شرح معميات اسماء حسنی، تألیف محمود بن عثمان لامعی برسوی در قرن دهم است. «معمیات اسماء حسنی» مثنوی است درنود و نه بیت به بحر رمل در ذکر اسماء حسنی از «الله» تا «الصبور».

شرح منازل السائرین : š. - e - manāzel - os - sā'erīn

«منازل السائرین» اثری معروف در تصوف و عرفان است به تازی، از خواجه عبدالله انصاری که در قرن هشتم عبدالرزاق کاشانی آنرا به فارسی شرح کرده است. (ج)

شرح نصاب : š. - e - nesāb

شرح بر «نصاب الصبیان» فراهی است در لغت عربی به فارسی منظوم، اثر محمد بن فصیح بن محمد دشت بیاضی در قرن دهم.

شرح نصاب : š. - e - nesāb

از محمد بن جلال بن سلیمان قهستانی در قرن دهم است در شرح «نصاب الصبیان» فراهی در لغت منظوم عربی به فارسی.

شرح نصاب : š. - e - nesāb

از ابن امیر الحاج در قرن دهم که شرح بر «نصاب الصبیان» فراهی در لغت منظوم عربی به فارسی است.

شرح نصاب : š. - e - nesāb

شرح «نصاب الصبیان» فراهی است در لغت عربی به فارسی منظوم، از محمد مقیم جعفری در قرن یازدهم.

شرح نصاب : š. - e - nesāb

از شرف الدین علی بن حجة الله شولستانی در قرن یازدهم که شرحی بر «نصاب الصبیان» فراهی است.

شرح نصاب : š. - e - nesāb

اثر شیخ یوسف بن مانع قرشی است در قرن دوازدهم که از جمله شروح «نصاب الصبیان» فراهی به شمار می رود.

شرح نصاب : š. - e - nesāb

یکی از معروفترین شرحهای «نصاب الصبیان» فراهی در لغت عربی به فارسی منظوم است که محمدحسین بن محمدرضا شریف طالقانی در قرن سیزدهم ترتیب داده است. (ج)

شرح نصاب الصبیان : š. - e - nesāb - os - sebyān

یکی از شرحهایی است که بر «نصاب الصبیان» فراهی نوشته شده است، توسط کریم دشت بیاضی کوهستانی در قرن یازدهم.

شرح نظم الدرر : š. - e - nazm - od - dorar

← شرح قصیده ابن فارض

شرح نهج البلاغه : š. - e - nahj - ol - balā qa<e>

از عزالدین آملی بن جعفر بن شمس الدین آملی در قرن دهم است.

شرح نهج البلاغه : š. - e - nahj - ol - balā qa<e>

← تنبيه الغافلین

شرح وسیط : š. - e - vasīt

← شرح گلشن راز

شرح وصایا : š. - e - vasāyā

شرح وصایای عبدالخالق غجدوانی، اثری است از فضل الله بن روزبهان خنجی در باب پندهای عبدالخالق غجدوانی از مشایخ طریقه نقشبندیه.

شرح وقایع : š. - e - vaqāye'

← شرح احدیه بروقایع محمدیه

شرح هیات قوشچی : š. - e-ha <e> y'at - e- qūscī

اصل متن در نجوم است، از ملا علی قوشچی ریاضیدان بزرگ قرن نهم که در قرن بعد مصلح الدین محمدلاری آنرا شرح داده است.

شرحی بر اسکندرنامه : šarhī - bar - eskandar - nāma <e>

تألیف سراج الدین علی خان آرزو است که شرح و تفسیر مشکلات مثنوی «اسکندرنامه» نظامی گنجوی است. (ج)

شرحی بر مخزن الاسرار : š. - bar - maxzan - ol - asrār

تألیف محمد بدرخزانه بلخی از ادبای قرن یازدهم هند که شرحی است بر مثنوی «مخزن الاسرار» نظامی گنجوی.

شرف اللغات : šaraf - ol - loqāt

فرهنگ لغات عربی به فارسی و ترکی است، مشتمل بر سی هزار لغت، تألیف میر حسن در اوایل قرن سیزدهم.

شرف النبی : š. - on - nabī

شرف النبی و معجزاته، در احوال رسول الله (ص) است از ابوسعید خراسانی واعظ قرن پنجم که در قرن ششم شیخ زین الدین محمود بن محمد علی راوندی به پارسی روان و ساده ترجمه نموده است. (ج)

شرف ایران و افتخار ایرانیان :

← تحفة مظفریه

شرفنامه : s. - nāma <e>

بخش نخست «اسکندرنامه» نظامی گنجوی، شاعر نامدار قرن ششم است که به تقلید از «شاهنامه» فردوسی سروده شده و شامل زندگانی اسکندر از آغاز تا پایان است و در آن داستان و افسانه و تاریخ با هم آمیختگی دارد. این مثنوی از بهترین منظومه های فارسی به شمار می رود. (ج)

شرفنامه : š. - nāma <e>

یا منشآت، یا ترسل، منشآت و احکام و فرمانین سلطان حسین میرزا بایقراست

که خواجه عبدالله مروارید بیانی کرمانی در قرن دهم گرد آورده است. (ج)

شرفنامه : $\check{s}.$ - $n\bar{a}ma <e>$

اثری است تاریخی، از شرف الدین بن شمس الدین بدلیسی، یکی از امرای عهد صفوی، در تاریخ قوم کرد و صفویان تا اوایل قرن یازدهم. (ج)

شرفنامه : $\check{s}.$ - $n\bar{a}ma <e>$

یا منشآت، اثر روح الله منشی شیرازی در قرن یازدهم است.

شرفنامه محمدشاه : $\check{s}.$ - ye - $mohammad \check{s}\bar{a}h$

اثر میر محمد رضا، از شاعران قرن دوازدهم که منظومه‌ای است درباره ناصرالدین محمد شاه گورکانی و چندتن از نیاکانش.

شرفنامه منیری : $\check{s}.$ - ye - $monyari$

کتاب لغت مهمی است، شامل لغات فارسی، ترکی و عربی و همراه با شواهدی شعری، تألیف ابراهیم قوام الدین فاروقی، از مریدان شیخ شرف الدین احمد بن یحیی منیری در قرن نهم است.

الشریفه : $a\check{s}$ - $\check{s}ara\check{f}iyya <e>$

الشریفه فی تقاسیم العلوم الیقینیه، در تقسیم علوم است، از ابوعلی حسن بن ابراهیم بن ابوبکر سلماسی در اوایل قرن هفتم.

شریفیه : $\check{s}ar\check{f}iyya <e>$

یا عقاید اهل سنت و جماعت، اثر میرسید شریف جرجانی دانشمند قرن نهم، در حدوث و قدم عالم و حشر جسمانی.

شش اختر : $\check{s}a <e> \check{s}$ - $axtar$

مثنوی است داستانی به بحر رمل، از عبدالکریم سلطان حاکم بانه در قرن سیزدهم:

شش فتح کانگروه : $\check{s}.$ - $fath-e-k\bar{a}ngra <e>$

← ظفرنامه کانگروه

شش فصل : š. - fašl

از قدیم ترین آثار در باب اسطرلاب است، اثر محمد بن ایوب حاسب طبری ریاضیدان بزرگ قرن چهارم و پنجم.

شطحیات : šathiyyāt

(سخنانی از عرفا که ظاهر خلاف شرع دارند)
از تألیفات محمد دارا شکوه در قرن یازدهم است در تصوف.

شعاع : šo' ā'

یا قوس و قزح، از خواجه نصیرالدین طوسی دانشمند قرن هفتم است.

شعرای کرمان : šo'arā - ye - kermān

اثر میرزا عبدالرزاق گوهر کرمانی در قرن سیزدهم است.

شعشة ذوالفقار : ša' ša' a<e> - ye - zolfaqār

حماسهٔ دینی است به نظم و نثر، از محمد شفیع بن بهاءالدین محمد حسینی در عهد کریم خان زند.

شعلة دیدار : šo'la<e> - ye - dīdār

از مثنویهای هفتگانهٔ زلالی خوانساری شاعر قرن یازدهم است به بحر رمل و مشتمل بر چهار صد و چهل و چهار بیت.

الشفاء : aš - šefā'

الشفاء بتعریف حقوق المصطفی، در اصل به عربی است از قاضی عیاض بن موسی مراکشی از قرن ششم، در صفات پیامبر (ص) و وظایف مؤمنان، که در قرن یازدهم، ابوبکر بن محمد بهروچی به فارسی ترجمه کرده است.

شفاء الاسقام : šefā' - ol - asqām

(درمان بیماریها)

اثری طبی است از حکیم عبدالرزاق بن عبدالکریم بن عبدالرزاق پزشک کرمانی که به نام میرعلیشیر نوایی نوشته است.

شفاء الخانی : š. - ol - xanī

دربزشکی است، از شهاب الدین بن عبدالکریم قوام ناکوری در قرن هشتم.

شفاء الرجل : š. - or - rajol

← شفاء المرض

شفاء القلوب : š. - ol - qolūb

در اصول دین است از حاجی ملا محمود بن محمد تبریزی، معلم ناصرالدین شاه قاجار.

شفاء المرض : š. - ol - maraz

یا طب شفایی، یا شفاء الرجل، طب منظوم است به بحر متقارب از شهاب الدین بن عبدالکریم قوام ناکوری پزشک قرن هشتم.

شقات عالمگیری : šeqqāt - e - 'ālamgīrī

یادداشت‌های اورنگ‌زیب عالمگیر، پادشاه هند است در اوایل قرن دوازدهم به نظم و نثر در شصت و دو شقه.

شق القمر : šaq - ol - qamar

رساله‌ای عرفانی است، از صابن الدین علی ترکه اصفهانی، فرزانه قرن نهم.

شقایق الحقایق : šaqāyeq - ol - haqāyeq

شرح «گلشن راز» شیخ محمود شبستری است در تصوف، از شیخ احمد الهی که به نام سلطان ابوالفتح بایزید عثمانی کرده است.

شکارستان : šekārestān

← شکارنامه

شکارنامه : šekār - nāma <e>

یا شکارستان، یا شکار گاه‌اوشی، مثنوی است در دویست و چهل و یک بیت

به بحر هزج، سروده فتحعلی خان صبادرتو صیف شکار فتحعلی شاه قاجار.

شکارنامه : <e>šekār - nāma

← صید

شکارنامه ایلخانی : <e>š - ye - ilxānī

از علی بن منصور حلوائی در اوایل قرن هشتم که در دربار طغاتی مورخان بوده است.

شکرستان : <e>šakarestān

مثنوی است از سلطان کرمانشاهی شاعر قرن سیزدهم بر وزن «حذیقۀ» سنایی

شگرف نامه ولایت : <e>šegarf-nāma - ye-velāyat

سفرنامه انگلستان است از میرزا اعتصام الدین سیاح در سال ۱۱۹۹ هجری.

شماایل خاقان : <e>šamāyel-e-xāqān

شماایل خاقان و مخایل سلطان، در شناسایی صفات پسندیده محمد شاه قاجار است، تألیف میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی وزیر و ادیب مشهور آن عهد.

شماایل علویه : <e>š.-e-`alaviyya

شماایل علویه و خصایل مرتضویه، در اخلاق و شماایل حضرت علی (ع) است، نوشته ملا باقر بن اسماعیل، واعظ کجوری تهرانی در اوایل قرن چهاردهم.

شمس الانوار : <e>šams-ol-anvār

اثر رستم الحکما نویسنده کتاب مشهور «رستم التواریخ» در قرن سیزدهم که از اوضاع روزگار خویش انتقاد کرده است.

شمس البیان : <e>š.-ol-bayān

فرهنگ هندی به فارسی است از میرزا خان متخلص به «طیش» در اوایل قرن سیزدهم.

شمس التذکره: š.-ot-tazkera<e>

شمس التذکره لاهل التبصره، رساله‌ای است در اصول دین از شمس-
العلما حاج میرزا فتحعلی لاهیجانی در قرن سیزدهم.

شمس التواریخ: š.-ot-tavārix

تاریخ عمومی ایران است تا عهد قاجاریه، از عبدالوهاب قطره چهارم محالی.

شمس السیاقه: š.-os-siyāqat

در سیاق و حساب و هندسه است، از منصور بن محمد بن علی شیرازی در
قرن نهم.

شمس الضحی: š.-oz-zohā

(آفتاب چاشنگاه)

حماسه‌ای دینی است در ولادت حضرت صاحب الزمان از میر شمس الدین
فقیر دهلوی در قرن دوازدهم.

شمس اللغات: š.-ol-loqāt

یکی از فرهنگهای معروف فارسی است که به استصلاح مسترج جوزف
بریتونیز در قرن سیزدهم برای استفاده محصلین و طالبین فارسی تهیه
کرده است. (ج)

شمس المشرقین: š.-ol-mašreqa<e>yn

مثنوی است از مشرقی شیرازی در قرن یازدهم، شامل هزار و دو بیست
بیت که به پیروی «تحفة العراقین» خاقانی سروده.

شمس المناقب: š.-ol-manāqeb

از آثار منظوم سروش اصفهانی شاعر عهد قاجار است، حاوی قصاید در
مدح و منقبت رسول اکرم (ص) و خاندان نبوت. (ج)

شمس الهدایه: š.-ol-hedāya<e>

شمس الهدایه و قالع الضلاله، در رد شیعه نوشته شده است، توسط شمس-
الدین محمد حسینی موسوی رضوی در قرن سیزدهم.

شمس الهندسه: <e>š.-ol-hendesa

از نواب شمس الامراء محمد فخر الدين، در قرن سیزدهم است. (ج)

شمس وقهقهه: <e>š.-o-qahqaha

← محبوب القلوب

شمسيه: <e>šamsiyya

در باب پزشکی است از شمس الدين محمد بن نعمة الله طبيب در قرن دهم.

شمسية ظهوريه: <e>š.-ye-zohūriyya

در عرفان است، از مجد الاشرف ذهبی در قرن سیزدهم.

شمع اليقين: <e>šam-ol-yaqīn

شمع اليقين فی معرفة حق المبين، در اصول دين و كلام است از ميرزا

حسن بن عبدالرزاق لاهیجی در اواخر قرن یازدهم. (ج)

شمع انجمن: <e>š.-e-anjoman

مثنوی عرفانی است، سروده لایق جو نپوری لکهنوی در قرن یازدهم.

شمع انجمن: <e>š.-e-anjoman

تذکرة عمومی است، شامل احوال مختصر نهصد و هفتاد و يك شاعر قدیم و

جدید، اثر امیر الملك سيد محمد صدیق حسن خان بهادر در قرن سیزدهم.

شمع محفل سخن: <e>š.-e-mahfel-e-soxan

در باره شاعران ایرانی و هندی است، تألیف سيد عبداللطيف الطف حسینی

در قرن سیزدهم. (ج)

شمع و پروانه: <e>š.-o-parvāna

مثنوی است به بحر هزج در هزار بیت، اثر اهلی شیرازی شاعر معروف

قرن دهم؛ داستانی است تمثیلی در دل باختگی شمع و پروانه و طالب و

مطلوب در طریقت عرفان. (ج)

شمع و پروانه: <e>š.-o-parvāna

یا پدم و رتن، منظومه عاقل خان رازی شاعر قرن یازدهم است به بحر خفیف

که از روی داستان‌پدومات که منشأ هندی دارد به نظم در آورده است.

الشموس المضيئة aš-šomūs-ol-mozi'at

(خورشیدهای درخشنده)

سرگذشت پیامبران است بر مبنای قرآن و احادیث. اثر احمد بن حسن
بیرجندی یزدی در اواخر قرن سیزدهم.

شوارق معرفت: šavāeq-e-ma'refat

(درخشنده‌های شناخت)

اثر احمد شاه ولی الله دهلوی در قرن دوازدهم است در تصوف.

شواهد الاصول سلطانی: šavāhed-ol-osūl-e-soltānī

در مسائل دینی، از محمد حسین که برای شاه سلطان حسین صفوی نوشته
است.

شور خیال: šūr-e-xiyāl

مثنوی داستانی است، اثر بینش کشمیری شاعر قرن یازدهم که تقلیدی از
«خسرو و شیرین» نظامی است به نام اورنگ زیب عالمگیر سروده است

شورش عشق: šūreš-e-'ešq

← شور عشق

شور عشق: šūr-e-'ešq

یا شورش عشق، به کلیات اشعار و آثار شیخ سدیدالدین احمد انصاری
در قرن دوازدهم اطلاق می‌شود.

شوقنامه: šoq-nāma <e>

مثنوی عشقی است از صادق ملتانی در قرن دوازدهم به بحر خفیف.

شوقنامه عباسی: š.-ye-'abbāsī

شرح ایاتی از «مثنوی» مولانا است که علیقلی بن قراجغای خان به نام شاه
عباس صفوی نوشته است.

الشهاب اللامع: aš-šahāb-ol-lāme'

(شهاب درخشنده)

الشهاب اللامع و ابطال ادلة الركن الرابع، در موضوع دینی از حاج ملا حسینعلی توپسرکانی در قرن سیزدهم است.

شهاب مبین: šahāb-e-mobīn

(شهاب آشکار)

در نبوت خاصه وردملحدین قفقاز است، تألیف میرزا ابوالقاسم بن محمد تقی اردوبادی در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

شهاب و کرات آتشی: š.-o-korāt-e-ātaši

در شناسائی شهاب است از حاج میرزا عبدالغفار منجم باشی در اواخر عهد قاجار.

شهابیه: <e>šahābiyya

شرح معمای نجم الدین شهاب است، از نیازی حجازی در قرن نهم.

شهادتنامه: šahādat-nāma<e>

مثنوی حماسی و دینی در وقایع کربلاست، شامل هزار و دویست بیت از ابن همام شیرازی در قرن دهم.

شهر آشوب: šahr āšūb

مثنوی است در بحر خفیف، مشتمل بر سیصد و هفتاد و یک بیت در وصف دربار سلطان شیرزاد بن مسعود غزنوی، سروده شاعر بزرگ قرن پنجم و ششم مسعود سعد سلمان. (ج)

شهر آشوب: šahr āšūb

مثنوی است به بحر متقارب از وحید قزوینی، شاعر مشهور عهد صفوی در وصف پیشه وران و صنعتگران روزگار.

شهر آشوب: šahr āšūb

←مجمع الاصناف

شهر انگیز: šahr angīz

مثنوی است به بحر خفیف، از وحیدی قمی، شاعر قرن دهم که دربارهٔ عشق و صنوف تبریز است.

شهریار نامه: šahriyār-nāma<e>

مثنوی حماسی ملی است در ذکر داستان شهریار، پسر برزو پسر سهراب که عثمان مختاری شاعر بزرگ قرن ششم آنرا به تقلید از «شاهنامه» به نظم کشیده است. (ج)

شهنامه: šah-nāma<e>

یا شاهنامه، مثنوی است از محرمی یا مجرمی اردبیلی در قرن دهم به بحر مقارب، در باب پادشاهی بایزید دوم عثمانی.

شهنامه احمدی: š.-ye-ahmadī

مثنوی است در بحر مقارب، از نظام الدین عشرت سیالکوتی قرشی در احوال احمد شاه دارانی با نادر شاه افشار.

شهنامه چنگیزی: š.-ye-čangīzī

تاریخ منظوم مغول است در آغاز پادشاهی الجایتو خان که شمس الدین کاشانی در سال ۷۰۴ سروده است.

شهنامه نادری: š.-ye-nāderī

منظومه‌ای است به بحر مقارب دربارهٔ حملهٔ نادر شاه به هندوستان، سرودهٔ نظام الدین عشرت سیالکوتی قرشی، از معاصران احمد شاه درانی پادشاه افغانستان در قرن دوازدهم.

شهنشاه نامه: šahanšāh-nāma<e>

یا چنگیز نامه، از منظومه‌های تاریخی است در تاریخ چنگیز و جانشینان او که احمد بن محمد تبریزی در قرن هشتم در هجده هزار بیت به بحر مقارب سروده است.

شهنشاه‌نامه: <e>š.-nāma

منظومه‌ای مذهبی حماسی است از صافی اصفهانی در اوایل قرن سیزدهم، در معجزات پیامبر (ص) و جنگ‌های علی (ع).

شیخ صنعان و دختر ترسا: <e>ša-yx-e-san'ān-va-doxtar-e-tarsā

منظومه‌ای عشقی و عرفانی است به بحر هزج و مشتمل بر دوهزار و هشتصد بیت، سروده وحدت هندی در قرن سیزدهم. (ج)

شیخ و وزیر: <e>š.-o-vazīr

از رسالات میرزا ملک‌خان، رجل مشهور اواخر عهد قاجاری است.

شیراز‌نامه: <e>šīrāz-nāma

تاریخ شیراز و ذکر بقاع و مشایخ و علما و سلاطین آن دیار است، حاوی اطلاعات بسیار سودمند، از ابوالعباس احمد بن ابی‌الخیر زرکوب شیرازی، دانشمند قرن هشتم. (ج)

شیر و شکر: <e>šīr-o-šakar

مثنوی کوتاهی است در بحر خفیف، در اخلاق و عرفان از شیخ بهائی دانشمند بزرگ عهد صفویه. (ج)

شیر و شکر: <e>šīr-o-šakar

تاریخ کوتاه پادشاه مهاراجه رنجیت سنگه در قرن سیزدهم است از داوارام پاندیت.

شیرین‌پلو: <e>šīrīn-polo

منظومه‌ای است در حدود هزار و پانصد بیت، از مایل افشار در عهد ناصرالدین شاه قاجار.

شیرین و خسرو: <e>š.-o-xosro

از جمله منظومه‌های امیر خسرو دهلوی، شاعر مشهور قرن هفتم و هشتم است که به تقلید از «خسرو و شیرین» نظامی گنجوی سروده، مشتمل بر چهار هزار و صد بیت. (ج)

شیرین و خسرو: š.-o-xosro

منظومه‌ای است در بحر هزج از عبدالله هاتفی شاعر معروف قرن دهم که به تقلید از «خسرو و شیرین» نظامی سروده است.

شیرین و خسرو: š.-o-xosro

منظومه‌ای است از میر محسن رازی، شاعر اوایل قرن یازدهم که به اقتفاء «خسرو و شیرین» نظامی به نظم آورده است.

شیرین و خسرو: š.-o-xosro

اثر روح‌الامین میر جمله، شاعر قرن یازدهم است در هشت هزار بیت و از مثنویهای پنجگانه‌اوست که به تقلید «خسرو و شیرین» نظامی سروده است.

شیرین و فرهاد: š.-o-farhād

مثنوی است از جمله مثنویهای سلیمی شاعر قرن نهم که در برابر «خسرو و شیرین» نظامی سروده است.

سیم عباسی: šiyam-e-'abbāsī

(سیم: عادت‌ها)

اثری است منشور در آداب کشورداری، از میرزا محمدصادق مروزی ملقب به «وقایع نگار» که به نام عباس میرزای قاجار نوشته است.

«ص»

صاحبقران نامه: <e>sāheb qerān-nāma

منظومهٔ قهرمانی و مذهبی مهمی است دربارهٔ قیام یکی از بزرگان ایرانی به نام حمزه پسر آذرک در قرن سوم که قیامی دینی بوده است، اثر نظامی ناشناخته در قرن یازدهم.

صاع: sāʾ

از محمد باقر مجلسی، فقیه و محدث عهد صفویه است در باب مقادیر و اوزان شرعی.

صبح صادق: sobh-e-sādeq

در تاریخ و جغرافیا و احوال رجال سیاسی و علمی و ادبی است، تألیف میرزا محمد صادق اصفهانی در قرن یازدهم.

صبح گلشن: s.-e - golšan

تذکرهٔ عمومی است، شامل احوال دوهزار و بیست و چهار شاعر قدیم و جدید به ترتیب الفبا، اثر سید علی حسنخان بهوبالی متخلص به «سلیم» در اواخر قرن سیزدهم. (ج)

صبح و شفق: s.-o-šafaq

← تحفه محمدیه

صبح وصال: s.-e-vesāl

اثری است از وصال شیرازی شاعر و ادیب معروف دوره قاجاری که به تقلید از «گلستان» سعدی نوشته است.

صبح وطن: s.-e-vatan

تذکره‌ای است شامل احوال نودویک شاعر از شاعران کرمانک، تألیف محمد غوث خان بهادر جنگ، متخلص به «اعظم» در قرن سیزدهم. (ج)

صحاح العجم: sehāh-ol-ʿajam

کتابی است در لغت فارسی و ترکی، منسوب به شمس الدین محمد بن هندو شاه نخجوانی، معروف به «شمس منشی» در قرن هشتم. (ج)

صحاح الفرس: s.-ol-fors

(صحیحهای فارسی)

کتاب لغت مشهوری است در لغات فارسی متداول در آثار شاعران استاد گذشته، که از جمله کتابهای قدیم ابن فن بعد از «لغت فرس» اسدی است. مؤلف آن، شمس الدین محمد بن هندو شاه، نویسنده معروف قرن هشتم است. (ج)

صحائف الاعمال: sahāʿef-ol-aʿmāl

(کتابهای کردارها)

منسوب به ملا حیدر علی بن نعمه الله طبسی در اوایل قرن یازدهم است در دعا.

صحائف العالم: s.-ol-ālam

یامرات الحق، یاریاض الصفا، اثر میرزا محمد مهدی فروغ بن میرزا محمد باقر بهجت اصفهانی در قرن سیزدهم که گونه‌ای دائرة المعارف ناتمام است.

صحائف معرفت: s.-e-maʿrefat

(کتابهای دانش)

در تصوف است از ابو عبدالله عبدالرزاق بن احمد رازی در قرن دهم.

صحبت نامه: <e>sohbat-nāma

مثنوی است در آداب طبقات مختلف، به بحر متقارب، از خواجه عماد فقیه، شاعر بزرگ قرن هشتم. (ج)

صحبت نامه: <e>s.-nāma

مثنوی کوچکی است بالغ بر سیصد بیت به بحر هزج، اثر همام تبریزی شاعر قرن هفتم، در بیان عشق و ذکر احوال عاشق و معشوق.

صحت نامه: <e>sehhat-nāma

منظومه‌ای در بحر هزج است از شوکت شیرازی تهرانی در قرن سیزدهم، در احوال کارهای دولتی خویش.

صحت و مرض: <e>s.-o-maraz

باحسن و عشق، رساله‌ای است در سفر روح به روش عرفانی، از فضولی بغدادی شاعر قرن دهم.

صحف ابراهیم: <e>sohof-e-ebrāhīm

تذکره عمومی و مشهوری است در ذکر سه هزار و دویست و هفتاد و هشت شاعر قدیم و جدید به ترتیب الفبا، اثر علی ابراهیم خلیل خان در اوایل قرن سیزدهم.

صحیح الاخبار: <e>sahīh-ol-axbār

تاریخ عمومی هند است از سرور چندختری در اوایل قرن سیزدهم.

صحيفة الاخلاص: <e>sahīfat-ol-exlās

(کتاب پاکی)

مجموعه چند نامه خوش عبارت است، از عبدالغفار صدیقی حسینی خراسانی در قرن دهم عثمانی.

صحيفة الاخلاص: <e>s.-ol-exlās

مثنوی است در پانصد و هفتاد و چهار بیت، از عبدی بیگ شیرازی شاعر

قرن دهم که در برابر «اسکندرنامه» نظامی سروده است.

صحيفة الاصفيا: s.-ol-asfiyā

(کتاب پاکان)

مثنوی عرفانی است در بحر متقارب و در حدود پانصد و چهل بیت از میر
عین الدین حسین بن محمد رضا موسوی دزفولی در قرن سیزدهم.

صحيفة الاعمال: s.-ol-a'māl

(نامه اعمال)

تألیف حیدر بن نعمت الله طوسی است در اوایل قرن یازدهم در اوقات
نمازهای واجب و مستحبی.

الصحيفة السديديه: as-sahīfat-os-sadīdiyya

← الصحيفة العذراء

الصحيفة العذراء: as-sahīfat-ol-'azrā'

(کتاب بکر)

یا الصحيفة السديديه، فرهنگ لغات عربی به فارسی است، تألیف سدید الدین
ابی الفضائل محمد بن عمر بن ابی بکر نسفی در قرن هفتم.

صحيفة المتقين: sahiḥfat-ol-mottaqīn

(کتاب پرهیزکاران)

صحيفة المتقين و منهاج اليقين، در مورد امامت است از آقازهی بن ملا
محمد نصیر بن محمد تقی مجلسی در قرن دوازدهم.

صحيفة المحبة: s.-ol-mahabbat

(نامه دوستی)

یا چهل کلمه، اثر علی دوم پسر میر سید علی همدانی، صوفی قرن هشتم است
در ترجمه چهل کلمه کوتاه از زبان پیامبر (ص) در ستایش علی (ع) که
هریک بابک دو بیت است.

صحيفة شاهي: s.-ye-sāhī

در انشاء و نامه نگاری است، اثر ملا حسین واعظ کاشفی سبزواری، فرزانه

قرن نهم.

صحیفه عدلیه: <e>s.-ye-'adliyya</e>
یا پنج باب، در اصول عقاید بایه است از سید علیمحمد باب.

صدباب: sad-bāb
رساله‌ای است از دانشمند نامی قرن هفتم، خواجه نصیرالدین طوسی
در باره اسطرلاب.

صدپند: sad-pand
رساله‌ای از عبید زاکانی شاعر و نویسنده بزرگ قرن هشتم است به شیوه
انتقادی و اجتماعی در بیان مفاسد روزگار خود. (چ)

صدرا التواریخ: sadr-ot-tavāriḫ
کتابی است در شرح حال یازده نفر از صدور قاجاریه، تألیف اعتماد السلطنه
از رجال مشهور عهد ناصر. (چ)

صدرا الحساب: sadr-ol-hesāb
از فرج الله حسینی کاشانی در قرن سیزدهم است که از روی «خلاصه الحساب»
شیخ بهائی ترتیب داده است.

صدق کلام الهی: sedq-e-kalām-e-elāhī
اثر میرزا محمد بن حسن شیروانی در قرن یازدهم است.

صد کلمه: sad-kalema<e>
رساله‌ای است در اصول دین، از اسماعیل خاتون آبادی که به دستور شاه
سلطان حسین صفوی نوشته است.

صد کلمه: sad-kalema<e>
← نثر الالٰی

صدمقام: s.-maqām
مثنوی است در بیان اصطلاحات صوفیه، از شاه قاسم انوار شاعر بزرگ

قرن نهم. (ج)

صدمیدان: s.-ma<e>y dān

یکی از رساله‌های مهم خواجه عبدالله انصاری، عارف و نویسنده نامدار قرن پنجم است. (ج)

صراح اللغة: sorāh-ol-loqat

(خالص از لغت)

اثر پرارزشی است در لغت عربی به فارسی، تألیف جمال‌الدین قرشی در قرن هفتم که از «صراح اللغة» جوهری فارابی ترجمه و تلخیص نموده است.

صراط الجنة: serāt-ol-janna

(راه بهشت)

درپند و اندرز دینی است از ملا نوروز علی بسطامی در قرن سیزدهم.

صراط السطور: s.-os-sotūr

← آداب خط

صراط المسترشدين: s.-ol-mostaršedīn

(راه جویندگان راه)

در مسائل دینی است، از سید محمد بن قاسم حسینی که به نام فتح‌علی شاه نوشته.

صراط المستقیم: \s.-ol-mostaqīm

(راه راست)

یا نجات الطالبین، اثر منشور و عرفانی است از امیر حسینی، شاعر و عارف و نویسنده قرن هشتم.

صراط المستقیم: s.-ol-mostaqīm

← سفر السعاده

صراط النجاة: s.-on-najāt

(راه نجات)

در مسائل فلسفی و عرفان است که به ملا محمد باقر مجلسی نسبت داده شده است و ظاهراً از محمد باقر بن محمد تقی لاهیجانی در قرن یازدهم است.

صراط مستقیم: s.-e-mostaqīm

منظومه‌ای دینی است در بحر هزج، سروده محمد بن عبدالله قاجار که به نام عباس میرزا ترتیب داده است.

صرح اللّٰه الی حسینی: sorh-ol-la'ālī-ye-hosa <e>ynī

(قصر مرواریدها)

← بحر الجواهر الخاقانی

صرف میر: sarf-e-mīr

رساله بسیار مشهور و مختصری است در دستور صرف زبان عربی برای مبتدیان که میر سید شریف جرجانی، فرزانه قرن هشتم و نهم نوشته است. این کتاب قرن‌ها در مکتبها و حوزه‌ها تدریس شده است. (ج)

صفات الحیوان: sefāt-ol-ha <e>yvān

ترجمه‌ای است از «حیات الحیوان» دمیری با افزونی‌هایی از منصور بن حسن. بن ابراهیم ایجی شبانکاری در قرن دهم.

صفات العاشقین: s.-ol-'āšeqīn

مثنوی عرفانی است به بحر هزج در هزار و دویست و سی و هفت بیت از هلالی جغتائی، شاعر معروف قرن دهم. (ج)

صفات القلوب: s.-ol-qolūb

مثنوی حزین شیروانی، شاعر قرن دوازدهم است در بحر رمل.

صفات ذات و صفات فعل: s.-e-zāt-va-sefāt-e-fe'l

رساله‌ای در باب صفات سلبی و ثبوتی خداست از ملا محمد باقر مجلسی فقیه عهد صفویه.

صفا نامه : <e>safā-nāma

یا مونس الاحرار ، منظومه‌ای عرفانی و اخلاقی است به تقلید از «مخزن-الاسرار» نظامی که خواجه عماد فقیه شاعر بزرگ قرن هشتم سروده است . (ج)

صفای آینه: <e>safā-ye-āyena

← مرآت الحقایق

صفایه: <e>safā'iyye

در عرفان شیعی است، اثر سید محمد باقر بن زین العابدین جندقی در قرن سیزدهم که بنا به خواهش میرزا احمد صفایی نوشته.

صفوة الآثار : safvat-ol-āsār

(برگزیده اثرها)

صفوة الآثار فی اخبار الاخیار، اثر عبدالکاظم محمد اردبیلی که به نام شاه سلطان حسین صفوی در زندگی و مناقب شیخ صفی الدین اردبیلی نوشته است.

صفوة الاخبار : s.-ol-axbār

(برگزیده خبرها)

تاریخ آدم تا عهد محمد بن همایون شاه بهمنی است، از محمد بن حسین بن لطف الله در اوایل قرن دهم.

صفوة الصفا: s.-os-safā

(برگزیده پاکی)

یا مواهب السنیة فی مناقب الصفویة، در زندگانی و کرامات شیخ صفی-الدین اردبیلی است از ابن بزاز در قرن هشتم. (ج)

صفیر دل: safir-e-del

مثنوی عرفانی است در حدود ششصد و هفتاد بیت به بحر متقارب از حزین لاهیجی شاعر قرن دوازدهم.

صفیر سیمرخ: s.-e-sīmorq

(بانگ سیمرخ).

رساله‌ای است تمثیلی در حکمت، از شیخ شهاب‌الدین سهروردی فیلسوف
بزرگ قرن هفتم. (ج)

صکوک الدلیل: sokūk-od-dalīl

(نامه‌ها و قباله‌های دلیل)

مثنوی بهجو آمیز است در بحر متقارب، از یغمای جندقی شاعر معروف
و هزال عهد قاجار که در هجو سید قنبر روضه خوان ساخته است.

صلاتیّه: salātiyya <e>

← بهرامشاهی

صناعیه: sanā'iyya <e>

تألیف میرزا ابوالقاسم فندرسکی، حکیم عهد صفوی است در دانشهای
گوناگون. (ج)

صناعیه: sanā'iyya <e>

← حقایق الصنایع

صنایع البدایع: sanāye'-ol-badāye'

مجموعه غزل‌هایی است شهرانگیز در هزار و سیصد و بیست بیت، سروده
سیفی بخارایی شاعر قرن نهم.

صنایع الحسن: s.-ol-hosn

در صنایع و بدایع شعری است، اثر محمد بن امیری هروی متخلص به
«فخری» در قرن دهم.

صنم الخیال: sanam-ol-xi'yāl

← صنم و برهمن

صنم و برهمن: s.-o-barahman

یا صنم الخیال، مثنوی بزمی است به بحر هزج و شامل هزار و شصت
بیت، سروده ملا فتح‌الله شاهنامچی در عهد شاه سلیمان صفوی.

صور الاقالیم: sovar-ol-aqālīm

(صورت‌های سرزمینها)

یا عجایب البلدان، از نویسنده‌ای ناشناس است در عهد امیر مبارزالدین محمد در قرن هشتم.

صور منطبه: s.-e-montabe'a<e>

(صورت‌های منقوش)

در مسائل دینی است، تألیف عبدالکریم بن محمد طاهر قمی در قرن دوازدهم.

صوفی نامه: sūfī-nāma<e>

← التصفیة فی احوال المتصوفه

صولت صفدری: solat-e-safdarī

(صولت : حمله)

منظومه‌ای حماسی و دینی است به بحر متقارب در وصف شجاعت‌های علی (ع) از مجبلی خان حکمت در قرن دوازدهم.

صولت فاروقی: s.-e-fārūqī

منظومه‌ای در زندگانی و جنگ‌های عمر بن خطاب است از محمد آشوب نورانی در قرن دوازدهم که در برابر منظومه « صولت صفدری » سروده است .

صیت صدا: sīt-o-sa<e>dā

(آوازه و صدا)

← صیحه و صدا

صیحه و صدا: sa<e>yha<e>-vo-sa<e>dā

(بانگ و صدا)

یا صیت و صدا، رساله کوتاهی است عرفانی، از ملا جلال الدین دوانی فرزانه قرن نهم.

صید: sa<e>yd

یاشکارنامه، در احکام شکار و کشتار است به روش شیعی از سید حسین بن
روح الله حسینی طبسی در قرن دهم.

* * *

«ض»

ضابطه حل معما: zābeta<e>-ye-hall-e-mo`ammā
در فن معما است، از کمال الدین محمد بدخشی در قرن نهم.

ضرورالمبتدی: zarūr-ol-mobtadī
فرهنگ ساده‌ای است شامل لغات ترکی و فارسی و عربی برای نوآموزان،
تألیف مولوی سید سیف‌الله بن قاسم‌الله در اوایل قرن سیزدهم.

ضوابط الانشاء: 'zavābet-ol-enšā
تألیف سید علی نقی خان در قرن دوازدهم که پیرامون نویسندگی است.

ضیاءالابصار: ziyā'-ol-absār
(روشنی دیده‌ها).
ضیاءالابصار فی معرفة حقيقة الملك الجبار، اثر میرزا محمد پزشک تنکابنی
که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

ضیاءالانوار: z.-ol-anvār
(روشنی نورها)
دررد بابیان، تألیف نواب میر محسن بن سیداحمد آقا میرزاده قزاقی در
اوایل قرن چهاردهم است.

ضیاء العین: z.-ol-'a<e>yn

(روشنایی دیده)

مثنوی مذهبی است در حوادث کربلا، شامل هزار و دویست و پنجاه بیت سروده شاهزاده ضیاءالدوله محمد رحیم میرزا در قرن سیزدهم.

ضیاء القلوب: z.-ol-qolūb

(روشنایی دلها)

در اصول دین، تألیف ملا محمد بن عبدالفتاح تنکابنی مازندرانی در قرن دوازدهم است.

ضیاء القلوب: z.-ol-qolūb

در اصول شیعی است از احمد بن مهدی موسوی کاشانی که به نام ناصرالدین شاه نوشته.

ضیاء المؤمنین: z.-ol-mo'menīn

(موجب روشنی مؤمنان)

حماسه دینی است در سه هزار و شصده بیت درباره محمد (ص) و ازدواج او با خدیجه کبری، سروده مؤمنه نیشابوری در قرن دوازدهم.

ضیاء النور: z.-on-nūr

(روشنی نور)

مثنوی است به تقلید از «مثنوی» مولوی که نیربوجردی در قرن سیزدهم سروده است. (ج)

ضیاء الهدی: z.-ol-hodā

(روشنی هدایت)

تألیف زین العابدین بن ملا میرزا آقای مازندرانی در قرن سیزدهم در اصول دین.

«ط»

طاقدیس : tāqdīs

یا لسان الغیب، یا چهارصفه، مثنوی عرفانی است در بحر رمل از ملا احمد نراقی، عالم قرن سیزدهم. (ج)

طالع الولاده : tāle'-ol-velāda

زایچه‌ای برای فرزند صدراعظم علی‌پاشا در قرن دوازدهم است از عبدالباقی لعلی‌زاده.

طالع مسائل : t.-e-masā'el

در باره اسطرلاب و علم استخراج است از ابوالخیر محمد تقی فارسی ریاضی‌دان قرن دهم.

طب اکبری : tebb-e-akbarī

از حکیم محمد اکبر بن میر حاجی مقیم است که برای اورنگ زیب عالمگیر هندی نوشته.

طب الاکبر : t.-ol-akbar

تألیف شاه ارزانی، از پزشکان عهد اورنگ زیب، که در اصل ترجمه‌ای از «شرح اسباب و علامت» نفیس بن عوض کرمانی با اضافاتی از کتب

دیگراست. (ج)

طب خانی : t.-e-xānī

← تحفة خانی

طب داراشکوه : t.-e-dārā šokūh

← علامات داراشکوه

طب شفایی : t.-e-šefāyi

یاقرا بادرین شفایی، تألیف حکیم شفایی کاشانی طبیب قرن دهم است. (ج)

طب شهابی : t.-e-šahābī

← شفاء المرض

طب فارسی : t.-e-fārsī

اثر میرزا نظام الدین احمد حکیم الملک گیلانی در عهد قطبشاه دکن است.

طبقات اکبرشاهی : tabaqāt-e-akbar šāhī

یا طبقات اکبری، تاریخ هند است از غزنویان تا سال ۱۰۰۲، نوشته

نظام الدین احمد بن محمد مقیم هروی که به نام اکبربادشاه کرده است.

طبقات اکبری : t.-e-akbarī

← تاریخ هند

طبقات اکبری : t.-e-akbarī

← طبقات اکبرشاهی

طبقات الشعراء : t.-os-šō'arā'

تألیف بدرالدین شامی در قرن دوازدهم، شامل احوال هزار و هفتاد و پنج

شاعر هند و ایران در قرون یازدهم و دوازدهم است.

طبقات الصوفیه : t.-os-sūfiyya<e>

یا امالی، یکی از آثار بسیار معتبر پارسی و از کتب مشهور خواجه عبدالله

انصاری عارف و نویسنده بزرگ قرن پنجم است. اصل کتاب از عبدالرحمن سلمی نیشابوری به زبان تازی بود که خواجه در مجالس خود با اضافاتی به زبان هروی املاء می کرد و یکی از شاگردانش آنها را جمع می نمود. (چ)

طبقات خواجهگان نقشبندیه : $t.-e-xājegān-e-naqšbandiyya <e>$
اثر کمال الدین ملاحسین بن علی بیهقی در اوایل قرن دهم است.

طبقات سخن : $t.-e-soxan$
تذکره ای است از غلام محی الدین عشق در قرن سیزدهم در ذکر شاعران معاصرش.

طبقات شاهجهانی : $t.-e-šāhjahanī$
تاریخ تیموریان هند است و رجال معروف آن عهد، از محمد صادق دهلوی در قرن یازدهم.

طبقات طوائف الامم : $t.-e-tavā'ef-ol-omam$
یا انونیم اسکندر، یا لب التواریخ، تاریخ عمومی است از آغاز آفرینش تا قرن نهم، تألیف معین الدین نطنزی. (چ)

طبقات محمود شاهیه : $t.-e-mahmūd šāhiyya <e>$
تاریخ عمومی است تا اوایل قرن دهم، نوشته عبدالکریم بن محمد نیمدهی.

طبقات ناصری : $t.-e-nāserī$
یکی از مهمترین کتب تاریخ به زبان فارسی و بویژه یکی از منابع بسیار مفید و پر ارزش در باره اواخر عهد غزنویان و دوره سلاطین غورو حوادث آغاز دوره مغول است. نویسنده کتاب منهاج سراج، مورخ بزرگ قرن هفتم می باشد که با نثری روان و استوار این تاریخ عمومی عالم را نوشته است. (چ)

طب نامه خسروی : $tebb-nāma <e>-ye-xosravī$
منظومه ای است در طب، از خسرو بن معین در عهد شاه منصور آل مظفر در قرن هشتم.

طراز الاخبار : terāz-ol-axbār

(آرایش خبرها)

تاریخ عمومی مفصلی است، تألیف نجم الدین احمد بن فضل الله خوزانی در قرن یازدهم که به اورنگ زیب هدیه کرده است.

طراز انشاء : t.-e-ensā'

(زینت انشاء)

درباره نویسنده گی است از اندرجیت حقیر در قرن دوازدهم.

طراوة اللطایف : tarāvat-ol-latāyef

درباره مذاهب است، از ابوالحسن علی زواره ای در عهد شاه تهماسب صفوی .

طوائف الحکمة : tarā'ef-ol-hekmat

(تازه های دانش)

در فلسفه الهی و مباحث امور عامه است از ملا عبدالرحیم بن حسینعلی هروی در قرن سیزدهم.

طرائق الحقائق : tarā'eq-ol-haqā'eq

(روشهای حقیقتها)

اثربزرگی است درمبانی تصوف و شرح احوال صوفیه مشهور، تألیف حاج میرزا معصوم علیشاه شیرازی، از عارفان عهد قاجار. (ج)

طرب القلوب : tarab-ol-qolūb

(شادی دلها)

یا مختارنامه ، داستان مختار ثقفی است از ملا محمد قاسم واعظ رازی در عهد صفویه.

طرب المجالس : t.-ol-majāles

در ادب و اخلاق صوفیانه است از امیر حسینی هروی شاعر و نویسنده صوفی اوایل قرن هشتم. (ج)

طربخانه : <e>xāna-t-

مجموعه رباعیاتی است که به خیام نسبت داده شده و یاراحمد بن حسین رشیدی تبریزی در قرن نهم گردآورده است. (ج)

طربنامه : <e>nāma-t-

نام مجموعه رباعیات پارسى علی بن حسن باخوزی، ادیب و شاعر دولسانین قرن پنجم است که اکنون در دست نیست و تنها چند رباعی آن در کتب تذکره منقول است.

طرح الکوینین : <e>yn tarh-ol-kona

← مسائل قدسیه

طرفة الفقها : 'torfat-ol-foqahā'

(مسائل شگفت فقیهان)

منظومه‌ای در مسایل فقهی است، سروده مولانا رکن الدین در قرن هشتم.

طریق التحقیق : tariq-ot-tahqīq

(راه پژوهش)

از مثنویهای سنایی غزنوی، شاعر بزرگ قرن ششم است که به روش و وزن «حدیقه» سروده خود اوست. (ج)

طریق نامه : <e>nāma-tariqat

از مثنویهای خواجه عماد فقیه شاعر بزرگ قرن هشتم است در حدود دو هزار و هشتصد بیت به بحر هزج در شرح مبانی تصوف. شاعر، ابن مثنوی را از روی کتاب «مصباح الهدایه» عزالدین محمود کاشانی، عارف بزرگ قرن هشتم به نظم آورده است. (ج)

طریق خوردن چوب چینی : tariq-e-xordan-e-čūb-e-čīnī

تألیف عمادالدین طیب شیرازی، از پزشکان قرن دهم در خوردن و فواید چوب چینی.

طریق قسمت آب از قلت : t-e-qesmat-e-āb-az-qellat

رساله‌ای است از قاسم بن یوسف ابونصری هروی در قرن دهم. (ج)

طریقه حکومت زمانخان : tariqa<e>-ye-hokūmat-e-zamān xān
طریقه حکومت زمانخان بروجردی و سرگذشت آن ایام، یکی از سه
نمایشنامه میرزا آقا تبریزی در اواخر عهد قاجار است.

طغرای همایون : toqrā-ye-homāyūn
از آثار شیخ آذری طوسی، شاعر مشهور قرن نهم است.

طلسم سلطانی : telesm-e-soltānī
ترجمه «غایة الحکیم» مجری طی است در نجوم و طلسمات که مترجم آن
سید عبدالله بن نورالدین جزائری در قرن دوازدهم است.

طوبی : tūbā
یا مثنوی در بیان کنخدانی فرخ سیر، به بحر هزج، سروده میر عبد الجلیل
بلگرامی حسینی در عهد اورنگ زیب است که احوال فرخ سیر و ناشویی
وی را در بردارد.

طور معرفت : tūr-e-ma'refat
مثنوی است در بحر هزج از شاعر مشهور قرن دوازدهم بیدل لاهوری.

طوطی نامه : tūti-nāma<e>
یا جواهر الاسمار، مجموعه داستانهای کوتاه و شیرینی است که عماد بن
محمد الثغری در اوایل قرن هشتم تألیف کرده است. (ج)

طوطی نامه : t.-nāma<e>
از جمله داستانهای معروف در ادبیات فارسی است. اصل آن از ادبیات
سانسکریت وارد فارسی شده و در قرن هشتم ضیاءالدین نخشبی شاعر و
نویسنده معروف آنرا آراسته و تهذیب نمود. (ج)

طوطی نامه : t.-nāma<e>
مثنوی عرفانی است به شیوه «مثنوی» مولوی که شیخ بهائی دانشمند
معروف عهد صفوی در بیش از هزار و چهارصد بیت سروده است.

طوفان البکا : tūfān-ol-bokā

(طوفان گریه)

درسو گواری امامان است، از میرزا ابراهیم بن محمد باقر اصفهانی در قرن سیزدهم.

طیب اغذیه : tīb-e-aqziya <e>

(بهترین غذاها)

اثر ابراهیم بن محمد شربتدار اصفهانی است در قرن دوازدهم.

طینت : tīnat

(سرنوشت، نهاد)

در شرح احادیث طینت است از آقا جمال خوانساری در قرن دوازدهم.

* * *

«ظ»

ظفر نامه : <e>zafar-nāma

(کتاب پیروزی)

از رسایل منسوب به ابوعلی سیناست که گویا از روی يك کتاب به زبان پهلوی منسوب به بزرگمهر حکیم برای امیرنوح بن منصور سامانی در قرن چهارم ترجمه شده است. (ج)

ظفر نامه : <e>z.-nāma

از منظومه‌های بسیار مفصل و بزرگ است، به بحر متقارب و در هفتاد و پنج هزار بیت که دنباله کار فردوسی از ظهور اسلام تا سال ۷۵۰ هجری می‌باشد و به سه دوره تاریخ عرب و اسلام، تاریخ عجم و تاریخ مغول منقسم می‌گردد. ناظم این مثنوی بزرگ حمدالله مستوفی مورخ و نویسنده نامدار قرن هشتم است.

ظفر نامه : <e>z.-nāma

تاریخ تیمور گورکان است با نثری بلیغ و رسا، اثر نظام شامی مورخ و نویسنده بزرگ قرن نهم. (ج)

ظفرنامه	- ۴۵۶ -	ظفرنامه نادری
---------	---------	---------------

ظفرنامه : z.-nāma<e>

معروف به ظفرنامه تیموری، تاریخ امیر تیمور گورکان است، اثر شرف -
الدین علی یزدی مورخ و دانشمند مشهور قرن نهم. (ج)

ظفرنامه : z.-nāma<e>

← تمرنامه

ظفرنامه : z.-nāma<e>

← شاهجهان نامه

ظفرنامه تیموری : z.-ye-ta<e>ymūrī

← ظفرنامه

ظفرنامه شاهجهانی : z.-ye-šāh jahānī

مثنوی تاریخی است در تاریخ شاهجهان، سروده حاجی محمدجان قدسی
مشهدی در قرن یازدهم هند.

ظفرنامه عالمگیری : z.-ye-'ālam gīrī

یا واقعات عالمگیری، تاریخ اورنگ زیب عالمگیر است از عنایت الله
خان میرسامان شاهی در قرن دوازدهم.

ظفرنامه عضدی : z.-ye-'azodī

سفرنامه خراسان است از غلامحسین افضل الملك، همراه با عضدالدوله
در سال ۱۳۰۲ ه. ق.

ظفرنامه کانگره : z.-ye-kāngra<e>

یا شش فتح کانگره، در فتح قلعه «کانگره» پنجاب است به دست سربازان
شاهجهان، از میرزا جلال طباطبایی اصفهانی در قرن یازدهم.

ظفرنامه نادری : z.-ye-nāderī

مثنوی است بروزن «لیلی و مجنون» نظامی گنجوی در سرگذشت نادر
شاه که محمد حسین میرزا امیرالشعرا سروده است. (ج)

ظهور الحق : zohūr-ol-haqq

در اصول دین، تألیف محمد بن محمد نصیر گیلانی که به نام محمدشاه
قاجار نوشته است.

* * *

«ع»

عادلنامه : <e>ādel-nāma

منظومه‌ای است دربارهٔ پادشاهان عادلشاهی دکن که از سال ۸۹۵ تا ۱۰۹۷
حکومت داشته‌اند. ناظم این مثنوی «آتشی» شاعر قرن یازدهم است.

عارف الآثار : āref-ol-āsār

تذکره‌ای بوده از خواجه محمد عارف بقائی بخاری در قرن دهم.

عاشق و معشوق : āseq-o-ma'sūq

مثنوی عشقی است، شامل هزار و سیصد بیت بر وزن «للی و مجنون»
نظامی که میرزا محمد طاهر وحید قزوینی در اوایل قرن دوازدهم
سروده است.

عالم آرای امینی : ālam-ārā-ye-amīnī

در تاریخ سلاطین آق‌قویونلو (بایندریه) است به نثری مصنوع و متکلف،
از فضل‌الله امین بن روزبهان بن فضل‌الله خنجی اصفهانی، نویسندهٔ مشهور
قرن نهم است.

عالم آرای شاه اسماعیل : ā.-ye-šāh esmā'il

← عالم آرای صفوی

عالم آرای صفوی : 'ā.-ye-safavī

یا عالم آرای شاه اسماعیل ، تاریخی است ارزشمند در ذکر تاریخ شاه اسماعیل و شاه تهماسب صفوی، حاوی مطالب سودمند از آن عهد. (ج)

عالم آرای عباسی : 'ā.-ye-abbāsī

تاریخ عهد شاه عباس صفوی است ، تألیف اسکندر بیگ منشی در قرن یازدهم. این کتاب از جمله آثار ارزشمند تاریخی به شمار می رود. (ج)

عالم آرای نادری : 'ā.-ye-nāderī

اثر تاریخی بسیار مهمی است در احوال سلطنت نادر شاه افشار، اثر میرزا محمد کاظم مروی متخلص به «آصف» در قرن دوازدهم. (ج)

عالم صغیر و عالم کبیر : 'ālam-e-saqīr-o-'ālam-e-kabīr

از رسالات عرفانی عزیز نسفی، عارف و نویسنده معروف قرن هفتم است. (ج)

عالمگیر نامه : 'ālam gīr-nāma<e>

تاریخ دهساله آغاز پادشاهی عالمگیر اورنگ زیب است، از محمد کاظم بن محمد امین منشی در قرن یازدهم. (ج)

عالمگیر نامه : 'ā.-nāma<e>

تاریخ دهساله آغاز پادشاهی عالمگیر اورنگ زیب است، اثر حاتم خان در اوایل قرن دوازدهم.

عالمگیر نامه : 'ā.-nāma<e>

تاریخ چهل ساله عهد عالمگیر اورنگ زیب است، از مستعد خان در قرن دوازدهم.

عباسنامه : 'abbās-nāma<e>

مثنوی است از محمد شریف شیرازی، متخلص به «کاشف» شاعر قرن یازدهم.

عباسنامه : 'a.-nāma<e>

یا تاریخ شاه عباس، تألیف محمد طاهر وحید قزوینی است در قرن

یازدهم. (ج)

عبرت‌الناظرین : 'e-brat-on-nāzerīn

تاریخ عمومی است تا سال ۸۰۷، نوشته محمد بن محمود فخرالدین پوشنگی.

عبرت‌لِلناظرین : 'e.-le n-nāzerīn

(عبرت برای بینندگان)

عبرت‌لِلناظرین و عبرت‌لِلحاضرین، رساله‌ای است منشیانه از میرزا محمد ابراهیم بدایع نگار مورخ عهد قاجار.

عبرت‌لِلناظرین : 'e.-le n-nāzerīn

سفرنامه خراسان است از یکی از مستوفیان دربار و نوکران امیر تومان کشیکچی‌باشی در سال ۱۲۸۴.

عبرت‌نامه : 'e.-nāma<e>

مجموعه چند رقعہ است از ملا طغراء شاعر و نویسنده قرن یازدهم.

عبرت‌نامه : 'e.-nāma<e>

یا روزنامه میرزا محمد کلانتر فارس، خاطرات میرزا محمد کلانتر است در قرن دوازدهم درباره محاصره شیراز به دست افغانان و روزگار نادر تا روی کار آمدن قاجاریه. (ج)

عبرت‌نامه : 'e.-nāma<e>

منظومه‌ای است در پند و اندرز و هجو، از فتح‌ملی خان صبای کاشانی، شاعر عهد قاجار که به تقلید «تحفة العراقرین» خاقانی سروده است.

عبرت‌نامه : 'e.-nāma<e>

تاریخ شاه عالم دوم است، از مولوی خیرالدین محمد خان الله آبادی در قرن سیزدهم.

عبرت‌نامه : 'e.-nāma<e>

← وقایع مرسته

عتبة الكتب : <e>atabat-ol-kataba

(آستانه نویسندگان)

مجموعه منشآت منتخب الدین بدیع، علی بن احمد کاتب اتابک جوینی
منشی معروف سلطان سنجر است که از آثار مصنوع و با ارزش و فصیح
فارسی است. (ج)

عجایب البلدان : 'a.jāyeb-ol-boldān

(شگفتیهای شهرها)

از آثار منشور ابوالمؤید بلخی، شاعر و نویسنده بزرگ قرن چهارم که
متأسفانه اکنون باقی نیست.

عجایب البلدان : 'a.-ol-boldān

← شجاع حیدری

عجایب البلدان : 'a.-ol-boldān

← صورالاقالیم

عجایب الغرایب : 'a.-ol-qarāyeb

منظومه‌ای است در بحر خفیف و در ذکر عجائب شهرها، از آذری طوسی
شاعر معروف قرن نهم.

عجایب القصص : 'a.-ol-qesas

(شگفتیهای داستانها)

زندگی پیامبر (ص) است از عبدالواحد بن محمد المفتی، میان سده هفدهم
و شانزدهم میلادی. (ج)

عجایب اللغة . 'a.-ol-loqat

از فرهنگهای فارسی است که در عثمانی در قرن دهم نوشته شده. نویسنده
آن شخصی به نام «ادیبی» است. شیوه این فرهنگ مانند «لغت فارس»
اسدی است اما اشتباهات فراوانی و رواژه‌ها و معانی آنها دارد.

عجایب المخلوقات : 'a.-ol-maxlūqāt

در جغرافیا، همراه با داستانهای افسانه‌ای است، اثر زکریا قزوینی نویسنده مشهور قرن هفتم. (ج)

عدالت : 'adālat

در اخلاق عرفانی است از جلال‌الدین دوانی، فرزانه قرن نهم. (ج)

عراضة العروضین : 'orāzat-ol-'arūziyyin

(ره آورد علمای عروض)

رساله‌ای است در علم عروض، تألیف ابوالفضل محمد بن خالد قرشی ورارودی در قرن هشتم.

عراضة فی الحکایة السلجوقیه :

'orāza-fe l-hekāyat-el-saljūqiyya <e>

(ره آورد در داستان سلجوقیان)

از کتب تاریخ در قرن هشتم است، با نثری متکلف در تاریخ سلسله سلجوقیان، نوشته محمد وزیربزدی.

عرایس الجواهر : 'arāyes-ol-javāher

(عروسهای گوهرها)

عرایس الجواهر و نفایس الاطایب، تألیف ابوالقاسم کاشانی، مؤلف و مورخ بزرگ اوایل قرن هشتم که در باره شناخت سنگها و نمکها و خوشبوهاست. (ج)

عرش سماء التوفیق : 'arš-e-samā'-ot-tōfiq

(عرش آسمان کامیانی)

تفسیر قرآن است از سید عبدالحسین بن احمد بن زین العابدین علوی در قرن یازدهم.

عرشنامه الهی : 'a.-nāma <e>-ye-elāhī

مثنوی است به بحر رمل از فضل‌الله حروفی استرآبادی، صوفی انقلابی قرن هشتم.

عرشیه محمدیه : <e>ye-mohammadiyya</e>-<e>aršiyya</e>
تألیف علی بن محمد حسین استرآبادی، در اصول شیعی که به نام محمد شاه قاجار نوشته است.

عرض بلدان : 'arz-e-boldān
(عرض شهرها)
در عرض جغرافیایی شهرهاست از علیقلی میرزا اعتضادالسلطنه در قرن سیزدهم .

عرض نامه : <e>araz-nāma</e>
رساله‌ای است در حکمت، از باباافضل کاشانی، حکیم و نویسنده و شاعر بزرگ قرن هفتم. (ج)

عرفات العاشقین : 'arafāt-ol-'āšeqīn
عرفات العاشقین و عرصات العارفین، تذکره بسیار مفصل و بزرگی است در احوال و اشعار سه هزار و سیصد و اند شاعر قدیم و جدید، تألیف تقی الدین اوحدی بلیانی، ادیب و شاعر معروف قرن یازدهم.

عرفان الخیول : 'erfān-ol-xoyūl
(شناخت اسبان)
در باب شناخت واحوال اسب است و ترجمه کتاب «الاقوال الکافیه والاصول الشافیه» ملک مجاهد، از قرن هفتم می باشد که فخرالدین بن احمد رودباری در قرن سیزدهم ترجمه نموده است. این کتاب تحریر دیگری نیز موسوم به «کنز الهدایه» دارد.

عرفاق حق : 'e.-e-haqq
(شناخت خدا)
اثر صفی علی شاه، از صوفیه معروف اواخر عهد قاجاری است. (ج)

عروة المتقن : 'orvat-ol-motqan
(دست آویز استوار)
تفسیر آیه الکرسی است، از محمد اشرف و رنوسفادران در قرن دوازدهم.

عروۃ الوثقی: 'o.-ol-vosqā

(دست آویز استوار)

اثری عرفانی است از صوفی بزرگ قرن هشتم، شیخ علاءالدوله سمنانی.

عروۃ الوثقی: 'o.-ol-vosqā

به نثر و نظم عرفانی است، از سخابی استرآبادی شاعر قرن دهم.

عروۃ الوثقی: 'o.-ol-vosqā

تفسیر آیه الکرسی است، از میرزا محمد ابراهیم بن صدرالدین محمد

شیرازی در قرن یازدهم.

العروس: al-'arūs

← جواهر التفسیر

عروس عرفان: 'arūs-e-'erfān

اثر قاضی محمود بحری در اوایل قرن دوازدهم است.

عروض: 'arūz

رساله‌ای است در علم عروض از وحیدی بیهقی در قرن هشتم.

عروض: 'arūz

یا عروض سیفی، یا میزان الاشعار، اثر سیفی بخارایی شاعر قرن

نهم است. (ج)

عروض: 'arūz

اثر محمد مؤمن حسینی در اوایل قرن یازدهم است.

عروض: 'arūz

یا رساله شاهی، رساله‌ای است از ابراهیم شربندار اصفهانی در قرن

دوازدهم درباره علم عروض.

عروض: 'arūz

رساله‌ای است از ابوالقاسم فراهانی، ادیب و رجل مشهور عهد قاجار.

عروض سیفی : 'a.-e-sa<e>yfī

← عروض

عروض و بدیع : 'a.-o-badī

اثر فیض الله خان است در اواخر قرن سیزدهم.

عروض وقافیه : 'a.-o-qāfiya<e>

از جمله رسالات عبدالرحمان جامی، شاعر و نویسنده بزرگ قرن نهم است. (چ)

عروض وقافیه : 'a.-o-qafiya<e>

رساله‌ای است از امیرزاده جهانگیر بن عباس میرزا قاجار.

عشاق‌نامه : 'oššāq-nāma<e>

یاده‌نامه، مثنوی است در بحر خفیف و در هزار و شصت و سه بیت از فخرالدین عراقی، شاعر بزرگ قرن هفتم که در آن چندین غزل نیز جای دارد. شاعر در آن مبحثی از مباحث عرفانی را مطرح کرده و با تمثیل و حکایت به پایان برده است. (چ)

عشاق‌نامه : 'o.-nāma<e>

مثنوی عاشقانه‌ای به بحر هزج و در هفتصد بیت است از عبیدزاکانی، شاعر بزرگ قرن هشتم. (چ)

عشرت‌نامه : 'ešrat-nāma<e>

منظومه‌ای است به تقلید از «ده‌نامه» اوحدی مراغه‌ای در بحر هزج از عیشی شیرازی شاعر قرن دهم.

عشره کامله : 'ašara<e>-ye-kāmela<e>

رساله‌ای از خواجسته محمد بن ابومحمد محمود بن محمد ده‌دار شیرازی از دانشمندان قرن یازدهم است در ده‌مسأله عرفانی.

عشره مبشره : 'a.-ye-mobaššera<e>

(عدد ده بشارت‌دهنده)

از جمله آثار ضیاءالدین نخشبی شاعر و نویسنده قرن هشتم است که نشر آن تمایل به صنعت و آرایش عبارات و استشهاد به اشعار و امثال و آیات دارد.

عشق حقیقی : 'ešq-e-haqīqī

مثنوی عرفانی است در چهار صد و شصت بیت به بحر رمل، از مجنون توپسرکانی در قرن سیزدهم.

عشقنامه : 'e.-nāma<e>

از مثنویهای سنایی غزنوی، شاعر بزرگ قرن ششم است که به شیوه دیگر مثنویهای اوست. (ج)

عشقنامه : 'e.-nāma<e>

مثنوی است از امیر حسن دهلوی، شاعر هندی قرن هفتم و هشتم، در بحر هزج.

عشقنامه : 'e.-nāma<e>

از مثنویهای ششگانه شاه داعی شیرازی، شاعر و صوفی قرن نهم است در بحر رمل و در مسائل عرفانی و عشقی.

عشقنامه : 'e. - nāma<e>

مثنوی عشقی است در هزار و دویست و پنجاه بیت به بحر هزج، اثر علی اکبر ساری شیرازی در قرن سیزدهم.

عشقنامه : 'e. - nāma<e>

← سی نامه

عشقنامه : 'e. + nāma<e>

← محمود نامه

عشقنامه : 'e. - nāma<e>

← مهر و مشتری

عشق و روح : e. - o - rūh

یا عقل و روح، رساله‌ای است عرفانی، تألیف فضولی بغدادی، شاعر قرن
دهم. (ج)

عشق و روح : 'e. - o - rūh

یا حسن و دل، به گونه‌ی داستانی است، از میرزا رضی بن محمد شفیع بنده
سرخابی تبریزی در قرن سیزدهم.

عشق و روح : 'e. - o - rūh

رساله‌ای است از میرزا رضی منشی الممالک، نویسنده عهد قاجار.

عشق و عقل : 'e. - o - 'aql

معیار الصدق فی مصداق العشق، یا عشق و عقل، یا عقل و عشق، رساله‌ای
است در بیان صوفیانه کمال عشق و کمال عقل، از نجم الدین رازی صوفی
و نویسنده معروف قرن هفتم. (ج)

عشق و عقل : 'e. - o - 'aql

منظومه‌ای عرفانی است در بحر رمل، از غنایت الله بن هدایت الله در قرن
سیزدهم.

عشقیه : 'ešqiyya <e>

یا خیالات العشق، یا مفتاح المطلب، اثر حمید الدین ناگوری چشتی در قرن
هفتم است.

عشقیه : 'ešqiyya <e>

← دولرانی خضر خان

عشقیه : 'ešqiyya <e>

← وجود العاشقین

عصمت نامه : 'esmat - nāma <e>

مثنوی عاشقانه‌ای است، اثر ملا حمید که در سال هزار و شانزده سروده است.

عطیة ربانی : 'atiyya <e> - ye - rabbānī

عطیة ربانی و هدیه سلیمانی، در اثبات امامت علی (ع) است از ملا محمدطاهر شیرازی قمی که به نام شاه سلیمان صفوی نوشته.

عطیة کبری : 'a. - ye - kobrā

در بلاغت است از سراج الدین علی خان آرزو اکبر آبادی در قرن دوازدهم.

عقاید : 'aqāyed

از آثار خواجه محمد پارسا، صوفی و نویسنده قرن نهم است در تصوف.

عقاید اصولین : 'a. - e - osūla <e> yn

به فارسی و عربی در مسائل کلامی و فلسفی است، از میر محمد اسماعیل خاتون آبادی در قرن یازدهم.

عقاید السنیه : 'a. - os-saniyya <e>

(اندیشه‌های بلند)

در فضایل صحابه است، از محمد هاشم بن عبدالغفور سندی سیستانی در اواخر قرن سیزدهم.

عقاید الشیعه : 'a. - oš - šī'a <e>

عقاید الشیعه و فواید الشریعه، اثر علی اصغر بن علی اکبر بروجردی در قرن سیزدهم است.

عقاید مجذوبیه : 'a. - e - majzūbiyya <e>

← اعتقادات

عقاید مظفری : 'a. - e - mozaffarī

یا زر جعفری، در اصول دین است از محمد رضا همدانی که به نام مظفر الدین شاه نوشته.

عقاید وجیهتی : 'a. - e - vajihatī

در تصوف است، از وجیه الدین ثانی بن شیخ عیسی بن شیخ آدم گویا.

موی نقشبندی در قرن یازدهم.

عقاید و سخنان بابیه: $\langle e \rangle$ - bābiyya - e - soxanān - va - a.

اثر حایری قزوینی است در قرن سیزدهم.

عقبات: 'aqabāt

(راههای دشوار)

رساله‌ای به‌نظم و نثر صوفیانه است، از میر سیدعلی همدانی، صوفی بزرگ قرن هشتم.

عقدالجواهر: 'eqd - ol - javāher

(گردنبند جواهر)

عقدالجواهر فی انساب الاکابر، تاریخ پیامبر (ص) و خلفا و پادشاهان است، نوشته احمد بن ابوسعید دواتی مشکافی.

عقدالعلی: 'e. - ol - 'olā

(گردنبند بزرگی)

عقدالعلی للموقف الاعلی، تألیف افضل الدین ابوحامد احمد بن حامد کرمانی است که از تواریخ ارزشمند محلی کرمان در قرن هفتم به‌شمار می‌رود. (ج)

عقدالآلی: 'e. - ol - la'ālī

(گردنبند مرواریدها)

عقدالآلی فی نقدالمعالی، اثر تاریخی است، از میرزا محمد ابراهیم بدایع نگار در عهد قاجار است پیرامون جنگ هرات.

عقد انامل: 'aqd - e - anāmel

(بستن انگشتان)

در حساب به‌روش انگشت‌شماری است از حکیم نظام‌الدین احمد گیلانی در قرن یازدهم.

عقد ثریا : 'eqd - e - sorayyā

(خوشهٔ پروین)

تذکره‌ای است در ذکر صدوسی و سه شاعر فارسی زبان در هند، تألیف غلام مصطفی همدانی در قرن دوازدهم.

عقد ثریا : 'e. - e - sorayyā

گزیده‌ای از شعر شاعران است که مولوی احسان‌الله ممتاز در قرن سیزدهم نوشته است. (چ)

عقد گهر : 'e. - e - gohar

(گردنبند گوهر)

از مثنویهای شهاب ترشیزی، شاعر قرن سیزدهم است در نجوم.

عقل : 'aql

← عقلیه

عقل سرخ : 'a. - e - sorx

رساله‌ای کوچک است در فلسفه از شیخ شهاب‌الدین سهروردی فیلسوف بزرگ قرن هفتم. (چ)

عقل نامه : 'a. - nāma <e>

منظومه‌ای از مثنویهای سنایی، شاعر بزرگ قرن ششم می‌باشد که شاعر آنرا به روش دیگر منظومه‌های عرفانی خود سروده است. (چ)

عقل و روح : 'a. - o - rūh

← عشق و روح

عقل و عشق : 'a. - o - 'ešq

← عشق و عقل

عقل و عشق : 'a. - o - 'ešq

← مناظرات خمس

عقلیه : <e>aqliyya

یا عقل، از جمله رسائل صوفی بزرگ قرن هشتم، میرسیدعلی همدانی است.

عقودالجواهر : 'oqūd - ol - javāher

فرهنگ منظوم عربی به فارسی است، شامل ششصد و پنجاه بیت، سروده احمد داعی کرمانی در قرن نهم.

علاجات دارا شکوهی : 'elājāt - e - dārā šokūhī

یا طب داراشکوه، اثر نورالدین محمد بن عبدالله، حکیم ابن الملک شیرازی در پزشکی است که برای محمد داراشکوه پسر شاهجهان در قرن یازدهم نوشته است.

علاج الاسقام : 'elāj - ol - asqām

(درمان بیماریها)

علاج الاسقام و دفع آلام، اثر محمدعلی بن محمد رضا تونی در قرن دوازدهم است.

علاج الامراض : 'e. - ol - amrāz

یکی از آثار طبی یوسفی هروی، طبیب عهد صفوی است که منظومه‌ای در دویست و هشتاد و نه رباعی در نشانه‌های بیماریهاست. (ج)

علاج الامراض : 'e. - ol - amrāz

تألیف محمد شریف خان دهلوی، طبیب قرن سیزدهم هند است.

علاقة التجريد : 'elāqat - ot - tajrīd

(ارتباط تنهایی)

شرح «تجريد العقاید» خواجه نصیر طوسی است، از میرمحمد اشرف بن عبدالحسین بن احمد حسینی علوی در قرن دوازدهم.

علائم الامراض : 'alā'em - ol - amrāz

در پزشکی قدیم و جدید است، از عبدالکریم طبیب تهرانی که برای

ناصرالدین شاه نوشته.

علل تسلسل موجودات : $\text{'elal - e - tasalsol - e - mojūdāt}$
یا رساله در حقیقت و کیفیت سلسله موجودات و تسلسل اسباب و مسببات،
که از آثار منسوب به شیخ ابوعلی سینا، دانشمند نامدار قرن چهارم است. (ج)

علم الامراض : 'elm - ol - amrāz
در باب پزشکی جدید است، از حسن بن ابوالحسن تنکابنی در اوایل قرن
چهاردهم.

علم المحجة : $\text{'e - ol - mahajjat}$
(دانش راه)
علم المحجة و اتمام الحجة، در مسایل دینی است، تألیف حسین بن محمد
تبریزی ممقانی که به دستور ناصرالدین شاه قاجار نوشته.

علم پیشین و برین : $\text{'e - e - pīshīn - o - barīn}$
از آثار منسوب به ابوعلی سینا، دانشمند نامدار ایران در قرن چهارم است.

علم تنجیم : 'e - e - tanjīm
(علم ستاره شناسی)
علم تنجیم و معرفت تقویم، رساله ای است از ملا میرقاری کوکبی گیلانی
در اوایل قرن یازدهم.

عماد السعادات : $\text{'emād - os - sa'ādāt}$
(ستون نیکبختی ها)
در تاریخ سلسله اوده و تیموریان هند است، از غلامعلی خان نقوی در قرن
سیزدهم.

عمدة الاشعار : $\text{'omdat - ol - aš'ār}$
مثنوی است، شامل چهار هزار بیت در بحر هزج در وصف کعبه و مدینه
که سید میرزا قاسم قاسمی کتابادی در قرن دهم سروده است.

عمدة التواریخ : 'o. - ot - tavārīx

از آثار تاریخی ابن ابی الخیر زرکوب، دانشمند قرن هشتم بوده که در دست نیست.

عمدة المکاتب : 'o. - ol - makāteb

درنامه نگاری است، از شیخ رحمت الله در قرن سیزدهم.

عمل صالح : 'amal - e - sāleh

یا شاهجهان نامه ، تألیف محمد صالح کنبوی لاهوری در قرن یازدهم، مشتمل بر وقایع هندوستان در دوره سلطنت شاهجهان. (ج)

عمل صالح : 'a. - e - sāleh

← قرابادین صالحی

العمل والالقباب : al - 'amal - va l - alqāb

العمل والالقباب فی معرفة الاسطرلاب، از قدیم ترین رسالات باقی مانده به زبان فارسی در علم اسطرلاب است، نوشته محمد بن ایوب طبری ریاضیدان و ستاره شناس بزرگ قرن پنجم.

عنایت نامه : 'enāyat - nāma <e>

از آثار منثوریه بوده که ضیاء الدین برنی، مورخ و نویسنده قرن هفتم در هند نوشته و ظاهراً باقی نمانده است.

عنوان : 'onvān

در طب نوشته شده است، از عبدالکریم حکیم به عهد ناصرالدین شاه قاجار.

عنوان البراهین : 'o. - ol - barāhīn

در اثبات خدا و پیامبری است، تألیف شیخ علی بن حاج یوسف گنابادی در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

عیار دانش : 'ayār - e - dāneš

تلخیصی است از «انوار سهیلی» کمال الدین حسین واعظ کاشفی

که ابوالفضل بن مبارک در قرن دهم آنرا ترتیب داده است.

عیار دانش : 'a. - e - dāneš

در حکمت است، از ملا علی نقی بن احمد بهبهانی در قرن دوازدهم.

عیاریه : 'ayāriyya <e>

از آقا رضی قزوینی در قرن یازدهم درسنجیدن فلزات است.

عین : 'a <e> yn

رساله‌ای است از شاه نعمت‌الله ولی، صوفی مشهور قرن نهم. (ج)

عین البکا : 'a. - ol - bokā

(چشمه گریه)

در باب سوگواری است، از محمد تقی بن احمد بروجردی در اوایل قرن

دوازدهم. (ج)

عین الترتیل : 'a. - ot - tartīl

(چشمه آهسته خواندن قرآن)

در قرائت قرآن است، از محمد بن محمود بن محمد شریف سمرقندی در قرن هشتم.

عین الحقایق : 'a. - ol - haqāyeq

(چشمه حقیقتها)

سخنان پندآمیز عرفانی است، از رابض الدین علی شاه در قرن سیزدهم.

عین الحکمة : 'a. - ol - hekmat

(چشمه دانش)

تألیف میر قوام الدین محمد طهرانی، از قرن یازدهم است.

عین الحیاة : 'a. - ol - hayāt

(چشمه زندگی)

به‌نثر و نظم عرفانی است، از عماد عبدالله در قرن یازدهم.

عین الحیاة : 'a. - ol - hayāt

شرح وصیت پیامبر (ص) به ابوذر غفاری است، از ملا محمد باقر مجلسی
فقیه ومحدث عهد صفوی. (ج)

عین الحیاة : 'a. - ol - hayāt

در شناخت فوائد چوب چینی است، از حکیم محمد هاشم بن محمد طاهر
طیب تهرانی در روزگار شاه سلیمان صفوی.

عین الحیاة : 'a. - ol - hayāt

در باره چوب چینی است از محمد حسین طیب بن علی قراچه داغی تبریزی
در عهد ناصرالدین شاه قاجار.

عین الخواص : 'a. - ol - xavāss

در پزشکی است، از ابو نصر بن رستم دیلمی که در قرن هفتم از عربی به -
فارسی ترجمه کرده است.

عین الدموع : 'a. - od - domū

(چشمه اشکها)

سرگذشت چهارده معصوم است از محمد صادق بن محمد باقر حسینی واعظ
سپاهانی که به نام فتحعلی شاه نوشته است.

عین العلاج : 'a. - ol - 'elāj

(چشمه درمان)

در بسیاری سر است، از محمود بن محمد تهرانی در قرن سیزدهم.

عینیه : 'a<e>yniyya<e>

یا تازیانه سلوک، یا رازنامه، نامه ای است با محتوای سیر وسلوک و اندرز
از امام احمد غزالی در اوایل قرن ششم که به عین القضاة همدانی نوشته
است. (ج)

عیون : 'oyūn

(چشمه ها)

از رسالات صوفی معروف قرن نهم شاه نعمت‌الله ولی است. (ج)

عیون الاسرار المکتومه : <e>o. - ol - asrār - el - maktūma

(چشمه‌های رازهای پنهان)

در بیان وحی و الهام و پیامبری است، از محمد علی بن محمد حسین بن محمد
سعید خلیلی در قرن سیزدهم.

* * *

«غ»

غازان نامه : qāzān-nāma<e>

منظومه‌ای تاریخی است مشتمل برده هزار بیت به بحر متقارب، از خواجه نورالدین بن شمس‌الدین محمد اژدری در قرن هشتم که به نام سلطان محمود غازان خان و سلطان اویس ایلخانی ساخته است.

غالب و مغلوب : qāleb-o-maqlūb

در حساب است، از قاضی قوام‌الدین شیرازی در اواخر قرن دهم.

غایة الامکان : qāyat-ol-emkān

غایة الامکان فی درایة المکان، رساله‌ای است عرفانی از صوفی و نویسنده ارجمند قرن ششم، عین‌القضاة همدانی. (ج)

غایة الهممة : q.-ol-hemmat

(نهایت آرزو)

یا رساله محمدیه، در احوال پیامبر (ص) و امامان است، از محمد علیم یحیایی در اوایل قرن سیزدهم.

غذاء العارفین : qazā'-ol-'ārefīn

تألیف حسن معلم همدانی در بندی از عرفای قرن نهم است.

غرایب الاسرار : qarāyeb-ol-asrār

(شگفتیهای رازها)

ازغیاث الدین محمد خواندمیر، مورخ قرن دهم است دربارهٔ جغرافیا.

غوراللمالی : qorar-ol-la'ālī

(برگزیده‌های مرواریدها)

شرح عرفانی و فلسفی است بردعای ابو حمزه ثمالی، از محمد حسین بن محمد جعفر سرابی در اواخر قرن دوازدهم.

غزای سلیمانی : qazā-ye-sola<e>ymānī

(غزا : جنگ)

منظومه‌ای در تقلید از «شاهنامه» است دربارهٔ پیروزیهای سلطان سلیم اول عثمانی در قرن دهم.

غزلان الهند : qazalān-ol-hend

در تاریخ هند و صنایع شعری هند، از آزاد بلگرامی در قرن دوازدهم است.

غزوانمه : qazv-nāma<e>

(کتاب جنگ)

منظومه‌ای به بحر مقارب است در شرح غزوه‌های پیامبر اسلام از شاعری موسوم به «اسیری» که در سال ۹۶۷ نظم آنرا پایان داده است.

غمکده : qamkada<e>

مثنوی است به بحر رمل در رویداد کربلا که شاعری به نام «وفا» در عهد محمدشاه قاجار به نام او سروده است.

غنية الانام : qonyat-ol-anām

(بی نیاز شدن مردم)

غنية الانام فی معرفة الساعات والایام — من لایحفره التقویم

غنية الطالبین : q.-ot-tālebīn

(بی نیاز شدن جویندگان)

رساله‌ای در تصوف است از شیخ عبدالقادر گیلانی در قرن ششم.

غواص البحر : qavvās-ol-bahr

منشأتی است از سید سعدالله که در قرن سیزدهم شیخ رحمت‌الله

گرد آورده است.

غیاث اللغات : qiyās-ol-loqāt

(پناه خواه لغتها)

فرهنگ بسیار مشهوری است، تألیف محمد غیاث‌الدین رامپوری در

قرن سیزدهم که شامل لغات فارسی و عربی است. (ج)

غیاثیه : qiyāsiyya <e>

در طب است، از نجم‌الدین محمود بن صابن الدین الیاس شیرازی در قرن

هشتم که به نام غیاث‌الدین یسدر بن جرغوتای نوشته است.

غیاثیه : qiyāsiyya <e>

اثر محمود بن محمد بن قوام قاضی در قرن نهم، که ترجمه‌ای است از «ملخص

چغمینی» در نجوم و برای غیاث‌الدین سید احمد هروی نوشته است.

«ف»

فارسنامه : fārs-nāma <e>

از آثار معتبر و از مآخذ مهم تاریخ ایران و سرزمین فارس است ، تألیف
ابن بلخی در قرن ششم. (ج)

فارسنامه ناصری : f.-ye-nāserī

اثر حاج میرزا حسن فسایی شیرازی در اوایل قرن چهاردهم که اثر
معروفی است درباره اوضاع تاریخی و سیاسی و ادبی و اجتماعی فارس تا
زمان مؤلف. (ج)

فارغنامه : fāreq-nāma <e>

مثنوی است در بحر خفیف و در ستایش حضرت علی (ع) و جنگهایش،
سروده فارغ گیلانی در سال ۱۰۰۰ هجری.

فانوس الخیال : fānūs-ol-xiyāl

فانوس الخیال فی آراء عالم المثال، یا قندیل الخیال، یا مثالیه، یا مثالیة نوریه،
به فارسی و عربی است در حکمت، از قطب الدین محمد لاهیجی حکیم قرن
یازدهم.

فانوس خیال : f.-e-xiyāl

در انشاء و دستور عربی و فارسی و معانی بیان است ، از اشرف (ارشد)
متخلص به «خیال» در قرن دوازدهم.

فتح الابواب : fath-ol-abvāb

(گشایش درها)

فتح الابواب و حقیقة الآداب، بخشی از مثنوی عرفانی «بیان حقایق احوال
المصطفی» سروده شاعر عارف قرن نهم، پیرجمال اردستانی است.

فتح الفتاح : f.-ol-fattāh

(گشایش گشاینده)

نصاب ترکی و فارسی است از صنع الله افندلی بدلی که در اوایل قرن یازدهم
سروده .

فتح الفرائض والدرر : f.-ol-farā'ez-va d-dorar

(گشایش فریضه ها و مرواریدها)

در سیرت پیامبر (ص) و آل او ست به نظم و نثر، از محمد عیسی بن محمد جعفر
فتحی در قرن سیزدهم.

فتح الكتاب : f.-ol-kottāb

(گشایش نویسندگان)

فرهنگ لغات فارسی و ترکی و عربی است، تألیف ابو الخیر بن سعد انصاری
در اواخر قرن دهم و بدون شواهد شعری.

فتح المبین : f.-ol-mobīn

(گشایش آشکار)

فتح المبین لاهل الیقین؛ رساله ای عرفانی است از شیخ علاء الدولة سمنانی
صوفی قرن هشتم.

فتحنامه : f.-nāma

تفسیر منظوم سوره فتح است در هزار و سیصد و پنجاه بیت از ابن همام
شیرازی در قرن دهم.

فتحنامه : f.-nāma<e>

مثنوی است به بحر متقارب ، اثر عزالدین تنوی شیرازی در قرن دوازدهم . (ج)

فتحنامه حسام الملك : f.-ye-hosām-ol-molk

مثنوی به بحر متقارب است در تاریخ شورش احمدوند چلبی و دفع آن به وسیله حسام الملك ، سروده احمد الهامی کرمانشاهی در قرن سیزدهم .

فتحنامه سند : f.-ye-send

یا چیچ نامه ، ترجمه ای از اصل عربی است . مترجم آن علی بن حامد مورخ قرن هفتم است در شرح حال «چیچ» یکی از پادشاهان ناحیه غربی سرزمین هند و ولایت سند . (ج)

فتحنامه سند : f.-ye-send

منظومه ای در تاریخ امیران تالپور سنداست ، سروده سید عظیم الدین تنوی در اواخر قرن دوازدهم .

فتحنامه صاحبقرانی : f.-ye-sāheb qerānī

در رویدادهای روزگار تیمور گورکان است از مغیث الدین ابوالفتح ابراهیم سلطان حنفی در قرن نهم .

فتحنامه عباس نامدار : f.-ye-'abbās-e-nāmdār

یا شاهنامه صادقی ، مثنوی است در دوهزار و پانصد بیت ، از صادق بیگت صادقی افشار در قرن یازدهم ، پیرامون تاریخ صفویه و جنگهای شاه عباس .

فتحنامه قندهار : f.-ye-qandehār

مثنوی رزمی است شامل چهارصد و هشتاد بیت به بحر متقارب که وحید قزوینی شاعر اوایل قرن دوازدهم سروده است .

فتحنامه قندهار : f.-ye-qandehār

← شاهنامه

فتحنامة گجرات : f.-ye-gojrāt

اثر ابوالفیض فیضی دکنی است در فتح گجرات به دست اکبر شاه در قرن دهم.

فتحنامة نورجهان بیگم : f.-ye-nūr jahān ba<e>ygom

← وقایع الزمان

فتحیه : fathiyya<e>

یا رساله در هیأت، از جمله آثار منجم معروف قرن نهم، ملاعلی قوشچی است. (ج)

فتحیه : fathiyya<e>

شرح خطبة ام الفضل دختر مأمون عباسی است، از میرزا ابوالقاسم قمی که به دستور فتحعلی شاه نوشته.

فتحیه عبرتیه : f.-ye-'ebratiyya<e>

یا تاریخ آشام، در حوادث اوایل پادشاهی اورنگ زیب است و تسخیر کوچ بهار و آشام، از شهاب الدین طالش در قرن یازدهم.

فتوتنامه : fotovvat-nāma<e>

منظومه ای است به بحر رمل، مشتمل بر هشتصد و هشتاد و دو بیت در فتوت وجوانمردی، اثر ناصر سیواسی شاعر قرن هفتم. (ج)

فتوتنامه : f.-nāma<e>

یا فتوتیه، از رسائل صوفی بزرگ قرن هشتم میر سیدعلی همدانی است درباره فتوت وجوانمردی. (ج)

فتوتنامه سلطانی : f.-ye-soltānī

اثر ارزنده ای است درباره شرح مراسم قتیان وجوانمردان و طبقات مختلف آنان و آداب و شرایط هر یک از آنها، تألیف کمال الدین حسین واعظ کاشفی دانشمند قرن نهم و دهم. (ج)

فتوحات شام : fotūhāt-e-šām

حماسه‌ای دینی است بر ضد «شاهنامه» فردوسی که میرزا محمد بخش-
آشوب شاهجهان آبادی در اواخر قرن دوازدهم سروده است.

فتوحات شاهی : f.-e-šāhī

تاریخ عمومی و تیموریان است، از صدرالدین سلطان ابراهیم امینی در
قرن دهم.

فتوحات عادلشاهی : f.-e-'ādel šāhī

تاریخ عادلشاهیان هند است، از میرهاشم بیگ فزونی استرآبادی در قرن
یازدهم.

فتوحات عالمگیری : f.-e-'ālam gīrī

تاریخ سی و چهار سال از پادشاهی عالمگیر اورنگ زیب است، از ایرداس
در اوایل قرن دوازدهم.

فتوحات عباسی : f.-e-'abbāsī

یا فتوحات عباسیه، در باب مسائل دینی است از محمد نصیر بن قاضی
یزدی که به نام شاه عباس صفوی نوشته.

فتوحات عباسی : f.-e-'abbāsī

در خواص اسماء الهی از نظر علم حروف، مطابق مسلک حروفیان است،
اثر محمد بن عبدالحسین بن علی آل حسینی نخعی جزائری در عهد صفوی.

فتوحات عباسیه : f.-e-'abbāsiyya<e>

← فتوحات عباسی

فتوحات غیبیه : f.-e-qa<e>ybiyya<e>

در ریاضیات است، از محمد باقر بن زین العابدین یزدی در قرن یازدهم.

فتوحات فریدونیه : f.-e-fera<e>ydūniyya<e>

تألیف محمد طاهر بن حسن خادم بسطامی است در قرن یازدهم که به نام

فریدون‌خان فرمانروای استرآباد دربارهٔ جنگهای او نوشته.

فتوحات فیروزشاهی : f.-firūz šāhī

از کتب تاریخی ضیاءالدین برنی مورخ و نویسندهٔ هند در قرن هفتم است، در ذکر سلطنت جلال‌الدین فیروزشاه.

فتوحات‌نامهٔ صمدی : f.-nāma<e>-ye-samadī

تاریخ سیف‌الدوله عبدالصمدخان بهادر دلیر جنگ است در قرن دوازدهم از غلام محی‌الدین.

فتوحات همایون : f.-e-homāyūn

در فتوحات شاه عباس صفوی است، از سیاقی نظام در قرن یازدهم.

فتوح الحرمین : fotūh-ol-harama<e>yn

مثنوی است در آداب و مناسک حج به بحر سریع، از ملا محیی لاری در قرن دهم.

فتوح السلاطین : f.-os-salātīn

منظومهٔ مفصلی است به بحر مقارب، در دوازده هزار بیت به تقلید از «شاهنامه» و از نوع منظومه‌های تاریخی، اثر طبع عبدالملك عصامی شاعر پارسی‌گوی هند در قرن هشتم است.

فتوح العجم : f.-ol-'ajam

منظومه‌ای در باب فتح تبریز به دست عثمان پاشا در سال ۹۹۳ هجری است، اثر جمالی بن حسن شوشتری از شاعران قرن دهم.

فتوح المؤمنین : f.-ol-mo'menīn

کتابی اخلاقی است به استناد آیات قرآنی و احادیث شیعی و حکایات و اشعار فارسی، اثر فتح‌الله بن عزیزالله الیادی در قرن دهم.

فخریه : faxriyya<e>

فخریه در استخراج سمت قبله، اثر محمد زمان مشهدی در قرن یازدهم که برای فخرالدین محمد موسوی نوشته است.

فرازستان : farāzestān

تاریخ پادشاهان است با واژه‌های فارسی و گاهی ساختگی، از میرزا اسماعیل خان توپسرکانی که به نام ناصرالدین شاه نوشته است. (ج)

فراسـت نامه : ferāsat-nāma<e>

در باب قیافه شناسی است، از محمد حسین بن علی نقی همدانی از اوایل قرن چهاردهم.

فراقنامه : ferāq-nāma<e>

مثنوی عاشقانه‌ای است از سلمان ساوجی، شاعر شهر قرن هشتم، شامل هزار بیت به بحر متقارب، در ذکر محبت میان سلطان اویس و بیرامشاه پسر خواجه مرجان. (ج)

فرائض منظوم : farā'ez-e-manzūm

مثنوی در فقه شیعی است، سروده ابن حسام شاعر قرن هشتم به بحر هزج.

فرحة العالم : farhat-ol-'ālam

(موجب شادی دنیا)

اثر سید محمد ابوتراب بن احمد رضوی در قرن سیزدهم است در باب تاریخ.

فرحة العاملين : f.-ol-'āmelīn

(شادی عمل کنندگان)

فرحة العاملين و فرجة الکاملین، رساله‌ای است در تصوف از شیخ علاءالدوله سمنانی، صوفی مشهور قرن هشتم.

فرحة القلوب : f.-ol-qolūb

(موجب شادی دلها)

در باب چهارده معصوم است، از عبد الله بن عنایت الله در قرن دوازدهم.

فرحة الناظرین : f.-on-nāzerīn

(موجب شادی بینندگان)

تاریخ اسلام و تیموریان هند است، از محمد اسلم بن محمد حفیظ انصاری

قادری در قرن دوازدهم. (ج)

فردوس التواریخ : ferdos-ot-tavārīx

تاریخ ایران و اسلام است، از خسرو بن عابد ابرقوهی، معروف به «ابن معین» در اوایل قرن نهم.

فردوس التواریخ : f.-ot-tavārīx

تاریخ خراسان و علما و دانشمندان آن سرزمین است، از ملانوروز علی بن محمد باقر در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

فردوس العارفین : f.-ol-'ārefīn

رساله‌ای است در تصوف، منسوب به فخرالدین عراقی، شاعر صوفی قرن هفتم.

فردوس العارفین : f.-ol-'ārefīn

منظومه‌ای است که عبدی بیگ شیرازی، شاعر قرن دهم در مقابل «اقبالنامه» نظامی گنجوی به نظم درآورده است.

فردوس العارفین : f.-ol-'ārefīn

فردوس العارفین فی بیان اسرار آل طاها و یاسین، در باب آل پیامبر (ص) است، از ملا محمد علی بن محمد برغانی در قرن سیزدهم.

فردوس المرشديه : f.-ol-moršediyya<e>

فردوس المرشديه فی اسرار الصمدیه، اثر سودمندی است از محمود بن عثمان، نویسنده عارف قرن هشتم به نثری ساده و روان در شرح مقامات شیخ ابواسحاق کازرونی. (ج)

فردوسیة : ferdosiyya<e>

تفسیر آیه‌ای از سوره انعام است، از عماد محمد طارمی در قرن دهم.

فردوسیة : ferdosiyya<e>

کتابچه‌ای است از ملا طغرا، شاعر و نویسنده قرن یازدهم در وصف کشمیر

و پادشاه آن.

فرزندنامه : <e>farzand-nāma

یا نصیحت نامه، نامه‌ای است از ابو حامد محمد غزالی، حکیم نامدار قرن پنجم به شاگردش، با عنوان ای فرزندی. (ج)

فرسنامه : <e>faras-nāma

(کتاب اسب)

در شناسایی اسبان و درمان آنهاست، از محمد بن محمد واسعی در قرن هشتم.

فرسنامه : <e>f.-nāma

ترجمه‌ای است که از کتاب «سالموت» از سانسکریت به پارسی شده است به سرپرستی و مقدمه عبدالله فیروز جنگ در قرن یازدهم. موضوع کتاب درباره نگهداری اسب و مطالبی دیگر در پیرامون آن است.

فرسنامه : <e>f.-nāma

به نظم و نثر است، از محمد علی حزین لاهیجی، عارف معروف قرن دوازدهم، درباره اسب.

فرسنامه : <e>f.-nāma

رساله‌ای است درباره نگهداری و تربیت اسب، تألیف شیخ محمد بن ابوطالب زاهدی گیلانی در قرن دوازدهم.

فرسنامه : <e>f.-nāma

در باب اسب است، از اسدالله خان خوانساری که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

فرسنامه : <e>f.-nāma

← کنز الهدایة

فرسنامه : <e>f.-nāma

← وصف الخیل

فرسنامه منظوم : f.-ye-manzūm

منظومه‌ای در سیصد بیت، اثر سید حسینی که به نام جلال‌الدین اسکندر، درباره اسب به نظم آورده است.

فرقه کجبینان : ferqa<e>-ye-kaj bīnān

یکی از رسالات مهم میرزا ملکم خان، از مشاهیر اواخر عهد قاجاری است.

فروغستان : forūqestān

از فروغ اصفهانی در قرن سیزدهم در باب علم سیاق است.

فرهاد نامه : farhād-nāma<e>

مثنوی است به بحر هزج در داستان فرهاد و شیرین که عارف اردبیلی در قرن هشتم سروده است. (چ)

فرهاد و شیرین : f.-o-šīrīn

مثنوی ناتمامی است از عرفی شیرازی، شاعر قرن دهم.

فرهاد و شیرین : f.-o-šīrīn

مثنوی بسیار لطیف و دلنشینی است، اثر طبع وحشی بافقی، شاعر مشهور قرن دهم که در برابر «خسرو و شیرین» نظامی گنجوی سرود ولی به علت وفاتش ناتمام ماند. تا اینکه وصال شیرازی شاعر عهد قاجار آنرا به اتمام رسانید. (چ)

فرهاد و شیرین : f.-o-šīrīn

مثنوی است که دنباله کار ناتمام وحشی بافقی است، از میر عقیل کوثری شاعر قرن یازدهم که آنرا به نام شاه عباس کرده است.

فرهاد و شیرین : f.-o-šīrīn

منظومه‌ای است به بحر رمل اثر فوق‌الدین احمد یزدی، شاعر قرن یازدهم.

فرهاد و شیرین : f.-o-šīrīn

مثنوی است در داستان فرهاد و شیرین، از مؤمن سندی در قرن دوازدهم.

فرهاد و شیرین : f.-o-šīrīn

← خسرو و شیرین

فرهنگ آندراج : farhang-e-ānandrāj

فرهنگ بزرگ و بسیار معروفی است شامل لغات و ترکیبات فارسی و ترکی و عربی، به ترتیب الفبا، تألیف محمد پادشاه، متخلص به «شاد» در اوایل قرن چهاردهم که به نام مهاراجه میرزا آندراج نوشته است. (ج)

فرهنگ اختیارات بدیعی : f.-e-extiyārāt-e-badīī

یا اصحاح الادویه، فرهنگ واژه‌های پزشکی کتاب «اختیارات بدیعی» است که حسین بن زین الدین علی بن حسین انصاری پسر نویسنده کتاب مزبور ترتیب داده است. (ج)

فرهنگ بدیع اللغات : f.-e-badī-ol-loqāt

یا تاریخ جهانگیرشاهی، اثر خواجه زاده ولی سرهندی که به نام نورالدین محمد جهانگیر در اوایل قرن یازدهم نوشته است.

فرهنگ بشیرخانی : f.-e-bašīrxānī

فرهنگ لغات فارسی است از بشیرخان در قرن یازدهم.

فرهنگ بیرجندی به فارسی : f.-e-bīrjandī-be-fārsī

اثر ملاعلی اشرف بیرجندی در اواخر قرن دوازدهم است که به گونه منظومه است.

فرهنگ بیهقی : f.-e-ba<e>yhaqī

فرهنگ کوچکی است در لغات فارسی به عربی، منسوب به ابوالفضل بیهقی، مورخ و نویسنده نامدار قرن پنجم. (ج)

فرهنگ ترکی به فارسی : f.-e-torkī-be-fārsī

فرهنگ کوچکی است از صوفی الله یار طهماسب بیگ خان در اواخر قرن دوازدهم در هند.

فرهنگ ترکی جغتایی به فارسی : f.-e-torkī-ye-joqatāyi-be-fārsī
اثر ندرعلی که به دستور شاه صفی در قرن یازدهم نوشته است.

فرهنگ جعفری : f.-e-ja'fārī
فرهنگ لغات فارسی است بدون شواهد شعری که محمد مقیم تویسرکانی در قرن یازدهم به نام جعفرخان نوشته و در حدود هشت هزار واژه را شامل است. (ج)

فرهنگ جعفری : f.-e-ja'fārī
فرهنگ لغات فارسی است از نواب جعفر علیخان بن نواب معین الدوله در قرن سیزدهم.

فرهنگ جغرافیایی ایران : f.-e-joqrāfiyāyi-ye-īrān
از آثار فرهاد میرزا معتمدالدوله، فاضل قرن سیزدهم است.

فرهنگ جهانگیری : f.-e-jahāngirī
فرهنگ لغات فارسی بسیار مشهور و معتبری است با شواهد شعری و معانی گوناگون، تألیف نواب عضدالدوله جمال الدین حسین اینجو که به سال ۱۰۱۷ به نام جهانگیر شاه تألیف یافته است. (ج)

فرهنگ حسینی : f.-e-hosa<e>yī
در لغات فارسی است، از حسین بن احمد در عهد عالمگیر اورنگ زیب.

فرهنگ حسینی : f.-e-hosa<e>yī
فرهنگ لغات عربی به فارسی است، تألیف سید غلامحسین شیخ بن فتحعلی جالیزی رضوی در قرن سیزدهم.

فرهنگ خداپرستی : f.-e-xodā parastī
منظومه ای است در سوگواری، سروده عبدالوهاب یزدی در قرن سیزدهم.

فرهنگ دساتیر : f.-e-dasātīr
فرهنگ لغات مجهول کتاب «دساتیر آسمانی» است که در قرن دوازدهم ترتیب یافته است. (ج)

فرهنگ دستورالصبيان : f.-e-dastūr-os-sebyān

فرهنگ لغات کتاب «دستورالصبيان» است که منشی گردهاری لعل
فرخ آبادی در قرن دوازدهم تألیف کرده است.

فرهنگ رشیدی : f.-e-rašīdī

از جمله چند فرهنگ فارسی معروف است ، تألیف سیدعبدالرشید
تنوی که در قرن یازدهم نوشته . این فرهنگ جمع و تلخیصی میان دو
فرهنگ «مجمع الفرس» و «فرهنگ جهانگیری» است همراه باشواهد
شعری و گاهی انتقاد از معانی واژه‌ها. (ج)

فرهنگ رضوی : f.-e-razavī

در لغات فارسی است، از محمد رضا بن میر محمد قاسم حسینی که ظاهراً
در قرن دوازدهم می‌زیسته.

فرهنگ سکندری : f.-e-sekandari

← تحفة السعادت

فرهنگ شعوری : f.-e-šo'ūrī

← لسان العجم

فرهنگ عباسی : f.-e-'abbāsī

اثر نایب‌الصدر بن محمد رضا، مشهور به صدرالدین تبریزی در قرن سیزدهم
است که فرهنگی است همراه با قواعد دستور زبان و کنایات و استعارات.
وی این کتاب را به نام عباس میرزا قاجار نوشته است.

فرهنگ عبری : f.-e-'ebri

فرهنگ کوچکی است از محمد بن احمد بن مهدی نراقی در قرن سیزدهم.

فرهنگ فروخی : f.-e-farroxī

فرهنگ لغات فارسی و عربی است ، تألیف محیی‌الدین نایطی پتور
در قرن سیزدهم.

فرهنگ فرهنگ: f.-e-farhang

فرهنگ لغات فارسی و عربی است، از ابوالقاسم فرهنگ بن میرزا کوچک وصال شیرازی در قرن سیزدهم.

فرهنگ قواس: f.-e-qavvās

یکی از اولین فرهنگهای فارسی به فارسی است که در هند نوشته شده است. مؤلف آن مولانا محمد فخرالدین مبارک شاه غزنوی، معروف به «قواس» است در قرن هشتم. این کتاب دارای شواهد شعری می باشد. (ج)

فرهنگ گلستان: f.-e-golestān

شامل لغات و ترکیبات «گلستان» سعدی است که جنید عبدالله موسوی در قرن سیزدهم تألیف کرده است. (ج)

فرهنگ مجملی: f.-e-mojmalī

فرهنگ فارسی، ترکی، عربی و پهلوی است، تألیف حافظ ملک قمرالدین در قرن دوازدهم.

فرهنگ محمدشاهی: f.-e-mohammad šāhī

← برهان جامع

فرهنگ مظفری: f.-e-mozaffarī

در لغات فارسی است از میرزا حسن خان مستوفی، (معین دفتر) در اواخر قرن سیزدهم.

فرهنگ مظفری: f.-e-mozaffarī

فرهنگ فارسی به فرانسوی است، از مؤلف الدوله میرزا عبدالحسین خان زند که به نام مظفرالدین شاه نوشته.

فرهنگ میرزا: f.-e-mīrzā

← نسخه میرزا

فرهنگنامه: f.-nāma<e>

مثنوی است در سیصد و پنجاه بیت به بحر متقارب، از سروده های حزین

لامیجی در قرن دوازدهم .

فرهنگ نایاب: f.-e-nāyāb

فرهنگ کوچکی است، شامل لغات کتاب «شبنم شاداب» ملاظهیرای تفرشی در قرن سیزدهم . (ج)

فرهنگ واژه‌های اخلاق ناصری: f.-e-vāḡeha-ye-axlāq-e-nāserī
← مفتاح الاخلاق

فرهنگ وزیرخانی: f.-e-vazīr xānī

فرهنگ کوچک لغات فارسی است، تألیف غضنفر علی بن مولوی نجفعلی خان در قرن سیزدهم.

فرهنگ هندی به فارسی: f.-e-hendī-be-fārsī

در پزشکی است به نظم، از یوسف یوسفی هروی پزشک قرن دهم.

فرهنگ هوش افزا: f.-e-hūš afzā

در لغات فارسی است، از سید عبدالله شاهجهان آبادی در قرن دوازدهم.

فریدالاصقاع: farīd-ol-asqā'

(یگانه ناحیه‌ها)

فریدالاصقاع فی ترجمه سلوان المطاع فی عدوان الاتباع، در اخلاق و اخبار پادشاهان به زبان حیوانات که اصل آن به عربی بوده و در قرن سیزدهم سید نعمت الله شوشتری جزایری به فارسی برگردانده است.

فصد و حجامت و علق: fasd-o-hejāmat-o-'alaq

اثر عمادالدین محمود بن مسعود بن محمود بن محمد بن احمد بن حسین بن علاء طبیب است، در قرن دهم.

فصل الخطاب: fasl-ol-xetāb

فصل الخطاب من کلام عمر بن الخطاب، در شرح کلمات عمر بن خطاب به فارسی است از رشیدالدین، وطواط شاعر و نویسنده بزرگ قرن ششم.

فصل الخطاب: f.-ol-xetāb

فصل الخطاب لوصول الاحباب ، يافصل الخطاب في المحاضرات، از جمله آثارخواجه محمد پارسا، عارف و نویسنده بزرگ قرن هشتم است در تصوف .

فصوص سلیمانیه: fosūs-e-sola<e>ymāniyya<e>

در شرح دعای معروف به بیت المعمور است، از سید ماجد بن محمد حسینی بحرانی در قرن یازدهم.

فصول: fosūl

از رسالات شاه نعمت الله ولی، صوفی قرن نهم است. (ج)

الفصول الاربعه: al-fosūl-ol-arba'a<e>

در عرفان و اخلاق است، از آقا محمود بن محمد علی بن محمد باقر وحید بهبهانی است در قرن سیزدهم.

فصول طبری: fosūl-e-tabarī

اثر محمد بن رضا کاظم طبری در قرن سیزدهم است در علم نجوم.

فصول نصیریّه: f.-e-nasīriyya<e>

کتابی است در مسائل دینی، از خواجه نصیر طوسی، دانشمند بزرگ قرن هفتم.

فضائل الانام: fazā'el-ol-anām

(برتریهای آفریدگان)

فضائل الانام من رسائل حجة الاسلام ، مجموعه مکاتبات فارسی امام محمد غزالی، عارف و دانشمند بزرگ قرن پنجم است . (ج)

فضائل السادات: f.-os-sādāt

در باره ائمه است، از سید محمد اشرف در قرن دوازدهم که به نام شاه سلطان حسین صفوی نوشته است.

فضائل بلخ: f.-e-balx

متن نفیسی است در شرح تاریخ و جغرافیای بلخ و احوال رجال و مشایخ آن در قرن ششم که در قرن هفتم به نثری سلیس و پخته و بسیار روان به فارسی ترجمه شده است. (ج)

فضل قرآن: fazl-e-qor'ān

رساله‌ای است از محمد مهدی بن محمد نعیم عقیلی در قرن دوازدهم.

فضیلة الشریعة: fazīlat-oš-šarī'a

← ترجمه الشریعه

فضیلت امیر المؤمنین: fazīlat-e-amīr-ol-mo'menīn

رساله‌ای است از خواجه نصیر طوسی، دانشمند بزرگ قرن هفتم. (ج)

فقریه: faqriyya

رساله کوتاهی است از جمله رسالات صوفی و نویسنده معروف قرن هشتم میرسید علی همدانی.

فقریه فخریه: f.-ye-faxriyya

درباره فقر و ستایش آن است، از ملا ادهم خلخالی در قرن یازدهم.

فلک اعظم: falak-e-a'zam

منظومه حاجی ربیع انجب دهلوی، شاعر قرن دوازدهم است که از روی داستان «کامروپ و کاملتا» به نظم آورده است.

فلک البروج: f.-ol-borūj

← آسمان هشتم

فلک المریخ: f.-ol-merrīx

تذکره‌ای از محمد باقر خان مریخ در قرن سیزدهم است.

فلک مشحون: f.-e-mašhūn

(مشحون: پر، لبالب)

تألیف محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی در قرن سیزدهم است در اصول دین.

فلکنازنامه: falak nāz-nāma <e>

← سرو و گل

فواتح: favāteh

(فاتحه‌ها)

یافواتح سبعة، اثر عرفانی است، از قاضی میرحسین میبدی در اوایل قرن دهم در شرح مقدمه بردیوان حضرت علی (ع).

فواتح سبعة: f.-e-sab'a <e>

← فواتح

فواکه السحر: favākeh-os-sehr

(میوه‌های جادو)

فواکه السحر فی بدایع الشعر، در صنایع شعری است به تقلید «حدایق السحر فی دقایق الشعر» وطواط، از فتح‌الله ناصری چهل حصاری در عهد قاجار.

فواکه شاهي: f.-e-šāhī

در طب است، از حکیم میرشاه میرزاخان موسوی صفوی در قرن سیزدهم که برای نصیرالدین حیدر پادشاه هندی نوشته است.

فوايح: favāyeh

(پراکنده‌های بوی خوش)

برگرفته از «فواتح» میبدی است از احسان‌الله ممتاز او نامی در قرن سیزدهم.

فوايح الجمال: f.-ol-jamāl

رساله‌ای است از صوفی نامدار اوایل قرن هفتم شیخ نجم‌الدین کبری.

فوائد: favā'ed

از جمله آثار عرفانی شیخ علاءالدوله سمنانی صوفی بزرگ قرن هشتم است.

فوائد: favā'ed

رساله‌ای است از صوفی مشهور قرن نهم، سعدالدین کاشغری.

فوائدافضلیه: f.-e-afzaliyya <e>

در طب است از علی افضل بن محمد امین قاطع قزوینی که به نام شاه عباس نوشته.

فوائدالاخیار: f.-ol-axyār

(فایده‌های نیکوان)

یافوائد یوسفی، منظومه‌ای است در طب و رؤیا، اثر یوسفی هروی طبیب عهد صفوی، که مشتمل بر رباعیات است.

فوائدالانسان: f.-ol-ensān

مثنوی است از درویش حکیم دوائی گیلانی در اوایل قرن یازدهم در باب داروهای پزشکی.

فوائدالجمال: f.-ol-jamāl

یافوائد جمالی، در ریاضیات است، از محمد بن محمد هروی در قرن ششم.

فوائدالخطوط: f.-ol-xotūt

در باره خط است، از درویش محمد بن دوست محمد بخاری در اواخر قرن دهم.

فوائدالسالکین: f.-os-sālekīn

(سودهای روندگان)

در ذکر مقامات قطب الدین بختیاراوشی است که صوفی قرن هفتم فریدالدین شکر گنج نوشته است.

فوائدالفؤاد: f.-ol-iō'ād

(سودهای دل)

مجموعه مطالبی است که نظام الدین محمد بن احمد بداونی چشتی در قرن هفتم به شاگرد خود نجم الدین میرعلایی املاء کرده و او آنها را گرد آورده است.

فوائد الفؤاد: f.-ol-fo'ād

کتاب بسیار بزرگ و پر ارجی است در تصوف، از امیر حسن دهلوی شاعر معروف اوایل قرن هشتم هند که ملفوظات نظام الدین اولیاء عارف بزرگ قرن هفتم را گرد آورده است. (ج)

فوائد القدس: f.-ol-qods

در احوال چهارده معصوم است از یوسفعلی بن محمد حسینی جرجانی در اوایل قرن یازدهم.

فوائد المشاهد: f.-ol-mašāhed

(سودهای شهادتگاهها)

مجالس وعظ شیخ جعفر شوشتری است در قرن سیزدهم که ملا محمد بن علی اشرف طالقانی گرد آورده است. (ج)

فوائد بدنیة: f.-e-badaniyya<e>

در پزشکی است بر اساس مسائل مذهبی، از فیض الله مرعشی در قرن دوازدهم.

فوائد دینیة: f.-e-dīniyya<e>

اثر دیندار علی رادیانی در قرن یازدهم که به نام شاه عباس دوم صفوی نوشته است.

فوائد رشیدیة: f.-e-rašīdiyya<e>

← اسئله و اجوبه رشیدیة

فوائد رضویه: f.-e-razaviyya<e>

← کنز الذهب

فوائدصفویه: f.-e-safaviyya<e>

تاریخ کوتاه افغانان و افشار و زند و قاجار است، تألیف ابوالحسن بن ابراهیم قزوینی در اوایل قرن سیزدهم.

فوائد علیه: f.-e-'aliyya<e>

در مطالب گوناگون دینی است، از علی بن عبدالله بن هدایت الله نهانندی از قرن دوازدهم.

فوائد منظمه: f.-e-montazama<e>

در طب است از حکیم میراحسان علی فیض آبادی، از قرن سیزدهم.

فوز النجاح: foz-on-najāh

← کاشف الحق .

فوز عظیم: f.-e-'azīm

(رستگاری بزرگ)

منظومه‌ای در ستایش خدا و پیامبر (ص) و حضرت علی (ع) و شاه سلیمان صفوی است بر وزن «لبلی و مجنون» نظامی، سروده عظیمای نیشابوری در قرن دوازدهم.

فهرس التواریخ: fehres-ot-tavāriḫ

تاریخ عمومی کوتاه و سنواتی است، از رضاقلی خان هدایت، ادیب و مورخ و شاعر عهد قاجار.

فهرست اسامی فرماندهان کرمان:

تاریخ فرماندهان روزگار قاجار در کرمان است، اثر شیخ یحیی بن احمد احمدی کرمانی در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

فهرست مصنفات مجلسی: fehrest-e-mosannafāt-e-majlesi

از محمد حسین بن محمد صالح حسینی خاتون آبادی در قرن دوازدهم است در فهرست آثار نیای خود محمدباقر مجلسی فقیه و محدث مشهور عهد صفه به .

فیروزجات طوسیه: <e>firūzejat-e-tūsiyya

فیروزجات طوسیه در شرح خطبه رضویه ، اثر محمدباقر بن مرتضی طباطبایی یزدی که به نام ناصرالدین شاه نوشته است .

فیروز و شهناز : fīrūz-o-šahnāz

مثنوی است در بحر هزج از محمد صادق ناظم تبریزی در قرن یازدهم .

فیروز و نسرین : f.-o-nasrīn

منظومه‌ای داستانی است ، از میرزا سیدعلی نیاز شیرازی در قرن سیزدهم .

فیض الدموع : fa<e>yz-od-domū'

(ریزش اشکها)

اثری است منشور از میرزا محمد ابراهیم بدایع نگار ، مورخ معروف عهد قاجار .

فیض السعادة : f.-os-sa'adat

مثنویهایی است در موضوعات گوناگون از فیاض عراقی در اوایل قرن چهاردهم .

فیض الوهاب : f.-ol-vahhāb

شرح «خلاصة الحساب» شیخ بهائی است ، از نظام الدین احمد بن عبدالله - الشهید در قرن دوازدهم .

فیضیه : fa<e>yziyya<e>

در تصفیة دل و تزکیة نفس است ، از غلامرضا جاجی در قرن سیزدهم . (ج)

فیوضات : foyūzāt

از رسالات شاه نعمت الله ولی صوفی بزرگ قرن نهم . (ج)

فیوضات حیدریه : f.-e-ha<e>ydariyya<e>

تفسیری است از حیدر علی فیض آبادی در قرن سیزدهم .

فیہ مافیہ: fihe-mā-fīh

کتاب معروفی است از مولوی، شاعر و صوفی برجسته ایران در قرن هفتم
که مجموعه چند مجلس وی را در موضوعات عارفانه در بر دارد. (ج)

* * *

«ق»

قابوس: qābūs

دومین ترجمه و شرح «قاموس» فیروز آبادی در هندوستان است، اثر مولوی محمد حبیب الله اصفهانی قنوجی در قرن دوازدهم که در باره لغت عربی است .

قابوسنامه: q.-nāma<e>

یکی از کتاب‌های بسیار ارزشمند منشور در قرن پنجم است. نویسنده آن امیر عنصر المعالی کیکاوس بن اسکندر بن قابوس بن وشمگیر یاری است و کتاب را برای پسرش گیلانشاه نوشته است . این اثر پندآمیز حاوی مطالب اخلاقی و اجتماعی و ادبی فراوان می‌باشد. (ج)

قادرنامه غالب: qādar-nāma<e>-ye-qāleb

فرهنگ کوچک منظومی است از لغات عربی و فارسی که میرزا اسدالله غالب شاعر معروف قرن سیزدهم هند برای کودکان نوشته است. (ج)

القاسمیه: al-qāsemiyya<e>

تألیف لطف الله بن ابی یوسف حلیمی، لغوی قرن نهم که شرح کتاب دیگر اوست در لغت فارسی موسوم به «بحر الغرائب» .

قاطع القاطع: qāte'-ol-qāte'

تألیف امین الدین دهلوی در قرن سیزدهم که ردی است بر کتاب «قاطع برهان» که «برهان قاطع» در لغت فارسی را رد کرده بود. (ج)

قاطع برهان: q.-e-borhān

فرهنگی است در انتقاد از فرهنگ «برهان قاطع» که نجم الدوله میرزا اسدالله خان غالب دهلوی در قرن سیزدهم تألیف کرده است. (ج)

قانون ادب: qānūn-e-adab

تألیف ابوالفضل حبیبش تفریسی، از بزرگترین علماء لغویان ایران در قرن ششم است. قانون ادب از مهمترین و بزرگترین کتابهای لغت عربی به فارسی است. (ج)

قانون الصور: q.-os-sovar

(قانون صورتها)

منظومه‌ای در باره نقاشی در دویست و بیست و پنج بیت از صادقی بیک افشار کتابدار در اواخر قرن دهم.

قانون العلاج: q.-ol-'elāj

در طب است از سید علی بن سید محمد تبریزی مرعشی در عهد ناصرالدین شاه.

قانون مظفری: q.-e-mozaffarī

در مسائل اجتماعی است، از سپهرکاشانی که به نام مظفرالدین شاه قاجار نوشته.

قانون همایون: q.-e-homāyūn

← همایون نامه

قبلة البلدان: qeblat-ol-boldān

(قبلة شهرها)

قبلة البلدان لاهداء الاخوان، درباره قبلة نوشته شده، از جواد جهانبخش

منجم باشی نهاوندی درعهد ناصرالدین شاه قاجار.

قبلة آفاق: q.-ye-āfāq

در باره شناخت قبله است، از آقارضی قزوینی در قرن یازدهم.

قبلة حاتمیه: q.-ye-hātamiyya <e>

← تحفة حاتمیه

قبلة بیضا: qobba <e>-ye-ba <e> yzā

به نثر و نظم عرفانی است، از عماد عبدالله در قرن یازدهم.

قدرت آثار: qodrat-e-āsār

مثنوی است از غزالی مشهدی در قرن دهم که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی گنجوی سروده است.

قدرت نامه: q.-nāma <e>

از جمله رسائل شاعرو صوفی و نویسنده قرن نهم، پیر جمال اردستانی است.

قدسیه: qodsiyya <e>

یا رساله قدسیه، یا کلمات خواجه بهاء الدین نقشبند، از جمله آثار عرفانی خواجه محمد پارسا صوفی و نویسنده قرن نهم است که از سخنان مرشد خود بهاء الدین نقشبند برگرفته است. (ج)

قدسیه: qodsiyya <e>

← رساله قدس

قدغن شراب: qadeqan-e-šarāb

یا حرمت شرب شراب، اثر آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری است در قرن یازدهم.

قدم و حدوث اجسام: qedam-o-hodūs-e-ajsām

مبحثی فلسفی و کلامی است از جمال الدین محمود شیرازی نیریزی

در قرن دهم.

قرا بادین: qarābādīn

در باب داروها است، از حکیم عمادالدین محمود شیرازی که به نام شاه تهماسب صفوی نوشته.

قرا بادین شفایی: q.-e-šafāyi

← طب شفایی

قرا بادین صالحی: q.-e-sālehī

یا عمل صالح، یا تحفة الصالحین، اثر محمد صالح بن محمد بن محمد صالح هروی قاینی، از قرن دوازدهم است در باب داروها. (ج)

قرا بادین قادری: q.-e-qāderī

در باب داروها است، از حکیم میر محمد اکبر بن میر حاجی مقیم، مشهور به «شاه ارزانی» در قرن دوازدهم است و چون از پیروان طریقه قادریه بود کتاب را بدین نام موسوم کرد. (ج)

قرا بادین معصومی: q. - e - ma'sūmī

در باب داروهاست، از معصوم بن کریم الدین شیرازی شوشتری در قرن یازدهم.

قرا بادین ممتازیه: q. - e - momtāziyya <e>

اثر حکیم محمد عارف در اوایل قرن سیزدهم است در باب داروها.

قراضة طبیعیات: qorāza <e> - ye - tabī'īyyāt

از آثار منسوب به ابوعلی سینا، فیلسوف و طبیب بزرگ ایران در قرن چهارم است؛ اما ظاهراً نویسنده آن محمد بن محمد غانمی از عالمان قرن ششم است.

قران السعدین: qerān - os - sa'da <e> yn

(نزدیک شدن دو سیاره سعد در یک برج فلکی)

مثنوی است از امیر خسرو دهلوی، شاعر بزرگ قرن هفتم و هشتم در بحر سریع. موضوع آن شرحی از مناسبات و مراسلات معزالدين کيقباد که به سبب ملاقات اوبا پدرش نام «قران السعدين» برای کتاب گذارده است. (چ)

قرائت عاصم : qerā`at - e - `āsem

از عمادالدين علی استرآبادی در عهد صفوی است که بهروایت ابو بکر عاصم کوفی در باب قرائت است.

قرّة العين : qorrat - ol - `a<e>yn (نور دیده)

قرّة العين و سرورالنشأتین، منظومه ای در اصول دین است، از سید میرزا محمد باقرین میرزا زین العابدین موسوی چهارسوئی خوانساری در اواخر قرن سیزدهم. (چ)

قرّة العين : q. - ol - `a<e>yn ← نور الحديقة

قرّة العيون : q. - ol - `oyūn (نور دیده ها)

قرّة العيون فی اعز الفنون، یا قرّة العيون فی المعارف والحکم، از جمله آثار متعدد حکیم قرن یازدهم، ملا محسن فیض کاشانی است. (چ)

قرن السعادة : qarn - os - sa`ādat

یادداشت های تاریخی است، از افضل الملك شیرازی در عهد قاجار.

قسطاس الشعراء : qestās - oš - šo`arā (ترازوی شاعران)

اثر فریدون میرزا، پسر فتحعلی شاه قاجار است در علم عروض.

قسطاس اللغات : q. - ol - loqāt (ترازوی لغتها)

فرهنگی است در لغات و ترکیبات فارسی و عربی، تألیف شیخ نورالدین محمد در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

قسطاس مستقیم : q. -e-mostaqīm
(ترازوی راست)

قسطاس مستقیم و مفتاح قرآن کریم، فرهنگ لغات قرآن است که محمد علی بن شاهقلی رازی در قرن یازدهم نوشته است.

قصایه واحمد : qassābjyya <e>-va-ahmadā
هزلیاتی است از آثار یغمای جندقی، شاعر معروف دوره قاجاری.

قصص الانبیاء : qesas-ol - anbiyā'
(داستانهای پیامبران)

از اسحاق بن ابراهیم بن منصور بن خلف نیشابوری در قرن پنجم است در داستانها و حکایات پیامبران بهزبانی ساده. (ج)

قصص الانبیاء : q. -ol-anbiyā'
یا تکملة اللطایف و نزمة الظرایف، تاریخ پیامبران است بانگارش کهن از احمد بن محمد بن منصور ارفنجی.

قصص الانبیاء : q. - ol - anbiyā'
متن از ابوالحسن بن الهیضم پوشنگی نابی است که محمد بن اسمعیل بن عبدالله حنفی شوشتری در عهد اولجایتو خان به فارسی ترجمه کرده است.

قصص الانبیاء : q. - ol - anbiyā'
یا فضایل و مناقب، داستان پیامبران است، از ملا عبداللطیف بن شمس - الدین علی واعظ بیرجندی در قرن دهم.

قصص الانبیاء : q. - ol - anbiyā'
← مقاصد الاولیاء

قصص الانبیا و سیر الملوك : q. - ol - anbiyā - va - siyar-ol-molūk
اثر شیخ محمد حویزی که همراه چندتن دیگر از عربی و منابع مختلف
به فارسی ترجمه کرده است و ظاهراً از متون قرن چهارم است. (ج)

قصص الخاقانی : q. - ol - xāqānī
در تاریخ مختصر صفویان و تاریخ مفصل شاه عباس دوم است از ولی
قلی بیگ بن داود قلی شاملوی هروی در قرن یازدهم.

قصص العلماء : q. - ol - olamā'
(داستانهای عالمان)
کتابی است در ترجمه احوال صد و پنجاه و سه تن از علمای شیعه از قرن
چهارم تا سیزدهم، تألیف محمد بن سلیمان تنکابنی. (ج)

قصص حسینی : q. - e - hosa<e>ynī
داستانهای پیامبران است، از محمد حسین بن باقی بخاری در سال
۱۰۰۲ هجری.

قصه حاجی رحیم : qessa<e> - ye - hājī rahīm
منظومه‌ای به بحر رمل است در هجو، سروده شهاب ترشیزی، شاعر قرن
سیزدهم.

قصا و قدر : qazā - vo - qadar
اثر حکیم نظام الدین احمد گیلانی است در قرن یازدهم.

قصا و قدر : q. - vo - qadar
منظومه‌ای از طالب آملی، شاعر مشهور قرن یازدهم است. (ج)

قصا و قدر : q. - vo - qadar
مثنوی است از حکیم رکنا مسیح، شاعر قرن یازدهم.

قصا و قدر : q. - vo - qadar
منظومه‌ای است از میرزا نورالله اصفهانی، متخلص به «ضیاء» شاعر قرن

یازدهم.

قضا و قدر : q. - vo - qadar

منظومه‌ای است، اثر میریحیی کاشی، شاعر قرن یازدهم.

قضا و قدر : q. - vo - qadar

مثنوی است به بحر خفیف که رشیدای عباسی در قرن یازدهم سروده است.

قضا و قدر : q. - vo - qadar

مثنوی فلسفی کوتاهی است در حدود دویست و سی بیت به بحر هزج که محمدقلی سلیم تهرانی در قرن یازدهم سروده است. (ج)

قضا و قدر : q. - vo - qadar

مثنوی است در چهارصد بیت به بحر هزج که اشرف مازندرانی در اوایل قرن دوازدهم سروده است.

قطبیه : qotbiyya <e>

رساله‌ای در طریقت است از شاه نعمت‌الله ولی، صوفی، شاعر و نویسنده قرن نهم. (ج)

قللنداللی : qalā'ed - ol - la' ālī

(گلوبندهای مرواریدها)

شرح «جامع الحکایات» نصرالله ترمذی است، از غلامرضابن ملامحمد علی ارانی کاشانی در عهد فتحعلی شاه.

قلمیه : qalamiyya <e>

← آداب مشق

قلندرنامه : qalandar - nāma <e>

از رساله‌های خواجه عبدالله انصاری، نویسنده و عارف بزرگ قرن پنجم است. (ج)

قلندرنامه : q. - nāma <e>

یا سیرت جمال‌الدین محمد ساوی، منظومه‌ای است در احوال جمال -
الدین ساوجی و دیگر قلندران که خطیب فارسی در قرن هشتم به بحر
هزج سروده و شامل هزار و هفتصد و شصت و نه بیت است. (ج)

قمقام زخار : qamqām - e - zaxxār

(دریای پر آب)

قمقام زخار و صمصام بتار، اثری است از فرهاد میرزا معتمدالدوله در
عهد قاجار، در مقتل حضرت امام حسین (ع).

قند پارسی : qand - e - pārsī

از تذکره‌های متأخر درهند است، تألیف مولوی عبدالغفورخان بهادر
در قرن سیزدهم. (ج)

قندیل الخیال : qandīl - ol - xiyāl

← فانوس الخیال

قنیة الفتیان : qonyat - ol - fetyān

(فراهم آورده جوانمردان)

منظومه‌ای در بحر رمل و به قافیة نون است، در لغت عربی به فارسی، شامل
دویست و سیزده بیت که شخصی به نام صدرالدین بن بدرالدین در قرن
یازدهم سروده است.

قواعد احمدی : qavā'ed - e - ahmadī

دستور زبان و فرهنگ ترکی به فارسی است، از محمد مهدی تبریزی در
اواخر قرن دوازدهم که به نام سیداحمد علیخان بهادر نوشته است.

قواعدالانشاء : q.- ol - enšā'

یکی از آثار عمادالدین محمود، از رجال ادب و سیاست هند در قرن
نهم است، در باب نویسنده گی.

قواعد التجويد : q. - ot - tajvīd

در تجوید قرآن ، از سید محمود بن عبدالله موسوی دزفولی در قرن سیزدهم است.

قواعد الرسائل : q. - or - rasā'el

قواعد الرسائل و فرائد الفضائل، در انشاء است، از حسن بن عبدالسمون خویی در قرن هفتم.

قواعد السياقة : q. - os - siyāqat

در علم سیاق است، از محمد جعفر بن محمد حسین طرب نایینی در قرن سیزدهم.

قواعد العمل : q. - ol - 'amal

در فن معاست، از محمد بن علی حسینی در قرن نهم.

قواعد القرآن : q. - ol - qor'ān

در تجوید و قرائت قرآن می باشد، اثر یار محمد بن خداداد سمرقندی در قرن دهم.

قواعد القرائت : q. - ol - qerā'at

از عبدالجواد در قرن سیزدهم است، درباره قرائت قرآن.

قواعد الملوك : q. - ol - molūk

اثر منشوری است از میرزا محمد صادق مروزی، ملقب به وقایع نگار، نویسنده مشهور دوره قاجار.

قواعد تلگراف : q. - e - telegrāf

← تلگراف

قواعد خط : q. - e - xatt

← آداب خط

قواعد خطوط: q. - e - xotūt

مثنوی است در خط و خوشنویسی، از محمود بن محمد در قرن دهم.

قواعد ضرب و قسمت: q. - e - zarb - o - qesmat

قواعد ضرب و قسمت در حساب، رساله‌ای است از ابونصری هروی در قرن دهم. (ج)

قوام العروض: qavām - ol - 'arūz

اثر بیدل مازندرانی کرمانشاهی در قرن سیزدهم است در قواعد علم عروض.

قوانین السیاق: qavānīn - os - siyāq

از محمد کاظم کاشانی در قرن سیزدهم است در علم استیفا.

قوائم الانوار: qavā'em - ol - anvār

(چراغپایه‌های روشنائی)

قوائم الانوار و طوابع الاسرار، از آثار ابوالقاسم باباذهبی است در قرن سیزدهم در عرفان.

قوائم الانوار: q. - ol - anvār

قوائم الانوار و طوابع الاسرار ← شرایط الطریقه

قوس و قزح: qos - o - qozah

یا خرمن ماه، رساله‌ای در باب هاله و رنگین کمان است، از محمد بن میرغیاث‌الدین منصور حسینی شیرازی دشتکی از قرن دهم.

قوس و قزح: q. - o - qozah

← شعاع

قیافه شناسی: qiyāfa <e> - šenāsi

از جمله آثار متعدد صوفی بزرگ قرن هشتم، میرسیدعلی همدانی است.

قیراط الماس: qīrāte - almās

قیراط الماس و ترجمه سلماس، تاریخ و جغرافیای شهر سلماس است از

محمد حسن خان اعتماد السلطنه در عهد ناصری.

قیوم الاسماء : 'qayyūm - ol - asmā'

(باینده اسمها)

اولین اثر علیمحمد بابهرهبر فرقه بابیه است.

* * *

«ک»

کاتبیه : <e>kātebiyya

منظومه‌ای در لغت عربی به فارسی است در پانصد بیت به ترتیب تهجی، سروده محمد بن ولی بن رضی الدین مشهور به کاتبی انقروی در قرن نهم.

کارنامه : <e>kār - nāma

مثنوی از سراج الدین قمری شاعر بزرگ اوایل قرن هفتم است در هجو معاندان و شوخی بادوستان و آشنایان به سبک مثنوی «کارنامه بلخ» سنایی غزنوی.

کارنامه : <e>k. - nāma

مثنوی بوده از ربیعی قوشنگی، شاعر قرن هفتم که در زندان سروده و تنها پنجاه و هشت بیت از آن در کتاب «مجله فصیحی خوانی» باقی مانده است.

کارنامه : <e>k. - nāma

یا نگارنامه، یا گوی و چوگان، اثر قاسمی گنابادی در قرن دهم، مثنوی است در هزار و پانصد بیت از جمله مثنویهای هفت‌گانه وی که در برابر «لیلی و مجنون» نظامی گفته است.

کارنامه : k. - nāma <e>

منظومه‌ای است اثر محمد رضا بن محمد جان عرفان، در بیان پیروزیهای علیمردانشاه امیرالامرای شاهجهان هندی در قرن یازدهم.

کارنامه اوقاف : k. - ye - ḡqāf

منظومه‌ای است در سیصد و پانزده بیت به بحر خفیف، سروده تاج‌الدین نسایی در قرن هفتم، در بد گوئی از متولی اوقاف خواف. (ج)

کارنامه بلخ : k. - ye - balx

مثنوی بروزن «حدیقه الحقیقه» در پانصد بیت از سنایی غزنوی، شاعر بزرگ قرن ششم است و برخلاف آثار دیگر اوزمینۀ مطایبه و هزل می‌باشد. (ج)

کاشف الاسرار : kāšef - ol-asrār

رساله‌ای است در تصوف از صوفی بزرگ قرن هشتم، نورالدین عبدالرحمان اسفراینی. (ج)

کاشف الاسرار : k. - ol - asrār

کاشف الاسرار و مطلع الانوار، شرح برایاتی از «مثنوی» مولوی است از حسن ظریفی چلبی که در قرن یازدهم به نام سلطان سلیمان خان عثمانی ساخته است.

کاشف الاسرار : k. - ol - asrār

← کاشف الحق

کاشف الحق : k. - ol - haqq

یا کاشف الاسرار، یا هدیه العالمین، یا فوز النجاح، یا مناقب قطبشاهی، درباره امامت است از معزالدین محمد حسینی اردستانی که به نام ابوالمظفر قطبشاه نوشته است.

کاشف الرموز : k. - or - romūz

در شرح رمزهای آیه‌های قرآن است، از عنایت‌الله بن ملک محمد طبرسی لاریجانی در اوایل قرن چهاردهم.

کاشف العدل : k. - ol - 'adl

در حکمت است، از محمد کاظم هزار جریبی در قرن سیزدهم.

کافوریه : <e>kāfūriyya

← خواص کافور

کافیه القافیه : kāfiyat - ol - qāfiyat

رساله‌ای است در علم قافیه، اثر تقی الدین اوحدی بلیانی، شاعر و ادیب قرن یازدهم.

الکافیه فی العروض : al - kāfiyat - fe l - 'arūz

الکافیه فی العروض والصنعة والقافیه ، رساله‌ای است از نجاتی نیشابوری در قرن هشتم، در عروض و قافیه.

کامرانیه : <e>kāmrāniyya

← مخزن الجواهر

کامروپ : kām rūp

یا دستور همت، منظومه‌ای است داستانی ، سروده همت خان محمد مراد در قرن یازدهم به بحر هزج.

کامل التعبير : kāmēl - ot - ta'bir

(کامل در علم خوابگزاری)

از آثار مشهور ابو الفضل حبیبش تفریسی، دانشمند بزرگ قرن ششم است در خوابگزاری و تعبیر رؤیا به فارسی ساده و شیوا.

کامل بهایی : k.-e-bahāyi

درامات و سرگذشت ائمه است، از عماد الدین حسن طبری در قرن هفتم که به نام بهاء الدین محمد بن شمس الدین محمد جوینی نوشته است. (ج)

کامل علایی : k.-e-'alāyi

واژه نامه پزشکی است به ترتیب الفبایی، اثر حکیم علاء الدین محمد

تبریزی، پز شک عهد صفوی.

کان ملاحات : kār-e-malāhat

نام بخشی از دیوان شاعر عارف قرن نهم، شاه داعی شیرازی است. (ج)

کائنات جو: kā'enāt-e-javv

← آثار علوی

کبرای منظوم : kobrā-ye-manzūm

کتاب «کبری» در منطق است، از میر شریف جرجانی که آنرا نورعلیشاه طبسی در سیصد و هفتاد و پنج بیت به نظم آورده است. (ج)

کبریت احمر : kebrīt-e-ahmar

(گوگرد سرخ)

یا اوراد موظفه، یا کنز الاسرار، یا کنز الاسماء، یا سیروس لوك، اثری است در تصوف، از مظفرعلیشاه کرمانی در اوایل قرن سیزدهم.

کتاب احمد : ketāb-e-ahmad

← سفینه طالبی

کتاب اسطرلاب : k.-e-ostorlāb

یکی از آثار شرف الدین علی یزدی، مورخ و دانشمند قرن نهم است در علم اسطرلاب.

کتاب الاشراق : k.-ol-ešrāq

مثنوی است در فتوت و جوانمردی، اثر ناصر سیواسی، شاعر قرن هفتم. (ج)

کتاب البارع : k.-ol-bāre'

(کتاب نیکو)

اثر ابونصر حسن بن علی، منجم قمی است که در حدود سال ۳۶۷ هجری تألیف نموده است.

کتاب التعجب فی الامامة : k.-ot-ta'ajjob-fe-l-emāmat
کتاب التعجب فی الامامة عن اغلاط العامة، تألیف ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراجکی است، در قرن پنجم.

کتاب الخلاص : k.-ol-xalās
← دستور اللغة

کتاب الفصول : k.-ol-fosūl
رساله ای است از رشید الدین ابو الفضل میبدی، نویسنده تفسیر «کشف الاسرار» در قرن ششم. (ج)

کتاب القوافی : k.-ol-qavāfī
از آثار مهم ابو الفضل حبیبش تفلّیسی، لغوی و دانشمند نامدار قرن ششم در شرح و ترجمه قافیه های مشکل عربی به پارسی.

کتاب النقض : k.-on-naqz
(کتاب باطل کردن حکم)
مشهور به «بعض مطالب النواصب فی نقض بعض فضائح الروافض» که از جمله کتب معتبره شیعه است، تألیف عالم بزرگ قرن ششم، شیخ عبد الجلیل قزوینی. (ج)

کتابچه پلتیک : ketābča<e>-ye-poletik
از رسالات مهم میرزا ملکم خان، از مشاهیر عهد قاجاری است.

کتابچه تفصیل احوالات دارالایمان قم :
اثر سودمندی است از محمد تقی بیک ارباب در عهد ناصری که درباره شهر قم و روستاها و بلوکات مربوط به آن است. (ج)

کتابچه تفصیل حالات دارالایمان قم :
سفرنامه ای است از میرزا غلامحسین افضل الملک درباره شهر قم و باغات و بلوکات آن که برای محمد حسن خان اعتماد السلطنه نوشته است. (ج)

کتابچه تفصیل حالات و نفوس و املاک دارالایمان قم :
 درباره شهر قم، باغات و بلوکات تابع آن است که گویا محمد تقی بیک
 ارباب در عهد ناصری نوشته. (ج)

کتابچه غیبی : ketābčā<e>-ye-qa<e>ybī
 یا دفتر تنظیمات، یکی از رسالات میرزا ملکم خان، از مشاهیر عهد قاجار است.

کتابچه قانون : k.-ye-qānūn
 اثر محمد شفیع قزوینی است در عهد ناصرالدین شاه قاجار در مسائل
 اجتماعی و اقتصادی.

کتابچه مسافرت عربستان : k.-ye-mosāferat-e-'arabestān
 یا سفرنامه خوزستان، سفرنامه سودمندی است، اثر حاج میرزا عبدالغفار
 نجم‌الملک در سال ۱۲۹۹. (ج)

کتابچه مسافرت عربستان و لرستان :
 اثر عبدالله بن مصطفی قلیخان اعتماد السلطنه قراگزلو در اوایل قرن چهاردهم
 به لرستان و خوزستان است.

کتابچه مسافرت فارس : k.-ye-mosāferat-e-fārs
 در باره سفر محمد حسن مهندس قاجار است در اوایل قرن چهاردهم
 به فارس.

کتابچه موقوفات یزد : k.-ye-moqūfāt-e-yazd
 تألیف عبدالوهاب طراز در اوایل قرن سیزدهم است. (ج)

کتاب دلربای : ketāb-e-delrobāy
 منظومه‌ای است عرفانی، از شاعر قرن نهم، کاتبی نیشابوری.

کتاب معجزات : k.-e-mo'jezāt
 ← بهجة المباحج

کتاب معجزات : *katīb-e-mo'jezāt*

از حماسه‌های دینی است به بحر هزج، سروده حیرتی هروی در قرن دهم که کتاب «بهجة المباحج» حسن سبزواری را در تاریخ پیامبر (ص) به نظم آورده است.

کحال العیون : *kahhāl-ol-'oyūn*

(طیب چشمها)

سرگذشت مختار ثقفی است، از محمد جعفر بن علی بن حسین شاطر عقدایی در قرن سیزدهم.

کحالی : *kahhālī*

یا ساختن اکحال و مراهم، از محمد باقر بن عمادالدین محمود طیب در عهد صفویه است، در باب داروهای چشم.

کراسه اعتمادی : *korrasa<e>-ye-e'temādī*

یا کراسه‌العمی، در مسایل گوناگون است از میرزا غلامحسین خان افضل - الملك ادیب شیرازی در عهد ناصرالدین شاه قاجار.

کرت نامه : *kort-nāma<e>*

منظومه‌ای بوده از صدرالدین خطیب ربیعی پوشنگی، شاعر قرن هفتم و هشتم در بحر متقارب در باب سلسله آل کرت که تنها تعدادی از ایات آن در کتاب «تاریخ نامه هرات» باقی مانده است.

کرسی نامه : *korsi-nāma<e>*

مثنوی کوتاهی است در پنجاه و هشت بیت در بحر هزج، اثر مظفر علیشاه کرمانی در اوایل قرن سیزدهم، پیرامون سلسله اقطاب طریقتی خود.

کریم اللغات : *karīm-ol-loqāt*

فرهنگ لغات فارسی و عربی و اردو ست، تألیف مولوی کریم‌الدین در قرن سیزدهم. (ج)

کشف الآيات والسور : *kašf-ol-'āyāt-va s-sovar*

(پیدا کردن آیه‌ها و سوره‌ها)

اثر محمد رضا بن قاسم یزدی در قرن سیزدهم است.

کشف الارواح: k.-ol-arvāh

یا یوسف نامه، یکی از رسالات پیر جمال اردستانی، عارف و شاعر قرن نهم است در تفسیر سوره یوسف.

کشف الاستار: k.-ol-astār

(کشف پوشیده ها)

کشف الاستار عن وجوه الاسرار، در مسایل دینی است، از سید محمد هادی بن مهدی بن دلدار علی نقوی نصیر آبادی در قرن سیزدهم.

کشف الاسرار: k.-ol-asrār

(آشکار کردن رازها)

کشف الاسرار و عدة الابرار، تفسیر بسیار بزرگ و ارزشمندی است از ابو الفضل رشید الدین میبدی، مفسر و نویسنده نامدار قرن ششم که «تفسیر قرآن» خواجه عبدالله انصاری را وسعت داده و آراسته است. این کتاب مشحون از آیات و احادیث و امثال و حکایات و اشعار عربی و فارسی و لغات و اصطلاحات بسیار است. (ج)

کشف الاسرار: k.-ol-asrār

رساله ای است از شاه نعمت الله ولی، صوفی معروف قرن نهم در معارف الهی. (ج)

کشف الاسرار: k.-ol-asrār

در وحدت وجود به شیوه عرفانی است از حسین الهی اردبیلی در قرن دهم.

کشف الاسرار: k.-ol-asrār

← گنج اسرار

کشف الحقایق: k.-ol-haqāyeq

از عزیز الدین نسفی، عارف و نویسنده بزرگ قرن هفتم است در مباحث عرفانی. (ج)

کشف الحقایق : k.-ol-haqāyeq

یا شرح زیج ایلخانی ، گزارشی است بر «زیج ایلخانی» خواجه نصیر طوسی، از نظام الدین اعرج.

کشف الحقایق : k.-ol-haqāyeq

از آثار عرفانی صوفی مشهور قرن نهم، سید محمد نوربخش است.

کشف الخلاصة : k.-ol-xolāsat

ترجمه‌ای از «خلاصة الحساب» شیخ بهائی است در علم حساب ، از ابوالبرکات بن اسماعیل خادم مشهدی در قرن دوازدهم.

کشف الصراط : k.-os-serāt

(پیدا کردن راه)

اثری صوفیانه است از عارف و نویسنده معروف قرن هفتم عزیزنسفی.

کشف الصنائع : k.-os-sanāye'

در باره فنون گوناگون است، از علی حسینی در عهد قاجار.

کشف الضرر : k.-oz-zorr

(پیدا کردن زیان)

کشف الضرفی نظم الدر، شرح قصیده تائیه ابن فارض است، از رکن الدین شیرازی در قرن هشتم.

کشف الغرایب : k.-ol-qarāyeb

← رسالة مجديه

کشف الغموض : k.-ol-qomūz

(پیدا کردن مشکل)

کشف الغموض و بیان الرموز، در سنن و آداب مذهبی است، از ملا محمد یوسف بن آقا بیک دهخوارقانی که به نام شاه عباس صفوی نوشته است.

کشف القناع : k.-ol-qenā'

(کشف حجاب)

کشف القناع عن اسرار شکل القطاع ، تألیف خواجه نصیرالدین طوسی
دانشمند بزرگ قرن هفتم است.

کشف اللغات والاصطلاحات: k.-ol-loqāt-va l-estelāhāt
فرهنگ و اژه‌ها و اصطلاحات کتب صوفیه است، تألیف عبدالرحیم بن
احمد سورهاری هندی در قرن یازدهم. (ج)

کشف المحجوب: k.-ol-mahjūb
(ظهور حقایق بر آنکه از درک حقیقت دور است.)
از آثار مهم فلسفی در اواخر قرن چهارم و از جمله مهمترین آثار اسماعیلیه
است، تألیف ابویعقوب اسحاق بن احمد سجستانی. (ج)

کشف المحجوب: k.-ol-mahjūb
از جمله آثار بسیار مهم متصوفه است، تألیف ابوالحسن علی بن عثمان بن
ابی علی جلالی هجویری، از عرفا و نویسندگان مشهور قرن پنجم. (ج)

کشف المطالب: k.-ol-matāleb
نوعی کشف الآیات قرآنی است، از محمد حسن خان اعتماد السلطنه از رجال
معروف علم و ادب عهد ناصری. (ج)

کشف المعارف: k.-ol-ma'āref
اثر زین العابدین بن ملا اسکندر شیروانی (مستعلی شاه) در قرن سیزدهم که
در بیان اعتقادات خود اوست.

کشف المعانی: k.-ol-ma'ānī
در بیان عمل طالع است، از مظهرالدین محمد قاری در قرن دهم.

کشف الوجوه الغر: k.-ol-vojūh-el-qorr
(نمایاندن چهره‌های سپید رویان)
کشف الوجوه الغر لمعانی نظم الدر، اثری است از عزالدین محمود کاشانی
دانشمند و عارف نامی قرن هشتم در شرح قصیده تائیه ابن فارض.

کشف و اشراق : k.-o-ešrāq

اثری کلامی و عرفانی است از میرزا هدایت‌الله وزیر دفتر آشتیانی در اوایل قرن چهاردهم.

کشفیه : kašfiyya <e>

رساله‌ای است درباره کیفیت کشف و شهود و اشراق انوار، از خواجه محمد پارسا، صوفی و نویسنده قرن نهم.

کشکول : kaškūl

از محمد معصوم بن عبدالعلی کرمانی در قرن یازدهم که مطالب علمی گوناگون دارد.

کشکول : kaškūl

اثر مشهور شیخ بهائی، دانشمند بزرگ عهد صفویه، به زبان عربی و فارسی که در موضوعات گوناگون است. (ج)

کشکول العارفین : k.-ol-'ārefīn

در مباحث عرفانی و داستان‌هایی مربوط به آن است، از مهدی بن یوسف خراسانی در اواخر قرن سیزدهم.

کعبه الباکین : ka'bat-ol-bākīn

(کعبه گریه کنندگان)

از شیخ مفید شیرازی در قرن سیزدهم که مجموعه سرودهایی است در سوگواری از خود او و شاعران دیگر.

کعبه الحرمین : k.-ol-harama <e> yn

مثنوی است در چهار هزار بیت، از تقی‌الدین اوحدی بلیانی، ادیب مشهور قرن یازدهم.

کعبه دیدار : k.-ye-dīdār

مثنوی است از تقی‌الدین اوحدی بلیانی، ادیب معروف قرن یازدهم در سه هزار بیت که به تقلید از «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

کعبه عرفان : k.-ye-'erfān

تألیف تقی الدین اوحدی بلیانی، شاعر و ادیب قرن یازدهم است. این کتاب تذکره‌ای است که در اصل خلاصه تذکره مفصل «عرفات العاشقین» خود اوست.

کفایه التعلیم : kefāyat-ot-ta'līm
(بستگی آموزش)

اثری است در علم نجوم، از ظهیر الدین ابوالمحامد مسعودی غزنوی در قرن ششم.

کفایه الطالب : k.-ot-tāleb

کفایه الطالب فی مناقب علی بن ابی طالب - سرور المؤمنین

کفایه الطب : k.-ot-tebb

(بستگی پزشکی)

در پزشکی است، اثر دانشمند و لغوی بزرگ قرن ششم، ابوالفضل حبیبی تفلیسی.

کفایه العرفان : k.-ol-'erfān

در اصول دین به شیوه عرفانی است، از میرزا مهدی خان بدایع نگار در قرن سیزدهم.

کفایه المؤمنین : k.-ol-mo'menīn

درباره پیامبر (ص) و امامان است، از محمد شریف خادم که در قرن دهم به نام سلطان ابراهیم قطبشاه نگاشته است.

کفایه فی الفقه : k.-fe l-feqh

(بستگی در فقه)

اثری است در فقه شافعی در قرن ششم، منسوب به امام بغوی شافعی.

کفایه مجاهدیه : kefāya<e>-ye-mojāhedīyya<c>

← کفایه منصوری

کفایه منصوری : k.-ye-mansūrī

یا کفایه مجاهدیه، در طب است از منصور بن محمد بن احمد بن یوسف بن الیاس شیرازی در قرن هشتم که به نام مجاهد السلطنه سلطان زین العابدین مظفری نوشته است.

کفر و ایمان : kofr-o-īmān

← شیخ صنعان و دختر ترسا

کلام الملوك : kalām-ol-molūk

تاریخی دائرة المعارف گونه است، از میرزا محمد یوسف لاهیجی در قرن سیزدهم.

کلام الملوك : k.-ol-molūk

← ملوك الکلام

کلثوم ننه : kolsūm-nane

یا عقاید النساء، در انتقاد از روش فتوای فقیهان است، تألیف آقا جمال خوانساری در عهد صفویه. (ج)

کلمات : kalemāt

از رسائل عارفانه نویسنده صوفی مسلک قرن نهم، خواجه محمد پارساست.

کلمات الشعرا : k.-oš-šo'arā

تذکره مختصری است مشتمل بر شاعران عهد جهانگیر شاه و عالمگیر شاه، تألیف محمد افضل سرخوش در قرن دوازدهم.

کلمات القرآن : k.-ol-qor'ān

تفسیری است فرهنگ گونه از کلمات قرآن، اثر ملا نظر علی بن سلطان حافظ طالقانی در قرن سیزدهم.

کلمات النوریه : k.-on-nūriyya

کلمات النوریه والآیات السریه، یا کلمات التامات، به عربی و فارسی است

در مسائل فلسفی و کلامی، از نورالدین محمد اخباری کاشانی در اوایل قرن دوازدهم.

کلمات طیبات : k.-e-tayyebāt

نامه‌های عالمگیر اورنگ زیب پادشاه هند است، از عنایت الله خان در قرن دوازدهم.

کلمات علیة غرا : k.-e-'aliyya<e>-ye-qarrā

(کلمه‌های بلند فصیح)

منظومه‌ای است از مکتبی خراسانی، شاعر قرن هشتم در ترجمه احادیث نبوی به شعر فارسی که به نام خواجه نجم‌الدین علی مؤید سربداری سروده است.

کلمات متخیله : k.-e-motexayyela<e>

یکی از رسالات میرزا ملکم خان از رجال مشهور عهد ناصری است.

کلمات مخزونه : k.-e-maxzūna<e>

(سخنان اندوخته)

یا لآلی مستخرجه، گزیده‌ای از کتاب «کلمات مکنونه» ملامحسن فیض کاشانی، حکیم معروف قرن یازدهم است که خود او ترتیب داده است.

کلمات مخزونه : k.-e-maxzūna<e>

در جغرافیا است، از محمد کاظم بن رضا طبری در قرن سیزدهم است.

کلمات مکنونه : k.-e-maknūna<e>

(سخنان پنهانی)

در عرفان دینی است، از ملامحسن فیض کاشانی، حکیم مشهور قرن یازدهم. (ج)

کلمات مکنونه : k.-e-maknūna<e>

در اخلاق بهایی است، از حسینعلی بهاء الله در قرن سیزدهم. (ج)

کلیات حکیم شفایی : kolliyyāt-e-hakīm šefāyi
درباب داروهاست، از حکیم مشهور عهد صفوی مظفر بن محمد حسینی شفایی.

کلیات و جزویات : k.-o-jozviyyāt
مجموعه‌ای است از مقالات آمیخته از نثر و نظم، دربارهٔ جسم آدمی به عنوان بهترین و زیباترین مخلوقات الهی، تألیف ضیاء الدین نخشبی شاعر و نویسندهٔ قرن هشتم.

کلید بهشت : kalīd-e-behešt
در مسائل دینی است، اثر قاضی محمد سعید قمی در قرن یازدهم که شاگرد فیض کاشانی است.

کلید گنج : k.-e-ganj
یا دستور اللغات گلستان، اثر او ایس بن علاء، دربارهٔ لغات «گلستان» سعدی است که برای محمود شاه بهمنی نوشته است.

کلیله و دمنه : kalila<e>-vo-demna<e>
یکی از کتابهای مشهور داستانی و اخلاقی است که اصل آن هندی بوده و در زمان انوشیروان ساسانی به پهلوی ترجمه شد. ابن مقفع آنرا به تازی ترجمه کرد و رودکی در قرن چهارم به نظم کشید. در قرن ششم، ابوالعالی نصرالله منشی نویسندهٔ بزرگ قرن ششم به نثر بسیار پخته و محکم و مصنوع به نام بهرامشاه غزنوی نوشت که از آثار ارزشمند نثر فارسی می‌باشد. (ج)

کلیله و دمنه منظوم : k.-ye-manzūm
اثر رودکی سمرقندی، شاعر نامدار ایران در قرن چهارم است در بحر ممل که از آن جزایات پراکنده‌ای باقی نمانده است.

کلیله و دمنه منظوم : k.-ye-manzūm
منظومه‌ای است از قانع طوسی شاعر قرن هفتم، در بحر متقارب و در چهار هزار و پانصد بیت که داستانهای کلیله و دمنه را در آن به نظم آورده است. (ج)

کلیله و دمنه منظوم : k.-ye-manzūm

سروده صبوری در قرن سیزدهم است که از روی «انوار سهیلی» به بحر متقارب به نظم آورده است.

کمال نامه : kamāl-nāma<e>

مثنوی است از خواجوی کرمانی، شاعر بزرگ قرن هشتم که در بحر خفیف و در هزار و هشتصد و چهل بیت سروده است. موضوع آن در باب عناصر و ارواح و عقول است و نظیره سازی است از «سیرالعباد» سنایی.

کمیلیه : koma<e>yliyya<e>

منظومه کوچکی است در شرح حدیث کمیل که ابن همام شیرازی در قرن دهم سروده است.

کنز الاسرار : kanz-ol-asrār

(گنج رازها)

منظومه ای است مختصر و عرفانی، از عطار همدانی شاعر اوایل قرن هفتم که اشتباهاً به عطار نیشابوری منسوب کرده اند. (ج)

کنز الاسرار : k.-ol-asrār

از آثار نورعلیشاه طوسی در اوایل قرن سیزدهم در عرفان.

کنز الاسرار : k.-ol-asrār

← جامع الاسرار

کنز الاسرار : k.-ol-asrār

← کبریت احمر

کنز الاسماء : k.-ol-asmā'

← کبریت احمر

کنز الاشتها : k.-ol-eštehā

بخشی از دیوان اشعار بسحاق اطعمه است در توصیف خوراکیها. (ج)

کنز الباकिन : k.-ol-bākīn

(گنج گزیندگان)

در سوگواری امامان است، از ملا محمد صالح بن احمد برغانی در قرن سیزدهم.

کنز الحساب : k.-ol-hesāb

از جمله شرحهای فارسی «خلاصة الحساب» شیخ بهائی است که فرهاد میرزا معتمدالدوله آنرا پرداخته است. (ج)

کنز الحقایق : k.-ol-haqāyeq

(گنج حقیقتها)

از مثنویهای عطار همدانی، شاعر اواخر قرن هفتم و اوایل قرن هشتم است. مشتمل بر هشتصد بیت.

کنز الحقایق : k.-ol-haqāyeq

مثنوی عرفانی است در هزار و سیصد بیت به بحر هزج، سروده پهلوان محمود خوارزمی معروف به پوریای ولی. (ج)

کنز الحقایق : k.-ol-haqāyeq

کنز الحقایق فی الرموز والدقایق، منظومه‌ای است به بحر متقارب از نویسنده و شاعر و عارف قرن نهم، کمال الدین حسین خوارزمی.

کنز الدقایق : k.-od-daqa'yeq

(گنج نکته‌ها)

از مثنویهای عرفانی پیر جمال اردستانی، شاعر عارف قرن نهم است در بحر سریع.

کنز الدقایق : k.-od-daqa'yeq

کنز الدقایق و بحر الغرایب، تفسیری است از میرزا محمد بن محمد رضا قمی مشهدی در اوایل قرن دوازدهم.

کنز الذهب : k.-oz-zahab

(گنج طلا)

یا فواید رضویه ، شرح «ذهبیه» در طب است منسوب به امام رضا (ع) که
ملا محمد بن حاج محمد حسن مشهدی در قرن سیزدهم نوشته است.

کنز الرموز: k.-or-romūz

(گنج اسرار)

مثنوی عرفانی است در حدود هفتصد و پنجاه بیت به بحر رمل، سروده
امیر حسینی، عارف و شاعر و نویسنده اوایل قرن هشتم. (ج)

کنز السالکین: k.-os-sālekīn

(گنج روندگان راه)

از رساله‌های منسوب به خواجه عبدالله انصاری، عارف و نویسنده بزرگ
قرن پنجم است. (ج)

کنز العباد: k.-ol-'obbād

(گنج عبادت کنندگان)

کنز العباد فی شرح الاوراد، شرح کتاب «الاوراد» شهاب الدین سهروردی
است که در قرن هشتم، علی بن احمد غوری نوشته است.

کنز الغرائب: k.-ol-qarā'eb

(گنج شگفتیها)

کتابی بوده از «خورشیدی»، شاعر اوایل قرن ششم در شرح رساله‌ای که
منشوری سمرقندی شاعر قرن پنجم در صنعت متلون (شعری که به دو وزن
خوانده شود) نگاشته بود و از هیچکدام امروزه اثری در دست نیست.

کنز الفقراء: k.-ol-foqarā'

در عقاید سلسله فقراء است، از ابوالفقراء محمد باقر بن محمد تقی گزی
سپاهانی در عهد محمد شاه قاجار.

کنز الفوائد: k.-ol-favā'ed

رساله‌ای است درباره ریاضت، از میرزا کریم خان قاجار در قرن سیزدهم.

کنز اللآلی : k.-ol-la'ālī

(گنج مرواریدها)

مجموعه اشعار شاعران گوناگون است که معروف بغدادی در قرن نهم
گرد آورده است.

کنز اللغات : k.-ol-loqāt

(گنج لغتها)

یکی از بنامترین لغتنامه‌های عربی به فارسی است که محمد بن عبد الخالق -
بن معروف در قرن نهم برای کار کیا سلطان محمد پادشاه گیلان
نوشته است. (ج)

کنز المعجزات ناصری : k.-ol-mo'jezāt-e-nāserī

مثنوی حماسی دینی است در بحر رمل، درباره پیامبر (ص) و امامان، سروده
مشتاقی نایینی که به نام ناصر الدین شاه گفته است. (ج)

کنز الملوك : k.-ol-molūk

کنز الملوك فی علم السلوك، تألیف عبد الهادی یا عبد الله بن سید نعمت الله بن
عبد الله موسوی جزائری تستری در قرن سیزدهم.

کنز الواعظین : k.-ol-vā'ezīn

در روضه خوانی است از ملا غلامرضا بن محمد اسماعیل بن محمد بن
غلامعلی کهنبائی در قرن سیزدهم.

کنز الهدایه : k.-ol-hedāya <e>

کنز الهدایه فی کشف البدایات، اثر محمد باقر بن شرف الدین لاهوری در
قرن یازدهم است.

کنز الهدایه : k.-ol-hedāya <e>

یافر سنمه، درباره اسب است، از فخر الدین بن احمد مولی خضر رودباری
که در عهد ناصر الدین شاه از متن عربی «الاقوال الکافیة والفصول الشافیة»
ترجمه کرده است. تحریر دیگر کتاب موسوم به «عرفان الخیول» است.

کنوز الاسرار : konūz-ol-asrār

(گنجهای رازها)

در سیر و سلوک است از رایض الدین عارف علیشاه در اواخر قرن سیزدهم.

کنوز الاعظم : k.-ol-a'zam

یا تیمور نامه، تاریخ افسانه‌ای و ادبی تیمور گورکان است از عبدالرحمان

سیرت در قرن دوازدهم. (ج)

کنوز الحقایق : k.-ol-haqāyeq

کنوز الحقایق فی رموز الدقایق، مثنوی عرفانی است، اثر طبع کمال الدین

حسین خوارزمی، از عارفان و شاعران و نویسندگان قرن نهم.

کنوز الحکمه : k.-ol-hekma<e>

(گنجهای دانش)

یکی از آثار ارزشمند صوفی و نویسنده مشهور اوایل قرن ششم، شیخ احمد

جام‌زنده پیل است.

کنوز المعزمین : k.-ol-mo'azzamīn

(گنجهای افسونگران)

از کتابهای منسوب به ابوعلی سیناء حکیم بزرگ ایران در قرن چهارم

است. (ج)

کنه المراد : konh-ol-morād

(غایت آرزو)

کنه المراد فی علم الوفی الاعداد، اثری است در انگشت شماری، از مورخ

و دانشمند قرن نهم، شرف الدین علی یزدی.

کواکب الثواقب : kavākeb-os-savāqeb

(ستاره‌های روشن)

در حکمت است، از خواجه محمد دهدار، حکیم بزرگ قرن یازدهم.

کوش نامه : <e>kūš - nāma

منظومه‌ای حماسی ملی است در بحر متقارب که ایرانشاه بن ابی‌الخیر
یا جمالی مهربجردی در اوایل قرن ششم به نظم آورده است.

کیمیا : kīmiyā

اثر حکیم معروف عهد صفویه، ابوالقاسم میرفندرسکی است در علم کیمیا.

کیمیای سعادت : k.-ye-sa'ādat

تألیف امام ابو حامد محمد غزالی، عالم و عارف بزرگ قرن پنجم و از آثار
پراچ فارسی است در اخلاق و عرفان و بانثری پخته و روان. این کتاب
ترجمه و ملخصی از «احیاء العلوم الدین» خود اوست. (ج)

«گ»

گرشاسب نامه: <e>garšāsb-nāma

مثنوی حماسی ملی است، اثر اسدی طوسی، شاعر بزرگ قرن پنجم که به تقلید از «شاهنامه» فردوسی سروده و موضوع آن پیرامون زندگانی جهان پهلوان گرشاسب، جدا‌علای رستم است. این منظومه یکی از بهترین منظومه‌های حماسی است. (ج)

گزاره‌ای از بخشی از قرآن کریم :
← تفسیر شفقشی

گزیده: <e>gozīda

در اخلاق و تصوف است، از ابونصر طاهر بن محمد خانقاهی در قرن ششم و هفتم. (ج)

گشایش و ره‌ایش: <e>gošāyeš-o-rahāyeš

از رسالات منثور ناصر خسرو، نویسنده و شاعر بزرگ قرن پنجم است که در جواب سؤالات مذهبی است که از او شده. (ج)

گشتاسپنامه: <e>goštāsp-nāma

قسمتی از «شاهنامه» دقیقی است در شرح احوال گشتاسب و ظهور زردشت

که فردوسی همه آنرا که در حدود هزار بیت است در «شاهنامه» خود آورده است. (ج)

گفتار: goftār

از رسائل عرفانی فریدالدین شکر گنج صوفی مشهور قرن هفتم است.

گل آرام: golārām

← بهرام و گل اندام

گل باغ: gol-e-bāq

← زیانگار

گلچهر و اورنگ: golčehr-o-ōrang

مثنوی عشقی است، از محمد علی میرزا دولت قاجار.

گلدسته: goldasta <e>

مثنوی داستانی برون «لیلی و مجنون» نظامی، سروده بینش کشمیری که به نام اورنگ زیب عالمگیر هندی گفته است.

گلدسته: goldasta <e>

گزیده کتاب «کعبه عرفان» تقی الدین اوحدی بلیانی است که در قرن دوازدهم عبدالوهاب عالمگیری تنظیم کرده است و موضوع آن شرح احوال شاعران قدیم و جدید است.

گلدسته اندیشه: g.-ye-andīšā <e>

در باره نامه نگاری و مانند آن است، از وقاری یزدی طبسی در قرن یازدهم.

گلدسته چهارچمن: g.-ye-čahār-čaman

تاریخ هندوستان است، از چندربهان برهمن اکبر آبادی در قرن یازدهم.

گلدسته حسن: g.-ye-hosn

مثنوی است به بحر هزج، اثر نقاش و خوشنویس و شاعر قرن دوازدهم احمد یار خان یکتای لاهوری.

گلدسته کروناتک: g.-ye-karnātak

تذکره‌ای مشتمل بر احوال هفتاد شاعر در اواخر قرن دوازدهم و اوایل قرن سیزدهم که در کروناتک می‌زیسته‌اند، تألیف حکیم باقر حسین خان نایبی.

گلدسته گفتار: g.-ye-goftār

فرهنگ کوچکی در لغات فارسی است، تألیف آنندی پرشاد در قرن سیزدهم.

گل رحمت: gol-e-rahmat

تاریخ روهله شاه هندی است، از محمد سعادت یار در قرن دوازدهم.

گل رعنا: g.-e-ra'nā

تألیف رای لجهمی نراین شفیق اورنگ آبادی در قرن دوازدهم است، شامل احوال شاعران پارسی گوی هند.

گل رعنا: g.-e-ra'nā

← خورشید و مهباره

گلزار ابرار: golzār-e-abrār

(گلستان نیکوکاران)

تذکره‌ای است در احوال عرفا و شاعران هند، از شیخ محمد مندوی در قرن یازدهم.

گلزار ابراهیم: g.-e-ebrāhīm

در ستایش ابراهیم عادل شاه است، از ظهوری ترشیزی، شاعر عهد صفوی.

گلزار اسرار: g.-e-asrār

مثنوی است در بحر هزج، اثر سالک کاشانی ساوجی در اوایل قرن چهاردهم
پیرامون توحید و کلام شیعی. (ج)

گلزار اسکندری: g.-e-eskandari

تذکره‌ای بوده از میرزا محمد رضای بارفروشی در قرن سیزدهم.

گلزار اعظم: g.-e-a'zam

تذکرهٔ احوال صدوچهل و یک نفر از شاعران کرناتک است، تالیف محمد غوث خان بهادر جنگ متخلص به «اعظم».

گلزار خیال: g.-e-xiyāl

افسانه‌ای اخلاقی هندی است به نظم در ترجمهٔ پر بوده چنداودی ناتک، که بنوالی دهلوی در قرن یازدهم نوشته است.

گلزار خیال: g.-e-xiyāl

مثنوی است در عشق شاه و گدا به بحر هزج، سرودهٔ احمدیار خان آفی (آنی) در قرن سیزدهم.

گلزار دمساز: g.-e-damsāz

شرح «گلشن راز» شیخ محمود شبستری است از سید شهاب الدین ابوالعباس احمد بن ابوالموهّب عطاءالله قریمی در قرن نهم.

گلزار سعادت: g.-e-sa'adat

مثنوی است در بیش از پانصد و بیست بیت، سرودهٔ میرزا محسن تأثیر تبریزی در اوایل قرن دوازدهم در تعریف قصر سعادت آباد اصفهان.

گلزار صفا: g.-e-safā

منظومه‌ای دربارهٔ خط و رنگهاست، از صبرفی در قرن دهم.

گلزار عباسی: g.-e-'abbāsī

مثنوی است در حدود شصت و هشتاد بیت به بحر خفیف که محمد طاهر وحید قزوینی به نام شاه عباس دوم صفوی سروده.

گلزار قدس: g.-e-qods

به نثر و نظم فارسی و عربی است، از ملا محسن فیض کاشانی، حکیم قرن یازدهم که به مثابه دیباچه‌ای بر دیوان اشعار خود اوست.

گلزار کشمیر: g.-e-kešmīr

تاریخ کشمیر است، نوشتهٔ دیوان گیرپارام در قرن سیزدهم.

گلستان: golestān

شاهکار فناپذیر نثر فارسی است، اثر نویسنده و شاعر جلیل‌القدر ایران، سعدی شیرازی. سعدی این کتاب را در اخلاق و موعظه و تربیت درده باب به سال ۶۵۶ نوشته است. شیوه نثر گلستان مصنوع، سهل و ممتنع، شیرین و جذاب و آموزنده و سرگرم کننده است. (ج)

گلستان ارم: g.-e-eram

یا بکتاش نامه، منظومه است در شرح زندگی رابعه بنت کعب، شاعره مشهور قرن چهارم و عشق او با «بکتاش» غلام برادرش. این داستان را رضافلی خان هدایت، شاعر و ادیب مشهور عهد قاجار به نظم کشیده است. (ج)

گلستان هنر: g.-e-honar

کتاب نفیس و ارزنده‌ای است در احوال خوشنویسان و نقاشان و صحافان در عصر صفوی، تألیف قاضی احمد بن میر منشی شرف‌الدین حسین حسینی ابراهیمی. (ج)

گلشن: golšan

← مناظرات خمس

• گلشن ابرار: g.-e-abrār

مثنوی است که به تقلید از «مخزن الاسرار» نظامی، توسط کاتبی نیشابوری شاعر قرن نهم سروده شده است.

گلشن ابراهیمی: g.-e-ebrāhīmī

یا تاریخ فرشته، بانورس نامه، از تواریخ معتبر و بزرگی درباره هندوستان است، اثر محمد قاسم هندو شاه استرآبادی مشهور به «فرشته» در اوایل قرن یازدهم که به نام ناصرالدین ابوالمظفر ابراهیم عادل شاه کرده است. (ج)

گلشن اسرار: g.-e-asrār

تاریخ اساطیری و پهلوانی هندوستان است، از نیه نر این در قرن دوازدهم.

گلشن الفاظ: g.-e-alfāz

رسالة مختصری است در لغت عربی به فارسی و ترکی برای نوآموزان

تألیف منظور احمد اذفراکبر آبادی در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

گلشن توحید: g.-e-tohid

شرح منظوم خلاصه‌ای از «مثنوی» مولوی است، از ابراهیم دده شاهی در قرن دهم.

گلشن جنگ: g.-e-jang

تاریخ جنگ راجه راو بانبروهای انگلیسی است در قرن سیزدهم، اثر واجد علیخان.

گلشن خیال: g.-e-xiyāl

مثنوی است به بحر خفیف، از محمدعلی واحد قمی در قرن یازدهم.

گلشن راز: g.-e-rāz

منظومه عرفانی مشهوری است مشتمل بر هزار بیت به بحر هزج، سروده شیخ محمود شبستری، عارف و شاعر بزرگ قرن هشتم. این کتاب از جمله آثار ارزنده نظم صوفیانه است که شروح بسیاری نیز دارد. (ج)

گلشن رموزی: g.-e-romūzī

اثر محمد رموزی نسلجی کاشی در قرن دهم است که به تقلید از «گلشن راز» شبستری سروده.

گلشن زهرا: g.-e-zahrā

سرگذشت منظوم حضرت فاطمه و امام حسین (ع) است از محمد باقر صامت بروجردی در عهد فتحعلی شاه قاجار. (ج)

گلشن سخن: g.-e-soxan

اثر محمد صالح کمبوه در قرن یازدهم که شامل مجموعه نامه‌های او است به دوستان.

گلشن صبا: g.-e-sabā

منظومه‌ای است از فتحعلی خان صبا، شاعر عهد قاجار در اندرز به فرزند خود که از جمله بهترین اشعار اوست.

گلشن عشق: g.-e-'ešq

منظومه‌ای است که «تک چندچند» هندی معاصر اورنگ زیب از روی داستان «کامروپ و کاملتا» سروده است.

گلشن عنایت: g.-e-'enāyat

مجموعه نامه‌ها و منشآت عنایت‌الله است در قرن یازدهم.

گلشن فردوس: g.-e-ferdos

مثنوی عرفانی است به بحر سریع، از همایون میرزا حشمت قاجار.

گلشن کشمیر: g.-e-kešmīr

مثنوی است در توصیف کشمیر، سروده عبدالرشید اسلام آبادی رامپوری در قرن سیزدهم.

گلشن محمود: g.-e-mahmūd

تذکره خانوادگی فتح‌الیشاه قاجار و دختران و پسران اوست، از محمود میرزای قاجار در قرن سیزدهم.

گلشن مراد: g.-e-morād

تاریخ پادشاهان زندیه است، از میرزا ابوالحسن، حاکم کاشان در اوایل قرن دوازدهم.

گل کشتی: gol - e - kaštī

مثنوی عشقی است با وصف کشتی، سروده نجات قمی اصفهانی در قرن دوازدهم. (ج)

گل گلزار سخنوری: g.-e-golzār-e-soxanvarī

یامنشآت، مجموعه نامه‌های قاسمعلی بن قاضی طالع مندکلانوری در قرن سیزدهم است.

گلنامه: g. - nāma <e>

مثنوی داستانی است در هجو به بحر هزج، از شاهزاده محمدرضا افسر قاجار در قرن سیزدهم.

گل و بلبل : g. - o - bolbol

مثنوی عرفانی است در بحر رمل ، اثر میرزا کاظم مهجور همدانی در قرن سیزدهم.

گل و بلبل : g. - o - bolbol

← آذر و سمندر

گل و نوروز : g. - o - norūz

مثنوی عاشقانه‌ای است به بحر هزج و در حدود پنج هزار و سیصد بیت از خواجهی کرمانی، شاعر بزرگ قرن هشتم که برای نظیره سازی در برابر «خسرو و شیرین» نظامی سروده است. (ج)

گل و نوروز : g. - o - norūz

منظومه‌ای است از جلال طبیب شیرازی، شاعر قرن هشتم که به بحر هزج سروده است.

گل و هرمز : g. - o - hormoz

← خسرو نامه

گنج اسرار : ganj - e - asrār

یا جنات الوصال، یا کشف الاسرار، مثنوی عرفانی است به بحر رمل و در بیش از هفتاد هزار بیت که علی اصغر سیاف شیرازی در قرن سیزدهم سروده است.

گنج اللغات : g. - ol - logāt

فرهنگ لغات کتابهای «گلستان» و «بهار دانش» و «سکندرنامه» و «انشای یوسفی» است که گرد هاری لعل فرخ آبادی در قرن دوازدهم تألیف کرده است.

گنج باد آورده صاحبقرانی : g. - e - bādāvārda <e> - ye - sāheb qerānī

در پزشکی و کیمیا و طلسمات است، از حکیم امان‌الله خان بن مهابت

خان کابلی شیرازی در قرن یازدهم.

کنج دانش : g. - e - dāneš

تألیف محمدتقی خان بن محمدهادی خان که در سال ۱۳۰۵ ه. ق تألیف کرده و تذکره‌ای است از اسامی اماکن و بلاد ایران و حوادث تاریخی و رجال مشهور.

کنج روان : g. - e - ravān

از مثنویهای ششگانه شاه‌داعی شیرازی، شاعر عارف قرن نهم است به بحر متقارب و در هشتصد بیت.

کنج شایگان : g. - e - šāygān

از میرزا طاهر دیباچه‌نگار اصفهانی در قرن سیزدهم که تذکره شاعرانی است که در ستایش میرزا آقاخان نوری صدراعظم اشعاری سروده‌اند.

کنج شایگان : g. - e - šāygān

از میرزا تقی حکیم‌باشی است در عهد قاجار درباره خوزستان.

کنجفه : ganjafa <e>

مجموعه رباعیاتی است که اهلی شیرازی، شاعر بنام قرن دهم درباره بازی گنجفه که در گذشته رواج فراوان داشته، سروده است. (ج)

کنج گهر : ganj-e - gohar

اثری عرفانی است از ابونصر شبیبانی که در اوایل قرن چهاردهم به نام ظل السلطان نوشته.

کنج مراد : g. - e - morād

مثنوی است در بحر متقارب که حاجی معین‌الدین بن حاجی عبدالحمید کرمانی در قرن دهم برای سلطان مراد عثمانی سروده است.

کنج معنی : g. - e - ma'nī

به نظم و نثر است در پزشکی و فقه و اخلاق و حدیث، از ابونصر محمد بن

محمد محمودی بخارایی در قرن دهم.

گنجنامه : <g. - nāma>e

کتابی است منسوب به خواجه عبدالله انصاری، عارف و نویسنده نامی قرن پنجم در تصوف. این اثر تحقیق از خواجه نیست؛ بلکه نسخه ناقص و دستکاری شده «مرصادالعباد» نجم رازی است که عبارات و اشعار شاعران گوناگونی در آن جای داده شده است. (ج)

گنجنامه : <g. - nāma>e

فرهنگ لغات «شاهنامه» فردوسی است، تألیف علی بن طیفور بسطامی در قرن یازدهم.

گنجینه : <gangīna>e

مجموعه آثار منظوم و منثور میرزا عبدالوهاب نشاط، نویسنده و شاعر عهد قاجار است. (ج)

گنجینه دانش : <g. - ye - dāneš>

برای تعلیم نوآموزان است از معتمدالسلطان میرزا یوسف خان مستشار-الدوله در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

گنجینه گنجوی : <g. - ye - ganjavī>

نامی است که بردیوان اشعار حکیم نظامی گنجوی، شاعر بزرگ قرن ششم داده شده است. (ج)

گوهرشناسی : <gohar - šenāsi>

در باب سنگهاست که ظاهراً نجم الدین اسکندر حسینی آملی در قرن یازدهم نوشته است.

گوهر شهوار : <g. - e - šahvār>

مثنوی است نظیر «مخزن الاسرار» نظامی، از عبدی گونابادی.

گوهر عالم : g. - e - 'ālam

یا واقعات کشمیر، تاریخ کشمیر است، از ابوالقاسم بدیع‌الدین محمد اسلم در اوایل قرن سیزدهم.

گوهر مراد : g. - e - morād

اثر مهمی است در فلسفه و کلام بر پایه اصول شیعی، از عبدالرزاق لاهیجی حکیم بزرگ قرن یازدهم که برای شاه عباس دوم صفوی نوشته است. (ج)

گوهر مراد : g. - e - morād

درپند و اندرز است، اثر محمد جعفر محمدطاهر خراسانی کرباسی که برای پسرش در قرن دوازدهم نوشته است.

گوهر منظوم : g. - e - manzūm

منظومه‌ای است در لغت عربی به فارسی، از شیخ محمدعلی مولوی هندی در قرن سیزدهم. (ج)

گوهر نامه : g. - nāma <e>

یا گهر نامه، منظومه‌ای در هزار و بیست بیت است در بحر هزج، از خواجوی کرمانی، شاعر بزرگ قرن هشتم در باب بهاء‌الدین محمود بن عزالدین یوسف وزیر و مناقب اجداد او.

گوهر نامه : g. - nāma <e>

رساله‌ای است درباره سنگهای معدنی، از محمد بن منصور در قرن نهم معاصر با اوزون حسن. (ج)

گوهر یگانه : g. - e - yagāna <e>

رساله‌ای در حکمت و کلام است از فیلسوف بزرگ قرن یازدهم، ملا - صدرا شیرازی که به نام شاه‌صفی نوشته است.

گوی و چوگان : gūy - o - čogān

یا حالنامه، مثنوی عرفانی است، از محمود عارفی/هروی شاعر قرن نهم

بروزن «لیلی و مجنون» نظامی در پانصد بیت که پیرامون بیان عاشقی و
جانبازی درویشی است نسبت به شاهزاده‌ای. (چ)

کوی و چوگان : g. - o - čogān

← کارنامه

کهرنامه : gohar - nāma <e>

← گوهرنامه

گیتی گشای : giti - gošāy

← تاریخ گیتی گشای

کیهان شناخت : ga <e> yhān - šenāxt

در علم نجوم است، از امام ابوعلی حسن بن علی قطان مروزی از ادبا و
اطباء و علمای قرن ششم.

* * *

«ل»

لآلی الغالية : la'āliy - ol - qāliyat

(مرواریدهای گران بها)

لآلی الغالية والمطالب العالیه، در مسایل کلامی و فلسفی است از محمد تقی بن ابوطالب یزدی در قرن سیزدهم.

الآلی المستخرجه : al - la'āliy - ol - mostaxraja<e>

(گوهرهای استخراج شده)

الآلی المستخرجه من الکلمات المکنونه، اثری است از فیض کاشانی حکیم قرن یازدهم که آنرا در فلسفه و عرفان با آیات و اخبار نوشته است. (ج)

لام الف : lām - alef

در علم حروف عرفانی است، از سالک الدین محمد حموی در قرن دهم.

لام الف : lām - alef

در عرفان است، از محمد قاسم بن حاج تاج السدین حسینی خبیصی در قرن یازدهم.

لباب اسکندری : lobāb - e - eskandari

رساله‌ای در هیأت و نجوم است، از ریاضیدان بزرگ قرن هشتم غیاث -

الدین جمشید کاشانی.

لباب الاحیاء : l. - ol - ehyā

(خلاصهٔ احیاء)

اثری منسوب به احمد غزالی، صوفی بزرگ قرن ششم است که برگزیده و انتخابی از «احیاء العلوم» برادرش، امام محمد غزالی است.

لباب الالباب : l. - ol - albāb

(گزیدهٔ خردها)

قدیمترین تذکرهٔ موجود از احوال شاعران پارسی گوی ایران است که از آثار بسیار ارزشمند فارسی به شمار می رود. این کتاب را سدیدالدین محمد عوفی، ادیب بزرگ قرن هفتم نوشته است. (ج)

لباب الحساب : l. - ol - hesāb

در علم حساب است، از قاضی عمادالدین یحیی بن احمد کاشانی در قرن هشتم.

اللباب فی الاسطرلاب : al - lobāb - fe l - ostorlāb

(برگزیده در علم اسطرلاب)

از میرزا محمد حسین بن میرزا محمد علی بن میرزا محمد حسین شهرستانی در اوایل قرن چهاردهم است در علم اسطرلاب.

لباب معنوی : l. - e - ma'navī

لباب معنوی فی انتخاب مثنوی، یکی از دو کتاب کمال الدین حسین واعظ کاشفی، دانشمند قرن نهم و دهم است در انتخاب و خلاصه از روی «مثنوی» مولوی.

لب التواریخ : lobb - ot - tavāriḫ

(برگزیدهٔ تاریخها)

تاریخ ایران از آغاز تا قرن دهم است، تألیف امیر یحیی بن عبداللطیف حسینی قزوینی.

لب التواریخ : 1. - ot - tavārix

← زبدة التواریخ

لب التواریخ : 1. - ot - tavārix

← طبقات طوائف الامم

لب الحساب : 1. - ol - hesāb

در ریاضیات است، اثر علی بن یوسف بن علی در قرن ششم.

لب الحسنات : 1. - ol - hasanāt

(برگزیده نیکوییها)

در نیایش ودعا و کارها و وردهای روزانه است، از ملامحسن فیض کاشانی،
عالم بزرگ عهد صفوی.

لب السیر : 1. - os - siyar

(گزیده سیرتها)

لب السیر و جهان‌نما، در تاریخ و جغرافیای عمومی و سرگذشت دانشمندان
و شاعران است از ابوطالب تبریزی در اوایل قرن سیزدهم.

لب اللغة : 1. - ol - loqa<e>

در دستور زبان فارسی و فرهنگ لغات فارسی است، از محمود بن محمد
امین لاهیجی در قرن یازدهم.

لب لباب : 1. - e - lobāb

(برگزیده خالص)

لب لباب مثنوی، یکی از دو خلاصه و انتخابی است که کمال الدین حسین
واعظ کاشفی، دانشمند قرن نهم و دهم کرده است. (ج)

لب لباب : 1. - e - lobāb

تاریخ اسلام و ایران است، از حاج محمد قلیخان قاجار در قرن یازدهم.

لب لباب : l. - e - lobāb

خلاصه‌ای از تذکره معروف «ریاض الشعرا»ی واله داغستانی است که قمرالدین علی بن ثناءالله حسینی ناصری در قرن دوازدهم آنرا ترتیب داده است.

لذت العیش : lazzat - ol - 'a<e>yš

لذت العیش ناصر شاهی، دوباب قوه جماع است به فارسی و عربی، از محمد طیب که برای ابوالمظفر سلطان عبدالقادر شاه خلجی نوشته است.

لذت النساء : l. - on - nesā'

در کیفیت تمتع مردان از زنان است، از ضیاءالدین نخشبی شاعر و نویسنده قرن هشتم که از روی «کام ساسترا» از سانسکریت به فارسی ترجمه کرده است.

لسان الذاکرین : lesān - oz - zākerīn

(زبان ذکر کنندگان)

در احوال و سوگواری امامان است، از حاج میرزا محمد هادی بن ابوالحسن شریف نایینی در قرن سیزدهم.

لسان الصدق : l. - os - sedq

(زبان راستی)

سخنان حکیمانه است، از حسینقلی جدیدالاسلام در اوایل قرن چهاردهم.

لسان العارفین : l. - ol - 'ārefīn

(زبان عارفان)

شرح اصطلاحات عرفاست، از محمدعلی بن محمد بوغانی در قرن سیزدهم. (ج)

لسان العجم : l. - ol - 'ajam

یافرهنگ شعوری، فرهنگ مفصلی است در لغات فارسی به ترکی و با شواهد شعری که در قرن دوازدهم تألیف شده است. (ج)

لسان العجم : l. - ol - 'ajam

دستور زبان فارسی است از حسن بن محمد تقی طالقانی که به نام ناصرالدین شاه نوشته.

لسان الغیب : l. ol - qa<e>yb

منظومه‌ای عرفانی است در بحر مل که به عطار نیشابوری منسوب داشته‌اند؛ اما بتحقیق ازو نیست. (ج)

لسان الغیب : l. - ol - qa<e>yb

مثنوی است که حیدری تبریزی در قرن دهم سروده است.

لسان الغیب : l. - ol - qa<e>yb

← طاق‌دیس

اللسان فی الاسماء : al - lesān - fe l - asmā'

اللسان فی الاسماء اعضاء الانسان، اثر نادر میرزا در قرن سیزدهم. (ج)

لطایف اشرفی : latāyef - e - ašrafī

اثر شیخ نظام‌الدین غریب یمنی در اواخر قرن هشتم، مشتمل بر تعلیمات و ارشادات و بیان حالات سید اشرف‌الدین جهانگیر سمنانی است. (ج)

لطایف الاخبار : l. - ol - axbār

با تاریخ قندهار، در تاریخ قندهار و شاهجهان و جنگهای او برای تصرف آن شهر است، از بدیع‌الزمان رشیدخان عالمگیری در قرن یازدهم.

لطایف الامثال : l. - ol - amsāl

(لطیفه‌های مثلها)

لطایف الامثال و طرایف الاقوال، در ترجمه و شرح مثلهای تازی است از رشیدالدین و طواط، نویسنده و شاعر بزرگ قرن ششم. (ج)

لطایف الانشاء : l. - ol - enšā'

در دستوره‌ای نامه‌نگاری است، تألیف یکی از منشیان عهد سلطان سلیم

عثمانی در قرن دهم.

لطایف التفسیر : 1. - ot - tafsīr

← لطایف العرفان

لطایف التوحید : 1. - ot - tōhīd

لطایف التوحید فی غرایب التفرید، رساله کوتاهی است از صوفی مشهور قرن هفتم، شیخ سعدالدین حموی.

لطایف الحکمة : 1. - ol - hekmat

(لطیفه‌های دانش)

از قاضی سراج الدین محمد بن ابی بکر ارموی، از علمای قرن هفتم است در حکمت و اخلاق و کلام با شیوه نگارش ساده و روان. (ج)

لطایف الخیال : 1. - ol - xiyāl

تذکره عمومی است که به ترتیب شهرها مرتب شده، تألیف محمد بن محمد دارابی شیرازی در قرن یازدهم.

لطایف الرشیدیه : 1. - or - rašīdiyya <e>

از نجم الدین محمد بن صابن الدین شیرازی که به نام رشید الدین فضل الله همدانی، وزیر معروف قرن هشتم نوشته است.

لطایف السعادت : 1. - os - sa'ādat

لطیفه‌ها و شوخی‌های نواب سعادت علیخان اوده است در اوایل قرن سیزدهم، از سید انشاء الله.

لطایف الطوائف : 1. - ot - tavāyef

کتاب ارزنده‌ای است در قصص و حکایات لطیف از طبقات مختلف مردم، تألیف فخر الدین علی بن کمال الدین حسین بدانشمند بزرگ، قرن دهم. (ج)

لطایف العرفان : 1. - ol - 'erfān

یا لطایف التفسیر، تفسیر ارزنده‌ای است از زاهد درواجکی در قرن پنجم.

لطایف الکرام : 1.-ol-kerām

(لطیفه‌های کریمان)

لطایف الکرام فی احکام الاعوام، در ستاره شناسی و تحویل سال است از سید منجم در قرن نهم.

لطایف اللغات : 1.-ol-loqāt

فرهنگی است از واژه‌های «مثنوی» مولوی که عبداللطیف بن عبدالله عباسی از ادبای قرن یازدهم ترتیب داده است. (ج)

لطایف المدايح : 1.-ol-madāyeh

لطایف المدايح و ظرایف المناقب، اثر میرزا محمد بروجرودی در قرن سیزدهم که تذکره‌ای است در احوال چهل و سه شاعر که در مدح حاکم لرستان و بختیاری، میرزا حسام السلطنه شعر سروده‌اند.

لطایف المعارف : 1.-ol-ma'āref

از جمله آثار رضاقلی خان هدایت، مورخ و ادیب مشهور عهد قاجار است.

لطایف المعنوی : 1.-ol-ma'navī

شرحی است بر «مثنوی» مولوی، تألیف عبداللطیف بن عبدالله عباسی در قرن یازدهم.

لطایف غیائی : 1.-e-qiyāsī

یا ترجمه اسرار التنزیل، در مسایل فقهی و اخلاقی و مناجات است، از امام فخر رازی، دانشمند بزرگ قرن ششم. (ج)

لطایف غیبی : 1.-e-qa<e>ybī

یا لطیفه غیبی، شرح اصطلاحات صوفیه است، از محمد بن محمد دارابی در قرن یازدهم.

لطایف غیبی : 1.-e-qa<e>ybī

لطایف غیبی و عواطف لاریبی، تفسیر آیه‌های قرآن است درباره اصول دین، اثر احمد بن زین العابدین علوی عاملی جبلی، شاگرد شیخ بهائی.

لطایف نامه : l.-nāma<e>

ترجمه‌ای است از کتاب «مجالس النفائس» امیرعلیشیر نوایی که فخری هراتی از ترکی به فارسی در آورده است. این اثر در ذکر شاعران قرن نهم می‌باشد. (ج)

لطف نامه : lotf-nāma<e>

مثنوی عرفانی است به بحر رمل که لطفعلی خاکی خراسانی بروجردی در قرن سیزدهم سروده است.

لطیفه غیبی : latīfa<e>-ye-qa<e>ybī
← لطایف غیبی

لعل بدخشان : la'l-e-badaxšān

تذکره ناتمامی است از میرباری‌بگ خان بدخشی در قرن سیزدهم.

لعل قطبی : l.-e-qotbī

رساله‌ای است در علم عروض، تألیف نصیرای همدانی، از منشیان و شاعران قرن یازدهم که در شرح رساله میرمحمد مؤمن استرآبادی نگاشته است.

لغات ثلاثه : loqāt-e-salāsa<e>
← ترجمان المعارف

لغات شاهجهانی : l.-e-šāhjahānī

فرهنگی است از لغات فارسی به اردو، تألیف حکیم مولوی محمد احسن بلگرامی در اواخر قرن سیزدهم.

لغات شمسیه : l.-e-šamsiyya<e>

فرهنگ لغات فارسی است، از خواجه احمد علی لکهنوی در اواخر قرن سیزدهم.

لغات عالمگیر : l.-e-'ālamgīr

فرهنگ لغات عربی و فارسی است، تألیف فاضل محمد دهلوی در قرن یازدهم.

لغات فارس : l.-e-fors

فرهنگ لغات فارسی است، از ابوالثناء محمود اصفهانی در قرن هشتم که برای شاه ابواسحاق نوشته است.

لغات مشکل نصاب : l.-e-moškel-e-nesāb

در قرن دهم، یعقوب بن محمد چرخي، لغات مشکل «نصاب الصبيان» فراهی را که در لغت عربی و فارسی منظوم است توضیح داده.

لغة الاعراب : loqat-ol-a'rāb

← مقاصد اللغات

لغت علمی : l.-e-'elmī

یا اصطلاحات نامه، فرهنگ لغات فارسی است، تألیف محمود بن شیخ ضیاء در قرن یازدهم درهند.

لغت فارس : l.-e-fors

(زبان فارسی)

از مهمترین و قدیمترین کتب موجود لغت است به فارسی، تألیف ابومنصور علی بن احمد اسدی طوسی، شاعر بزرگ قرن پنجم. اسدی این کتاب را برای آن نوشته است تا شاعران معاصرش دراران و آذربایجان بتوانند مشکلات لغوی نامانوس خود را از دیوانهای شعری حل کنند. (ج)

اللغة فی ترجمة الاسم : al-loqat-fī-tarjamat-el-esm

فرهنگ عربی به فارسی است که فقط اسمها را دربر دارد. نگارنده آن حسام الدین یا برهان الدین ابراهیم بنیسی شبستری نقشبندی در اوایل قرن دهم است.

لغت مثلث : l.-e-mosallas

اثری است در لغت فارسی به ترکی، تألیف محمد بن بدرالدین منشی در اوایل قرن دهم. درین لغتنامه واژه‌هایی ضبط شده که به يك املاء نوشته می‌شود ولی بر حسب اصوات به سه گونه تلفظ می‌شود.

لغت موران : l.-e-mūrān

(زبان مورچه‌ها)

از رسالات کوچک شیخ شهاب‌الدین سهروردی، فیلسوف بزرگ قرن هفتم است. (ج)

لغت نعمة الله : l.-e-ne'mat-ol-lāh

از لغتنامه‌های مشهورتر کی - فارسی است، تألیف نعمة‌الله بن احمد بن قاضی مبارک رومی که به سال ۹۴۷ تألیف نموده است.

لغت و صاف : l.-e-vassāf

شرح مشکلات لغات «تاریخ و صاف» است از نظمی‌زاده در قرن دوازدهم.

لمحات : lamahāt

(درخششها)

لمحات در شرح لمعات، اثر یار علی بن عبدالله تبریزی شیرازی در اوایل قرن نهم است که کتاب «لمعات» عراقی را شرح کرده است.

لمعات : lama'āt

(روشنائیاها)

اثر صوفیانه شیرینی است از فخرالدین عراقی، شاعر و صوفی بزرگ قرن هفتم که به شیوه «سوانح العشاق» احمد غزالی نوشته و از امهات کتب صوفیه به شمار می‌رود. (ج)

لمعات الهیه : l.-e-elāhiyya <e>

(روشنائیه‌های خدایی)

لمعات الهیه در معارف ربوبیه، تألیف ملا عبدالله زنوزی است که به نام فتح‌علی شاه نوشته است.

لمعات قدسیه : l.-e-qodsiyya <e>

یا اربعین، شرح چهل حدیث در شناخت خداست، از ملا احمد بن محمد ابراهیم اردکانی یزدی در قرن سیزدهم.

لمعات ناصری : l.-e-nāserī

دراخلاق و سلوک است از چنگیز بن حاج محمد ولی میرزا قاجار که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

لمعة السراج : lam'at-os-serāj

(روشنایی چراغ)

لمعة السراج لحضرة التاج، از آثار منشور قرن ششم است در روایتی از بختیارنامه. (ج)

لمعة الشمس : l.-os-šams

(پرتو خورشید)

منظومه‌ای است در حالات شاه نعمه‌الله ولی و شمس‌الدین وسید محمد و حالات و سفرنامه خود شاعر، سروده شاه محمد تقی همدم برهانپوری در اوایل قرن سیزدهم.

لوازم الانشاء : lavāzem-ol-enšā'

آداب و طریقه انشاء است، از ملا میرقاری گیلانی در قرن یازدهم.

لوازم الدین : l.-od-dīn

در اصول دین است، از ملا ادهم خلخالی از قرن یازدهم.

لوامع : lavāme'

(درخشنده‌ها)

رساله‌ای است عرفانی و بسیار دلنشین در شرح قصیده خمربه ابن فارض که جامی، شاعر و نویسنده بزرگ قرن نهم نوشته است. (ج)

لوامع الاشراف : l.-ol-ešrāf

لوامع الاشراف فی مکارم الاخلاق، تألیف جلال‌الدین محمد دوانسی، از حکمای بزرگ قرن نهم است در اخلاق و سیاست.

لوامع الانوار : l.-ol-anvār

لوامع الانوار الی معرفة الائمة الاطهار، در اصول دین است، از علی‌زواره‌ای

لوامع التاویل	- ۵۶۴ -	لوايح
---------------	---------	-------

اصفهانى در قرن دهم.

لوامع التاویل : l.-ot-ta'vīl

(درخشنده‌های تفسیر)

تفسیری است که فضایل امامان را از سوره‌ها به دست داده، اثر محمد معصوم بن محمد امین بن علی بن حسین استرآبادی در قرن یازدهم.

لوامع الشمس : l.-oṣ-šams

(درخشنده‌های خورشید)

تألیف کمال‌الدین حسین واعظ کاشفی سبزوارى، دانشمند قرن نهم و دهم است در علم نجوم.

لوامع ربانى : l.-e-rabbānī

در رد کشیشی فرنگی که در رد اسلام کتاب نوشته بود، از میرسید احمد علوی عاملی در قرن یازدهم.

لوامع محمدیه : l.-e-mohammadiyya<e>

در عقاید شیعه است، از مصطفی بن اسماعیل موسوی علوی که به نام محمد شاه قاجار نوشته.

لوايح : lavāyeh

(آشکارها)

یا سوانح، رساله‌ای به نثر و نظم عرفانی است، از عبدالملك وركانى در قرن ششم که به نام عين القضاة همدانى نوشته است. (ج)

لوايح : lavāyeh

اثرى است صوفیانه و دلنشین، تألیف عين القضاة همدانى، صوفی و نویسنده نامدار قرن ششم. (ج)

لوايح : lavāyeh

کتاب مشهورى است از جامى، شاعر و نویسنده بزرگ قرن نهم با انشاء مسجع و مشتمل بر ذکر حقایقى چند از عرفان همراه با رباعیات بسیار. (ج)

lavāyeh : لوايح

يکي از رسالات صوفي قرن نهم، شاه نعمت الله ولي است. (ج)

l.-ol-qamar : لوايح القمر

(آشکارهای ماه)

در علم نجوم است از کمال الدين حسين واعظ کاشفي، دانشمند قرن نهم.

loh-e-ebn-e-ze'b : لوح ابن ذئب

مناجات و استدلال در آيين بهايي است، از ميرزا حسينعلي بهاءالله.

l.-e-eksir : لوح اکسير

در علم کيمياء است، از ميرزا حسينعلي بهاءالله.

l.-ol-borhān : لوح البرهان

يکي از آثار ميرزا حسينعلي بهاءالله، رهبر فرقه بهائيه است.

l.-e-amvāj : لوح امواج

يکي از آثار ميرزا حسينعلي بهاءالله است.

l.-e-īravān : لوح ايروان

اثر عباس افندي در اوایل قرن چهاردهم است.

l.-e-tōhīd : لوح توحيد

از رسالات رهبر بهائيان، ميرزا حسينعلي بهاءالله است.

l.-e-mahfūz : لوح محفوظ

لوح محفوظ عالم صغير، رساله کوتاهی است از عزيزنسي، نويسنده

عارف قرن هفتم. (ج)

l.-e-mahfūz : لوح محفوظ

مثنوي است از تقی الدين اوحدي بلياني، شاعر و اديب قرن يازدهم.

لؤلؤ البحار: lo'lo'-ol-behār

(مروارید دریاها)

لؤلؤ البحار فی منقبة الائمة الاطهار، اثر سید محمد رفیع نظام العلماء تبریزی
در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

لؤلؤ البحرين: l.-ol-bahra<e>yn

(مروارید دودریا)

لؤلؤ البحرين فی ذکر مناقب الحسین، اثر نوروز علی بسطامی در اوایل
قرن چهاردهم.

اللؤلؤ الغالية: al-lo'lo'-ol-qāliyat

(مروارید گرانبها)

اللؤلؤ الغالية فی اسرار الشهادة، در شهادت امسام حسین (ع) است از
ابوطالب بن ابوتراب قاینی در قرن سیزدهم.

لؤلؤ المنظوم: l.-ol-manzūm

مثنوی کوتاهی است از وفای قمی، شاعر قرن دوازدهم در بحر رمل.

لؤلؤ و مرجان: l.-o-marjān

در باب روضه خوانی است، از حاج میرزا حسین بن محمد تقی نوری
طبرسی در اوایل قرن چهاردهم.

لؤلؤیه: lo'lo'iyya<e>

منظومه ای در تجوید قرآن است شامل هشتاد و هفت بیت که سید ابوالقاسم
قاری در قرن یازدهم به نظم درآورده است.

لیلی و مجنون: la<e>yliy-o-majnūn

سومین مثنوی است از «پنج گنج» نظامی گنجوی، شاعر برجسته قرن ششم
در چهارهزار بیت که داستان عشق غم انگیز لیلی و مجنون است. این
مثنوی یکی از بهترین منظومه های غنایی ایران محسوب می گردد. (ج)

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

تقلیدی است از اثر نظامی گنجوی که مثالی کاشانی در قرن نهم در سه هزار و دویست و بیست بیت به نظم آورده است.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

ششمین مثنوی از «هفت اورنگ» جامی، شاعر و نویسنده بزرگ قرن نهم است که به پیروی از نظامی سروده است. (ج)

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

منظومه‌ای است از مکتبی شیرازی، شاعر مشهور اوایل قرن دهم که به پیروی از نظامی سروده و شهرت بسیار دارد. (ج)

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

از مثنویهای هفتگانه قاسمی گنابادی، شاعر قرن دهم است که به تقلید از نظامی در دو هزار و پانصد و چهل بیت سروده است.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

منظومه‌ای است از عبدالله هاتفی، شاعر مشهور قرن دهم که در مقابل «لیلی و مجنون» نظامی سروده است.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

مثنوی بوده از قطب‌الدین میرحاج انسی جنابدی، شاعر قرن دهم که به تقلید از نظامی سروده و از وجود این مثنوی اطلاعی در دست نداریم.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

منظومه‌ای از محمد قاسم خان موجی، شاعر و امیر هند در قرن دهم که به پیروی از نظامی به نظم آورده است.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

تقلیدی است از منظومه نظامی، اثر سعدالدین رهایی خوانی در قرن دهم.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

سروده محمود بیگ سالم تبریزی، شاعر قرن دهم است که به پیروی از

نظامی گفته است.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

منظومه‌ای است از ضمیری اصفهانی در قرن دهم که نظیره‌ای است برابر منظومه نظامی گنجوی.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

منظومه‌ای از احمد فوقی یزدی، شاعر قرن یازدهم به بحر رمل.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

یکی از پنج مثنوی روح‌الامین میرجله شهرستانی سپاهانی است در قرن یازدهم که در هشت هزار بیت برابر منظومه نظامی سروده است.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

منظومه‌ای است از محمد شریف شیرازی متخلص به «کاشف»، شاعر قرن یازدهم که نظیره‌ای است در برابر منظومه نظامی.

لیلی و مجنون : l.-o-majnūn

یکی از پنج مثنوی محمد صادق نامی اصفهانی، شاعر عهد قاجار است.

* * *

«م»

مآثر آصفی : ma'āser-e-āsefī

(مآثر: اعمال نیکو)

تاریخ خاندان آصف جاه پادشاه دکن است از لچهمی نراین در سال

۱۲۰۰.

مآثر اقبال : m.-e-eqbāl

تاریخ هندوستان است، از رأفت در عهد عالمگیر اورنگ زیب.

مآثر الاقبال : m.-ol-eqbāl

متنی است از قرن هفتم در تاریخ اسلام، از عمر بن صدر الشریعه محبوبی.

مآثر الامرا : m.-ol-omarā

از میر عبدالرزاق حسینی خوافی «صمصام الدوله» در قرن دوازدهم که کتاب

بسیار بزرگی است در احوال تیموریان هند و امرای آنان. (ج)

مآثر الامرا : m.-ol-omarā

تاریخ تیموریان هند و امیران ایشان و دانشمندان و بزرگان است، تألیف

شاه نوازش خان در قرن دوازدهم. (ج)

مآثر الباقریه : m.-ol-bāqeriyya <e>

از میرزا سید محمدعلی وفای زواره‌ای در قرن سیزدهم که تذکره‌ای از شاعرانی است که در ستایش حاج سید محمد باقر شفتی بیدآبادی، مجتهد عهد فتح‌علی شاه شعر سروده‌اند.

مآثر الخواقین : m.-ol-xavāqīn

(اعمال پسندیده خاقانها)

تاریخ مغولان و تیموریان است، از میرزا دین محمد خراسانی در قرن سیزدهم.

مآثر السلطانیه : m.-os-soltāniyya <e>

از آثار مشهور و معروف عبدالرزاق توبلی نویسنده عهد قاجاری است. (ج)

مآثر الملوك : m.-ol-molūk

متضمن کلام پادشاهان و پیشوایان دین و حکیمان است، تألیف خواندمیر مورخ بزرگ قرن دهم.

مآثر جهانگیری : m.-e-jahāngirī

تاریخ جهانگیر پادشاه هند است، از کامکار حسینی در قرن یازدهم.

مآثر رحیمی : m.-e-rahīmī

تألیف ملا عبدالباقی نهاوندی در قرن یازدهم در تاریخ هند و احوال امرا و فضلا و شاعران عهد جهانگیر شاه که به نام عبدالرحیم خان نوشته است. (ج)

مآثر سادات : m.-e-sādāt

اثری منشور بوده از ضیاءالدین برنی، مورخ و نویسنده هند در قرن هفتم که ظاهراً در دست نیست.

مآثر سلطانی : m.-e-soltānī

تألیف عبدالرزاق بیگ دنبلی (مفتون) از دانشمندان و ادبای عهد قاجار که مشتمل است بر وقایع سلطنت فتح‌علی شاه، با نثری پیچیده و مغلق.

مآثر سلطانی: m.-e-soltānī

در حوادث سه سال آغاز پادشاهی محمد شاه قاجار است، از ابراهیم بن عبدالجلیل تبریزی در قرن سیزدهم.

مآثر عالمگیری: m.-e-'ālamgīrī

تاریخ هند است تا عهد عالمگیر اورنگ زیب، از محمد ساقی مستعدخان در قرن دوازدهم.

مآثر قطبشاهی: m.-e-qotb šāhī

تألیف محمود بن عبدالله نیشابوری است در تاریخ صفویان، در زمان محمدقلی قطبشاه از قرن یازدهم.

مآثر مهدیه: m.-e-mahdiyya <e>

خاطرات ممتحن الدوله میرزا مهدیخان، مهندس نایب وزارت امور خارجه عهد ناصری است. (ج)

المآثر والآثار: al-ma'āser-o-va l-āsār

در شرح چهل سال از سلطنت ناصرالدین شاه و تراجم احوال رجال و علمای عهد است، از محمد حسن خان اعتمادالسلطنه، ادیب مشهور قرن سیزدهم. (ج)

ماتمکده: mātamkada <e>

اثری منظوم و منثور است در سوگواری، از میرزا محمدتقی در قرن سیزدهم.

ماجرای برنج و بغرا: mājarā-ye-berenj-o-boqrā

یاداستان مزعفر و بغرا، مثنوی است به تقلید از حماسه‌های منظوم به بحر متقارب و در دو بیت و سی و چهار بیت، از بسحق اطعمه شاعر قرن نهم.

ما حی الضلالة والغواية: māhiy-oz-zalālat-va l-qavāyat

(نابود کنندۀ گمراهی و بیراهی)

ردی است بر کتاب «شمس الهدایة و قالع الضلالة» هروی که در رد شیعه نوشته، تألیف سید ابوطالب قاینی در قرن سیزدهم.

مادة الحياة: mādḍat-ol-hayāt

رساله‌ای است در آشپزی، از عهد صفویه که نورالله آشپزباشی شاه اسمعیل نوشته . (ج)

ماه نامه: māh-nāma <e>

← تاریخ دل افروز

مائدة پر ثمار: ma'eda <e>-ye-por semār

(سفره پر از میوه)

سرگذشت مختصر پیامبر (ص) وائمه است از میرعلی بن حافظ محمدعلی رضوی دهلوی در قرن سیزدهم.

مائدة سماویه: m.-ye-samāviyya <e>

یا موائد سماویه، در خوراکیها و نوشیدنیها، براساس مذهب شیعه است از محمدرضی بن حسین خوانساری در قرن یازدهم .

مائدة سماویه: m.-ye-samāviyya <e>

(سفره آسمانی)

در مواعظ است از آخوند ملا حسین بن مؤمن کرمانی یزدی در قرن سیزدهم

ماکول ومشروب: ma'kūl-o-mašrūb

(خوردنی و نوشیدنی)

منظومه‌ای است به بحر متقارب در تدبیرهای پزشکی برای خوردنیها و آشامیدنیها، سروده یوسفی هروی در قرن دهم.

مأموریت رجاء: ma'mūriyyat-e-rajā'

اثر ملا محمد باقر مجلسی است در عهد صفوی، در مورد مأموریت رجاء بن ابی ضحاک به خراسان.

مباحثة النفس: mobāhasat-on-nafs

درپند و اندرز است، از محمد طاهر قمی شیرازی از علمای عهد صفویه. (ج)

مباحثه: <e>mobāhasa

در بحث باکشیان است، از محمد باقر بن عبدالکریم سلماسی که به نام فتحعلی شاه نوشته .

مبادی موجودات: mabādī-ye-mojūduāt

گفتاری فلسفی است از بابا افضل کاشانی، حکیم و شاعر بزرگ قرن هفتم . (ج)

مبانی اللغة: <e>mabāniy-ol-loqa

(بنیانهای لغت)

یا مبادی اللغة، پیش گفتاری است از میرزا مهدیخان استرآبادی، نویسنده بزرگ عهد افشاریه بر کتاب مشهور خود در لغت ترکی موسوم به «سنگلاخ». (ج)

مبدأ فیاض: mabda'-e-fayyāz

یکی از مثنویهای فیض دکنی، شاعر قرن دهم است که در بحر سریع سروده است .

المبدأ والمعاد: al-mabda'-va l-mo'ād

از آثار منسوب به ابوعلی سیناست که اصل عربی آن هم در دست است.

مبدأ و معاد: mabda'-o-mo'ād

از کتابهای مشهور صوفیانه است اثر عارف و نویسنده قرن هفتم عزیزالدین نسفی . (ج)

مبدأ و معاد: m.-o-mo'ād

یکی از رسالات صابن الدین علی ترکه، دانشمند مشهور قرن نهم است .

مبدأ و معاد: m.-o-mo'ād

رساله ای است در حکمت، از احمد بن عبدالاحد سهرندی فاروقی نقشبندی در اوایل قرن یازدهم.

مبدأ و معاد: m.-o-mo'ād

← اصول دین

مبدأ و معاد و نفس: m.-o-mo'ād-o-nafs

تألیف سید موسی بن فضل الله همدانی است که برپایه عقل و شرع و به نام ناصرالدین، شاه قاجار نوشته است .

مبسوط و مضبوط: mabsūt-o-mazbūt

یا المبسوط فی قراءات السبع والمضبوط، از محمد بن محمود بن محمد شریف سمرقندی، از قرن هشتم در باب قرائت قرآن.

مبین: mobīn

تفسیر کوتاه و ترجمه مانندی است از نورالدین محمد کاشی در قرن دوازدهم .

متراذفات الالفاظ: motarādefāt-ol-alfāz

در لغات مترادف و مشترك عربی و فارسی است، از عبدالکریم بن شیخ راجن غزنوی در اواخر قرن دهم.

المتنبین: al-motanabba'in

(مدعیان نبوت)

یا مهدویت، از علیقلی اعتضاد السلطنه در عهد قاجار که تاریخ کسانی است که ادعای مهدویت کرده اند.

مثالیه: mesāliyya <e>

← فانوس الخیال

مثالیه نوریه: m.-ye -nūriyya <e>

← فانوس الخیال

مثلثات بدیعی: mosallasāt-e-badī'ī

در قرن دهم شاعری با تخلص «بدیعی» منظومه ای به بحر رمل به قافیه نون ساخته و کلمات مثله را در آن گرد آورده است. (ج)

مثلث نامه: <e>mosallas-nāma

نصاب فارسی، ترکی و عربی است، از شاگردین مصطفی بوزاوقی در قرن سیزدهم.

مثنوی غنیمت: masnavi-ye-qanīmat

← نیرنگ عشق

مثنوی معنوی: m.-ye-ma'navi

اثر مولانا جلال الدین محمد بلخی معروف به مولوی، بزرگترین صوفی و شاعر قرن هفتم است، در بحر رمل و در بیش از بیست و شش هزار بیت و شش دفتر. این مثنوی بحق یکی از بهترین زادگان اندیشه بشری است و درقله درخشان فرهنگ و ادب ایران و جهان قرار دارد. مثنوی حاوی همه مبانی و مسائل اساسی تصوف و عرفان و عشق، همراه با داستانهای بسیار و آیات و احادیث و امثال و لغات و ترکیبات فراوان است. و بدین جهات تأثیر عمیقی در ادب و فرهنگ ایران گذارده است. (ج)

مجالس: majāles

رسالة فلسفی است از تاج الدین محمد بن عبدالکریم شهرستانی، عالم مشهور قرن ششم. (ج)

مجالس: majāles

مجالس پنجگانه که به شیوه مجالس صوفیان و مذکران، ترتیب یافته از آثار سعدی شیرازی، نویسنده و شاعر نامدار ایران است. در این رساله نظم و نثر عربی درهم آمیخته و اساس آنها بر سادگی نهاده شده است. (ج)

مجالس السلاطین: m.-os-salātīn

تاریخ کوتاه پادشاهان دهلی و دکن است از محمد شریف النحفی در قرن یازدهم.

مجالس العشاق: m.-ol-'oṣṣāq

تألیف سلطان حسین میرزا، از سلاطین دانش دوست تیموری است، با انشایی شیرین و در بیان عشق و مجالس شاعران و عارفان تا جامی. (ج)

مجالس المتقین: m.-ol-mottaqīn

در باب وعظ و سوگواری است، از ملا محمد تقی بن آقا محمد برغانی در
قرن سیزدهم. (ج)

مجالس الملوك: m.-ol-molūk

تاریخ کوتاه سالیانه ایران است، از محمد مفیدی یزدی در قرن یازدهم.

مجالس المؤمنین: m.-ol-mo'menīn

اثر ارزنده‌ای است بانثری فصیح در احوال برخی از مشاهیر شیعه و سایر
علمای اعلام و صوفیه و شاعران، تألیف قاضی نورالله شوشتری در اوایل
قرن یازدهم. (ج)

مجالس النفايس: m.-on-nafā'es

ترجمه و تألیف حکیم شاه محمد بن مبارک قزوینی در قرن دهم که اصل آن از
امیر علیشیر نوایی به زبان ترکی جغتایی است. (ج)

مجالس النفايس: m.-on-nafā'es

ترجمه شاه‌علی بن عبدالعلی در اوایل قرن یازدهم است، از اصل ترکی
کتاب که نوشته امیر علیشیر نوایی است.

مجالس النفايس: m.-on-nafā'es

ترجمه‌ای از اصل ترکی تذکره امیر علیشیر نوایی است، از میرزا عبدالباقی
شریف‌رضوی در قرن سیزدهم.

مجالس النفايس: m.-on-nafā'es

← بقية نقيه

مجالس سبعة: m.-e-sab'a

اثری منشور است از مولانا جلال‌الدین محمد بلخی، معروف به مولوی
بزرگترین شاعر صوفی ایران در قرن هفتم. (ج)

مجامع الاخبار: majāme'-ol-axbār

تاریخ عمومی است تا سال هزار هجری، نوشته سید محمد شریف وقوعی

حسینی نیشابوری در قرن یازدهم.

المجتبی فی سیرة المصطفی : al-mojtabā-fī-sīrat-el-mostafā

(برگزیده در احوال زندگانی پیامبر(ص))

در احوال پیامبر اسلام(ص) است، اثر امیر سیداصیل الدین ابوالمفاخر
عبدالله بن عبدالرحمان حسینی دشتکی شیرازی در قرن نهم.

مجربات: mojarabāt

در باب پزشکی است، از حکیم عمادالدین محمود بن مسعود شیرازی در
زمان صفویان.

مجربات اکبری: m.-e-akbarī

در باب داروهای مرکب است، تألیف حکیم محمد بن اکبر بن میرحاجی
مقیم، معروف به شاه ارزانی از پزشکان عهد اورنگ زیب.(ج)

مجربات جمالی: m.-e-jamālī

در طب، اثر حکیم جمال الدین مدارسی در اوایل قرن سیزدهم است.

مجلس آرا: majles-ārā

در اخلاق دینی است از محمد محسن شیرازی که به نام شاه سلیمان صفوی
نوشته است.

مجلس افروز: m.-afrūz

مثنوی کوچکی است عرفانی و به بحر خفیف، از ابن یمن فریومدی شاعر
بزرگ قرن هفتم.(ج)

مجلس افروز: m.-afrūz

مثنوی است در اوزان گوناگون که ابن یمن شیرغانی در قرن یازدهم
در توصیف هفت مجلس شاه سروده است.

مجلس افروز: m.-afrūz

حماسه ای دینی است در بحر متقارب و شامل پنج هزار و پانصد بیت، اثر

ملانضل علی نصر آبادی کاشانی در عهد فتحعلی شاه قاجار.

مجلس شهرستانی: majles-e-šahrestānī

از ابوالفتح محمد بن ابوالقاسم عبدالکریم شهرستانی، متکلم بزرگ شافعی
قرن ششم است در علم کلام. (ج)

مجموعه: mejmara <e>

رساله‌ای در آداب عطر کشی است، از حاج محمد کریم خان قاجار در
قرن سیزدهم.

مجمع اسرار القرآن: majma'-e-asrār-ol-qor'ān

مجمع اسرار القرآن فی کشف استار وجه الایمان، اثر عبدالله بن محمد هادی
هرندی در قرن سیزدهم است در تأویل برخی آیات.

مجمع البکار: m.-ol-abkār

(اجتماع بکرها)

مثنوی است از عرفی شیرازی، شاعر مشهور قرن یازدهم، شامل پنج هزار
و ششصد بیت که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی سروده است. (ج)

مجمع الاخبار: m.-ol-axbār

تاریخ عمومی است تا سال ۱۲۲۰، نوشته هرسکه رای بن جیونداس در
قرن سیزدهم.

مجمع الاسرار: m.-ol-asrār

یکی از رسالات شاه نعمت‌الله ولی در قرن نهم است. (ج)

مجمع الاسماء: m.-ol-asmā'

منظومه‌ای در باره معاست با دیباچه‌ای منشور از عباسقلی خان بن حسنخان
شاملو در عصر صفوی.

مجمع الاصناف: m.-ol-asnāf

مجموعه‌ای از پانصد و چهل رباعی به شیوه شهر آشوب است در باره شهر

تبریز و پیشه‌وران آن شهر و وصف عشق که لسانی شیرازی، شاعر قرن دهم به نظم آورده است. (ج)

مجمع الانساب: m.-ol-ansāb

از کتب مهم تاریخی است در عهد مغول، بانثری ساده و روان، تألیف محمد بن علی بن محمد بن حسین بن ابی بکر شبانکاری، شاعر و مورخ معروف قرن هشتم. (ج)

مجمع الانساب: m.-ol-ansāb

نسب‌نامه پیامبر (ص) و جانشینان اوست، از نورالدین محمد بن ابوالقاسم حبیب‌الله واعظ اصفهانی در قرن یازدهم.

مجمع البحار: m.-ol-behār

(مجموعه دریاها)

تفسیر سوره فاتحه به روش عرفانی است، از مظفر علی‌شاه کرمانی در اوایل قرن سیزدهم.

مجمع البحرين: m.-ol-bahra<e>yn

(مجموعه دو بحر)

منظومه‌ای است که دارای هنر نمایه‌های فنی می‌باشد، اثر طبع کاتبی نیشابوری شاعر قرن نهم که به تقلید از مثنوی «جمشید و خورشید» سلمان ساوجی سروده است.

مجمع البحرين: m.-ol-bahra<e>yn

اثر محمد داراشکوه است در قرن یازدهم در باره مذاهب هندیان و اسلام. (ج)

مجمع البحرين: m.-ol-bahra<e>yn

یا اصطلاحات صوفیان، از آثار محمد داراشکوه است در قرن یازدهم. (ج)

مجمع البحرين: m.-ol-bahra<e>yn

«ناظر و منظور

مجمع البلغا: m.-ol-bolaqā

تذکره‌ای است از میر سید غلامعلی بن میر علیشیر قانع تنوی، متخلص به «مایل» در قرن سیزدهم.

مجمع التواریخ: m.-ot-tevārīx

یا تاریخ حیدری، یا زبدة التواریخ، تاریخ عمومی است و ذکر احوال حکما و علما و شعرا، از میر حیدر بن علی حسینی رازی در قرن یازدهم.

مجمع التواریخ: m.-ot-tavārīx

در تاریخ صفویه و افشاریه است، از محمد خلیل بن سلطان داود میرزا بن محمد شاه (ج).

مجمع الجوامع: m. - ol - javāme'

اثر بزرگی است در لغات و اصطلاحات دارویی و طبّی، تألیف سید محمد حسین بن محمد هادی در اواخر قرن دوازدهم (ج).

مجمع الحکمتین: m. - ol - hekmata<e>yn

در پزشکی قدیم و جدید است، از محمد بن عبدالصبور، حکیم قبلّی که در عهد فتحعلی شاه نوشته است.

مجمع الشعرا: m. - oš - šo'arā

مجمع الشعر او مناقب الفضلا، تذکره‌ای عمومی است، از قاضی احمد بن میرمنشی شرف الدین حسین ابراهیمی حسینی قمی در اواخر قرن دهم.

مجمع الشعراى جهانگیرى: m. - ye - jahāngirī

از ملا قاضی هروی در قرن یازدهم، تذکره‌ای در احوال شاعرانی است که جهانگیر شاه را مدح کرده‌اند.

مجمع الصنایع: m. - os - sanāye'

در صنایع شغری است، از مولانا نظام الدین احمد بن محمد صالح جبوری حسینی در قرن یازدهم.

مجمع الغرایب : m. - ol - qarāyeb

در مسائل گوناگون علمی است، از سلطان محمود بن درویش محمد مفتی بلخی، از قرن دهم.

مجمع الغرایب : m. - ol - qarāyeb

در تاریخ و جغرافیای افسانه آمیز است، از نگارنده ای نامعلوم در قرن دهم.

مجمع الغرایب : m. - ol - qarāyeb

یکی از کتابچه های ملاطفر، شاعر و نویسنده قرن یازدهم است.

مجمع الفرس : m. - ol - fors

تألیف محمد قاسم سروری کاشانی از ادبای قرن یازدهم است. این کتاب از مهمترین آثار لغت فارسی است با شواهد شعری که در این عهد تألیف گردیده. (ج)

مجمع الفصحاء : m. - ol - fosahā'

تذکره عمومی مشهور و رایجی است در ذکر احوال هشتصد و شصت و هفت شاعر قدیم و جدید، تألیف رضا قلیخان هدایت، ادیب و مورخ بزرگ قرن سیزدهم. (ج)

مجمع الفضلاء : m. - ol - fozalā'

تذکره شاعران قدیم و جدید است، از خواجه محمد عارف بقائی بخاری از شاعران اوایل قرن یازدهم.

مجمع الفوائد : m. - ol - favā'ed

در فنون گوناگون است، از عبدالله جوهری تبریزی در قرن هفتم.

مجمع القصاید : m. - ol - qasāyed

مجموعه ای است از قصاید دیوانهای چندین شاعر بزرگ قرون پنجم تا هشتم که ظاهر آ تقی الدین کاشانی، ادیب مشهور قرن دهم نوشته است.

مجمع القواعد : m. - ol - qavā'ed

مجمع القواعد ومنبع الفوائد، دستور زبان فارسی است، اثر سیداحمد بن مصطفی صاروخانی در قرن دهم.

مجمع اللطایف : m. - ol-latāyef

مثنوی است از میرکرمانی، شاعر قرن هشتم که در سال ۷۳۲ آنرا ساخته است.

مجمع المضامین : m. - ol-mazāmīn

مجموعه‌ای است از اشعار شاعران گوناگون که کوکب بن قمر خسان حسنی البفی قزوینی در قرن یازدهم گرد آورده است.

مجمع الملوك : m. - ol - molūk

تاریخ عمومی کوتاهی است، اثر محمدرضا، متخلص به «نجم» در قرن سیزدهم.

مجمع النفائس : m. - on - nafā'es

تذکره عمومی است در احوال مختصر شاعران و منتخب شعرشان، نزدیک چهل هزار بیت، تألیف سراج‌الدین علیخان آرزو گوالیاری، شاعر پارسی‌گوی هند در قرن دوازدهم.

مجمع النوادر : m. - on - navāder

← چهارمقاله

مجمع محمود : m. - e - mahmūd

مشمول است بر چند کتاب از محمود میرزای قاجار که در قرن سیزدهم گرد آورده است.

مجمعی الاخلاق : mojmal - ol-axlāq

در اخلاق است، تألیف علی فهمی طبیب در قرن دهم.

مجله الاقوال : m. - ol - aqvāl

(گزیده گفته‌ها)

مجله (یا مجمع) الاقوال فی الحکم والامثال، تألیف احمد بن احمد از دانشمندان سده هفتم کشور عثمانی است.

مجله التواریخ : m. - ot - tavārīx

مجله التواریخ بعدالنساری، معروف به مجله التواریخ گلستانه، اثر بسیار ارزشمند تاریخی است از اواخر عهد نادر و روی کار آمدن زندیان، تألیف میرزا ابوالحسن گلستانه در اوایل قرن سیزدهم. (ج)

مجله التواریخ : m. - ot - tavārīx

← زبده التواریخ

مجله التواریخ سلطانی : m. - ot - tavārīx - e - soltānī

مهمترین اثر حافظ ابرو، مورخ مشهور قرن نهم است در چهار مجلد که یک تاریخ عمومی است. مجلد چهارم آن به «زبده التواریخ» نیز مشهور است.

مجله التواریخ والقصص : m. - ot - tavārīx - va l - qesas

(خلاصه تاریخها و داستانها)

اثر مهم تاریخی است، در تاریخ ایران و عرب و خلفا و سلاطین تا قرن ششم، از مؤلفی ناشناخته که از بهترین نمونه‌های نثر فارسی این دوره نیز به شمار می‌رود. (ج)

مجله الحکمة : m. - ol - hekmat

(برگزیده دانشها)

از سراج الدین ارموی، دانشمند قرن هفتم که ترجمه و تلخیصی از رسائل اخوان الصفاست.

مجله فصیحی : m. - e - fasihi

اثر پرازدشی است از فصیح‌خوایی، مورخ بزرگ عهد تیموری، متضمن

وقایع تاریخی به شمارش سالها و به گونه سالنامه‌های کوتاه و مختصر است. (ج)

مجموع الطایف : majmu' - ol - latāyef
کتاب سودمندی است از شاه نعمت‌الله ولی، صوفی شهیر قرن نهم در شرح و تفسیر اصطلاحات صوفیه. (ج)

المجموعه الانسابیه : <e>al - majmū'at - ol - ansābiyya
مجموعه اشعاری است به زبان فارسی و عربی و ترکی، از شاعران گوناگون که ابراهیم بن درویش عثمان حسنی در قرن دوازدهم فراهم آورده است.

مجموعه الفرس : majmū'at - ol - fors
فرهنگ لغات فارسی است به شیوه « لغت فرس » اسدی، از ابوالعلاء عبدالمؤمن بن جابرونی، معروف به صفی که حال در قرن هشتم. (ج)

المجموع والمصادر : al - majmū' - val - masāder
تکمله‌ای است به فارسی بر « قاموس » فیروز آبادی در جمعها و مصدرهایی که به نظر صاحب قاموس نرسیده است.

مجموعه آصفی : majmū'a<e> - ye - āsefī
← هشت خلد

مجموعه جعفری : m. - ye - ja'farī
در سرگذشت مهدعلیخان زاده در قرن دوازدهم است، از محمد جعفر بن میرزا محمدخان.

مجموعه حکیم‌الملک : m. - ye - hakīm - ol - molk
در پزشکی است، از حکیم‌الملک نظام‌الدین احمد گیلانی، از پزشکان عهد قطبشاهیان هند.

مجموعه خیال : m. - ye - xiyāl
منشوی است از مسیح کاشانی، شاعر قرن یازدهم به بحر رمل.

مجموعه عشق : m. - ye - 'ešq

یا چارچمن، تذکره عمومی است از احوال شعرا به ترتیب حروف،
تألیف غلام محیی الدین عشق در قرن دوازدهم.

مجموعه غیائی : m. - ye - qiyāsi

کتابی در علم آداب است، از سیفی هروی، شاعر و نویسنده قرن هشتم.

مجموعه مرادفات : m. - ye - morādefāt

تألیف محمد پادشاه، متخلص به «شاد»، صاحب «فرهنگ آندراج» است
در اواخر قرن سیزدهم، شامل مترادفات و مصطلحات و کنایات و تشبیهات
فارسی. (ج)

مجموعه میرزا مهدی خان : m. - ye - mīrzā mahdī xān

تاریخ مجدول است از امیر تیمور تا معظم شاه عالم یکم هند، اثر میرزا
مهدی خان صفوی در قرن دوازدهم.

مجموعه نصیحت : m. - ye - naṣīhat

درپند و اندرز است، از میرزا نصیر بن حاجی معصوم سراغه‌ای در عهد
شاه تهماسب دوم صفوی.

مجنون و لیلی : majnūn - o - la <e>ylī

از امیر خسرو دهلوی، شاعر بزرگ قرن هفتم و هشتم که در برابر «لیلی و
مجنون» نظامی به همان وزن و در دوهزار و ششصد و شصت بیت سروده
است. (ج)

مجنون و لیلی : m. - o - la <e>ylī

سروده عبدی بیگ شیرازی، شاعر قرن دهم که در مقابل «لیلی و مجنون»
نظامی گفته است.

مچلکه : močalka <e>

← مچلکه

محاسن الآداب : mahāsen - ol - ādāb

ترجمه «مکارم الاخلاق» طبرسی است، از نصیرالدین محمد بن عبدالکریم انصاری استرآبادی در قرن دهم.

محاسن السنة : m. - os - sanat

(نیکوئیهای سال)

محاسن السنة فی وقایع الازمنه، درمسائل ادبی و فلسفی است، از میرزا احمد وقارشیرازی، شاعر و ادیب قرن سیزدهم.

محافل المؤمنین : mahāfel - ol - mo'menīn

از محمدشفیع حسینی عاملی در قرن دوازدهم که ذیلی بر کتاب «مجالس المؤمنین» قاضی نورالله شوشتری است.

محاكمه : mohākama<e>

محاكمه بین الطائفتین من المؤمنین، رساله‌ای است از ملامحسن فیض کاشانی، حکیم عهد صفوی در داوری میان صوفیه و فقها. (ج)

محبت نامه : mahabbat - nāma<e>

از رسالات مشهور خواجه عبدالله انصاری، عارف و نویسنده بزرگ قرن پنجم است. (ج)

محبت نامه : m. - nāma<e>

یا ده نامه، منظومه‌ای به بحر هزج است، از ابن نضوح شاعر قرن هشتم که به نام غیاث الدین بن محمد بن خواجه رشیدالدین فضل الله سروده است.

محبت نامه : m. - nāma<e>

منظومه‌ای است به بحر هزج از خواجه عماد فقیه، شاعر بزرگ قرن هشتم که حاوی مناظرات گوناگون است. (ج)

محبت نامه : m. - nāma<e>

یکی از رسالات شاه نعمت الله ولی، صوفی قرن نهم است در طریقت. (ج)

محبت نامه : m. - nāma<e>

مثنوی عرفانی است به بحر رمل که غلامعلی حکیم شیرازی، شاعر اوایل قرن چهاردهم سروده است.

محبت نامه : m. - nāma<e>

← مهر و محبت

محب و محبوب : mohebb - o - mahbūb

یا سی نامه، اثری است منظوم از کاتبی نیشابوری، شاعر قرن نهم در عشق.

محبوب القلوب : mahbūb - ol - qolūb

اثر قطب الدین محمد لاهیجی در قرن یازدهم است به عربی و فارسی درباره علمای پیش از اسلام و بعد از آن و امامان. (ج)

محبوب القلوب : m. - ol - qolūb

یا شمس و قهقهه، یا محفل آراء، داستانهای عرفانی است در اخلاق و آداب و زندگی بزرگان، از میرزا برخوردار بن محمود ترکمان فراهی در قرن یازدهم. (ج)

محبوبیه : mahbūbiyya<e>

رسالة کوتاهی است از جمله رسائل متعدد خواجه محمد پارساء صوفی قرن نهم.

محرّق القلوب : mohreq - ol - qolūb

(سوزاننده دلها)

در احوال و سوگواری پیامبر (ص) و آل اوست، از ملامهدی نراقی در اوایل قرن سیزدهم. (ج)

محرّق قاطع برهان : m. - e - qāte' - e - borhān

تألیف سید سعادت علی در قرن سیزدهم است در رد نظریات نویسنده «قاطع

برهان» که بر کتاب «برهان قاطع» در لغت فارسی ایراد گرفته بود. (ج)

المحسنيه : <e>al - mohseniyya

درباره درمان پرندگان است، اثر سید محمد طباطبائی در قرن سیزدهم که برای محسن میرزا نوشته.

محضر الشهود : mahzar - oš - šohūd

محضر الشهود فی ردالبهود، اثر حاجی بابا قزوینی در قرن سیزدهم.

محفل آرا : mahfel - ārā

← محبوب القلوب

محقق التواریخ : mohaqqaq - ot - tavārīx

تاریخ افسانه آمیز کرمان است، از اسکندر بن ملا گشتاسب منجم کرمانی در قرن سیزدهم.

محک الشعراء : mahakk - oš - šo'arā

تذکره‌ای شامل صد و هفتاد و هفت شاعر است، تألیف محمد صالح شاملوی خراسانی در قرن سیزدهم.

محکمه شورای محمدی : mahkama<e> - ye - šūrā - ye - mohammadi

یا محکمه شورای ناصری، در اصول دین و مسائل فقهی است، از شیخ علی بن محمد جعفر شریعتمدار در اوائل قرن چهاردهم.

محکمه شورای ناصری : m. - ye - šūrā - ye - nāserī

← محکمه شورای محمدی

محكى العاشقين : mohkiyy - ol - 'āseqīn

(باز گفته عاشقان)

اثر درویش علی بن یوسف در قرن نهم که سخنان برخی از معارف ادب

و عرفان را در آن نقل کرده است.

محمدیه : <e>mohammadiyya

محمدیه در بیان قواعد قرائه قرآنی، از محمد بن شمس الدین قساری در قرن یازدهم است درباره قرائت قرآن.

محمودالتواریخ : mahmūd - ot - tavārix

سرگذشت سلطان محمود غزنوی است، اثر عباسقلی سپهرکاشانی مورخ مشهور اواخر عهد قاجار.

محموداللغات : m. - ol - loqāt

فرهنگ لغات کتاب «بهار دانش» است که محمود بن شیخ عبدالواحد در قرن دوازدهم تألیف کرده است.

محمودنامه : m. - nāma<e>

یا عشقنامه، نام مجموعه غزلیات محمد محمود نیشابوری در قرن دهم است.

محمود وایاز : m. - o - ayāz

منظومه‌ای است از دانشمند قرن دهم، فخرالدین علی صفی بن کمال الدین حسین کاشفی.

محمود وایاز : m. - o - ayāz

یکی از هفت مثنوی زلالی خوانساری، شاعر قرن یازدهم است به بحر هزج در بیش از دوهزار بیت که به پیروی از «خسرو و شیرین» سروده است. (ج)

محمود وایاز : m.-o-ayāz

مثنوی بزمی است در بحر هزج در داستان سلطان محمود و ایاز، سروده انیسی شاملو در قرن یازدهم.

محمود وایاز : m. - o - ayāz

نام منظومه‌ای از میرزا محمدعلی صائب تبریزی، شاعر قرن یازدهم است.

محمود و ایاز: m.-o-ayāz

منظومه‌ای از حاجی میرزا ابوطالب مازندرانی، شاعر معاصر شاه سلطان حسین صفوی است.

محمودیه: mahmūdīyya <e>

شرح کتاب «ذهبیه» منسوب به امام رضا (ع) است در طب، از ابوالقاسم بن محمد کاظم شریف موسوی که به نام محمود خان کلانتر تهران در قرن سیزدهم نوشته است.

محیط اعظم: mohīt-e-a'zam

یا می‌نامه، یا ساقی‌نامه، مثنوی است از عبدالقادر بیدل دهلوی، شاعر مشهور قرن دوازدهم.

محیط اعظم: m.-e-a'zam

از کتابهای بزرگ در لغات طبی و داروئی است، تألیف محمد اعظم خان رامپوری در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

محیط الکونین: m.-ol-kona <e> yn

(بیرامون دو هستی)

مثنوی است از سالک قزوینی در قرن یازدهم و حدود سه هزار و دو بیت بیت که به پیروی از «تحفة العراقین» خاقانی در باب سفر خود سروده است.

مخازن الجواهر: maxāzen-ol-javāher

در فن معمارست، از ملا جمشید کاتب معمار در قرن دهم.

مخبر الیقین: moxber-ol-yaqīn

شرح اصطلاحات صوفیان و برخی اشعار است، از محمد جواد قاهر اصفهانی دارابی که به نام ناصرالدین شاه و مخبر الدوله علیقلی خان نوشته است.

مختار الاخیار: moxtār-ol-axyār

(برگزیده نیکان)

مختار الاخیار علی مذهب المختار، در آداب قضا و دستور نامه نگاری و

اسناد شرعی است، از قاضی اختیار بن غیاث الدین حسینی، قاضی هرات در عهد سلطان حسین بایقرا.

مختار القراء : m.-ol-qorrā`

(برگزیده قاریان)

در باب قرائت قرآن است، از ملا مختار اعمای اصفهانی در قرن دهم.

المختار من كتب الاخیار : al-moxtār-men-kotob-el-axyār

(انتخاب شده از کتابهای نیکان)

ترجمه و تفسیری از سورة فاتحه تا نحل است که نویسنده آن ناشناخته است.

مختار نامه : moxtār-nāma<e>

اثری از شیخ فریدالدین عطار نیشابوری، شاعر بسزرگ قرن هفتم که مجموعه رباعیات او را شامل است. (ج)

مختار نامه : m.-nāma<e>

حماسه دینی است در داستان مختار ثقفی که سالم سبزواری در قرن یازدهم سروده است.

مختار نامه : m.-nāma<e>

حماسه دینی است در داستان مختار ثقفی، سروده ابوتراب اصفهانی در قرن دوازدهم.

مختار نامه : m.-nāma<e>

منظومه ای است از عبدالرزاق بیگ دنبلی، نویسنده مشهور عهد قاجار در جنگهای مختار بن ابوعبیده ثقفی و خونخواهی وی.

مختار نامه : m.-nāma<e>

منظومه ای در داستان مختار ثقفی است، از شعاعی قاجار که به نام ناصرالدین شاه گفته.

مختارنامه : m.-nāma <e>

← طرب القلوب

مختصر ارشاد : moxtasar-e-ersād

اثر ناصرالدین احمد بن حیدر شیرازی در قرن هفتم که خلاصه‌ای از کتاب «ارشاد» خود اوست در فن اسطرلاب .

مختصر التجوید : m.-ot-tajvīd

در باب قواعد تجوید است، از سید محمود بن عبدالله موسوی دزفولی در قرن سیزدهم .

مختصر الجواهر : m.-ol-javāher

خلاصه‌ای از «جواهر التفسیر» در تفسیر قرآن کریم است که هر دو تألیف کمال‌الدین حسین واعظ کاشفی دانشمند قرن نهم و دهم است .

المختصر الکافی : al-moxtasar-ol-kāfī

در اصول دین به روش شیعی است، از فریدالدین محمد بن محسن بیهقی در قرن هشتم .

مختصر المراثی : moxtasar-ol-marāsi

مثنوی است از پرویز خان سلماسی ذهبی در اوایل قرن چهاردهم که در بحر رمل سروده شده است .

مختصر مفید : m.-e-mofīd

یا اوصاف الامصار، در جغرافیا است، اثر محمد مفید بن محمود یسزدی در قرن یازدهم .

مختصر نامه : m.-nāma <e>

در نجوم است، از خسرو عابد ابرقوهی در قرن هشتم که به نام تاج‌الدین احمد نوشته است .

مختصر وحیدی : m.-e-vahīdī

← جمع مختصر

مختصری در علم تشریح : moxtasari-dar-'elm-e-tašrīh

اثر ابوالمجد طیب بیضاوی است در قرن هفتم.

مخزن اخبار : maxzan-e-axbār

تذکره‌ای بوده از امیر مختار در نیمه دوم قرن دهم.

مخزن اسرار اطباء : m.-e-asrār-e-atebbā'

در باب طب، از حکیم محمد مهدی بن محمد جعفر بن محمد حسن در قرن دوازدهم است.

مخزن الادویه : m.-ol-advīya <e>

(گنجینه دواها)

اثر مشهوری است درباره داروها، از سید محمد حسین بن میر محمد هادی خان عقیلی علوی در قرن دوازدهم. (ج)

مخزن الاسرار : m.-ol-asrār

(گنجینه رازها)

اولین مثنوی از «پنج گنج» نظامی گنجوی، شاعر برجسته قرن ششم است در بحر سریع و مشتمل بر دوهزار و دویست و شصت بیت. موضوع کتاب مواعظ و حکم است در بیست مقاله که نظامی آنرا به سال ۵۷۰ سروده و از بهترین منظومه‌های عرفانی و اخلاقی به‌شمار می‌رود. (ج)

مخزن الاسماء : m.-ol-asmā'

اثر محمد علی شریف در بیان اسماء حسنی که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

مخزن الانشاء : m.-ol-ensā'

مخزن الانشاء در فن ترسل، از کمال‌الدین حسین واعظ کاشفی، دانشمند قرن نهم و دهم است. در این کتاب نمونه‌های انشاء در موارد مختلف نامه‌نگاری و برای طبقات گوناگون اجتماع نوشته شده است.

مخزن الجواهر: m.-ol-javāher

(گنجینه گوهرها)

یا کامرانیه، در فن معماست، از حقیری هروی در قرن دهم که به نام میرزا کامران نوشته .

مخزن الجواهر: m.-ol-javāher

تاریخ عمومی مختصری است از محمد صادق متخلص به «اختر» در قرن سیزدهم هند.

مخزن الدرر: m.-od-dorar

(گنجینه مرواریدها)

تذکره شاعران چهارمحال و بختیاری است از میرزا نورالله عمان سامانی در قرن سیزدهم.

مخزن الغرائب: m.-ol-qarā'eb

(گنجینه شگفتیها)

تذکره عمومی، شامل احوال سه هزار و صد و چهل و هشت شاعر قدیم و جدید است، تألیف احمد علیخان هاشمی سندیلوی در قرن سیزدهم. (ج)

مخزن الفتوح: m.-ol-fotūh

تاریخ هندو شاه عالم اکبر شاه دوم است، از پندت بهگوان داس شیوپوری در قرن سیزدهم.

مخزن الفوائد: m.-ol-favā'ed

درباره زبان فارسی است، از محمد فایق در قرن سیزدهم.

مخزن المعانی: m.-ol-ma'ānī

در تصوف است، از مولانا ابن بدر عربی در قرن هشتم.

مخزن الوقایع: m.-ol-vaqā'ye'

یا سفرنامه فرنگستان، شرح وقایع ایام سفارت فرخ خان امین الدوله است، به قلم حسین بن عبدالله سرابی منشی وی، ملقب به «گرانمایه» در قرن

سیزدهم. (ج)

مخزن گوهر : m.-e-gohar

منظومه‌ای است در فن معما، از یعقوب شاه نورالله در قرن دهم.

مدارالافاضل : madār-ol-afāzel

تألیف الله‌داد فیضی، کتاب لغتی است از واژه‌های فارسی و تازی و ترکی که در سال ۱۰۰۱ نوشته شده است. (ج)

مدارالافهام : m.-ol-afhām

(مخورفهم‌ها)

تفسیر آیه ثمانیه است از کمال‌الدین حسین خوارزمی، عارف و نویسنده و شاعر معروف قرن نهم.

مدارج البطون : madārej-ol-botūn

(مرتب‌های نهانیا)

مدارج البطون فی ازالة الشكوك، از رسالات عزیزنسفی، عارف و نویسنده مشهور قرن هفتم است.

مدارج الکمال : m.-ol-kamāl

رساله‌ای از بابا افضل کاشی، فیلسوف و نویسنده و شاعر بزرگ قرن هفتم، متضمن بحثی در کمال و نقصان و راه رسیدن نفس آدمی به کمال. (ج)

مدایح المعتمدیه : madāyeh-ol-mo'tamediyya<e>

تذکره‌ای است از شاعرانی که منوچهر خان گرجی معتمدالدوله، حاکم اصفهان را مدح گفته‌اند، تألیف میرزا محمدعلی بن ابوطالب مذهب اصفهانی در قرن سیزدهم.

مدایح حسینیہ : m.-e-hosa<e>y niyya<e>

یا امینیه، یا تذکره باقی، تألیف میرزا عبدالباقی، باقی اصفهانی در قرن سیزدهم در سرگذشت بیش از هفتاد شاعر.

مدخل فی علم النجوم : madḫal-fī-'elm-en-nojūm

اثری است در ستاره شناسی، از خواجه نصیر طوسی، دانشمند نامدار قرن هفتم .

مدخل منظوم : m.-e-manzūm

منظومه کوچکی است در نجوم، از عبد الجبار خجندی در اوایل قرن هفتم در بحر خفیف. (ج)

مدینه العلم : madīnat-ol-'elm

(شهر دانش)

ترجمه «روضة النبی» شیخ حبیب الله قنوجی صدیقی است درباره حضرت رسول (ص) و مدینه، از شیخ پیر محمد بن پیر محمد فاروقی بلگرامی در قرن دوازدهم.

المذاکرات فی المحاضرات : al-mozākerāt-fe l-mohāzerāt

در آداب سخنوری است از محمد علی حزین لاهیجی، عارف و ادیب بزرگ قرن دوازدهم.

مذکر احباب : mozākker-e-ahbāb

(به یاد آورنده دوستان)

از سید حسن خواجه نقیب الاشراف بخاری در قرن دهم که مکمل تذکره «مجالس النفاث» امیر علی شیر نوایی است.

مذکر الاصحاب : m.-ol-ashāb

(به یاد آورنده یاران)

از محمد بدیع محمد شریف سمرقندی در قرن یازدهم که احوال شاعران معاصر اوست.

مذهب دیوانیان : mazhab-e-divāniyān

یکی از رساله های بسیار انتقادی میرزا ملکم خان از مشاهیر عهد ناصری است. (ج)

مرآت آفتاب‌نما : mer'āt-e-āftāb namā

در تاریخ و جغرافیای عمومی است، از عبدالرحمان شاهنواز خان هاشمی
دهلوی در قرن سیزدهم.

مرآت آگاهی : m.-e-āgāhī

← آینه شاهی

مرآت احمدی : m.-e-ahmadī

تاریخ گجرات است، از میرزا محمد حسن در قرن دوازدهم. (ج)

مرآت اسکندری : m.-e-eskandari

تاریخ پادشاهان گجرات است از اسکندر بن محمد، معروف به «منجهو
اکبر» در قرن یازدهم. (ج)

مرآت الآخره : m.-ol-āxera

(آینه آخرت)

به عربی و فارسی است از حکیم قرن یازدهم، ملا محسن فیض کاشانی. (ج)

مرآت الاحوال : m.-ol-ahvāl

(آینه حالها)

یا جهان‌نما، سفرنامه‌ای است از آقا احمد بن محمد علی بن محمد باقر
بهبهانی در قرن سیزدهم در شرح سفر عراق به هند.

مرآت الاخلاق : m.-ol-axlāq

اثری است در اخلاق، از صفی‌الدین بن ولی قزوینی در قرن یازدهم.

مرآت الادوار : m.-ol-advār

(آینه روزگارها)

مرآت الادوار و مرقاة الاخبار، تألیف مصلح‌الدین لاری در قرن دهم که
تاریخ عمومی است.

مرآت الارض : m.-ol-arz

(آینه زمین)

مراث الاسرار	- ۵۹۸ -	مراث البلدان
--------------	---------	--------------

سیاحتنامه‌ای است به شیوه روزنامه، از حاج میرزا محمدخان بن فتحعلی بیگک لواسانی در قرن سیزدهم که به سفارت شاه به روسیه رفته بود.

مراث الاسرار : m.-ol-asrār

(آینه رازها)

در طالع خسرو بن امان‌الله خان، فرمانروای کردستان است در قرن سیزدهم، از علی بن اسماعیل منجم.

مراث الاشباه : m.-ol-ašbāh

(آینه شبیه‌ها)

مراث الاشباه سلاطین آسمان جاه، تاریخ تیموریان هند است از محمد فخرالدین حسین در قرن سیزدهم.

مراث الاصطلاحات : m.-ol-estelāhāt

فرهنگی است مشتمل بر اصطلاحات زبان فارسی، نوشته آندرام مخلص در قرن دوازدهم.

مراث الافراد : m.-ol-efrād

از رسالات عرفانی پیر جمال اردستانی نویسنده صوفی و شاعر قرن نهم است.

مراث الاکوان : m.-ol-akvān

(آینه هستیها)

در حکمت و فلسفه است، از سید احمد بن محمد اردکانی یزدی در عهد فتحعلی شاه.

مراث الاکوان : m.-ol-akvān

در جنبین شناسی و مراحل آن است، از تیمور میرزا قاجار در قرن سیزدهم.

مراث الایمان : m.-ol-īmān

در فروع دین است، از شاه محمد خاموش نظام‌الدین در قرن نهم.

مراث البلدان : m.-ol-boldān

(آینه شهرها)

در جغرافیا و تاریخ شهرها و شهرستانهای ایران در چهار جلد، تألیف محمد حسن خان اعتماد السلطنه از رجال عهد قاجار که از کتابهای بسیار مهم در این موضوع به شمار می رود. (ج)

مرآت البلهاء : m.-ol-bolahā
(آینه ابلهان)

در مسایل فضیح مردمان است از میرزا حبیب الله لشکر نویس یا شریعتمدار تبریزی. (ج)

مرآت التائبین : m.-ot-tā'ebīn
(آینه توبه کنندگان)

از جمله رسالات متعدد میر سیدعلی همدانی، صوفی و نویسنده مشهور قرن هشتم است.

مرآت الحبيب : m.-ol-habīb
(آینه یار)

رساله ای از جمله رسالات پیر جمال اردستانی، شاعر و نویسنده صوفی قرن نهم است.

مرآت الحقائق : m.-ol-hadā'eq
(آینه باغها)

یا مرآت الحقایق لطائف الحقائق، شرح بر حدیقه سنایی است از عبد اللطیف گجراتی در قرن یازدهم.

مرآت الحق : m.-ol-haqq

در تصوف است، از محمد جعفر مجذوب علی شاه در قرن سیزدهم. (ج)

مرآت الحق : m.-ol-haqq
← ریاض الصفا

مرآت الحق : m.-ol-haqq
← صحائف العالم

مرآت الحقایق : m.-ol-haqāyeq

(آینه حقیقتها)

از آثار عرفانی خواجه محمد دهمدار در قرن یازدهم است که یثی از «گلشن راز» محمود شبستری را شرح نموده است.

مرآت الحقایق : m.-ol-haqāyeq

مرآت الحقایق، لطائف الحدائق ← مرآت الحدائق

مرآت الحقایق : m.-ol-haqāyeq

یا صفای آینه، تاریخ هند است، از سالهای سی در قرن دوازدهم، تألیف حافظ محمد حسین.

مرآت الخیال : m.-ol-xiyāl

دربارهٔ معما و لغز است، از ابراهیم شربتدار اصفهانی در قرن دوازدهم.

مرآت الخیال : m.-ol-xiyāl

تذکرهٔ کوچکی است، شامل احوال صدوسی و یک شاعر زن و مرد، اثر شیرعلیخان لودی در اوایل قرن دوازدهم. (ج)

مرآت الشهود : m.-oś-šohūd

در تصوف است از عبدالقادر نقوی فخری مداریسی در قرن دوازدهم.

مرآت الصحه : m.-os-sehha

در طب است، از غیاث الدین محمد متطبب سبزواری در قرن نهم.

مرآت الصفا : m.-os-safā

(آینهٔ پاکی)

تاریخ مفصل عمومی است، تألیف محمد علی بن محمد صادق آل کمون برهانپوری در قرن دوازدهم.

مرآت الصلاة : m.-os-salāt

(آینهٔ نماز)

مرآت الصلاة فی اسرار الصلاة، از علیمحمد بن محمد حسین همدانی

اصفهانى در قرن یازدهم.

مرآت العارفین : m.-ol-'ārefīn

رساله‌ای است در تفسیر سوره فاتحه‌الکتاب، از شمس مغربی، شاعر صوفی قرن هشتم.

مرآت العارفین : m.-ol-'ārefīn

در عرفان است، از شاهزاده مسعود بیگ شیرخان در قرن نهم.

مرآت العارفین : m.-ol-'ārefīn

از آثار میرزا ابوالقاسم بابا ذهبی شیرازی در قرن سیزدهم است. (ج)

مرآت العالم : m.-ol-'ālam

(آینه جهان)

از محمد بقا در قرن یازدهم که در تاریخ عمومی است.

مرآت العالم : m.-ol-'ālam

از حافظ احمد بن محمد مغربی تلمستانی در قرن سیزدهم در ریاضیات.

مرآت الفصاحة : m.-ol-fasāhat

از شیخ محمد مفید شیرازی، متخلص به «داور» در اوایل قرن چهاردهم است در ذکر شاعران فارس.

مرآت القواعد : m.-ol-qavā'ed

در قواعد نجومی است از محمد جعفر بن داود خادم حسینی ارنوی در اوایل قرن سیزدهم.

مرآت الکاملین : m.-ol-kāmelīn

از آثار عرفانی مجدالاشراف ذهبی در اوایل قرن چهاردهم است. (ج)

مرآت المثنوی : m.-ol-masnavī

از عبداللطیف عباسی گجراتی در قرن یازدهم که دیباچه‌هایی را که برشش

دفتر مثنوی تصحیح خود نوشته بود، جدا کرده و بدین نام نامیده است. (ج)

مرآت المحققین : m.-ol-mohaqqeqīn

(آینه پژوهندگان)

رسالة منشوری است عرفانی با نگارشی ساده و روان، از شیخ محمود شبستری، عارف و شاعر مشهور قرن هشتم. (ج)

مرآت المحققین : m.-ol-mohaqqeqīn

به نثر و نظم در سیر و سلوک است، از رونق علیشاه کرمانی در قرن سیزدهم.

مرآت المعانی : m.-ol-ma'ānī

مثنوی عرفانی به روش تمثیلی است در بحر رمل که جمال الدین جمالی دهلوی در قرن دهم سروده است. (ج)

مرآت الواردات : m.-ol-vāredāt

از محمد شفیع وارد در قرن دوازدهم است در تاریخ سلاطین تیموری هند.

مرآت الوقایع مظفری : m.-ol-vaqāye'-e-mozaffarī

تاریخ حوادث عهد مظفر الدین شاه فاجار است، از عبدالحسین لسان - السلطنه در اوایل قرن چهاردهم.

مرآت الهداة : m.-ol-hodāt

(آینه راهنمایان)

مرآت الهداة فی کشف اسرار الصلاة، اثر علینقی بن ملا محمد نعیم همدانی در قرن سیزدهم در باب نماز است.

مرآت جهان نما : m.-e-jahān namā

تاریخ عمومی و احوال شاعران است، از شیخ محمد بقاسهانپوری در قرن یازدهم.

مرآت دولت عباسی : m.-e-dolat-e-'abbāsī

تاریخ بهادپور است در قرن سیزدهم، اثر دولت رای بن لاله عزت رای.

مرآت سلیمانی: m.-e-sola<e>ymānī

در علم سیاق و حسابداری است، از محمد علی بن محمد قاسم در عهد شاه سلیمان صفوی .

مرآت صادق: m.-e-sādeq

تاریخ مغولان هند است که محمد شفیع وارد تهرانی در قرن دوازدهم به نام میرزا محمد صادق نوشته است .

مرآت قاسان: m.-e-qāsān

یا تاریخ کاشان، در تاریخ و جغرافیای کاشان است، تألیف میرزا عبدالرحیم ضرابی کاشانی، متخلص به «سهیل» در قرن سیزدهم. (ج)

مرآت محمدی: m.-e-mohammadī

در باره عباس میرزا و جنگهایش در آذربایجان است از محمود میرزا قاجار.

مرآت مسعودی: m.-e-mas'ūdī

احوال سلطان مسعود غزنوی و رفتن او به هندوستان است از عبدالرحمان چشتی در قرن یازدهم.

مراتب: marāteb

از رسالات شاه نعمت الله ولی، صوفی بزرگ قرن نهم است در طریقت. (ج)

مراتب ارواح: m.-e-arvāh

← نزول و عروج

مراتب العارفین: m.-ol-'ārefīn

مثنوی عرفانی است از میرزا بابا ذهبی شریفی در قرن سیزدهم به بحر رمل. (ج)

مراتب رندان: m.-e-rendān

رساله ای در طریقت است از شاه نعمت الله ولی، صوفی بزرگ قرن نهم. (ج)

مراتب سبعة باطن: m.-e-sab'a<e>-ye-bāten

رساله کوتاهی است از عزیز نسفی نویسنده و عارف بزرگ قرن هفتم.

مراتب سبعة قلب: m.-e-sab'a<e>-ye-qalb

از آثار میرزا باباذهبی شیرازی در قرن سیزدهم است.

مراتب معرفت: m.-e-ma'refat

یا مشکل حل، یا معرفت خداوند، از رسالات کوتاه عرفانی، تألیف میر

سید علی همدانی، صوفی مشهور قرن هشتم است.

مراحل السالکین: marāhel-os-sālekīn

در اخلاق و آداب صوفیان، از محمد جعفر مجذوب علیشاه همدانی در

قرن سیزدهم است.

مراد العاشقین: morād-ol-'āšeqīn

مثنوی عرفانی است در بحر هزج، سروده غلام رکن الدین معروف به

میان مراد شاه جیو در اوایل قرن سیزدهم.

مراد المریدین: m.-ol-morīdīn

اثر خواجه غیاث الدین ابوالفتح هبه الله که در مناقب خاندان امیر مبارزالدین

محمد و به نام او نوشته است.

مراد مرید: m.-e-morīd

مراد مرید در ترجمه مزار شهید، کتابی است در زیارت‌های امامان که اصل

آن نگارش شهید اول بود و ترجمه آن نوشته علی بن شیخ حسین کربلائی

در عهد صفوی است.

مرادنامه: m.-nāma<e>

تاریخ منظومی است درباره وقایع علیمراد خان زند، اثر شهاب ترشیزی

در قرن دوازدهم.

مرتفعات: mortafe'āt

کتابچه‌ای است از ملا طغراء نویسنده و شاعر قرن یازدهم در واژه‌های

ستاره شناسی.

مرج البحرين: marj-ol-bahra<e>yn

(آشفتن دو دریا)

مرج البحرين و جامع الطریقین، در فقه و تصوف است، از عبدالحق بن سیف الدین محدث دهلوی در قرن یازدهم.

مردم دیده: mardom-e-dīda<e>

از عبدالحکیم حاکم لاهوری در قرن دوازدهم که تذکره‌ای است در احوال شاعرانی که وی آنها را دیده است. (چ)

موزبان نامه: marzbān-nāma<e>

اثری است در داستانهای پر حکمت و حوش و مرغان به شیوه «کلیله و دمنه» که سعدالدین وراوینی در قرن هفتم آنرا از لهجه طبری به فارسی با انشاء مزین و مصنوع درآورد. این اثر از بهترین نمونه‌های نثر فارسی در قرن هفتم است. (چ)

مرشد العباد: moršed-ol-'ebād

(راهبر بندگان)

در شرح گفتاری از شیخ احمد احسائی است از عبدالحمید بن محمد رضا تفرشی در قرن سیزدهم.

مرشد الواعظین: m.-ol-vā'ezīn

در روضه خوانی است، از حاجی ملارضا استرآبادی واعظ که به نام فتح‌المیلشاه قاجار نوشته.

موسادالتشريح: mersād-ot-tašrīh

(راه تشریح)

در پزشکی و علم تشریح بدن است، از تیمور میرزا قاجار که به نام محمد شاه قاجار نوشته.

مرصاد العباد: m.-ol-'ebād

(گذرگاه بندگان)

مرصاد العباد من المبدأ إلى المعاد، از ارزنده ترین متون صوفیانه است که در قرن هفتم، نجم الدین رازی، صوفی و نویسنده نامی آنرا به رشته تحریر در آورده است. (ج)

مرصاد العباد: m.-ol-'ebād

مرصاد العباد فی دارالدنیا و دارالمعاد، رساله ای عرفانی است از میرزا ابوالقاسم باباذهبی در قرن سیزدهم.

مرصاد الاحرار: marsad-ol-ahrār

(راه آزادگان)

مرصاد الاحرار فی سیر مرشد الابرار، در احوال شیخ ابواسحاق کازرونی که همزمان و نظیر کتاب «فردوس المرشديه» است و علاء بن سعد بن محمد کازرونی در قرن هشتم تألیف نموده است.

مرصاد الاقبال السلطانیة: m.-ol-eqbāl-es-soltāniyya

مرصاد الاقبال السلطانیة و مقصد الآمال الخاقانیة، در مزارات هرات است از قرن نهم، تألیف عبدالله بن عبدالرحمان حسینی اصیل واعظ. (ج)

مرغزار: marqzār

اثری فلسفی است از میرزا احمد وقار شیرازی که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

مرغوب الصبیان: marqūb-os-sebyān

(مورد پسند کودکان)

فرهنگ منظوم لغات عربی به فارسی است برای کودکان و نوآموزان تألیف زین الدین بن شیخ محمود بریلوی در قرن دوازدهم.

المرقاة: al-merqāt

(پلکان)

ملاقات‌الادب	- ۶۰۷ -	مسافرت‌نامه
ملاقات‌الادب: merqāt-ol-adab (پلکان ادب)	تألیف بدیع‌الزمان ادیب نطنزی، لغوی بزرگ و شاعر ذواللسانین قرن پنجم است در لغت عربی به فارسی. (چ)	
مرکزادوار: markaz-e-advār	منظومه‌ای در لغت عربی به فارسی و علوم ادبی است، سروده ملا احمد کرمیانی در قرن نهم.	
مزموزات‌اسدی: marmūzāt-e-asadī	اثر فیضی فیاضی شاعر قرن دهم که منظومه‌ای است در برابر مخزن‌الاسرار نظامی.	
مزارات‌هرات: mazārāt-e-harāt ← مرصد الاقبال السلطانیه	مزموزات اسدی در مزموزات داودی، اثری است در معرفت و سلوک و ملوک و جهان‌نداری به نثری شیوا از شیخ نجم‌الدین رازی، صوفی و نویسنده مشهور قرن هفتم که به نام علاء‌الدین داود شاه بن بهرام پادشاه ارزنجان نوشته است. (چ)	
مزعفر و بغرا: moza'far - o - boqrā ← ماجرای برنج و بغرا	مزارات هرات: مرصد الاقبال السلطانیه	
مساحت‌البلاد: masāhat - ol - belād	مزعفر و بغرا: ماجرای برنج و بغرا	
مسافرت‌نامه: mosāfarat - nāma	مساحت‌البلاد: در طول و عرض جغرافیایی است، اثر محمد علی اصفهانی در اوایل قرن سیزدهم.	
	شرح سفر ابراهیم صحافباشی است به دور دنیا که در سال ۱۳۱۴ ه. ق. صورت گرفته است.	

مسالك : masālek

(مسلکها)

اثر حسام‌الدین یحیی لاهیجی دربارهٔ حکما و عرفا و متکلمین است که در قرن یازدهم نوشته است.

المسالك الدريه : al - masālek - od - dariyya <e>

المسالك الدريه فی قواعد الفارسيه، دستور زبان فارسی است از عثمان بوزاوقی در اوایل قرن سیزدهم.

المسالك المحسنين : al - masālek - ol - mohsenin

(مسلکهای نیکوکاران)

سفرنامه‌ای خیالی است که در آن مسافرت گروهی از جوانان برای مقاصد علمی به قلعهٔ دماوند شرح داده شده است. مؤلف کتاب، عبدالرحیم طالبوف، نویسنده بزرگ عهد قاجار است. (ج)

مسالك وممالك : masālek - o - mamālek

در جغرافیاست، شامل نوزده فصل، تألیف ابوالحسن صاعد بن علی جرجانی در قرن نهم.

مسامرة الاخبار : masāmarat-ol-axbār

(افسانه گفتن خبرها)

مسامرة الاخبار و مسامرة الاخبار، تألیف کریم آقسرائی پاریسی نویسنده آسیای صغیر در قرن هشتم، در تاریخ اسلام و خلفا و سلاجقه و مغول و سلاطین روم است. (ج)

مسائل الحيات : masā'el - ol - hayāt

یکی از آثار مهم عبدالرحیم طالبوف، نویسندهٔ روشنفکر عهد قاجار است در مسائل سیاسی و حقوقی و اجتماعی. (ج)

مسائل العدديه : m. - ol - 'adadiyya <e>

در جبر و مقابله است، اثر شرف‌الدین حسین بن حسن سمرقندی در قرن

مفتم.

مسائل قدسیه : m. - e - qodsiyya <e>
یا طرح الکونین، رساله‌ای به عربی و فارسی است در حکمت، از ملا صدرای شیرازی، فیلسوف بزرگ ایران در عهد صفویه. (ج)

المستخلص : al - mostaxlas

(برگزیده)

فرهنگ لغات قرآن است به فارسی و به ترتیب سوره‌های قرآن، تألیف حافظ‌الدین محمد بن محمد بن نصر بخاری در اوایل قرن هشتم. (ج)

مسجد جامع گلپایگان : masjed - e - jāme' - e - golpāyegān
از فضل‌الله بن آخوند ملازمین العابدین بروجردی معروف به «شمس العلماء»
در سال ۱۳۰۲ هجری قمری است.

المسطور فی رق المنشور : al - mastūr - fī - reqq - el - mansūr

(نوشته شده در برگ پراکنده)

رساله‌ای است عرفانی، از پیر جمال اردستانی، شاعر و نویسنده صوفی در قرن نهم.

مسلك الاخیار : maslak - ol - axyār

(راه نیکان)

یکی از مثنویهای پنجگانه شیخ یعقوب شریف کشمیری در اواخر قرن دهم است که به تقلید از «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

مسلك المتقین : m. - ol - mottaqīn

(راه پرهیزکاران)

مثنوی عرفانی و فقهی است در بحر خفیف که صوفی‌الله یار بخاری نقشبندی در قرن یازدهم سروده است.

مسئله المصائب : mosalliy - ol - mosābīn

(تسلای دهنده رنج‌دیدگان)

دربرداری و شکیبایی در مصیبت‌هاست، از محمود بن علی نقی بن جواد
علوی فاطمی که برای شاهزاده بهمن میرزا نوشته است.

مسیر الحرمین : masīr - ol - harama <e>yn
← حالات الحرمین

مسیر طالبی : m. - e - tālebi
مسیر طالبی فی بلاد الافرنجی، سفرنامه میرزا ابوطالب خان تبریزی است
در اوایل قرن سیزدهم به کشورهای اروپایی. (ج)

مسیل العبرات : masīl - ol - 'abarāt
(سیلگاه اشکها)
مسیل العبرات و مزیل العثرات، درسوگواری است از محمدحسین بن
عبدالله در قرن سیزدهم.

مشارب الاذواق : mašāreb - ol - azvāq
(آشامیدنگاههای ذوقها)
رساله‌ای است در شرح اصطلاحات قصیده خمیه ابن فارض، نوشته
میرسیدعلی همدانی، صوفی و نویسنده معروف قرن هشتم. (ج)

مشارق التواریخ : mašāreq - ol - tavārīx
(مشرقهای تاریخها)
از نظر بن حسن گیلانی دیلمی معروف به «نقیب» در قرن دهم که سرگذشت
پیامبران است.

مشارق الحق الیقین : m. - ol - haqq - el - yaqīn
در مسائل اسلامی است، از محمدتقی بن سید مؤمن حسینی در قرن سیزدهم.

مشارق الدراری الزهر : m. - od - darariy - oz - zahar
(مشرقهای مروارید سفید)
مشارق الدراری الزهر فی کشف حقایق نظم الدرر، اثر سعدالدین سعید

فرغانی در قرن هفتم است که در شرح قصیده تائیه ابن فارض نوشته است.

مشاهد : mašāhed

(مشهدها، شهادتگاهها)

از مثنویهای ششگانه شاه داعی شیرازی، شاعر و عارف اوایل قرن نهم است در بحر سریع. (ج)

مشرق الانوار : mašreq - ol - anvār

(محل طلوع نورها)

مثنوی است از میرداماد، حکیم بزرگ عهد صفوی که به پیروی از «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

مشكاة الحياة : meškāt - ol - hayāt

(چراغ زندگی)

مشكاة الحياة فی تفسیر الآيات، تفسیری است بر آیهایی از قرآن درباره ذوالقرنین، از حاج میرزا نجفعلی دانش تبریزی در اوایل قرن سیزدهم. (ج)

مشكاة الصواب : m. - os - savāb

در شرح «خلاصة الحساب» شیخ بهائی است، از سیدعلی بن محمد باقر موسوی در قرن سیزدهم.

مشكاة العارفین : m. - ol - 'ārefīn

از آثار کمال الدین عبدالرزاق کاشی از عرفای قرن هشتم است.

مشكاة المسافرين : m. - ol - mosāferīn

شرح سفر مشكاة السلطان متخلص به «هما» در اوایل قرن چهاردهم است به عتبات.

مشكاة المحبین : m. - ol - mohebbīn

رساله‌ای است به نثر و نظم عرفانی از شاعر و نویسنده و عارف قرن نهم پیر جمال اردستانی.

مشكاة النجاة : m. - on - najāt

(چراغ رهایی)

درپند و اندرز است، از ملاسلیم علی بن محمد مازندرانی هندو کلایی در
قرن سیزدهم.

مشکل حل : moškel - e - hall

← مراقب معرفت

مشواق : mešvāq

(به شوق آورنده)

رساله‌ای است از ملا محسن فیض کاشانی، حکیم بزرگ قرن یازدهم،
درباره‌ای از اصطلاحات صوفیان. (ج)

مشهد الشهداء : mašhad - oš - šohadā'

← سیف النبوة

مصاييح الارواح : masābīh - ol - arvāh

(چراغهای جانها)

اثر عامی شروی در قرن نهم است.

مصاييح الاسرار : m. - ol - asrār

(چراغهای رازها)

اثر حاجی محمد حسین بسطامی در قرن سیزدهم است در شرح «مشكاة -
الورا» شریعتمدار استرآبادی.

مصاييح الطريق : m. - ot - tariq

(چراغهای راه)

در اصول دین است، از شیخ عبدالوهاب بن محمد حسین کاشانی در قرن
سیزدهم.

مصاييح القلوب : m. - ol - qolūb

(چراغهای دلها)

اثر خواجه ابوسعید حسن بن حسین بیهقی سبزواری در قرن دهم که شامل بند و اندرز و اخبار دینی است.

مصایح الهدی : m. - ol - hodā

(چراغهای هدایت)

ترجمه و شرح منظوم چهار «اربعین» از گفته‌های منسوب به پیامبر است در هفتصد بیت که ابن همام شیرازی در قرن دهم سروده است.

المصادر : al - masāder

(مصدرها)

کتاب بسیار ارزنده‌ای است در لغت عربی به فارسی در ترجمه مصدرهای عربی به فارسی کهن، تألیف ابو عبدالله حسین بن احمد زوزنی، لغوی معروف قرن پنجم. (ج)

مصائب الابرار : masā'eb - ol - abrār

(مصیبت‌های نیکان)

مصائب الابرار و نوائب الاخبار، در تاریخ ائمه است از الله‌قلی بن شاه میرزای محزون سلماسی در قرن سیزدهم.

مصائب الائمة : m. - ol - a'emma<e>

← مصائب المعصومین

مصائب المعصومین : m. - ol - ma'sūmīn

یا مصائب الائمة، در فضایل و سوگواری امامان است از عبدالخالق بن عبدالرحیم یزدی در قرن سیزدهم. (ج)

المصباح : al - mesbāh

(چراغ)

منظومه‌ای به بحر رمل در شرح مسائل عرفانی است از رشیدالدین اسفراینی شاعر قرن نهم.

مصباح الاخلاق : m. - ol - axlāq

اثری درباره اخلاق است از عبرت عظیم آبادی در قرن سیزدهم.

مصباح الارواح : m. - ol - arvāh

(جراغ جانها)

مثنوی عرفانی است بروزن «للی و مجنون» نظامی، مشتمل بر هزار و صد و بیست و پنج بیت که شمس الدین محمد بردسیری کرمانی در قرن هفتم در موضوعاتی شبیه به «سیرالعباد» سنایی سروده است. (ج)

مصباح الخزائن : m. - ol - xazā'en

(جراغ گنجینه‌ها)

مصباح الخزائن و مفتاح الدفائن، کتابی مشروح در داروشناسی است، تألیف محمد هاشم تهرانی پزشک اوایل قرن دوازدهم.

مصباح العارفین : m. - ol - 'ārefīn

در کلام شیخی است از محمد کلباسی شیخی در اوایل قرن چهاردهم.

مصباح النجاة : m. - on - najāt

(جراغ رهایی)

مصباح النجاة فی النشأتین، استغفار میان دو سجده است به روش عرفانی از شیخ حسین همدانی در عهد قاجار.

مصباح الهدایه : m. - ol - hedāya<e>

(جراغ هدایت)

مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه، تألیف عزالدین محمود کاشانی، عارف بزرگ قرن هشتم، اثر مشهور و مهم فارسی است در شرح اصول و مبانی تصوف که بیشتر به کتاب «عوآرف المعارف» شهاب الدین سهروردی نظر داشته است. (ج)

مصباح رشیدی : m. - e - rašīdī

مثنوی است در پند و اندرز به بحر رمل که رشیدالدین محمد اسفراینی در قرن نهم سروده است.

المصباح فی التصوف : al - mesbāh - fe t - tasavvof

اثری صوفیانه است از سعدالدین حموی صوفی بزرگ قرن هفتم. (چ)

مصدر الآثار : masdar - ol - āsār

مثنوی عرفانی است از محمد محسن فانی کشمیری، شاعر قرن یازدهم که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

مصرحة الاسماء : mosarrahāt - ol - asmā'

فرهنگ عربی به فارسی است که فقط اسمهای صریح را دربردارد، تألیف لطف الله بن یوسف حلیمی در قرن دهم.

مصطفی خراب : mestabā <e> - ye - xarāb

(دکان ویران)

تذکره مختصری در ذکر شاعران عهد فتحعلی شاه قاجار است از احمد خراب قاجار در قرن سیزدهم.

مصطلحات الشعرا : mostalahāt - oš-šo'arā

تألیف مل دارسته سیالکوٹی در قرن دوازدهم. فرهنگی است مشتمل بر دوهزار اصطلاح فارسی. (چ)

مصنفات : mosannafāt

مجموعه رسائل حکمی و فلسفی بابا افضل کاشانی، حکیم و شاعر و نویسنده بزرگ قرن هفتم است. (چ)

مصیبت نامه : mosibat - nāma <e>

یکی از مثنویهای معروف شیخ فریدالدین عطار نیشابوری شاعر نامدار قرن هفتم است در بحر رمل، حاوی مطالب عرفانی و داستانهای اخلاقی و شیرین. (چ)

مصیبت نامه : m. - nāma <e>

مثنوی عرفانی است، از حیدر محمد بلخی در قرن دوازدهم.

المضاف الى بدايع الازمان : al - mozāf - elā - badāye' - el - azmān

(منسوب به تازه های دورانها)

المضاف الى بدايع الازمان في وقایع کرمان، اثری است در تاریخ کرمان،
اثر افضل الدین ابو حامد احمد بن احمد کرمانی در اوایل قرن هفتم و
با نثری منشیانه.

مضمار دانش : mezmār - e - dāneš

(مضمار: تمرین دادن اسب)

در اسب شناسی و معالجات آن، از نظام الدین احمد بن ملاصدرا گیلانی
در قرن یازدهم است.

مضیی الاعیان : mozi' - ol - a'yān

(روشن کننده کائنات)

اثبات امامت به روش حروفیه است، از ملا حیدر خوانساری در قرن یازدهم
که به نام شاه عباس صفوی نوشته است.

مطالع الاسرار : matale' - ol - asrār

(طلوعگاههای رازها)

در مناقب معصومان است، از ملا حسن خطیب قاری در قرن یازدهم.

مطالع الانوار : m. - ol - anvār

(طلوعگاههای روشنایها)

در سیرت پیامبر (ص) است و تاریخ اسلام، از عقیف نور کاشانی بدوینی
در قرن هشتم.

مطالع الانوار : m. - ol - anvār

مطالع الانوار فی کشف حقایق الاسرار، در اصول عقاید است از محمد
حسن بن علی از قرن دوازدهم.

مطالع و مغارب : m. - o - maqāreb

(طلوعگاهها و مغربها)

در ریاضی است، اثر ظهیرالدین علی بن ملامراد تفرشی در قرن دوازدهم.

مطبوع الصبیان : matbū' - os - sebyān

(مورد علاقه کودکان)

فرهنگ منظوم لغات عربی و فارسی است برای نوآموزان و کودکان،
تألیف امیر خسرو دهلوی، شاعر بزرگ قرن هشتم.

مطلع : matla'

(اولین بیت غزل و قصیده)

در عرض و بدیع و قافیه است، اثر رضی الدین محمد بن محمد شفیع خراسانی
از مستوفیان قرن یازدهم.

مطلع الانوار : m. - ol - anvār

(محل طلوع نورها)

منظومه‌ای است در بحر سریع به تقلید از «مخزن الاسرار» نظامی، از
امیر خسرو دهلوی، شاعر بزرگ قرن هفتم و هشتم در سه هزار و سیصد
بیت. موضوع این اثر در توحید و تربیت و اخلاق می‌باشد. (چ)

مطلع الانوار : m. - ol - anvār

شرحی از «بیست باب» خواجه نصیر طوسی در اسطرلاب است از فصیح -
بن عبدالکریم بسطامی نظامی در قرن نهم.

مطلع الانوار : m. - ol - anvār

در شناختن سمت قبله است، از ملا محمد باقر یزدی در عهد صفوی.

مطلع الانوار : m. - ol - anvār

تاریخ عمومی ایران است، تألیف ملا محمد علی بن محمد حسن در قرن
سیزدهم.

مطلع الدقایق : m.-od-daqa'yeq

در فن معماست، از حسین بن معین میبدی در قرن نهم.

مطلع السعدين : m. - os - sa'da <a> yn
(محل طلوع دوسعد)

مطلع السعدين ومجمع البحرين، اثر بسيار ارزشمند فارسی است در تاريخ
مفصل عهد سلطان ابوسعید ایلخان تا پایان سلطنت ابوسعید گورکان،
تألیف کمال الدین عبدالرزاق سمرقندی، مورخ بزرگ قرن نهم. (ج)

مطلع الشمس : m. - oš - šams
(محل طلوع خورشید)

تجوید منظوم است، اثر سید قاسم بن میر نورالله در قرن یازدهم.

مطلع الشمس : m. - oš - šams

اثری مهم است در جغرافیا و تاریخ بعضی از بلاد و اماکن خراسان و
احوال رجال و شعرا و خطاطان آنجا، تألیف محمد حسن خان اعتماد السلطنه
از رجال مشهور عهد ناصری. (ج)

مطلع شعری : m. - e - še'ri

از حسینقلی خان کلهر کرمانشاهی در قرن سیزدهم، در ذکر احوال و اشعار
شعراي معاصر او.

مطلع مقاصد اللغه : m. - e - maqāsed - ol - loqa

فرهنگ عربی به فارسی با ارزشی است که در قرن هشتم نگارش یافته است.

مطلع قاری : m. - e - qārī

ترجمه منظومی است از «حرز الامانی» شاطبی، اثر حافظ رومی در قرن نهم.

مطلوب کل طالب : matlūb - o - koll - e - tāleb

(مطلوب هر جوینده)

مطلوب کل طالب من کلام علی بن ابی طالب ← نثر الالهی

مطمح الانظار : matmah - ol - anzār

(نظرگاه دیده‌ها)

از مشوئیهای پنجگانه محمد امین شهرستانی، معروف به روح الامین میر

جمله است در قرن یازدهم، شامل بیش از دوهزار و دویست بیت که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

مطمح الانظار: m.-ol-anzār

مثنوی است در برابر «مخزن الاسرار» نظامی که شاعر قرن دوازدهم محمدعلی حزین لاهیجی سروده است.

مظاهر محمدیه: mazāher-e-mohammadiyya <e>

اثر محمدبن اسدالله بن علیرضا قاری مازندرانی است در عهد ناصرالدین شاه قاجار که در تجوید قرآن نوشته است.

مظفر نامه: mozaffar-nāma <e>

تاریخ بنگال است از کرملی در قرن دوازدهم.

مظفر نامه: m.-nāma <e>

مثنوی حماسی دینی است در چهارده دفتر و در هفت بحروف مجلد که ساغر اصفهانی به نام مظفرالدین شاه قاجار سروده است.

مظهر الآثار: mazhar-ol-āsār

(محل ظهور آثار)

مثنوی عرفانی است از جمله مثنویهای پنجگانه میرهاشمی کرمانی بهگری در قرن دهم که در پیروی از «مخزن الاسرار» نظامی سروده است. (ج)

مظهر الآیات: m.-ol-āyāt

فهرست آیه‌های قرآن است به ترتیب حروف آغاز نخستین کلمه آیه، نوشته محمدبن مهدی حسینی در عهد قاجار.

مظهر الاسرار: m.-ol-asrār

مثنوی عرفانی و در حدود سه هزار بیت است به بحر هزج که عطار تونی شاعر قرن نهم سروده است. این مثنوی متأسفانه به نام عطار نیشابوری معروف شده. (ج)

مظهر الاسرار: m.-ol-asrār

مثنوی است از عبدی بیگ شیرازی، شاعر قرن دهم که در برابر «مخزن» الاسرار» نظامی سروده است.

مظهر البینات: m.-ol-bayyenāt

(جلود گاه دلیها)

مظهر البینات و مظهر الدلالات، ترجمه‌ای است از کتاب «شرح نهج البلاغه» ابن ابی الحدید که به دستور ناصر الدین شاه انجام گرفته.

مظهر التبیان: m.-ot-tebyān

(جلوه گاه آشکار شدن)

مظهر التبیان فی ترجمه الاتقان، در تفسیر است از سید علی اکبر بن مرتضی طباطبائی یزدی در عهد قاجار.

مظهر العجایب: m.-ol-'ajāyeb

مثنوی عرفانی است در حدود چهار هزار بیت به بحر رمل، سروده عطار تونی شاعر قرن نهم که اشتباهاً به نام عطار نیشابوری معروف گشته است. (ج)

مظهر العجایب: m.-ol-'ajāyeb

فرهنگی فهرست گونه است از تشبیهات و مصطلحات زبان فارسی، تألیف میرزا محمد حسن قتیل در قرن سیزدهم.

مظهر ذات: m.-e-zāt

رساله‌ای است از شاه قاسم حسینی رضوی در قرن دوازدهم.

مظهر گل: m.-e-gol

مثنوی است در بحر هزج در حالات سفر بنگال، سروده ابوالبرکات منیر لاهوری در قرن یازدهم.

معاد: mo'ād

از رسالات نویسنده عارف قرن هفتم عزیز نسفی است.

معاد	- ۶۲۱ -	معارف
------	---------	-------

معاد : mo'ād

یا بیان احوال نفوس ، رساله‌ای است از میرزا ابوجعفر کافی قاینی در قرن یازدهم.

معاد : mo'ād

یا الرسالة المعادیه، از حسن بن محمد در قرن سیزدهم است.

معاد : mo'ād

یا متمم کفایة العرفان ، اثر میرزا مهدی خان بدایع نگار است که به نام ناصرالدین شاه نوشته.

معاد وحشراحساد : m.-va-hašr-e-ajsād

اثر میرزا محمد مهدی در اواخر قرن یازدهم که به نام شاه سلیمان صفوی کرده است.

معارج الانوار : ma'ārej-ol-anvār

(نردبانهای روشنائیها)

اثر آخوند محمد کاظم هزار جریبی است در قرن سیزدهم، پیرامون احوال حضرت علی (ع) و مناقب حضرت مهدی (ع).

معارج النبوة : m.-on-nobovvat

(مراجهای پیامبری)

معارج النبوة فی مدارج الفتوة، در تاریخ پیامبر (ص) و معراج اوست، تألیف معین الدین محمد بن شرف الدین محمد فراهی هراتی از علمای قرن دهم. (ج)

معارف : ma'āref

(دانشها)

اثر بهاء الدین محمد بن حسین خطیبی بلخی، معروف به «بهاء‌ولد» پدر مولوی است. این اثر از بهترین نمونه‌های نثر صوفیانه به زبان ساده و شیرین نوشته شده است. (ج)

معارف : ma'āref

مجموعهٔ تقریرات برهان‌الدین محقق ترمذی، عارف مشهور قرن هفتم است که در مجالس بیان می‌کرده و به شیوهٔ صوفیان جمع‌آوری شده است. (ج)

معارف : ma'āref

از آثار ملا عبدالله زنوزی، از حکمای قرن سیزدهم است.

معارف‌الیقین : m.-ol-yaqīn

یکی از آثار متعدد دانشمند قرن نهم، ملاحسین واعظ کاشفی است.

معارف‌الیقین : m.-ol-yaqīn

معارف‌الیقین فی شرح الاربعین، شرح چهل حدیث به نظم و نثر است از محمد باقر واعظ تبریزی در قرن یازدهم.

معارف لدنیه : m.-e-ladonniyya <e>

(دانشهای فطری)

از احمد بن عبد‌الاحد سهرندی است در قرن یازدهم.

معارف مراد شاهی : m.-e-morād šāhī

در تصوف است، از معین‌الدین کرمانی در اواخر قرن دهم.

معاش‌السالكين : ma'āš-os-sālekīn

(وسیلهٔ زندگی روندگان)

یکی از آثار عرفانی شمس‌الدین محمد لاهیجی، عارف بزرگ قرن نهم است.

معاصر الشعراء : mo'āser-os-šo'arā'

تذکرهٔ مختصری است از حکیم غلام دستگیر نایبی در قرن سیزدهم که در ذکر شاعران معاصرش است.

معالجه با آب : mo'ālaja <e>-bā-āb

در باب خواص آب است، از ابراهیم خلیل بن حاجی میرزا عبدالباقی در عهد ناصرالدین شاه.

معالم النجوم : ma`ālem-on-nojūm

(نشانه‌های ستاره شناسی)

گزارشی است از «سی فصل» خواجه نصیرطوسی در نجوم، از زکریا بن حسین موسوی مازندرانی در قرن سیزدهم.

معایب الرجال : ma`āyeb-or-rejāl

(عیبهای مردان)

در باره عیوب مردان است. از بی بی خانم دختر باقرخان در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه قاجار.

معتقدالامامیه : mo`taqad-ol-emāmiyya<e>

(عقیده شیعه امامیه)

در اصول و فروع دین بر مبنای فقه شیعه امامیه است، تألیف عمادالدین حسن بن علی بن محمد بن علی طبری آملی در قرن هفتم. (ج)

معتقده : mo`taqada<e>

← رساله اعتراف

معتقد الشیعه : mo`tamad-oš-šī'a<e>

در اصول عقاید شیعه و رد سنیان است، از مولوی حسینعلی خان در قرن سیزدهم.

معجم شاهنامه : mo`jam-e-šāhnāma<e>

فرهنگ کوچکی در معنی واژه‌های دشوار «شاهنامه» فردوسی است که محمد بن رضابن محمد بن علوی طوسی در قرن نهم ترتیب داده است. (ج)

المعجم فی آثار ملوک العجم : al-mo`jam-fī-āsar-e-molūk-el-`ajam

(رفع ابهام شده در آثار پادشاهان ایرانی)

مهمترین اثر شرف‌الدین فضل‌الله قزوینی، ادیب و شاعر معروف قرن هشتم است در تاریخ ایران قدیم تا انوشیروان ساسانی و با انشائی مصنوع و مزین و لحنی کاملاً منشیانه. (ج)

المعجم فی معاییر اشعار العجم : al-mo'jam-fī-ma'āyir-e-aš'ār-el-'ajam

(رفع ابهام شده در معیارهای اشعار فارسی)

مهمترین و جامعترین و معروفترین کتب فارسی است که در باب علوم ادبی نوشته شده، تألیف شمس الدین محمد بن قیس رازی، ادیب بزرگ قرن هفتم. (ج)

معجون الهی : ma'jūn-e-elāhī

← مهیج الاشواق

معدن اخبار احمدی : ma'dan-e-axbār-e-ahmadī

تاریخ ایران و هند است، از احمد بن بهل بن جمال کم گو در عهد جهانگیر بادشاه هند در قرن یازدهم.

معدن الجواهر : m.-ol-javāher

در مسائل اخلاقی است، از ملا طرزی که در قرن یازدهم می زیسته است.

معدن الجواهر : m.-ol-javāher

تذکره‌ای است انتقادی، شامل احوال شاعران قدیم و جدید، از مولوی محمد مهدی و اصف مدارس در قرن سیزدهم.

معدن السعاده : m.-os-sa'āda

تاریخ تیموریان هند است، از سید سلطان علی حسینی اردبیلی در قرن سیزدهم.

معدن الشفاء : m.-oš-šefā'

معدن الشفاء سکندر شاهی، در پزشکی، تألیف بهوه بن خواص خان که از بزرگان درگاه سکندر شاه لودی در قرن دهم بود.

معدن المعانی : m.-ol-ma'ānī

اثری عرفانی از شرف الدین احمد بن یحیی منیری در قرن هشتم است که شاگردش گردآورده است.

معدن تجریبات : m.-e-tajrebiyyāt

اثر حکیم محمد مهدی بن محمد جعفر بن محمد حسن در قرن دوازدهم است.

معراج : me`rāj

در معراج محمد (ص) است، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی در اوایل قرن چهاردهم.

معراج الخیال : m.-ol-xiyāl

(نردبان خیال)

مثنوی است از میرزا علیرضا اردکانی «تجلی» از علمای قرن یازدهم.

معراج الخیال : m.-ol-xiyāl

احوال مختصر دو بیست و پنج شاعر غزل سرای قدیم و جدید است، تألیف وزیر علی عبرتی عظیم آبادی در قرن سیزدهم.

معراج الشهادة : m.-oš-šahādat

(نردبان شهادت)

منظومه ای حماسی دینی است، از محمد محسن عاصی رشتی در قرن سیزدهم که به نام ناصرالدین شاه سروده است.

معراج الفصاحت : m.-ol-fasāhat

(نردبان زبان آوری)

رساله ای است در بیان برخی از صفتهای شاه، از ملا طغرا نویسنده و شاعر قرن یازدهم.

معراج الفیض : m.-ol-fa<e>yz

در صرف و نحو و عروض است، از فیض الله خان در قرن دوازدهم.

معراج نامه : m.-nāma<e>

مثنوی عرفانی است در معراج پیامبر (ص) به بحر هزج، سروده عطارتونی شاعر قرن نهم. (ج)

معراج نامه : m.-nāma<e>

← رسالهٔ معراجیه

معراجیه : me`rājiyya<e>

در معراج جسمانی است، از جعفر دارابی کشفی در قرن سیزدهم.

معرفهٔ الامام : ma`refat-ol-emām

(شناخت پیشوا)

از آثار متعدد خواجه محمد دهمدار، حکیم معروف قرن یازدهم است.

معرفهٔ الائمہ : m.-ol-a`emma<e>

(شناخت امامان)

در شناختن امامان است، از محمد علی کرمانشاهی که به نام ناصرالدین شاه قاجار نوشته.

معرفهٔ المعدن : m.-ol-ma`dan

در استخراج از معادن است به روش اروپایی، اثر ملامحمد حسن بن محمد باقر در اواخر قرن سیزدهم.

معرفت انسان : m.-e-ensān

از رسالات عرفانی عزیزنسفی، نویسنده و عارف مشهور قرن هفتم است. (ج)

معرفت تقویم : m.-e-taqvīm

درگاه شماری و تقویم است، از نظام الدین عبدالقادر بن حسن رویانی لامیجی در قرن نهم.

معرفت تقویم : m.-e-taqvīm

← بیست فصل

معرفت خداوند : m.-e-xodāvand

← مراتب معرفت

معرفت صغیر: m.-e-saqir

از رساله‌های شاه نعمت‌الله ولی، صوفی معروف قرن نهم است. (ج)

معرفت کبیر: m.-e-kabir

از رسایل متعدد شاه نعمت‌الله ولی، صوفی و شاعر و نویسنده بزرگ قرن نهم. (ج)

معظم‌نامه: mo'azzam-nāma <e>

مثنوی است به بحر متقارب، سروده میر اسماعیل خان ابجدی در قرن دوازدهم در شرح جنگ پیروزمندان شاه عالم یکم.

معلومات: ma'lūmāt

رساله کوتاهی است، عرفانی، از پیر جمال اردستانی، شاعر و نویسنده صوفی قرن نهم.

معما: mo'ammā

اثر قاسم کاهی اکبر آبادی در قرن نهم است درباره معما. (ج)

معما نامه: m.-nāma <e>

اثر محمد هاشم اصفهانی در قرن سیزدهم است در فن معما. (ج)

المعنویة الخفیة: al-ma'naviyyat-ol-xafiyyat

(باطنی پنهانی)

مثنوی است از ابراهیم گلشن بردعی در قرن نهم که در برابر «مثنوی معنوی» سروده است.

معیار الاشعار: me'yār-ol-aš'ār

(مقیاس شعرها)

رساله‌ای از خواجه نصیرالدین طوسی، دانشمند بزرگ قرن هفتم است در علم عروض فارسی که از جمله کتب معتبر و قابل توجه این فن شعری می‌باشد. (ج)

معیار الساعات : m.-os-sā'āt

در اختیار ساعات و اوقات است بر مبنای اخبار مذهبی، از ملامحسن فیض کاشانی حکیم عهد صفوی.

معیار الصدق : m.-os-sedq

معیار الصدق فی مصداق العشق ← عشق و عقل

معیار العقول : m.-ol-'oqūl

(مقیاس خردها)

یا رساله جبرئیل، از آثار منسوب به ابوعلی سیناست. (ج)

معیار جمالی : m.-e-jamālī

اثر مشهوری است در چهار فن عروض، قافیه، بدایع الصنایع و لغت فرس، تألیف شمس فخری، شاعر و نویسنده قرن هشتم. (ج)

معیار نصرتی : m.-e-nosratī

کتابی مختصر در فن عروض و قافیه، تألیف شمس فخری، شاعر و نویسنده قرن هشتم که به نام اتابک نصره الدین احمد، از اتابکان لرستان کرده است.

مغازی النبی : maqāziy-on-nabī

(جنگهای پیامبر (ص))

منظومه ای است در احوال پیامبر (ص) که شیخ یعقوب صوفی کشمیری در قرن دهم به روش «اسکندرنامه» نظامی سروده است.

مغنی الطیب : moqniy-ot-tabīb

(بی نیاز کننده پزشک)

اثر طیب قرن دوازدهم، ابوطالب شریف حسینی است درباره پزشکی.

مفاتیح الاسرار : mafātīh-ol-asrār

(کلیدهای رازها)

اثر عبدالرحمان بن محمد بن احمد بسطامی در قرن نهم است.

مفاتیح الاعجاز: m.-ol-e'jāz

(کلیدهای معجزه)

از بهترین و مشهورترین شرحهای «گلشن راز» شبستری است که شمس الدین محمد بن علی لاهیجی، عارف و شاعر قرن دهم نوشته است. (ج)

مفاتیح الدراية: m.-od-derāyat

مفاتیح الدراية فی اثبات قوانین الدریه، در باره دستور فارسی است، از مصطفی بن ابی بکر سیواسی حنفی «حیرت رومی» در قرن سیزدهم.

مفاتیح الرصد: m.-or-rasad

← جامع بهادری

مفاتیح العجم: m.-ol-'ajam

از ابو الحسن طبری درباره پادشاهان ایران باستان که به دستور میرعلیشیر نوابی در قرن نهم نوشته است.

مفاتیح القلوب: m.-ol-qolūb

(کلیدهای دلها)

منتخبی است از اشعار خواجوی کرمانی، شاعر بزرگ قرن هشتم که خود ترتیب داده و به نام امیر مبارزالدین محمد کرده است.

مفاتیح الموالید: m.-ol-mavālid

در زایچه نواب احمد میرزا است در اوایل قرن سیزدهم، از محمد اکبر بن نصرالله افشار.

مفاتیح النجوم: m.-on-nojūm

مفاتیح النجوم و مصابیح العلوم، رساله ای است در ستاره شناسی، از شرف برشبوری در قرن هفتم.

مفاتیح غیوب: m.-e-qoyūb

اثر محمود پسیخانی در قرن هفتم است که از جمله کتب فرقه نقطویان یا پسیخانیان به شمار می رود.

مفتاح : meftāh

(کلید)

یکی از رسالات میرزا ملکم خان، از رجال بزرگ عهد ناصری است.

مفتاح اسرار حسینی : m.-e-asrār-e-hosa<e>ynī

در کلام عرفانی است، از عبدالرحیم بن محمد یونس در قرن دوازدهم.

مفتاح الاخلاق : m.-ol-axlāq

یا فرهنگ واژه های اخلاق ناصری، تألیف عبدالرحمان بن عبدالکریم برهانپوری در قرن یازدهم است.

مفتاح الالم : m.-ol-alam

(کلید درد)

در تاریخ اسلام و سوگواری است، اثر محمدحسن اصفهانی در قرن سیزدهم.

مفتاح الامان : m.-ol-amān

اثری است در عهد ناصرالدین شاه قاجار، نوشته محمد رازی کنسی فخرالاطباء.

مفتاح الانشاء : m.-ol-enšā'

درنامه نگاری است از محمد بن حاجی در اوایل قرن هشتم.

مفتاح البدایع : m.-ol-bodāye'

(کلید تازه ها)

مفتاح البدایع فی صنایع الشعر، اثر وحیدی تبریزی، شاعر قرن دهم است.

مفتاح البکاء : m.-ol-bokā'

(کلید گریه)

اثر ملا محمد صالح برغانی در قرن سیزدهم است درباره سوگواری.

مفتاح التفاسیر : m.-ot-tafāsīr

اثری است از رشیدالدین فضل الله همدانی، وزیر و مورخ نامدار ایران در

قرن هشتم.

مفتاح التواريخ: m.-ot-tavārīx

کتاب مفیدی است، مشتمل بر ماده تاریخ هایی که شاعران درمسایل
گوناگون سروده‌اند، تألیف طامس ولیم بیل در قرن سیزدهم. (ج)

مفتاح التوحید: m.-ot-tohīd

خلاصه‌ای است از «مثنوی» مولوی در ۷۸ باب برحسب موضوع که
درویش علی بن عثمان چاچی، ظاهراً در قرن دهم گردآورده است.

مفتاح الحقایق: m.-ol-haqāyeq

در کلام شیعی است، از محمدباقر جابری انصاری نایینی از قرن یازدهم.

مفتاح الخزائن: m.-ol-xazā'en

مفتاح الخزائن و مصباح الدفائن، اثری است از حکیم محمد هاشم بن
محمد طاهر تهرانی از اوایل قرن دوازدهم.

مفتاح الخطوط: m.-ol-xotūt

درباره خط است، از رضا علی خان بن حاجی شاه محمد در قرن سیزدهم.

مفتاح الرموز: m.-or-romūz

مصباح الرموز و مقلدانگموز، در علم کیمیاست از حسن بن زاهد غریب
کرمانی در قرن هشتم.

مفتاح الرموز: m.-or-romūz

از مفتاح الملك محمود بن یوسف مازندرانی در قرن سیزدهم است، در باب
تلگراف. (ج)

مفتاح الفتوح: m.-ol-fotūh

(کلید فتح‌ها)

مثنوی عرفانی است در بحر هزج و نزدیک به هزار و دویست بیت، از
عطار همدانی شاعر اوایل قرن هشتم. این مثنوی اشتبهاً به نام عطار
نیشابوری معروف گردیده است. (ج)

مفتاح الفتوح: m.-ol-fotūh

یا شرح فتوح الغیب ، از عبدالحق دهلوی در قرن یازدهم ، در شرح «فتوح الغیب» عبدالقادر گیلانی.

مفتاح الفقر: m.-ol-faqr

از رسائل عرفانی پیر جمال اردستانی، شاعر و نویسنده قرن نهم است.

مفتاح اللغات: m.-ol-loqāt

فرهنگ کوچکی از لغات عربی و فارسی و ترکی است که مولوی سید اولاد احمد سهسوانی برای پسرش در قرن سیزدهم نوشته است. (ج)

مفتاح اللغه: m.-ol-loqa

در لغت عربی به فارسی منظوم است که محمد جعفر بن میرزا محمد در قرن سیزدهم سروده است.

مفتاح المطلب: m.-ol-matlab

← عشقیه

مفتاح المعاملات: m.-ol-mo'āmelāt

یکی از قدیمترین کتب ریاضی است که محمد بن ابوب طبری ریاضیدان بزرگ قرن پنجم تالیف کرده است. (ج)

مفتاح المعانی: m.-ol-ma'ānī

شرح «مثنوی» مولوی است، از سید عبدالفتاح گجراتی در قرن سیزدهم

مفتاح المعضلات: m.-ol-mo'zalāt

(کلید مشکلات)

فرهنگ لغات مکتوبات شیخ ابوالفضل بن مبارک وزیر در قرن یازدهم است که شیخ برهان سیکری وال در همان عهد گردآورده است.

مفتاح المفاتيح: m.-ol-mafātih

ترجمه ای از بخشی از «مفاتيح الغیب» ملاصدرا شیرازی است، از عربی به فارسی که حیدر قلی میرزا در اوایل قرن چهاردهم ترجمه کرده است. (ج)

مفتاح المنجمين: m.-ol-monajjemīn

درباره نجوم است، از خواجهکی رضوی شیرازی در اواسط قرن دهم .

مفتاح المنجمين: m.-ol-monajjemīn

درباب نجوم است، از محمد اسماعیل حسینی مشهدی در قرن سیزدهم .

مفتاح النبوة: m.-on-nobovvat

اثر حاج محمد رضا کوثر علیشاه همدانی که به نام فتحعلیشاه نوشته است. (ج)

مفتاح النجاة: m.-on-najāt

(کلید رهایی)

از جمله آثار پارسی صوفی و نویسنده مشهور قرن ششم . شیخ احمد جام زنده پیل است که از نمونه های خوب نثر صوفیانه محسوب می شود. (ج)

مفتاح النجاة m.-on-najāt

در اصول عقاید است، از سید صدرالدین محمد دزفولی کرمانی .
قرن سیزدهم .

مفتاح الهداية: m.-ol-hedāyat

(کلید هدایت)

مفتاح الهداية و مصباح العناية، اثر محمود بن عثمان نویسنده و صوفی
هشتم. این کتاب خلاصه ای است از کتاب «جواهر الامینیه» در شرح اح
مرشدش، امین الدین بلیانی، عارف بزرگ قرن هشت.

مفتاح بیست باب: m.-e-bīst bāb

«بیست باب» اثر معروفی از خواجه نصیر است در فن اسطرلاب .
شمس المعالی محمد کیای جرجانی در قرن نهم شرح کرده است.

مفتاح سليمانی: m.-e-sola<e>ymānī

منظومه ای در نحو زبان عربی است، از باقر بن حسن خلیفه سلطان
شاه سلیمان . مغوی گفته است.

مفتاح كنوز ارباب قلم: m.-e-konūz-e-arbāb-e-qalam

(كلید گنجهای نویسندگان)

مفتاح كنوز ارباب قلم و مصباح رموز اصحاب رقم، در حساب است
از خلیل بن ابراهیم در قرن نهم.

مفتاح مفاتیح غیبیه: m.-e-mafātīh-e-qa<e>ybiyya<e>

(كلید كلیدهای غیبی)

رساله‌ای است از تقی‌الدین اوحدی بلیانی، شاعر و ادیب قرن یازدهم
در ظهور و مراتب تحقیق.

مفتاح المفاتیح: mofattah-ol-mafātīh

(گشاد شده کلیدها)

فردنگ عربی به فارسی است، از محمد رفیع بن محمد شفیع زبیبی قزوینی
در قرن دوازدهم.

مفرح الاحباب: mofarreh-ol-ahbāb

(شاد کننده دوستان)

در تاریخ پادشاهان ایران باستان است، از شفیع علیخان بن خلیل الرحمان
خان در قرن سیزدهم.

مفرح الروح: m.-or-rūh

(شاد کننده روح)

مفرح الروح و مفتاح المفتوح، اثر میرزا فتح‌الله بن میرزا رضا حسینی مرعشی
در قرن سیزدهم است.

مفرح القلوب: m.-ol-qolūb

(شاد کننده دلها)

شرح کتاب «قانونچه» چغمینی خوارزمی است، از حکیم محمد اکبر بن
میر حاجی مقیم، طبیب مشهور اوایل قرن دوازدهم هند.

مفرح القلوب: m.-ol-qolūb

درباره اخلاق و حکایات راجع بدان و تاریخ قاجار است از میرزا محمد

در عهد فتحعلی شاه .

مفرحة الفؤاد: mofarrehat-ol-fo'ād

(شاد کننده قلب)

سرگذشت و فضایل علی (ع) است، اثر امان میرزا فرزند فتحعلی شاه قاجار.

مفرح یا قوتی: mofarreh-e-yāqūtī

رساله‌ای است در پزشکی و داروها، از عمادالدین محمود طبیب شیرازی

در قرن دهم .

مفردات صحت: mofradāt-e-sehhat

← مفردات معصومی

مفردات معصومی: m.-e-ma'sūmī

یا مفردات صحت، یا مفردات نامی، در پزشکی است، از میر محمد معصوم

متخلص به «نامی» در قرن دهم و اوایل قرن یازدهم .

مفردات نامی: m.-e-nāmī

← مفردات معصومی

مفردات هندی: m.-e-hendī

← تألیف شریف

مفردة ابن كثير: mofrada<e>-ye-ebn-e-kasir

در قرائت قرآن است از جمال‌الدین حسین حلیم پیری در قرن دهم.

مفردة عاصم: m.-ye-'āsem

در تجوید است، از عمادالدین علی بن علی فارسی استرآبادی در قرن دهم.

مفصل البیان: mofassal-ol-bayān

مفصل البیان فی علم القرآن، ترجمه‌ای است از «مجمع البیان» طبرسی در

در تفسیر قرآن که آقا محمد در قرن سیزدهم نوشته .

مفید الانشاء: mofīd-ol-ensā'

نامه و منشآت است، از لجهمی رام دهلوی در قرن سیزدهم.

المفید للمستفید: al-mofīd-le l-mostafīd

(فایده برای فایده گیرنده)

منسوب به بابا افضل کاشانی، حکیم بزرگ قرن هفتم است در شناخت جسم و جان. (ج)

مقاصد الاولیاء: maqāsed-ol-oliyā'

مقاصد الاولیاء فی محاسن الانبیاء، یا قصص الانبیاء، در داستانهای پیامبران و چهار خلیفه است، تألیف عمادالدین ابوالقاسم محمدودین احمدبن حسن فاریابی در قرن ششم.

مقاصد لغات: m.-ol-loqāt

یا لغة الاعراب، فرهنگ عربی به فارسی است که ظاهراً در قرن یازدهم تألیف شده است.

مقالات: maqālāt

یا مقالات شمس، از آثار صوفیانه است، اثر شمس الدین تبریزی مرشد مراری در قرن هفتم. (ج)

مقالات ابونصر شیبانی: m.-e-abū nasr-e-šā' <e> ybānī

ترجمه حال فتح الله خان شیبانی، شاعر عهد قاجار است که خود نوشته.

المقالات التبیانیة: al-maqālāt-ot-tebyāniyya <e>

در حساب و علم سیاق نوشته شده، تألیف علیرضا تبیان الملك در اواخر قرن سیزدهم.

مقالات الشعراء: m.-oš-šo'arā'

تألیف میرعلیشیر قانع تتوی در قرن دوازدهم، حاوی احوال مختصر هفتصد و نوزده شاعر پارسی گوی سند. (ج)

مقالات الشعراء: m.-oš-šō'arā'

تذکره کوچکی است از قیام الدین حیرت اکبر آبادی در قرن دوازدهم.

مقالات شمس: m.-e-šams

← مقالات

مقالات وافیه: m.-e-vāfiya<e>

در عرفان است از نجیب الدین رضا ذهبی تبریزی اصفهانی که به نام شاه سلیمان صفوی نوشته است.

مقاله در کسوف: maqāla<e>-dar-kosūf

از ملاعلی اکبر بجنوردی منجم باشی در قرن سیزدهم است.

مقاله شخصی سیاح: m.-ye-šaxsī-e-sayyāh

تألیف میرزا عباس افندی در اوایل قرن چهاردهم درباره تاریخ بایان. (ج)

مقالید ترکیه: maqālīd-e-torkiyya<e>

اثری است در توضیح واژه‌های ترکی جغتائی که امیرعلیشیر نوائی در آثار خود آورده، تألیف فتحعلی بن کلبعلی سپانلو که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

مقامات العارفین: maqāmāt-ol-'ārefīn

در مبدأ و معاد به روش عرفانی، از سید محمد کاظم رشتی در قرن سیزدهم است.

مقامات حسینی: m.-e-hosa<e>y nī

حماسه دینی درباره حادثه کربلاست به بحر متقارب که محمد اکبر منشی در قرن دوازدهم سروده است.

مقامات حمیدی: m.-e-hamīdī

از جمله کتابهای مصنوع و معروف قرن ششم است، تألیف قاضی حمیدالدین عمر بن محمود بلخی، قاضی القضاة شهر بلخ. (ج)

مقامات ژنده پیل: m.-e-ženda<e>pīl

در شرح زندگانی و حالات شیخ احمد جام ژنده پیل، صوفی معروف
قرن ششم است، از سدیدالدین محمد غزنوی. (ج)

مقامات صوفیان: m.-e-sūfiyān

← چهل مقام صوفیان

مقامات طیور: m.-e-toyūr

← منطق الطیر

مقام رضا: maqām-e-rezā

سرگذشت امام رضا (ع) است، از محمد معصوم خادم مشهدی در قرن
دوازدهم.

مقباس المصاییح: meqbās-ol-masābīh

(شعله چراغها)

دعاهایی است از ملا محمد باقر مجلسی، فقیه عصر صفوی. (ج)

مقتل السلاطین: maqtal-os-salātīn

← تاریخ ارادت خان

مقداریه: meqdāriyya<e>

← اوزان و مقادیر

مقدمة الادب: moqaddamat-ol-adab

(پیشرو ادب)

اثری است مشهور در لغت عربی به فارسی، از جلال الله زمخشری، مفسر
ولغوی مشهور قرن ششم. (ج)

مقدمة الصلاة: m.-os-salāt

از مولوی شرف الدین بخاری در اوایل قرن هشتم است.

مقدمه دستورالعلاج : moqaddama<e>-ye-dastūr-ol-`elāj
اثری است در پزشکی، تألیف سلطانعلی گونابادی، پزشک مشهور
عهد صفویه.

مقدمه شاهنامه ابومنصوری : m.-ye-šāhnāma<e>-ye-abūmansūrī
—شاهنامه ابو منصوری

مقصدالاقبال السلطانیه : maqsad-ol-eqbāl-es-soltāniyya<e>
مقصدالاقبال السلطانیه و مرصدالآمال الخاقانیه، کتابی است درباره عرفا و
اولیای هرات و توابع آن، تألیف امیر سید عبدالله بن عبدالرحمان
حسینی هروی، مشهور به «اصیل الدین واعظ» در قرن نهم و دهم. (ج)

مقصدالاقصى : m.-ol-aqsā

(مقصد دور)

اثر مشهوری است در تصوف، از عزیزالدین نسفی، عارف و نویسنده
بزرگ قرن هفتم. (ج)

المقصدالاقصى : al-maqsad-ol-aqsā

المقصدالاقصى فی ترجمه المستقصى، ترجمه «المستقصى فی شرح المجتلا»
است در سرگذشت پیامبر (ص) و خلفا، تألیف کمال الدین حسینی خوارزمی
شاعر و عارف و نویسنده قرن نهم.

مقصود جهان : maqsūd-e-jahān

سفرنامه محمود میرزا قاجار است، از خرم آباد به سوی گرمسیر آنجا.

مقولات عشر : maqūlāt-e-`ašr

همان نه فصل مقالة دوم کتاب «اساس الاقتباس» خواجه نصیر طوسی
دانشمند بزرگ قرن هفتم است. (ج)

مکاتبات رشیدی : mokātebāt-e-rašīdī

مجموعه منشآت و رسائل و فرمانها و نامه های رشیدالدین فضل الله همدانی
بزرگترین وزیر و مورخ ایران در عهد مغول است.

مکتوبات	- ۶۴۰ -	مکاتیب
---------	---------	--------

مکاتیب : makātīb

(نامه‌ها)

← نامه‌های قطب محیی

مکاتیب سنایی : m. - e - sanāyi

مجموعه نامه‌های سنایی غزنوی، شاعر نامدار ایران در قرن ششم است
بالحنی صوفیانه و انشایی منسجم. (ج)

مکاتیب فارسی غزالی : m. - e - fārsī - ye - qazzālī

← فضائل الانام

مکاتیب گیسودراز : m. - e - gīsū derāz

← نامه‌ها

مکارم اخلاق قدسی : makārem - e - axlāq - e - qodsī

اثر ابوالفتح نصرالله شبیبانی است در اوایل قرن چهاردهم.

مکارم الاخلاق : m. - ol - axlāq

رساله‌ای است در موضوعات اخلاقی منسوب به رضی الدین نیشابوری
شاعر معروف قرن ششم. (ج)

مکاشفات : mokāšefāt

از رسالات شاه نعمت‌الله ولی، صوفی بزرگ قرن نهم است. (ج)

مکاشفات غمبیه : m. - e - qa<e>ybiyya<e>

اثر احمد بن عبدالاحد سهرندی فاروقی در قرن یازدهم است.

مکتوبات : maktūbāt

مجموعه نامه‌ها و مکاتیب جلال الدین محمد بلخی، معروف به مولوی
بزرگترین شاعر صوفی ایران در قرن هفتم است. (ج)

مکتوبات : maktūbāt

مجموعه نامه‌های باباافضل کاشانی، فیلسوف، نویسنده و شاعر مشهور

قرن هفتم است.

مکتوبات شاهی : m. - e - šāhī

درنامه نگاری است، از جامنی بهان رای در قرن یازدهم.

الملتقط : al - moltaqat

(برگزیده)

الملتقط من معانی حرز الامانی، به نظم و نثر است در باب قرآن، اثر محمد بن محمود شریف سمرقندی در قرن هفتم و هشتم.

ملتمس الاحباء : moltamas - ol - ahebbā'

(درخواست یاران)

ملتمس الاحباء خالصاً من الریا، یا هزار مزار، یا هزار و یک مزار، ترجمه‌ای است از کتاب معروف «شدالازار» که مترجم آن عیسی بن جنید شیرازی، ادیب قرن هشتم است. (ج)

ملحدنامه : molhed - nāma <e>

مثنوی در هجو مصطفی قلیخان، حاکم ترشیز است به بحر متقارب، سروده شهاب ترشیزی در عهد قاجار.

ملحمة دانیال : malhama <e> - ye - dāniyāl

(ملحمة: فتنه، جنگ)

یا اصول الملاحم، از آثار ابوالفضل حبیش تفلیسی، دانشمند و لغوی بزرگ قرن ششم است.

ملخص : molaxxas

(خلاصه)

تاریخ پادشاهی شاه جهان است، از عنایت خان محمد طاهر شاه جهان - آبادی در قرن یازدهم.

ملخص التواریخ : m. - ot - tavārīx

اثر فرزند علی حسینی در قرن دوازدهم است در تاریخ تیموریه هند.

ملخص التواریخ : m. - ot - tavārīx

← زبدة التواریخ

ملخص اللغات : m. - ol - loqāt

فرهنگی است عربی به فارسی، تألیف حسن خطیب کرمانی در قرن هشتم. (ج)

الملهمة بالصواب : al - molhemat - be s - savāb

(تلقین کننده به درستی)

رساله‌ای در کلام شیعی است، تألیف آخوند حبیب‌الدین محمد بن علی اصغر جربادقانی در قرن سیزدهم.

مناجات : monājāt

رسالة کوتاهی است از ملا محمد باقر مجلسی فقیه عهد صفوی.

مناجات : monājāt

اثر ابراهیم شربتدار اصفهانی در قرن دوازدهم است.

مناجات نامه : m. - nāma <e>

از رسائل مشهور خواجه عبدالله انصاری، عارف و نویسنده بزرگ قرن پنجم است. (ج)

منازل السائرین : manāzel - os - sā'erīn

(منزلهای سیرکنندگان)

یکی از کتابهای پرارزش عرفانی است، از عمیزالدین نسفی، عارف و نویسنده بزرگ قرن هفتم.

منازل القلوب : m. - ol - qolūb

یا شرح رسالة قدسیه، از عبدالله سیمایی در قرن نهم است در شرح فصل پنجم کتاب «قدسیه» روزبهان بقلی شیرازی.

مناسک العاشقین : manāsek - ol - 'āseqīn

منظومه‌ای عرفانی از میرزا ابوالقاسم بابا ذهبی در قرن سیزدهم است.

مناظرات : monāzerāt

در اثبات عقاید شیعی است. از عباس مولوی در قرن یازدهم که به نام شاه سلیمان صفوی نوشته.

مناظرات خمس : m. - e - xams

یا عقل و عشق، یا گلشن، از رسایل صابن الدین علی ترکه، عالم قرن نهم است در مسایل فلسفی و شاعرانه.

مناظر الانشاء : manāzer - ol - enšā`

در آیین ترسل و مباحث مربوط به بلاغت با انشایی عالمانه است، تألیف عمادالدین محمود بن شیخ محمد گاو ان گیلانی در قرن نهم.

مناظره الجواهر : monāzarat - ol - javāher

مناظره الجواهر المسرة الخواهر، سروده بصیری بغدادی در قرن دهم؛ مثنوی است به بحر خفیف درباره مناظره جواهر.

مناظره الورد : m. - ol - vard

(مناظره گل سرخ)

مناظره الورد و بنت الکرم، رساله ای است از ابوسعید ترمذی در قرن ششم.

مناظر و مرایا : manāzer - o - marāyā

درستاره شناسی و علوم غریبه است از قاسمعلی قاینی در قرن یازدهم.

مناظره با فرق : monāzara<e> - bā - feraq

گفتگویی کلامی است با مخالفان از عبدالوهاب شیرازی در قرن یازدهم.

مناظره بزم و رزم : m. - ye - bazm - o - razm

یکی از رساله های صابن الدین علی ترکه دانشمند مشهور قرن نهم است.

مناظره روز و شب : m. - ye - rūz - o - šab

منظومه ای است از نزاری قهستانی، شاعر قرن هشتم.

مناظره شمس و سحاب : m. - ye - šams - o - sahāb

رساله‌ای به‌نثر از خواجوی کرمانی، شاعر بزرگ قرن هشتم است.

منافع افضلیه : manāfe' - e - afzaliyya <e>

درپزشکی براساس مذهب است، از حکیم علی افضل قاطع قزوینی در قرن یازدهم.

مناقب الاولیاء : manāqeb - ol - oliyā'

داستانهای پیامبران است، اثر محمدصادق در قرن یازدهم.

مناقب الخلفاء : m. - ol - xolafā

در احوال خلفاء است، از قوام‌الدین محمد بن نصرالدین محمد، مشهور به «ملا میر» در قرن دهم.

مناقب الشعراء : m. - oš - šo'arā'

تذکره‌ای بوده از ابوطاهر خاتونی، شاعر قرن ششم که اکنون در دست نیست.

مناقب الصوفیه : m. - os - sūfiyya <e>

رساله‌ای در تصوف است، تصنیف قطب‌الدین ابوالمظفر منصور بن اردشیر عبادی مروزی در قرن ششم. (چ)

مناقب الطاهرين : m. - ot - tāherīn

(خصائل نیک پاکان)

مناقب الطاهرين ودلائل المؤمنین، متنی است از قرن هفتم در داستانها و مناقب چهارده معصوم، اثر عمادالدین حسن استرآبادی طبری.

مناقب العارفين : m. - ol - 'ārefīn

کتاب بسیار مهمی است در احوال و زندگانی مولانا جلال‌الدین محمد بلخی «مولوی» واعوان وانصار او، تألیف شمس‌الدین احمد افلاکی، صوفی ونویسنده قرن هشتم از سلسله مولویه. (چ)

مناقب اوحداالدین کرمانی : m. - e - ohad - ed - dīn - kermānī
اثر ارزنده‌ای است در احوال صوفی و شاعر مشهور قرن هفتم اوحداالدین
کرمانی. (ج)

مناقب حسامیه : m. - e - hoṣāmiyya <e>
از حسینقلی خان سلطان کلهر کرمانشاهی در قرن سیزدهم است در احوال
شاعرانی که سلطان مراد میرزا حسام السلطنه را در زمان حکومت
کرمانشاهان ستوده‌اند.

مناقب قطبشاهی : m. - e - qotb šāhī
← کاشف الحق

مناقب مرتضوی : m. - e - mortazavī
در سرگذشت حضرت علی (ع) است، از امیر محمد صالح حسینی ترمذی
متخلص به «کشفی» که از متصوفه ملامتیه هند در قرن یازدهم می‌باشد.

منامیه : manāmiyya <e>
یا مثال و خیال، یا خیالیه، رساله کوتاهی است از میرسیدعلی همدانی
نویسنده و صوفی بزرگ قرن هشتم.

مناهج الزهره : manānej - oz - zonra <e>
(راههای سیاره زهره)
یکی از آثار نجومی کمال الدین حسین واعظ کاشفی، دانشمند قرن نهم و
دهم است.

مناهج السلوک : m. - os - solūk
(راههای سیر کردن)
اثر سید محمد طاهر بن محمد باقر بن محمد رشید موسوی دزفولی در قرن
چهاردهم است.

مناهج الشارعیین : m. - oš - šāre'īn
(راههای واضعان شریعت)

در اصول و فروع دین و اخلاق، اثر عبدالحسیب حسینی فاطمی در قرن یازدهم است.

مناهج الطالبین : m. - ot - tālebin

(راههای جویندگان)

مناهج الطالبین فی معارف الصادقین، تدریخ عمومی است از علی بن حسین بن علی، مشهور به «علاء قزوینی هلالی» که در قرن هشتم برای شاه شجاع نوشته است.

مناهج العارف : m. - ol - 'āref

در اصول دین است، از ابوالقاسم جعفر بن حسین حسینی موسوی در قرن دوازدهم.

مناهج العباد : m. - ol - 'ebād

(راههای بندگان)

مناهج العباد الی المعاد، در عرفان است، از محمد بن احمد (سعید فرغانی) در قرن هفتم.

مناهل الانظار : manāhel - ol - anzār

(آبشخورهای دیدگان)

در پزشکی است، از محمد بن عبدالله لاری در قرن نهم.

مناهل التحقيق : m. - ot - tahqīq

(آبشخورهای پژوهش)

اثر سید محمد هاشم شیرازی ذهبی در قرن دوازدهم است در مبدء و معاد. (ج)

مناهیخ العطار : manāyeh - ol - 'otāred

(بخششهای عطار)

اثری است در نجوم، از تألیفات کمال الدین حسین واعظ کاشفی دانشمند معروف قرن نهم و دهم.

منبع الانوار : manba' - ol - anvār

(سرچشمه روشنیها)

منبع الانوار ومجمع الاسرار، از رسالات شاه نعمت الله ولي، صوفی قرن
نهم است. (ج)

منبع الانهار : m. - ol - anhār

(سرچشمه رودها)

مثنوی است که میرزا ملک محمد قمی در قرن یازدهم به پیروی از «مخزن-
الاسرار» نظامی سروده است.

منبع الفيوض : m. - ol - foyūz

(سرچشمه الطاف الهی)

شرح حدیث «اهلبجّه» است، از عبدالله بن حکیم اسماعیل لاهیجی در
قرن یازدهم.

منبع الكرامه : m. - ol - kerāma

تفسیر سورة يوسف است، از ابوالحسن علی بن میرزا محمد حسن بن
عبدالرسول زنوزی خویی.

منبع النهرین : m. - on - nahra<e>yn

(سرچشمه دورود)

در قبالة ودقایق شرعیه است، از علی بن محمد بن علی بن محمود خوارزمی
در قرن نهم.

منتخب الاحادیث : montaxab - ol - ahādīs

← الجنة العالیة

منتخب الاخبار : m. - ol - axbār

در مطالب گوناگون تاریخی و علمی است، از محمد باقر بن محمد مهدی
حسینی در اوایل قرن چهاردهم.

منتخب الاشعار : m. - ol - aš`ār

تذکره ای شامل هفتصد و یازده شاعر قدیم و جدید است، تألیف مردان
علیخان مبتلای مشهدی در قرن دوازدهم.

منتخب البدایع : m. - ol - badāye'

تاریخ عمومی خلاصه گونه‌ای است از محمد علیم بن حافظ جان محمد در قرن دوازدهم هند.

منتخب البیان : m. -ol-bayān

← منتخب اللباب

منتخب التجوید : m. - ot - tajvīd

در تجوید قرآن از محمد رضا بن محمد جعفر موسی رضا همدانی است در قرن سیزدهم.

منتخب التماثیل : m. - ot - tamāsīl

(گزیده صورتها)

مجموعه داستانها و افسانه‌های مذهبی و تاریخی است، از نویسندگانی کرمانی در عهد قاجار.

منتخب التواریخ : m. - ot - tavārīx

(برگزیده تاریخها)

تاریخی است شامل وقایع عمومی عالم، از زمان آدم تا وفات تیمور، تألیف معین الدین نطنزی مورخ اوایل قرن نهم.

منتخب التواریخ : m. -ot-tavārīx

تاریخ هند است از غزنویان تا عهد اکبر پادشاه، اثر عبدالقادر بداونی بن ملوکشاه در اواخر قرن دهم.

منتخب التواریخ : m. - ot - tavārīx

تاریخ عمومی است از محمد یوسف بن رحمت‌الله الانکی در قرن یازدهم هند.

منتخب التواریخ : m. - ot - tavārīx

تاریخ تیموریان هند است از جگ‌چون داس در قرن دوازدهم.

منتخب التواریخ : m. - ot - tavārīx

تاریخ عمومی هنداست، تألیف سداسکه، منخلص به «نیاز» در قرن سیزدهم.

منتخب التواریخ : m.- ot - tavārīx

تاریخ و جغرافیای کشورهای آسیایی است، نوشته شنیدلر مهندس در عهد ناصرالدین شاه.

منتخب التواریخ مظفری : m. - ot - tavārīx - e - mozaffarī

تاریخ ایران است از صدیق الممالک کاشانی در اوایل قرن چهاردهم. (چ)

منتخب الثلاث : m. - os - salās

گزیده ای از سه کتاب تاریخ است که سیدعباس بن جبرائیل بن محمد بن محمدخان حسینی برغانی در اوایل قرن چهاردهم از آثار خود ترتیب داده است.

منتخب الحدیقه : m. - ol - hadīqa <e>

در تاریخ زندیه است که از روی «تاریخ گیتی گشای» تهیه شده است ، تألیف علیمحمد لواسانی نظامی در قرن سیزدهم.

منتخب الخاقان : m. - ol - xāqān

منتخب الخاقان در کشف حقایق ایمان و عرفان، در حکمت است، تألیف ملا عبدالله زنوزی در عهد قاجار. (ج)

منتخب العلاج : m.-ol-'elāj

در پزشکی از امیر حسن خان قاجار است.

منتخب اللباب : m.-ol-lobāb

یا منتخب البیان، یا تاریخ منتخب ، تاریخ تیموریان هند است از محمد هاشم در قرن دوازدهم.

منتخب اللغات شاهجهانی : m.-ol-loqāt-e-šāh jahānī

تألیف عبدالرشید بن عبدالغفور حسنی مدنی تنوی ، صاحب «فرهنگ

رشیدی» در قرن یازدهم است. این کتاب در لغت عربی به فارسی است که به نام شاهجهان گورکانی نوشته است. (ج)

منتخب اللغة : m.-ol-loqa <e>

کتابچه‌ای است که «محمد تقی» نامی برای دو فرزندش در لغت عربی به فارسی در قرن دوازدهم تهیه کرده است.

منتخب المناقب : m.-ol-manāqeb

سرگذشت پیامبر (ص) و خلفا و امامان، از محمد علی بن محمد سلیم در قرن دوازدهم است.

منتخب بهار عجم : m.-e-bahār-e-‘ajam

«بهار عجم» فرهنگ لغات و اصطلاحات زبان فارسی است، تألیف لاله‌تیک چند بهار که شاگردش «اندرمن» در قرن دوازدهم از آن گزیده‌ای تهیه کرده است.

منتخب حاکم : m.-e-hākem

تذکره مختصری است در احوال شمس تن از شاعران، تألیف عبدالحکیم حاکم لاهوری در قرن دوازدهم.

منتخب محمود : m.-e-mahmūd

یکی از بخشهای «مجمع محمود» محمود میرزای قاجار پسر فتحعلی شاه است در احوال پیامبر (ص) و معجزاتش.

منتهی الارب : montah al-arab

(غایت مقصود)

منتهی الارب فی لغة العرب، از کتابهای بسیار معتبر و مورد استفاده عربی به فارسی است که بر اساس و ترتیب ریشه کلمات نوشته گردیده، تألیف عبدالحکیم بن عبدالکریم صفی پوری. (ج)

منحة الابرار : menhat-ol-abrār

(بخشش نیکان)

در اصول و فروع دین است از محمد بن ملا محسن فیض کاشانی در قرن

دوازدهم.

منشآت : monša'āt

(نوشته‌ها، نامه‌ها)

مجموعه‌ای، نامه و مراسله است از رشیدالدین وطواط، شاعر و ادیب مشهور قرن ششم.

منشآت : monša'āt

مجموعه نامه‌های شاعر بزرگ قرن ششم، خاقانی شروانی است. (ج)

منشآت : monša'āt

مجموعه نامه‌های شرف‌الدین علی یزدی، دانشمند و مورخ قرن نهم است.

منشآت : monša'āt

یکی از رساله‌های شاد نعمت‌الله ولی، صوفی مشهور قرن نهم است. (ج)

منشآت : monša'āt

مجموعه مکتوبات خواجه عبدالله صدر شاعر قرن نهم بوده که در دست نیست.

منشآت : monša'āt

از آثار شاعر و نویسنده و دانشمند قرن نهم، جامی است.

منشآت : monša'āt

مجموعه رسائل و مکتوبات ظهوری، ترشیزی، شاعر، عهد صفوی است.

منشآت : monša'āt

مجموعه رساله‌های قائم مقام فراهانی، نویسنده و شاعر و رجل سیاسی مشهور در دوران قاجار است که به سبک گلستان سعدی به زیبایی خاص نوشته است. (ج)

منشآت : monša'āt

اثری است از فاضل‌خان گروسی، از رجال و نویسندگان مشهور دوره قاجار

که از بهترین نمونه‌های نشر آن عهد است.

منشآت : monša'āt

رسایل فرهاد میرزا معتمدالدوله، از رجال و ادبای عهد قاجار است.

منشآت : monša'āt

← دستورنامه‌نگاری

منشآت : monša'āt

← شرفنامه

منشآت : monša'āt

← گل‌گلزار سخنوری

منشآت نادری : m.-e-nāderī

مجموعهٔ مکتوبات میرزا مهدی خان استرآبادی، نویسنده و مورخ عهد افشاریه است که برخلاف نشر پیچیدهٔ خود در «درهٔ نادره» در این مکتوبات سادگی به چشم می‌خورد. (ج)

منشالانشاء : manša'-ol-enšā'

منشآت مولانا عبدالواسع نظامی، منشی دربار سلطان ابوسعید تورکانی است که شاگرد او ابوالقاسم شهاب‌الدین احمد خوافی گرد آورده است. (ج)

منشور : mansūr

یا نسبنامهٔ پادشاهان طبرستان، یا رسالهٔ انسابیه، تألیف امیر حسن بن منوچهر بن یحیی بن جمال‌الدین در قرن هفتم که نسب‌نامه‌ای افسانه‌آمیز و ساختگی است.

منشی‌گری و خطاطی : monši garī-va-xattātī

رساله‌ای در فن و فواید خطاطی است، از سامی نیشابوری در قرن دوازدهم.

منطق الطیر: manteq-ot-ta<e>yr

(گفتار پرنده)

یا مقامات طيور، مثنوی است تمثیلی در بحر رمل و در بیش از چهار هزار بیت، اثر شیخ فریدالدین عطار نیشابوری، شاعر و صوفی نامدار قرن هفتم که از آثار بسیار ارزشمند عرفانی و ادبی با کلام دلنشین و شیواست. (چ)

منطق العشاق: m.-ol-'oššāq

(سخن عاشقان)

یا ده نامه، مثنوی است در ششصد بیت به بحر هزج در احوال عاشق و معشوق، سرودهٔ اوحدی مراغه‌ای، شاعر بزرگ قرن هشتم. (چ)

منطوقه شاهجهانی: mantūqa<e>-ye-šāh jahānī

(منطوقه: گفته شده)

← شاهجهان نامه

منظر العالم: manzar-ol-'ālam

← خورشید لامع

منظور انظار: manzūr-e-anzār

مثنوی رهایی مروی، شاعر قرن دهم است که به تقلید از «مخزن الاسرار» نظامی گفته.

منظومه احمدی: manzūma<e>-ye-ahmadī

← شهنشاه نامه

منظومه نادری: m.-ye-nāderī

از گوینده‌ای به نام محمد علی در ذکر حال نادر شاه افشار و پیروزیهای اوست در هفت هزار و پانصد بیت به بحر متقارب.

منفجر المعانی: monfajer-ol-ma'ānī

(گشوده شده معانی)

اثر ملا احمد بن حسن یزدی در اوایل قرن سیزدهم در مواعظ و نصایح

منبری .

منقبة الجواهر: manqabat-ol-javāher

اثری است در مناقب و کرامات و احوال میر سیدعلی همدانی، صوفی و نویسنده قرن هشتم، از حیدر بدخشی از مریدان شیخ عبدالله برزش آبادی.

منقبت نامه: m.-nāma<e>

در اخلاق است، از محمد بن علی امامی از قرن نهم.

من لایحضره الانیس: man-lā yahzoroh-ol-anīs

(کسی که همدم در دسترس ندارد)

در اندرز است، از شیخ محمد بن حاج ملا مؤمن هروی در اوایل قرن چهاردهم.

من لایحضره التقویم: man-lā yahzoroh-ot-taqvīm

(کسی که تقویم در دسترس ندارد)

یا غنیة الانام فی معرفة الساعات والایام، در تقویم مذهبی است و احکام نجوم بر پایه احادیث مذهبی، اثر ملا محسن فیض کاشانی، حکیم عهد صفوی.

من وسلوی: man-o-salvā

(ترانجبین و بلدرچین)

مثنوی است از اسدالله هاشمی عباسی دزفولی در قرن سیزدهم که به شیوة «نان و حلوا»ی شیخ بهائی سروده است. (ج)

من وسلوی: m.-o-salvā

← سخن عالی

منهاج الحقایق: menhāj-ol-haqāyeq

(راه حقیقتها)

منظومه‌ای از مجذوب تبریزی، شاعر قرن یازدهم است که به بحر رمل سروده است.

منهاج العارفين : m.-ol-ārefīn

در مسائل دینی است، از سید محمد حسن بن محمد عسکری سمنانی
در قرن سیزدهم. (ج)

منهاج العلی : m.-ol-olā

(راه بزرگی)

در سیاست و قانونگذاری فرنگی است، از ابوطالب بهبهانی در اواخر قرن
سیزدهم.

منهاج القبله : m.-ol-qebla

(راه قبله)

اثر محمد یحیی بن شریف ساوجی که به نام شاه عباس دوم صفوی نوشته
است .

منهاج المبین : m.-ol-mobīn

(راه آشکار)

رساله‌ای است در منطق از بابا افضل کاشانی، حکیم بزرگ قرن هفتم. (ج)

منهاج المسلمین : m.-ol-moslemīn

رساله‌ای است از شاه نعمت‌الله ولی، صوفی بزرگ قرن نهم در مسائل
شریعت. (ج)

منهاج المعراج : m.-ol-me'rāj

مثنوی است عرفانی در معراج پیامبر (ص)، سروده میرزا محسن تأثیر
تبریزی در بیش از چهار صدوسی بیت.

منهاج النجاة : m.-on-najāt

(راه رهایی)

اثر ملا محسن فیض کاشانی، حکیم عهد صفویه است در شرح حدیث
«طلب العلم» .

منهاج الولایه : m.-ol-velāya

منهاج الولایه من کتاب نهج البلاغه. اثر جمال السالکین مولا عبدالباقی

تبریزی خوشنویس قرن یازدهم است.

منهج الابرار: manhaj-ol-abrār

(راه نیکان)

یکی از مشنویهای پنجگانه درویش اشرف مراغی خیسابانی در قرن نهم است به بحر متقارب .

منهج الراشاد: m.-or-rāsād

(راه هدایت)

در کلام و اصول دین است. از علیقلی بن میرزا علی چله جانی قربانی که به نام شاه سلطان حسین صفوی نوشته است.

منهج السداد: m.-os-sadād

(راه درستی و استقامت)

منهج السداد فی ارشاد العباد ، تألیف محمد جعفر بن محمد علی بن محمد باقر بهبهانی کرمانشاهی در قرن سیزدهم است در اصول و مسائل دینی.

منهج الصادقین: m.-os-sādeqīn

(راه راستان)

تفسیر معروفی است از ملا فتح الله کاشانی، یکی از عالمان قرن دهم. (ج)

منهج الفاضلین: m.-ol-fāzelīn

منهج الفاضلین فی معرفة الائمة الطاهرین ، در باب امامت است، تألیف محمد بن اسحاق بن محمد ابهری که به نام شاه تهماسب نوشته است.

منهج الهدایه: m.-ol-hedāya

منظومه ای حماسی دینی است، از رضاقلی خان هدایت طبهرستانی، ادیب و شاعر عهد قاجار.

منهج اليقين: m.-ol-yaqīn

سفارشنامه امام صادق (ع) است که علماء الدین محمد بن امیرشاه ابوتراب محمد علی حسینی گلستانه از روی «روضه کافی» به فارسی در آورده

است. (ج)

منیر القلوب: monīr-ol-qolūb

(روشن کننده دلها)

منیر القلوب و کاشف الکروب، در اصول دین و فضایل امامان، از محمد حسن عسکری سمنانی است که به نام فتحعلیشاه نوشته.

موارد المصادر: mavāred-ol-masāder

فرهنگی است شامل مصادر فارسی و عربی، همراه با شواهد بسیار شعری، تألیف ابوالنصر سید علی حسن خان سلیم در قرن سیزدهم. (ج)

مواظ و مناقب و مصالب: mavā'ez-o-manāqeb-o-masā'eb

اثر حاج میرزا اسماعیل بن علی اصغر واعظ سبزواری است در قرن سیزدهم.

مواهب الرحمان: mavāheb-or-rahmān

(بخششهای خداوند بخشنده)

تفسیری است از مولوی محمد سعید اسلمی حائلی شافعی مدرسی در قرن سیزدهم. (ج)

مواهب الزحل: m.-oz-zohal

اثری است در نجوم از تألیفات کمال الدین حسین واعظ کاشفی، دانشمند بزرگ قرن نهم و دهم.

المواهب السنيه: al-mavāheb-os-saniyya

(بخششهای رفیع)

المواهب السنيه فی مناقب الصفویه - صفوة الصفا

مواهب الهی: m.-e-elāhī

مهمترین اثر معین الدین یزدی، از دانشمندان و نویسندگان قرن هشتم می باشد در شرح تاریخ سلسله آل مظفر با انشایی مصنوع و مزین.

مواهب علیه: m.-e-'aliyya <e>

(بخششهای ارجمند)

یا تفسیر حسینی، اثر کمال الدین حسین واعظ کاشفی دانشمند شهیر قرن نهم و دهم که تفسیر سودمند و جامع قرآن است. (ج)

موائد الرحمان: mavā'ed-or-rahmān

(نعیم خدایی)

موائد الرحمان فی ترجمه القرآن، ترجمه قرآن است که به دستور نادر شاه افشار انجام یافته است. (ج)

موائد الفوائد: m.-ol-favā'ed

موائد الفوائد و فرائد العوائد، در احوال امام حسین (ع) و ماتم اوست از ملا حسن بن علی یزدی حابری در قرن سیزدهم.

موچلکه: mūčalka <e>

(سند، دستخط)

یا مچلکه، رساله‌ای است در تأویل عرفانی چند حدیث که میر سید علی همدانی، صوفی و نویسنده قرن هشتم نوشته است.

مودت نامه: mavaddat-nāma <e>

از مثنویهای پنجگانه ابجدی هندی است در داستان معاشقه همایون پادشاه خوزستان با لعل پروردختر پادشاه بدخشان که در برابر «خسرو و شیرین» نظامی در سه هزار و پانصد بیت سروده است. (ج)

موسی و خضر: mūsā-vo-xezr

مثنوی عرفانی است به بحر رمل، شامل هزار و نهصد و پنجاه بیت که میرزا احمد وقار شیرازی در عهد قاجار سروده است. (ج)

موش و گربه: mūš-o-gorba <e>

منظومه اجتماعی و طنز آمیز بسیار مشهوری است از عبید زاکانی، شاعر بزرگ قرن هشتم که قصیده‌ای است به بحر خفیف. (ج)

موش و گربه: m.-o-gorba<e>

اثر منشوری است طنز آمیز ، منسوب به شیخ بهائی، دانشمند بزرگ عهد صفویه . (چ)

موضح الخلاصه: mozeh-ol-xolāsa<e>

(روشنگر «خلاصه»)

ترجمه‌ای است از «خلاصة الحساب» شیخ بهائی از محمدامین نجفی حجازی قمی که خود شاگرد شیخ بوده است.

موضح الرسوم: m.-or-rosūm

(آشکار کننده آداب)

موضح الرسوم فی علم النجوم، شرحی از «سی فصل» خواجه نصیرطوسی است در نجوم، از حسام‌بن شمس‌الدین خطیب لاهیجانی.

موعظة السالکین: mo'ezat-os-sālekīn

دستوراتی صوفیانه است از حاج محمد جعفر مجذوب علیشاه در قرن سیزدهم .

موعظة جهانگیری: m.-ye-jahān girī

اثر محمد باقر نجمی ثانی در اوایل قرن یازدهم است.

مولود حضرت رسالت پناه محمدی: molūd-e-hazrat-e...

منتهوی است بلند در سرگذشت پیامبر (ص) از حاجی نورالدین محمد کازرونی در قرن نهم.

مولود نامه: m.-nāma<e>

منظومه‌ای از قرن یازدهم است در تولد پیامبر (ص) که خواجه محمدبن محمود دهمدار شیرازی به نظم آورده است.

مولودیه: molūdiyya<e>

در آداب روز تولد پیامبر (ص) است از آقارضا قزوینی در قرن یازدهم.

المولودیه: <e>al-molūdiyya

المولودیه فی حقیقة الولادة ، اثر علیمحمد طیب کرونى اصفهانی در باب جنین و بارداری است که به نام ناصرالدین شاه نوشته است.

مونس الابرار: mūnes-ol-abrār

← صفا نامه

مونس الاحباب: mūnes-ol-ahbāb

(همدم یاران)

مجموعه رباعیات صوفیانه خواجه عبدالله مروارید کسرمانی در قرن دهم است .

مونس الاحباب: m.-ol-ahbāb

نام دیوان اشعار سعدالدین محمد بن مظفر بن روزبهان، از فضلی قرن هفتم است .

مونس الاحرار: m.-ol-ahrār

(همدم آزادگان)

مونس الاحرار فی دقایق الاشعار، کتاب سودمندی است که در آن برخی از اشعار دوپست شاعر در موضوعات گوناگون گرد آمده است . گرد آورنده آن محمد بن بدرالدین جاجرمی، ادیب قرن هفتم و هشتم می باشد . (ج)

مونس الاخیار: m.-ol-axyār

(همدم نیکان)

مثنوی عرفانی است در برابر «مخزن الاسرار» نظامی که شعوری کاشانی در عهد شاه عباس صفوی سروده است.

مونس الارواح: m.-ol-arvāh

نام دیوان اشعار حیدر شیرازی، شاعر قرن هشتم است.

مونس العشاق: m.-ol-'oṣṣāq

یا رساله فی حقیقة العشق، رساله ای است از شیخ شهاب الدین سهروردی

فیلسوف بزرگ قرن هفتم در فلسفه و عرفان. (ج)

مونس العشاق: m.-ol-'oṣṣāq

منظومه‌ای است از عمادالدین عربشاه یزدی، شاعر قرن هشتم، مشتمل بر هزار بیت به وزن «لیلی و مجنون» نظامی که نقلی است از رساله فارسی شیخ شهاب‌الدین سهروردی در باره عشق و مراحل آن به طریق رمز و اشاره.

مونس العوارف: m.-ol-'avāref

(همدم نیکبها)

منظومه‌ای است در ذکر معجزات پیامبر (ص) و معراج او، از نصیرالدین سیواسی، نویسنده و شاعر قرن هفتم در آسیای صغیر.

مونس الفضلا: m.-ol-fozalā

اثری در ریاضی است که محمد غزنوی در قرن ششم نوشته است.

المونس فی نزهة المجالس: al-mūnes-fī-nozhat-ol-majāles

یکی از قدیمیترین متون ریاضی است از ریاضیدان بزرگ قرن پنجم، محمد بن ایوب طبری.

موهبت عظمی: mohabat-e-'ozmā

(بخشش بزرگتر)

درمعانی بیان است، از سراج‌الدین علی‌خان آرزو در قرن دوازدهم. (ج)

مؤید الفضلا: mo'ayyed - ol - fozalā

(یاور فاضلان)

فرهنگنامه مشهوری است از واژه‌های فارسی و تازی و ترکی متداول در آثار استادان شعر فارسی، بدون شواهد شعری، تألیف محمد بن لادکه به سال ۹۲۵ فراهم آورده است. (ج)

مؤید برهان: m. - e - borhān

تألیف احمد علی جهانگیر نگری در قرن سیزدهم است. این کتاب ردی است بر «قاطع برهان» غالب دهلوی که بر «برهان قاطع» ایراد گرفته

بود. (ج)

مهراج نامه : <e> mahārāj - nāma

یا راج نامه، مثنوی است به بحر متقارب، مشتمل بر سه هزار و پانصد بیت در تاریخ راجه های جیمون و کشمیر در قرن سیزدهم.

مهديه : <e> mahdiyya

رسالة کوچکی است از شاه نعمت الله ولی، صوفی قرن نهم. (ج)

مذهب الاسماء : 'asmā - ol - mohazzab

(پیراسته اسمها)

مذهب الاسماء فی مرتب الحروف والاشیاء، فرهنگ معروفی است در لغات عربی به فارسی که فقط اسمها را داراست. مؤلف آن محمود بن عمر ربنجنی، ادیب قرن ششم است.

مهرا فروز : mehr - afrūz

مثنوی عرفانی است از پیر جمال اردستانی، شاعر و صوفی قرن نهم که در حقیقت بخشی از «بیان حقایق فی احوال المصطفی» خود اوست.

مهر خاوری : m. - e - xāvarī

نام دیوان اشعار ابو تراب فضل الله خاوری شیرازی در قرن سیزدهم است.

مهر نبوت : mohr - e - nobovvat

از رسایل صابن الدین علی ترکه اصفهانی، عالم قرن نهم است.

مهر نیمروز : mehr - e - nīmrūz

تاریخ تیموریان هند است، اثر غالب دهلوی. (ج)

مهر و ماه : m. - o - māh

یا نغمات العشاق، مثنوی است مأخوذ از داستانهای هندی که امیر عسکر رازی در قرن یازدهم به بحر هزج سروده است.

مهر و ماه : m. - o - māh

مثنوی عرفانی است از جمله مثنویهای پنجگانهٔ حسینی قزوینی در قرن سیزدهم به بحر هزج.

مهر و محبت : m. - o - mahabbat

یا محبت‌نامه، یا نسخهٔ مهر، مثنوی است از جمله آثار منظوم ملاشرف‌الدین حسن حکیم شفایی اصفهانی، شاعر قرن یازدهم که در مقابل «خسرو و شیرین» نظامی سروده است.

مهر و مشتری : m. - o - moštari

یا عشق‌نامه، مثنوی عاشقانه و بسیار مشهوری است از عصار تبریزی شاعر معروف قرن هشتم که به پیروی از «خسرو و شیرین» نظامی سروده است.

مهر و وفا : m. - o - vafā

منظومه‌ای از محمد بیگ‌بن ابوالفتح بیگ ترکمان سالم تبریزی است در قرن دهم که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

مهر و وفا : m. - o - vafā

مثنوی عاشقانه و عرفانی است به بحر هزج، سرودهٔ شعوری کاشانی در قرن یازدهم، شامل هزار و چهارصد و سی بیت.

مهر و وفا : m. - o - vafā

منظومه‌ای از میر محمد مؤمن عرشی، شاعر قرن یازدهم است که به استقبال «خسرو و شیرین» نظامی سروده است.

مهمان‌نامهٔ بخارا : mehmān - nāma<e> - ye - boxārā

در تاریخ سلسلهٔ امرای ازبک و جنگ‌های شیبانی‌خان، تألیف فضل‌الله بن روزبهان خنجی، دانشمند و نویسندهٔ قرن نهم. (ج)

مه‌یج الاحزان : mohayyej - ol - ahzān

(بر انگیزندهٔ غمها)

در آداب تعزیت و شوگواری است، از ملاحسن حایری یزدی در قرن سیزدهم.

مهیج الاشواق : m. - ol - ašvāq

(بر انگیزاننده شوقها)

یا معجون الهی ، در عرفان به عربی و با شعرهای فارسی است، از آقا محمود بهبهانی در قرن سیزدهم.

میامن المشتري : mayāmen - ol - moštari

(بر کتهای سیاره مشتری)

تألیف کمال الدین حسین واعظ کاشفی، دانشمند قرن نهم و دهم است در نجوم.

میخانه : ma<e>yxāna<e>

یکی از مثنویهای هفتگانه زلالی خوانساری، شاعر قرن یازدهم است که در برابر «حدیقه» سنایی سروده است.

میخانه : ma<e>yxāna<e>

تذکره مشهوری است از ملا عبدالنبی فخر الزمانی قزوینی در اوایل قرن سیزدهم که مشتمل بر احوال ساقی نامه سرایان و ذکر ساقی نامه آنان است. (ج)

میخانه : ma<e>yxāna<e>

یا میکده ، تألیف حاج میرزا سید حسین مدرسی یزدی (وامقزاده) در اواخر قرن سیزدهم است که تذکره ای در احوال شاعران یزد است.

میخانه : ma<e>yxāna<e>

مجموعه اشعار صائب تبریزی شاعر مشهور در عهد صفوی است که درباره شراب و می گفته شده و در يك جا گرد آمده است.

میرزا و صاحب : mīrzā - vo - sāheba<e>

مثنوی است در بحر خفیف، اثر خیرالله فدای لاهوری در قرن دوازدهم.

میزان : mīzān

(ترازو)

یا میزان عرفان الله، اثر محمود نقطوی پسیخانی در قرن هشتم است در علم حروف.

میزان الاخلاق : m. - ol - axlāq

سوانح سفر سید محمدعلی بن سید جعفر یزدی است به هند در عصر ناصرالدین شاه قاجار.

میزان الاشعار : m. - ol - aš'ār

← عروض

میزان التميز : m. - ot - tamīz

میزان التميز فی علم العزیز، در مباحث کلامی و تصوف است، از ابو - احمد میرزا محمد اخباری در قرن سیزدهم.

میزان الحساب : m. - ol - hesāb

یا زبدة الحساب، رساله‌ای در علم حساب است، از ملاعلی قوشچی ریاضیدان بزرگ عهد تیموری . (ج)

میزان الحقایق : m. - ol - haqāyeq

(ترازوی حقیقتها)

مجموعه رباعیات پیرجمال اردستانی، شاعر و صوفی قرن نهم است در تصوف.

میزان الصنایع : m. - os - sanāye'

درفن اسطربلاب است، از محمدحسین بن محمدباقر یزدی در قرن یازدهم.

میزان الطب : m. - ot - tebb

مختصری در پزشکی است، تألیف حکیم محمد اکبر بن میرحاجی مقیم معروف به شاه ارژانی، از اطباء مشهور قرن دوازدهم هند. (ج)

میزان الطبايع قطبشاهی : m.- ot - tabāye' - e - qotb šāhī
در طب است از تنی الدین محمد بن صدرالدین علی فارسی که در سال ۱۰۰۰
برای سلطان محمد قطبشاه نوشته است.

میزان الملوك : m. - ol - molūk
در کشورداری است، از سید جعفر دارابی کشفی که برای شاهزاده
حسام السلطنه محمدتقی میرزا نوشته است.

میزان الملوك والطوائف : m. - ol - molūk - va t - tavā'ef
تألیف جعفر بن اسحاق فاطمی در عهد قاجار است در باب وزرا و سلاطین
وامرا و قضات و علما و غیره.

میزان شیخیه : m. - e - ša<e>yxiyya<e>
یا اعتقادات، اثر محمد باقر بن محمد جعفر شیخی همدانی است در عقاید
شیخیه در قرن سیزدهم.

میزان عرفان الله : m. - e - 'erfān-ol - lāh
← میزان

میکنده : ma<e>ykada<e>
از احمد قلیخان صارمی افغانی در قرن دوازدهم در ذکر شاعران متأخر
افغان است.

میکنده : ma<e>ykada<e>
← میخانه

می‌نامه : ma<e>y - nāma<e>
← محیط اعظم

«ن»

نادرالترتیب : nāder - ot - tartīb

فرهنگ منظوم لغات عربی و فارسی و اردوست به صورت مثنوی، تألیف
عزیزالدین احمد نظر جلیسری در قرن سیزدهم.

نادرنامه : n. - nāma <e>

← تاریخ نادرشاهی

نادرنامه : n. - nāma <e>

← شاهنامه نادری

نادره : nādera <e>

یا تعریف معما، اثر ملا کوکبی بخارایی در قرن دهم است در باب فن معما.

ناز و نیاز : nāz - o - niyāz

مثنوی است عاشقانه به بحر خفیف، اثر کمالالدین حسین ضمیسری
اصفهانی در قرن دهم.

ناز و نیاز : nāz - o - niyāz

مثنوی نجانی گیلانی، شاعر معاصر شاه عباس صفوی است که در برابر

«مخزن الاسرار» نظامی گفته است.

ناز و نیاز : n. - o - niyāz

مثنوی بزمی و عشقی است در بحر هزج، از میرزا محمد طاهر وحید قزوینی، شاعر قرن یازدهم.

ناز و نیاز : n. - o - niyāz

مثنوی به بحر مقارب است که شاه فقیر الله آفرین، شاعر قرن دوازدهم از روی داستان عشق هیر به رانجهن به نظم آورده است.

ناز و نیاز : n. - o - niyāz

منظومه‌ای از عبدالرزاق بیگک دنبلی، نویسنده و ادیب مشهور عهد قاجار است.

ناسخ التواریخ : nāsex - ot - tavāriḫ

(استنساخ‌کننده تاریخها)

تاریخ عمومی عالم و ایران است تا عهد قاجار، تألیف میرزا تقی سپهر و پسرش میرزا محمدعلی که از کتابهای بسیار بزرگ تاریخ و بسیار حجیم فارسی است. (ج)

ناصری نامه : nāserī - nāma

منظومه‌ای بوده از منهاج سراج مورخ معروف قرن هفتم در ذکر یکی از جنگهای ناصرالدین محمد بن شمس‌الدین تتمش که از وجود آن اطلاعی نداریم.

ناظر و منظور : nāzer - o - manzūr

مثنوی عرفانی است از جمله آثار منظوم پیرجمال اردستانی، شاعر صوفی قرن نهم در بحر مقارب.

ناظر و منظور : n. - o - manzūr

یا مجمع البحرين، مثنوی است از کاتبی ترشیزی نیشابوری در قرن نهم که در دو بحر سروده شده است، مشتمل بر هزار و صد و پنجاه بیت.

ناظر و منظور : n. - o - manzūr

مثنوی عاشقانه است از حاجی ابرقوهی، شاعر قرن دهم که در صد و پنجاه و شش بیت سروده است.

ناظر و منظور : n. - o - manzūr

مثنوی عاشقانه‌ای است مشتمل بر هزار و پانصد و شصت و نه بیت به بحر هزج که شاعر مشهور قرن دهم، وحشی بافقی سروده است. (ج)

نامه باستان : nāma<e> - ye - bāstān

تاریخ منظومی است بروزن و سبک شاهنامه، اثر میرزا آقاخان کرمانی. (ج)

نامه خسروان : n. - ye - xosrovān

مجموعه داستانهای تاریخی و افسانه‌ای است از احتشام‌الملک جلال‌الدین پسر فتحعلی شاه قاجار. (ج)

نامه دانشوران : n. - ye - dānšvarān

تذکره بزرگ و مفصلی است در شرح احوال و صفات و آثار رجال بزرگ و نامی اسلام و دانشمندان معروف که انجمنی از علما و فضلا در عهد قاجار در تألیف آن شرکت داشتند که عبارتند از: شمس‌العلماء عبدرب- آبادی، مجدالدین ابوالفضل ساوجی، ملا عبدالوهاب قزوینی و میرزا - حسن طالقانی. (ج)

نامه‌نامی : n. - ye - nāmī

مجموعه‌ای از منشآت دیوانی غیاث‌الدین محمد خواندمیر، مورخ بزرگ قرن دهم است.

نامه‌نامی : n. - ye - nāmī

یا پنج گنج، مجموعه پنج مثنوی میرزا محمد صادق نامی اصفهانی شاعر قرن دوازدهم است که عبارتند از: درج گهر، خسرو شیرین، لیلی و مجنون، وامق و عذرا، یوسف و زلیخا. (ج)

نامه نگارین : n. - ye - negārīn

نامه نگارین و صحیفه رنگین، مجموعه نامه‌ها و منشآت است که مل و ارسته

سیالکوتی لاهوری در قرن دوازدهم گردآورده است.

نامه‌ها : nāma <e> hā

یا مکاتیب گیسودراز، مجموعه نامه‌های سید محمد گیسودراز، نویسنده صوفی اوایل قرن نهم است.

نامه‌های احمد جام : n. - ye - ahmad - e - jā

چندنامه از صوفی و نویسنده معروف قرن ششم، شیخ احمد جام‌زنده پیل است.

نامه‌های احمد منیری : n. - ye - ahmad - e - monyarī

صدنامه اخلاقی و عرفانی و ادبی است، از شرف‌الدین احمد بن یحیی منیری در قرن هشتم که شاگردش گرد آورده است.

نامه‌های بهایی : n. - ye - bahāyī

چند نامه است از دانشمند بزرگ عهد صفوی، شیخ بهایی.

نامه‌های جامی : n. - ye - jāmi

← منشآت

نامه‌های دهدار : n. - ye - dehdār

چندنامه است از خواجه محمد بن محمود دهدار، از علمای قرن یازدهم.

نامه‌های صاین‌الدین : n. - ye - sāyen - od - dīn

چندنامه به عربی و فارسی است، از صاین‌الدین علی ترکه اصفهانی، از علمای قرن نهم.

نامه‌های عبدالرزاق کاشانی : n. - ye - 'abdorrazzāq - e - kāšānī

چندنامه به نظم و نثر عرفانی است، از عبدالرزاق کاشانی، صوفی قرن هشتم که به شیخ علاءالدوله سمنانی نوشته است.

نامه‌های علاءالدوله سمنانی : n. - ye - alā'oddola <e> - ye - semnānī

چندنامه عرفانی است از شیخ علاءالدوله سمنانی، صوفی مشهور قرن

هشتم .

نامه‌های عین القضاة : n. - ye - `a<e>yn - ol - qozāt
مجموعهٔ مکاتوبات و نامه‌های عین القضاة همدانی، صوفی و نویسندهٔ والامقام
قرن ششم است، توأم باشور و عشق و شوق و بسیار دلنشین. (ج)

نامه‌های قطب محیی : n. - ye - qotb - e - mohyi
یا مکاتیب، نامه‌هایی است از قطب الدین عبدالله کوشکناری در قرن نهم. (ج)

نامه‌های محمدنور بخش : n. - ye - mohammad - e - nūr baxš
چند نامه است از صوفی مشهور قرن نهم، سید محمد نور بخش.

نامه‌های مظفر علیشاه : n. - ye - mozaffar `ališāh
چند نامهٔ عرفانی است، از صوفی قرن سیزدهم مظفر علیشاه کرمانی.

نامه‌های همدانی : n. - ye - hamedānī
چند نامه به نظم و نثر است از میر سید علی همدانی، صوفی و نویسندهٔ قرن
هشتم.

نان و پنیر : nān-o-panīr
مثنوی کوچکی است عرفانی، از شیخ بهائی دانشمند بزرگ عهد
صفوی. (ج)

نان و حلوا : n. - o - halvā
مثنوی مشهور عرفانی است از شیخ بهائی، دانشمند عهد صفوی. (ج)

نبأ الانبیاء : nabā`-ql-anbiyā`
(خبر پیامبران)
نبأ الانبیاء و جنت المأوی فی سیرة خیر الورا ، داستانهای پیامبران است، اثر
ابو ابراهیم اللہیار بن حاجی محمد یار در قرن یازدهم.

نبوت و ولایت : nobovvat-o-velāyat
یا پیامبری و پیشوایی ، از رسالات عزیز نسفی در قرن هفتم است.

نتایج الافکار: natāyej-ol-afkār

از محمد قدرت الله گوپاموی در قرن سیزدهم که تذکره عمومی مشتمل بر احوال پانصد وسی و نه شاعر قدیم و جدید است. (ج)

نتیجه الدوله: natījat-od-dola<e>

مجموعه سه رساله در اختراعات صنعتی ساعت، آسیا و دستگاه روغن-کشی است که محمد حافظ اصفهانی در قرن دهم تألیف کرده است. (ج)

نثار الملوك: nesār-ol-molūk

فرهنگ فارسی به ترکی است، از لطف الله بن ابی یوسف حلیمی در قرن نهم.

نثر اللالی: nasr-ol-la'ālī

(پراکندن مرواریدها)

نثر اللالی من کلام امیر المؤمنین علی (ع)، یاصد کلمه، یا مطلوب کل طالب من کلام علی بن ابیطالب، از آثار منشور رشیدالدین وطواط، شاعر و ادیب بزرگ قرن ششم است که هر یک از کلمات حضرت علی (ع) را به نثر فارسی در آورده و در دوبیت فارسی منظوم ساخته است. (ج)

نجات السالکین: najāt-os-sālekīn

ترجمه گزیده «عوارف المعارف» سهروردی است که فیض الله بن بهبود علی خراسانی در قرن سیزدهم انجام داده است.

نجات الطالبین: n.-ot-tālebīn

← صراط مستقیم

نجات العاصین: n.-ol-'āsīn

(رهای عصیان کنندگان)

درسو گواری شهدای کربلاست، از ذوالفقار بن رجب مشهدی بخاری از اوایل قرن چهاردهم.

نجات المجاهدین: n.-ol-mojāhedīn

در حکمت است از محمد جعفر بن محمد علی جوشقانی در عهد فتحعلی شاه قاجار.

n.-ol-moslemāt : نجات المسلمات

(رهايي زنان مسلمان)

در اصول و فروع دین و اخلاق است، از نوری جهان دختر حاجی عبدالغفار
تهرانی در عهد قاجار.

n.-ol-moslemīn : نجات المسلمین

منظومه‌ای فقهی است از عبدالنبی جامی در قرن دوازدهم.

n.-ol-mo'menīn : نجات المؤمنین

نجات المؤمنین فی معارف الدین، اصول دین است از محمد بن ملا محمد
صالح برغانی قزوینی در قرن سیزدهم.

najm-ol-hedāya <e> : نجم الهدایه

(ستاره هدایت)

در نجوم است از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی در اوایل قرن چهاردهم.

n.-e-sāqeb : نجم ثاقب

(ستاره روشن)

نجم ثاقب در احوال امام غایب، اثر حاج میرزا حسین نوری در اوایل
قرن چهاردهم است که داستانها و تاریخ امام مهدی (ع) را دربردارد.

nojūm-os-samā' : نجوم السماء

(ستاره‌های آسمان)

مشمول بر احوال علما و فقهای شیعه در قرون یازده تا سیزدهم است، تألیف
محمد علی آزاد کشمیری لکهنوی. (ج)

n.-ol-forqān : نجوم الفرقان

(ستاره‌های قرآن)

نجوم الفرقان فی الكشف عن آیات القرآن، فهرست سوره‌های قرآنی است
از مصطفی بن محمد سعید در عهد اورنگ زیب.

n.-e-'elmi-yo-'amalī : نجوم علمی و عملی

اثر قوام الدین مسعود بن کمال الدین کرمانی در قرن دهم در اسطرلاب.

نجیب نامه: <e>najīb-nāma

مثنوی است از ابوالحسن محیی الدین ذوقی در قرن دوازدهم که شرح زندگانی نجیب خان روهله است.

نخبة الاخبار: noxbat-ol-axbār

تاریخ عمومی ایران و اسلام است، از عبدالوهاب بن علی اشرف بن علی بن اسماعیل شیرازی که در قرن سیزدهم می زیسته.

نخبة البیان: n.-ol-bayān

در صنایع شعری است، از ملا مهدی نراقی در اوایل قرن سیزدهم (ج)

نخبة الدعوات: n.-od-da'avāt

در باره دعا است، از صادق بن احمد، از فضلی قرن دوازدهم.

نخبة اللغة: n.-ol-loqat

فرهنگ فارسی به ترکی منظوم است، از محمد وهبی سنبل زاده در قرن سیزدهم.

نخبة المدایح: n.-ol-madāyeh

نام دیوان اشعار میرزا صادق پروانه منشی دربار فتحعلی شاه قاجار است.

نخبة الوزراء: n.-ol-vozarā'

اثر نصرالله بن محمد حسین دماوندی است در عهد ناصرالدین شاه.

نخبة سپهری: noxba<e>-ye-sepehri

خلاصه ای است از کتاب «ناسخ التواریخ» سپهر در احوال رسول اکرم (ص) که عبدالرحیم طالبوف، دانشمند و نویسنده قرن سیزدهم تهیه کرده است. (ج)

نخبة سیفیه: <e>yfiyya<e>-ye-sa

یا نخبة کامرانیه، درباره جغرافیای استرآباد است، از محمدعلی قورخانچی صولت نظام در زمان مظفرالدین شاه قاجار.

نخبة کامرانیه: <e>n.-ye-kāmraṇiyya
← نخبة سیفیه

ندای عدالت: nedā-ye-'edālat
یکی از رساله‌های میرزا ملکم‌خان، از رجال مشهور عهد ناصری است.

نرگسدان: nargesdān
مثنوی است در بحر هزج، سروده ملا اسماعیل ذبیحی یزدی در قرن سیزدهم در سرگذشت نرجس خاتون مادر امام زمان (ع). (ج)

نزول و عروج: nozūl-o-'orūj
یا مراتب ارواح، رساله کوتاهی است در مبدأ و معاد و مراتب ارواح، از عزیز نسفی، نویسنده مشهور قرن هفتم.

النزهة الاثنی عشریه: <e>an-nozhat-ol-esnā'ašariyya
(موجب خرمی دوازده امامی)
در دفاع از شیعه است از میرزا محمد بن عنایت احمدخان در قرن سیزدهم.

نزهة الاحباب: n.-ol-ahbāb
(خرمی یاران)
منظومه‌ای عرفانی است در سیصد و سی و نه بیت به بحر رمل در معاشقات گل و بلبل، منسوب به عطار نیشابوری که قطعاً از او نیست. (ج)

نزهة الاخبار: n. - ol - axbār
جغرافیای فارس و تاریخ قاجاریه، از محمد جعفر خرموجی در قرن سیزدهم.

نزهة الارواح: n. - ol - arvāh
(موجب خرمی جانها)
کتابی است به‌نثر در مطالب عرفانی، اثر امیر حسینی، شاعر و نویسنده و عارف بزرگ قرن هشتم.

نزهة الساسانیه: <e>n. - os - sāsaṇiyya
از رسالات شمس مغربی، شاعر مشهور صوفی در قرن هشتم است.

نزهة السالکین : n. - os - sālekīn

(خرمی روندگان راه)

در سلوك و فقر است، از علیهم الله حسینی در قرن هشتم.

نزهة السرور : n. - os - sorūr

رساله‌ای از معین الدین یزدی، نویسنده قرن هشتم می باشد، در تهنیت و صلت شاه شجاع با دختر امیر سلطان شاه.

نزهة القلوب : n. - ol - qolūb

(موجب خرمی دلها)

اثر برجسته‌ای است در جغرافیا به نثری بی‌پیرایه و ساده، از حمدالله مستوفی، مورخ و نویسنده بزرگ قرن هشتم. (ج)

نزهة الكتاب : n. - ol - kottāb

(موجب خرمی نویسندگان)

نزهة الكتاب و تحفة الاحباب، در انشاء فارسی و نامه‌نگاری است از حسام‌الدین خویی مظفری ادیب قرن هشتم.

نزهة المجالس : n. - ol - majāles

مجموعه رباعیاتی است از شاعران قرون پنجم تا هفتم، بویژه آنها که در آذربایجان و شروان و عراق بوده‌اند، گردآوری جمال‌الدین خلیل شروانی که به نام شروانشاه علاءالدین فربرز در قرن هفتم کرده است.

نزهة المجالس : n. - ol - majāles

رساله‌ای است از امیر حسینی، عارف و نویسنده و شاعر قرن هشتم در تصوف که به سال ۷۲۱ نوشته است.

نزهة الناظرین : n. - on - nāzerīn

(موجب خرمی بینندگان)

تألیف محمد اسلم قادری در قرن دوازدهم که تاریخ عمومی هند است.

نزهت نامه علایی : n. - nāma <e> - ye - 'alāyi

اثری چند دانشی و دائرةالمعارف گونه از شهردان بن ابی‌الخیر است

در قرن ششم که از آثار ذیقیمت فارسی محسوب می‌شود. (ج)

نزیل التنزیل : nazīl - ot - tanzīl

(طعام با برکت قرآن)

معروف به تفسیر المنشی، تفسیر قرآن است، اثر محمد بن بدرالدین منشی از ادبای قرن دهم عثمانی.

نژاد نامه : neẓād - nāma

در تاریخ ایران بعد از اسلام است، از رضا قلی خان هدایت، مورخ و ادیب مشهور عهد قاجار.

نسائم الاسحار : nasā'em - ol - ashār

(نسیم‌های بامدادان)

نسائم الاسحار من لطائف الاخبار، کتابی است در تاریخ وزرا که ظاهراً از ناصرالدین منشی، مورخ قرن هشتم است.

نسائم گلشن : n. - e - golšan

شرح «گلشن راز» شیخ محمود شبستری است، از نظام الدین محمود حسینی شیرازی در قرن نهم.

نسبت خرقة درویشان : nesbat - e - xerqa - ye - darvīshān

از رسالات کوتاه میر سیدعلی همدانی، صوفی و نویسنده قرن هشتم است.

نسب‌نامه : nasab - nāma

مثنوی حماسی دینی است، از ابن حسام شاعر مشهور قرن نهم، شامل هزار و پانصد بیت به بحر هزج.

نسب‌نامه اعلی‌حضرت شاهی : n. - ye - a'lāhazrat - e - šāhī

تاریخ صفویان و نسب‌نامه ساختگی ایشان است، تألیف محمد شفیع حسینی در اوایل قرن دوازدهم.

نسب‌نامه شهریار : n. - ye - šahriyārī

منظومه‌ای در هجده هزار بیت در شرح پادشاهی قطبشاهیان گلکنده
قرن نهم و دهم است، از حسینعلی شاه فرسی.

نسخ جهان‌آرا : nosax - e - jahān ārā

تاریخ عمومی است از قاضی احمدبن محمدبن عبدالغفور غفاری که
در قرن دهم نگارش یافته است.

نسخه مهر : nosxa<e> - ye - mehr

← مهر و محبت

نسخه میرزا : n. - ye - mīrzā

یا فرهنگ میرزا، تألیف میرزا ابراهیم بن میرزا شاه حسین اصفهانی که
از جمله کتب لغت فارسی شاهد دار است در قرن دهم.

نسل‌نامه پادشاهان هند : nasl - nāma<e>-ye-pādšāhān - e - hend

اثر عبدالرحمان در قرن دوازدهم که شامل سرگذشت کوتاه تیمور تا
شاه عالم است.

نشان حیدری : nešān - e - ha<e>ydarī

تاریخ پادشاهان میسور است، اثر میر حسین علی کرمانی در قرن سیزدهم.

نشئه بی‌خمار : naš'a<e> - ye - bī xomār

ساقی‌نامه‌ای است در سیصد بیت، از تقی‌الدین اوحدی بلیانی، ادیب و
شاعر قرن یازدهم.

نشر عشق : neštar-e - `ešq

از حسینقلی خان عظیم‌آبادی در قرن سیزدهم که تذکره عمومی، شامل
احوال هزار و چهارصد و هفتاد شاعر قدیم و جدید است.

نصاب‌البلغاء : nesāb - ol - bolaqā'

(نصاب: حد - نصیب - فرهنگ لغت منظوم)

فرهنگ فارسی است، تألیف میرعلی شیر قانع تنوی، دانشمند قرن

دوازدهم.

نصاب الصبيان : n. - os - sebyān

(نصاب کودکان)

منظومه‌ای است از ابونصر فراهی، ادیب قرن هفتم در دویست بیت و در اوزان مختلف که قرن‌ها برای آموختن زبان عربی به خردسالان در مکاتب و مدارس مورد استفاده قرار می‌گرفته است. (ج)

نصاب انگلیسی به فارسی : n. - e - engelīsi - be - fārsī

مرکب از دو هزار کلمه است، از آثار فسرهاد میرزا معتمدالدوله، ادیب دوران قاجاری.

نصاب ترکی فارسی : n. - e - torki - fārsī

اثر جانی بن ملک‌شاه خراسانی در قرن دهم است در لغت ترکی به فارسی منظوم.

نصاب شیدای یزدی : n. - e - ša < e > ydā - ye - yazdī

منظومه‌ای بوده در لغت عربی به فارسی که شاعر قرن سیزدهم میرزا ابوالحسن شیدای یزدی سروده است.

نصاب ضروری : n. - e - zarūrī

فرهنگ منظوم لغات عربی و فارسی است، تألیف خدا بخش در قرن سیزدهم.

نصاب نزهة الصبيان : n. - e - nozhat - os - sebyān

تقلیدی از «نصاب الصبيان» فراهی است، از عبدالمجید در قرن دوازدهم.

نصایح : nasāyeh

از رسالات خواجه عبدالله انصاری، عارف و نویسنده مشهور قرن پنجم است.

نصایح الامین : n. - ol - amīn

در اندرز و موعظه از علی بن محمد حسینی لواسانی در قرن سیزدهم

است.

نصایح الملوك : n.-ol - molūk

اثر ابوالحسن بن محمد طاهر شریف عاملی سپاهانی در قرن دوازدهم
است در نصیحت پادشاهان.

نصایح الملوك : n. - ol - molūk

← تزوك تیموری

نصایح یوسفی : n. - e - yūsufī

← انوار حکمت

نصرة الحسينيه : nosrat - ol - hosa<e>yniyya<e>

پاسخ به اعتراضات اهل سنت در بنارس است، از سید علی بن سید دلدار
علی نقوی لکهنوی از قرن سیزدهم.

نصرة الدين : n.-od-dīn

(یاری دین)

در مسائل دینی است، از محمد کریم خان قاجار در قرن سیزدهم. (ج)

نصرة الطريقة : n.-ot-tarīqa<e>

(یاری راه)

اثر فضلعلی بن حاج مصطفی تاجر مرندی در اواخر قرن سیزدهم.

نصرت نامه : n.-nāma<e>

منظومه‌ای است از جمله آثار شاعر، صوفی و نویسنده قرن نهم، پیر جمال
اردستانی.

نصف جهان : nesf-e-jahān

نصف جهان فی تعریف اصفهان، در تاریخ و جغرافیای اصفهان است، از
محمد مهدی ارباب اصفهانی در اوایل قرن چهاردهم.

نصوص الخصوص : nosūs-ol-xosūs

(نصوص : کلمات آشکار)

نصوص الخصوص فی شرح الفصوص، شرح «فصوص الحکم» ابن عربی
است از رکن الدین شیرازی در قرن هشتم. (ج)

نصیب الفتیان : nasīb-ol-fetyān

(بهره جوانان)

نصیب الفتیان و نصیب التبیان، تقلیدی است از «نصاب الصبیان» فراهی در
لغت عربی به فارسی منظوم، اثر حسام الدین خویی در قرن هفتم.

نصیحة الملوك : nasīhat-ol-molūk

از آثار معتبر فارسی تألیف امام محمد غزالی، عارف و حکیم بزرگ قرن
پنجم است در حکمت عملی. (ج)

نصیحة الملوك : n.-ol-molūk

یا نصایح الملوك، رساله ای است از سعدی شیرازی، نویسنده و شاعر
عالی قدر ایران در قرن هفتم در باب نصیحت و سیاست. (ج)

نصیحت نامه : nasīhat-nāma<e>

از رسالات شاه نعمت الله ولی، صوفی معروف قرن نهم است. (ج)

نصیحت نامه : n.-nāma<e>

اثر محمد باقر همدانی شیخی در اواخر قرن دوازدهم است.

نصیحت نامه : n.-nāma<e>

از علینقی جنتعلی شاه همدانی در قرن سیزدهم، شامل نصایح و اندرز.

نصیحت نامه : n.-nāma<e>

← فرزندان

نصیحت نامه خلیفه الله فی الارض : n.-ye-xalīfat-ollāh-fel-arz

(نصیحت نامه جانشین خداوند در زمین)

از رسالات شاه نعمت الله ولی، در قرن نهم است. (ج)

نصیحت نامه سید خلیل الله : n.-ye-sayyed-xalil-ollāh

از رسایل شاه نعمت الله ولی، صوفی بزرگ قرن نهم است در نصیحت
بدفروزش سید خلیل الله. (ج)

نصیحت نامه شیخ المقامین : n.-ye-ša<e>yx-ol-moqāmerin

از محمد ابراهیم مشتری خراسانی در قرن سیزدهم است.

نظام الانساب : nezām-ol-ansāb

در نسیهای پیامبران و بزرگان است، از محمد منصور علی، متخلص به
«خرد» در اوایل قرن چهاردهم.

نظام التواریخ : n.-ol-tavāriḫ

تاریخ عمومی و کوتاهی است از ناصرالدین قاضی بیضاوی، از علمای
اسلام و علوم شرعی قرن هفتم. (ج)

نظام صحت : n.-e-sehhat

در پزشکی است از علی بن بناه پناهی در قرن نهم مشتمل بر نهصد بیت.

نظم الجواهر : nazm-ol-javāher

نظم الجواهر و نقد الفرائد، تفسیری است مفصل از سید محمد ولی الله بن
احمد علی فرخ آبادی در قرن سیزدهم.

نظم الغرر : n.-ol-qorar

نظم الغرر ونضد الدرر، ترتیب موضوعی کتاب «غرر الحکم ودرر الکلم»
عبدالواحد آمدی است که عبدالکریم بن محمد یحیی قزوینی در قرن
دوازدهم انجام داده است.

نظم اللآلی : n.-ol-la'ālī

(ترتیب مرواریدها)

نظم اللآلی فی ترجمه نشر اللآلی، اثر عادل بن علی در قرن دهم است که
ترجمه منظوم «نشر اللآلی» در کلمات اندرز گونه علی (ع) است.

نغمات العشاق : naqamāt-ol-oššāq

← مهر و ماد

نغمة العشاق : naqmat-ol-oššāq

← ازاله القناع

نغمة عندليب : naqma<e>-ye-andalīb

یا چهار باغ ، تذکره‌ای است در باره شاعران هند. تألیف محمد رضا طباطبائی در قرن سیزدهم.

نفايس الارقام : nafāyes-ol-arqām

در اثبات واجب به شیوه متکلمان و حکما است. از محمد دهدار حکیم قرن یازدهم.

نفايس الفنون : n.-ol-fonūn

(قیمتی‌های دانشها)

نفايس الفنون فی عرایس العیون، دائرة المعارف گونه‌ای است در علوم و فنون گوناگون ، تألیف ملا شمس‌الدین محمد آملی دانشمند بزرگ قرن هشتم که یکی از آثار پرارج و مشهور به حساب می‌آید. (ج)

نفايس اللغات : n.-ol-luqāt

فرهنگی است در لغات اردو به فارسی ، تألیف اوحدالدین بلگرامی در قرن سیزدهم. (ج)

نفايس المآثر : n.-ol-ma'āser

(قیمتی‌های اعمال نیکو)

تذکره‌ای است از میر علاءالدوله حسنی سیفی قزوینی در قرن دهم.

نفايس وجهيتي : n.-e-vajīhatī

اثر وجه‌الدین گوپاموی سهروردی است در قرن یازدهم.

نقطة المصداور : nafsāt-ol-masdūr

(سخن حزن‌آمیزی که گوینده را آرامش دهد.)

از شهاب‌الدین محمد زیدری نسوی، نویسنده بزرگ قرن هفتم است. این کتاب از امهات کتب تاریخ و ادب پارسی شمرده می‌شود. انشاء کتاب بسیار منشیانه و فصیح است و شرح مصائبی است که بر خود نویسنده گذشته و تیزدشواریهای جلال‌الدین منکبرنی در اواخر سلطنت. (ج)

نقطة المصدر اول : n.-ol-masdūr-e-avval

رساله شکوایه‌ای است از صاین‌الدین علی ترکه، دانشمند قرن نهم در دفاع از خود برابر تهمت حاسدان که او را متهم به صوفیگری کرده بودند.

نقطة المصدر ثانی : n.-ol-masdūr-e-sānī

رساله‌ای است از صاین‌الدین علی ترکه اصفهانی، دانشمند قرن نهم در ذکر مصائبی که بر او بعد از واقعه احمد لر وارد شده است.

نفحات الانس : nafahāt-ol-ons

(بوهای خوش آرامش)

نفحات الانس من حضرات القدس، اثر گرانبهایی است از جامی نویسنده و شاعر بزرگ قرن نهم، در ذکر احوال مشایخ و بزرگان صوفیه. (ج)

نفحة الروح : nafhat-or-rūh

(بوی خوش جان)

نفحة الروح و تحفة الفتوح، در عرفان است، از مؤیدالدین بن محمود بن صاعدین محمد حاتمى، صوفی در قرن هفتم. (ج)

نفسیه : nafsiyya <e>

رساله‌ای عرفانی است، از شاعر معروف قرن دهم، عرفی شیرازی.

نقاش و صورت : naqqāš-o-sūrat

مثنوی است در بحر هزج از ناصر علی سرهندی، شاعر اوایل قرن دوازدهم.

نقاوة الآثار : noqāvat-ol-āsār

(برگزیده اثرها)

نقاوة الآثار فی ذکر الاخبار، تاریخ صفویه است از محمود بن هدایت نظری در قرن یازدهم.

النقاوة في آداب التلاوة : an-noqāvat-fi-ādāb-et-telāvat

(برگزیده در آداب خواندن قرآن)

اثری است از کمال الدین حسین واعظ کاشفی، دانشمند قرن نهم در آداب قرائت قرآن.

نقد النصوص : naqd-on-nosūs

نقد النصوص فی شرح نقش الفصوص، از آثار ارزنده نورالدین عبدالرحمان جامی، شاعر و نویسنده توانای قرن نهم است در شرح «نقش الفصوص» ابن عربی. (ج)

نقش ارژنگ : naqṣ-e-arṣang

مثنوی عرفانی است از رشیدای عباسی در قرن یازدهم.

نقش بدیع : n.-e-badī

مثنوی عرفانی است در هزار بیت، سروده غزالی مشهدی، شاعر قرن یازدهم که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی سروده است.

نقطة الکاف : noqtat-ol-kāf

یا تاریخ قدیم، یا تاریخ قیام باب، اثر حاج میرزا جانی بازرگان کاشانی در آیین فرقه بابیه و سرگذشت و تاریخ قیام بابیان. (ج)

نقطه : noqta<e>

رساله کوتاهی است در شرح «انا نقطة تحت الباء» از صابن الدین ترکه، عالم مشهور قرن نهم.

نقل عشاق : noql-e-'oṣṣāq

منظومه ای است از محتشم کاشانی، شاعر مشهور قرن دهم.

نقل مجلس : n.-e-majles

تذکره شاعران زن است، مشتمل بر ذکر سی شاعره، تألیف محمود

میرزای قاجار در قرن سیزدهم.

نقل مجلس : n.-e-majles

مثنویسی است از سید علی بن محمد علی حسینی میبدی در اوایل قرن چهاردهم که به تقلید از «نان و حلوا»ی شیخ بهائی سروده است.

نقود الحساب : noqūd-ol-hesāb

در علم حساب است به روش هندی، از محمد ارتضی خان در قرن سیزدهم. (ج)

نکات : nekāt

از رسالات شاه نعمت الله ولی، صوفی قرن نهم است در معارف الهی. (ج)

نکات : nekāt

رساله‌ای است از بیدل دهلوی لاهوری، شاعر مشهور قرن دوازدهم. (ج)

نگارستان : negārestān

اثر معین الدین جوینی، عارف و نویسنده و شاعر قرن هشتم است که به تقلید از «گلستان» سعدی نوشته است در هفت باب و دارای انشایی استادانه، اما به نثر گلستان نمی‌رسد. (ج)

نگارستان : negārestān

یا تاریخ نگارستان، اثر قاضی احمد غفاری فناری قزوینی در عهد صفویه که تاریخی کوتاه است از عهد پیامبر (ص) تا سلسله آق قویونلو. (ج)

نگارستان دارا : n.-e-dārā

یکی از آثار عبدالرزاق بیگ دنبلی، ادیب مشهور قرن سیزدهم است که تذکره شاعران معاصری می‌باشد. (ج)

نگارستان سخن : n.-e-soxan

تذکره ششصد و پنجاه و یک شاعر قدیم و جدید است، اثر سید ابوالخیر نورالحسن خان بهوبالی در قرن سیزدهم.

نگارنامه : negār-nāma<e>

← کارنامه

نگارنامه چین : n.-ye-čīn

مثنوی است از میرزا ابوطالب فندرسکی در عهد صفوی.

نل و دمن : nal-va-daman

منظومه معروفی است از فیضی فیاضی، شاعر قرن دهم که در برابر «للی و مجنون» نظامی سروده، متضمن داستان نل و دمیانی، از کتاب «مهابهاراتا». (ج)

نمکدان حقیقت : namakdān-e-haqīqat

مثنوی حکیم شقایبی، شاعر مشهور عهد صفویه است که در جواب «حدیقه-الحقیقه» سنایی سروده است.

نمکدان دین : n.-e-dīn

مثنوی است در توصیف مجلس شاهانه و سخنان دینی از داود اصفهانی در قرن دوازدهم.

نمونه انشاء : nemūna<e>-ye-enšā'

رساله‌ای است در برخی صفات شاه، از ملا طغرا شاعر و نویسنده قرن یازدهم.

نمونه میمونه : n.-ye-ma<e>ymūna<e>

در نصیحت و کشورداری است، از اسدالله بن محمد کاظم که به نام ناصرالدین شاه نوشته.

نوادرا الاخبار : navāder-ol-axbār

تاریخ کشمیر است، تألیف احمد بن عبدالصبور در قرن یازدهم.

نوادراالفاظ : n.-ol-alfāz

اثر سراج الدین علیخان آرزو در قرن یازدهم است در لغات هندی به فارسی.

نوادرتبادر : n.-ot-tabādor

(نایابهای پیشی جستن)

نوادرتبادر لثقفهالبهادر، اثری علمی است در علوم گوناگون با انشایی ساده و سهل و بسیار ارزشمند، تألیف شمس الدین دنیسری، عالم قرن هفتم. (ج)

نوادرمصادر : n.-ol-masāder

فرهنگ مصادرهای زبان فارسی است همراه با شواهد شعری، تألیف لاله تیک چند بهار در قرن دوازدهم. (ج)

نوال الفضلاء : navāl-ol-fozalā'

(بهره فاضلان)

فرهنگ فارسی به ترکی است، از حسن حلبی، معروف به شعوری که به نام مصطفی پاشا صدراعظم عثمانی در قرن یازدهم نوشته است.

نوبهار : no bahār

تذکره مختصری است در ذکر شخصیت و دوشاعر عارف قدیم و جدید از محمد رفیع الدین بن محمد شمس الدین نقشبندی قادری در قرن سیزدهم.

نوحه الاحزان : nohat-ol-ahzān

نوحه الاحزان وصیحه الاشجان، درسوگواری شهدای کربلاست، از محمد یوسف دهخوارقانی در عهد صفویه.

نورالاسرار : nūr-ol-asrār

اثرسید نورالاصفیاء اورنگ آبادی در قرن سیزدهم است.

نورالایمان : n.-ol-īmān

نورالایمان فی فضائل القرآن، درخواص سوره ها و قواعد خواندن قرآن است از ملا محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی در قرن یازدهم.

نورالحدیقه : n.-ol-hadīqa

(روشنایی باع)

یا قرۃ العین، تألیف سلامی خنجی در اواخر قرن دهم است.

نور الحساب: n.-ol-hesāb

اثر سید نورالاصفیاء اورنگ آبادی در قرن سیزدهم است در علم حساب.

نور العلوم: n.-ol-'olūm

از شیخ ابوالحسن خرقانی. عارف مشهور قرن پنجم است در مبانی عرفان که یکی از شاگردانش بعد از مرگ مرشد خود انتخاب کرده و درده باب تدوین نموده است. (ج)

نور العیون: n.-ol-'oyūn

(روشنایی چشمها)

اثر ابوروح محمد بن منصور بن ابی عبدالله گرگانی، در چشم پزشکی است که به دستور ملکشاه سلجوقی در قرن پنجم نوشته است.

نور العیون: n.-ol-'oyūn

در احوال ائمه و حضرت امام حسین (ع) و واقعه کربلاست، از محمد باقر شریف قمی اصفهانی در قرن دوازدهم.

نور المشرقین: n.-ol-mašreqa<e>yn

سفرنامه‌ای است عرفانی به گونه‌ی مثنوی در هزار و هشتصد بیت، اثر بهشتی هروی در عهد شاه عباس صفوی که به تقلید از «تحفة العراقرین» خاقانی سروده است.

نور الهدایه: n.-ol-hedāya<e>

نور الهدایه و مصدر الولایه، اثری عرفانی است از نجیب الدین رضا تبریزی در قرن یازدهم.

نور الهدایه: n.-ol-hedāya<e>

نور الهدایة فی اثبات الرسالة، اثر علی اکبر نواب بسمل شیرازی در قرن سیزدهم است.

نور الهدایه: $n.-ol-hedāya <e>$

در اصول دین شیعی است از محمد رفیع بن حاجی علیرضا نوری در قرن سیزدهم .

نور الیقین: $n.-ol-yaqīn$

مثنوی است به بحر رمل از سلطانی کرمانشاهی، شاعر قرن سیزدهم .

نور ایمان: $n.-e-īmān$

در باب حضرت رسول (ص) است، از مولوی عبدالرحیم بن عبدالکریم صفی پوری مؤلف کتاب معروف «منتهی الارب» در قرن سیزدهم .

نورس نامه: $noras-nāma <e>$

مثنوی است از ظهوری ترشیزی در قرن یازدهم که در برابر «مخزن - الاسرار» نظامی سروده .

نورس نامه: $n.-nāma <e>$

← گلشن ابراهیمی

نور علی نور: $nūr-on-'alā-nūr$

از جمله رسالات عرفانی بیر جمال اردستانی، شاعر و نویسنده صوفی قرن نهم است .

نور علی نور: $nūr-on-'alā-nūr$

اثر میرزا ابوالقاسم ذهبی شیرازی است در عرفان از قرن سیزدهم .

نور نامه: $nūr-nāma <e>$

منظومه ای است از نواب میرزا قوام الدین جعفر آصفخان، شاعر قرن یازدهم که در برابر «خسروشیرین» نظامی سروده است .

نور وحدت: $n.-e-vahdat$

تألیف خواجه عبدالله حورا در قرن یازدهم است. (ج)

نوروزنامه: <e>norūz-nāma

تألیف حکیم عمر خیام نیشابوری، دانشمند بزرگ قرن پنجم که در بیان اسباب پیدایش نوروز و آیین و آداب آن به نثری بسیار ساده و شیوا نوشته شده است. (ج)

نوروزنامه: <e>norūz-nāma

در باره نوروز است از میر محمد حسین بن محمد صالح حسینی خاتوند آبادی در قرن دوازدهم.

نوروزیه: <e>norūziyya

در باره نوروز است از محمد تقی بن محمد رضا رازی در قرن یازدهم.

نوروزیه: <e>norūziyya

مربوط به نوروز و تاریخ فارسین است، از اسماعیل بن محمد باقر بن اسماعیل خاتون آبادی اصفهانی در قرن دوازدهم که به شاه سلیمان صفوی نوشته است.

نوروزیه: <e>norūziyya

از میرزا محمد مهدی بن هدایت الله خراسانی حسینی موسوی در اوایل قرن سیزدهم است.

نوروزیه: <e>norūziyya

در باب نوروز است از غیاث الدین ادیب کاشانی که به نام ناصر الدین شاه نوشته.

نوریه: <e>nūriyya

رسالة کوتاهی است از جمله رسالات متعدد میرسید علی همدانی، صوفی مشهور قرن هشتم.

نوریه: <e>nūriyya

رساله ای عرفانی است از پرویز خان سلماسی در اوایل قرن چهاردهم.

نوم و یقظه: <e>nōm-o-yaqza

(خواب و بیداری)

یکی از رساله‌های میرزا ملکم‌خان، از مشاهیر عهد قاجاری است.

نهایة الادراک: nahāyat-ol-edrāk

اثری است از علم هیأت و نجوم، تألیف قطب الدین شیرازی دانشمند برجسته قرن هفتم و هشتم.

نهایة الحکمه: n.-ol-hekma

مثنوی عرفانی است از پیرجمال اردستانی، شاعر صوفی قرن نهم که در اصل بخشی از «بیان حقایق احوال المصطفی» اوست.

نهایة المسؤول: n.-ol-mas'ul

نهایة المسؤول فی روایة الرسول، ترجمه «مولود المصطفی» است از عبدالسلام بن علی بن حسین ابرقوهی در قرن هشتم.

نه سپهر: noh-sepehr

مثنوی از امیر خسرو دهلوی، شاعر بزرگ قرن هفتم و هشتم است، مشتمل بر نه باب و هرباب دروزنی مستقل که به سال ۷۱۸ به نام قطب الدین مبارکشاه خلجی سروده است.

نیاز السلاطین: niyāz-os-salātīn

در نصیحت است، از فرج‌الله منشی خازن الاشعار در قرن سیزدهم.

نیاز و ناز: niyāz-o-nāz

مثنوی میرزا ارجمند آزاد کشمیری، شاعر قرن دوازدهم می‌باشد که در برابر «خسرو شیرین» نظامی نظیره گویی کرده است.

نیچریه: na<e>yčeriyya<e>

رسالة طبیعیه که اصل آن به فارسی بوده، اثر سید جمال الدین اسدآبادی است که محمد عبده، شاگرد وی آنرا به عربی برگردانده است.

نیرنگ عشق: na<e>yrang-e-ešq

یا مثنوی غنیمت، مثنوی است از محمد اکرم غنیمت پنجابی ملتانی در قرن یازدهم. (ج)

نیستان: na<e>yestān

منظومه‌ای است که قاسمی کرمانی شاعر متوفی به سال ۱۳۴۸ ه.ق. به تقلید از «بوستان» سعدی سروده است.

* * *

« و »

واجبات علیه: <e> vājebāt-e-'aliyya
در اصول دین است از میر معزالدین محمد بن ابوالحسن موسوی مشهدی
در قرن یازدهم.

وادی السلام: vādiy-os-salām
در اصول دین، از محمد شفیع بن محمد حسین کزازی در عهد قاجار است.

واردات: vāredāt
از رسالات صوفی و نویسنده معروف قرن هشتم، میر سید علی همدانی است.
الواضحة فی تفسیر الفاتحة: al-vāzehat-fī-tafsīr-el-fātehat
تفسیر سوره فاتحه است از معین الدین مسکین فراهی هروی در قرن نهم.

الوافی فی تعداد القوافی: al-vāfī-fī-ta'dād-el-qavāfī
(بسنده در شماره کردن قافیه‌ها)
رساله‌ای است به شیوه لغت در علم قافیه، اثر محمد عصار تبریزی، شاعر
مشهور قرن هشتم.

وافیه: <e> vāfiya
در علم عروض است، از شمس الدین فقیر دهلوی در قرن دوازدهم.

واقعات اظفری: vāqe'āt-e-azfarī

درسوانح زندگی محمد ظہیر الدین میرزا علی بخت، متخلص بہ «اظفری»
 بہ قلم خود اوست در اوایل قرن سیزدہم.

واقعات النادرآت: v. - on - nāderāt

← خازن الشعرا

واقعات ایران و ہند: v. - e - īrān-o - hend

حوادث میان ایران و ہند است در قرن دوازدہم، تألیف محمد علی حنین
 لاهیجی.

واقعات بابری: v. - e - bāborī

← تزوک بابری

واقعات عالمگیری: v. - e - 'ālamgīrī

یا روزنامہ وقایع محاصرہ حیدرآباد، اثر نعمت خان عالی در قرن
 یازدہم. (ج)

واقعات عالمگیری: v. - e - 'ālam gīrī

تاریخ عالمگیر اورنگ زیب است، از علی عسکر بن محمد تقی بن محمد
 قاسم خوافی در قرن دوازدہم.

واقعات عالمگیری: v. - e - 'ālam gīrī

← ظفرنامہ عالمگیری

واقعات کشمیر: v. - e - keśmīr

یا تاریخ اعظمی، تاریخ مختصر کشمیر است، از خواجہ محمد اعظم
 شاہ کشمیری در قرن دوازدہم. (ج)

واقعات کشمیر: v. - e - keśmīr

← گوہر عالم

واقعات مشتاقی : v. - e - mostāqī

تاریخ پادشاهان لودی دهلی است از رزق الله مشتاقی دهلوی در قرن نهم.

والدیه : vāledjyya <e>

رساله در معرفت

واله و سلطان : vāla <e> - vo - soltān

مثنوی عاشقانه‌ای است از شمس الدین فقیر دهلوی، شاعر قرن دوازدهم در باره عشق بدفرجام والۀ داغستانی، مؤلف تذکره «ریاض الشعرا» به - دختر عمش خدیجه سلطان. (ج)

وامق و عذرا : vāmeq - o - 'azrā

داستانی کهن و عاشقانه است که عنصری، شاعر بزرگ قرن پنجم آنسرا در بحر مقارب به نظم کشید. ازین مثنوی جز ابیاتی پراکنده باقی نمانده است. (ج)

وامق و عذرا : v. - o - 'azrā

مثنوی است از ضمیری اصفهانی، شاعر قرن دهم.

وامق و عذرا : v. - o - 'azrā

مثنوی بزمی است، سروده خواجه شعیب جوشقانی در قرن یازدهم به - بحر هزج.

وامق و عذرا : v. - o - 'azrā

منظومه‌ای است به بحر رمل، از میرزا صادق نامی، شاعر عهد قاجار.

وامق و عذرا : v. - o - 'azrā

از مثنویهای پنجگانه حسینی قزوینی شیرازی است در قرن سیزدهم. (ج)

وجدانیات و ذوقیات : vejdāniyyāt - o - zoqiyyāt

از رسالات عالم قرن یازدهم، محمد دهمدار است.

وجودیه : <e> vajdiyya

رساله‌ای است در موسیقی و نظر صوفیان درباره آن، از ملاطفرای شاعر و نویسنده قرن یازدهم.

وجود سلطنت : vojūb-e -saltanat

اثر میرزا حاج محمد نایینی است که درباره وجود سلطنت بر ناصرالدین شاه نوشته.

وجود : vojūd

یکی از رساله‌های عزیز نسفی، نویسنده و عارف قرن هفتم است.

وجود : vojūd

با وجودیه، یا وحدت وجود، یا رساله در مراتب وجود، رساله‌ای در حکمت است. از میرسید شریف جرجانی دانشمند قرن نهم، (ج)

وجودالعاشقین : v. - o - 'āšeqīn

یا عشقیه، از جمله آثار نویسنده و صوفی اوایل قرن نهم، سید محمد گیسودراز است.

وجود مطلق : v. - e - motlaq

← وجودیه

وجودیه : <e> vojūdiyya

یا وجود مطلق، رساله‌ای است از میرسیدعلی همدانی، صوفی و نویسنده معروف قرن هشتم.

وجودیه : <e> vojūdiyya

یا اثبات واجب، یکی از آثار حکمی ملا رجبعلی تبریزی، حکیم قرن یازدهم است.

وجودیه : <e> vojūdiyya

یا رساله در وجود، اثر حکیم قرن یازدهم محمد دهدار است.

وجودیه : <e>vojūdiyya

← اشتراك لفظی و معنوی در وجود.

وجودیه : <e>vojūdiyya

← وجود

وجوه قرآن : vojūh - e - qor'ān

اثر ارزشمند ابوالفضل حبیبش تفسیری. دانشمند معروف قرن ششم است
در لغت قرآن با معانی مختلف آن به فارسی. (ج)

وجه دین : vajh - e - dīn

(روی آیین)

یکی از آثار مهم مذهبی ناصر خسرو، نویسنده و شاعر بزرگ قرن پنجم
که در مختصری از مسائل کلامی و تأویلات و باطن عبادات و احکام
شریعت به طریقه اسماعیلیان نوشته است. (ج)

وجه نفس : v. - e - nafs

وجه نفس، صفت، اسم، فعل. رساله‌ای است از جمله رسالات متعدد عزیز
نسفی، نویسنده صوفی قرن هفتم.

وجیز الانشاء : vajīz - ol - enšā`

در نامه‌نگاری است از منشی لچه‌ی رام‌دهلوی در قرن سیزدهم.

وجیزه : <e>vajīza

(کلام مختصر و مفید)

اثر پرویز سلماسی ذهبی است در اوایل قرن چهاردهم در آداب و سلوک
طریقه ذهبیه.

وحدت وجود : vahdat - e - vojūd

رساله‌ای است از عزیز نسفی، نویسنده و عارف معروف قرن هفتم.

وحدت وجود : v. - e - vojūd

• وجود

ودیعة البدایع : vadi'at - ol - badāye'

یکی از آثار شیخ محمد علی حزین لاهیجی، حکیم قرن دوازدهم است.

وردیه : verdiyya <e>

اثر جلال الدین محمد بن علی خوافی در اوایل قرن هشتم است.

ورقه و گلشاه : varqa <e> - o - golshāh

مشوی عاشقانه‌ای است به بحر متقارب، اثر عیوقی شاعر قرن پنجم که اصل آن داستان عربی بوده است. (ج)

وسيلة الشفا : vasilat - oš - šefā

در درمان بیماریهاست. از میر محمد صالح بن محمد باقر رضوی در قرن دوازدهم .

وسيلة الفقیر : v. - ol - faqīr

یا شرح اسماء الرسول، اثر محمد هاشم بن عبدالغفور سندهی در قرن دوازدهم است.

وسيلة المقاصد : v. - ol - maqāsed

وسيلة المقاصد الی احسن المراصد، فرهنگ فارسی و ترکی است و ذکر قوائد زبان فارسی، اثر خطیب رستم مولوی در اوایل قرن دهم.

وسيلة النجاة : v. - on - najāt

در وعظ و روضه خوانی است از نوروز علی بسطامی در قرن سیزدهم. (ج)

وسيلة النجاة : v. - on - najāt

در سوگواری است به نظم و نثر از حیدر علی خاک‌ی بن محمد ظهیر چلاومی آملی در قرن سیزدهم .

وسيلة النجاة: v.-on-najāt

تفسیری است بر سورة الشمس، از آخوند ملا حسین سجاسی زنجانی
در اوایل قرن چهاردهم. (ج)

وسيلة النجاة الموصلة: v.-on-najāt-ol-mūselat

(وسيلة رهایی وصل کنندد)
وسيلة النجاة الموصلة الى سبيل الهداة، اصول و فروع دین است، نوشته
محمد بن عبدالبی بحرانی کرمانی در قرن سیزدهم.

وصف الحال: vāsf-ol-hāl

یکی از پنج مثنوی حسینی قزوینی شیرازی است به بحر خفیف در قرن
سیزدهم.

وصف الخیل: v.-ol-xa<e>yl

یا فرسنامه، در باره اسب است از ملا محسن فیض کاشانی، حکیم
عهد صفوی.

وصف حیدرآباد: v.-e-ha<e>ydar ābād

اثر لچهمی نراین از قرن سیزدهم است در باب حیدرآباددکن از بناها
و تاریخش.

وصل الفصول: vāsl-ol-fosūl

تألیف محمد جعفر استرآبادی در قرن سیزدهم، پیرامون اصول دین و
مذهب شیعه.

وصلت نامه: vāslat-nāma<e>

مثنوی عرفانی است به بحر رمل که بنا درستی منسوب به عطار نیشابوری
ساخته اند.

وصیت: vasiyyat

رساله کوتاهی است از شیخ علاءالدوله سمنانی صوفی قرن هشتم.

وصیت نامه: v.-nāma <e>

رساله‌ای است از ابوالبقا اسحق حسینی استرآبادی حروفی در اوایل قرن نهم .

وصیت نامه: v.-nāma <e>

اثر محمدعلی بن میرزا ابراهیم مصدق‌الدوله غفاری است که به نام مظفرالدین شاد نوشته .

وصیت نامه: v.-nāma <e>

← پندنامه نظام‌الملک

وقایع البدایع: vaqāye'-ol-badāye'

(اتفاقات تازه)

وقایع البدایع سوانح دهلی، یا سفرنامه دهلی، اثر درگاه قلی‌خان بهادر سالار جنگک مؤتمن‌الملک در قرن دوازدهم که در عهد نادرشاه به دهلی رفته است. (ج)

وقایع الزمان: v.-oz-zamān

یافتنامه نورجهان بیگم، اثر ملا کامی سبزواری است. این اثر منظومه‌ای است مربوط به جنگهایی که به تحریک نورجهان بیگم برای انتخاب فرزندش شاهزاده خرم به جانشینی جهانگیر رخ داده است.

وقایع السنین والاعوام: v.-os-senīn-va l-a'vām

(اتفاقات سالها)

تاریخ رویدادها است به ترتیب سنواتی، از سید عبدالحسین حسینی خاتون‌آبادی در قرن یازدهم.

وقایع حیدری: v.-e-ha <e> ydarī

اثر محمد صالح در قرن سیزدهم درباره گزارش دیدار ادوارد بیجت از کارگزاران کمپانی شرقی درهند با غازی‌الدین حیدر پادشاه اوده‌ای.

وقایع دکن: v.-e-dakan

تاریخ نظام حیدرآباد دکن است، از فیض حق صدیقی قادری چشتی در

قرن سیزدهم .

وقایع دلپذیر: v.-e-delpazir

سرگذشت بیگم شاه، همسر غازی الدین حیدر پادشاه اوده است. از عبدالاحد بن مولوی محمد فائق در قرن سیزدهم.

وقایع سواری: v.-e-savāri

از سام میرزا، متخلص به «رضوان» است که در سال ۱۲۷۵ به همراه ناصرالدین شاه به سلطانیۀ زنجان رفته و رویدادهای آن سفر را نوشته است.

وقایع شیخ دلیل: v.-e-ša<e>yx dalil

سرگذشت افسانهای راهزنی به نام شیخ دلیل است در قرن سیزدهم.

وقایع مرهته: v.-e-marhatah

با عبرت نامه، تاریخ مرهته است در قرن دوازدهم، اثر علی ابراهیم خان.

وقتیہ: vaqtiyya<e>

راجع به اوقات نماز است، از آقا رضی قزوینی در قرن یازدهم.

وقعة کربلا: vaq'a<e>-ye-karbala

منظومه‌ای است از شعاعی قاجار دولودر قرن سیزدهم به بحر متقارب.

وقوف و فوائد: voqūf-o-favā'ed

این اثر را حسین بن محمد از دانشمندان قرن نهم نوشته است در باب تجوید قرآن.

ولایتنامه: velāyat-nāma<e>

درباره ولایت به روش عرفانی است، از حاج ملاسلطان محمد گنابادی.

ولدنامه: valad-nāma<e>

منشویی است عرفانی به بحر خفیف از سلطان ولد، پسر مولوی شاعر و صوفی قرن هفتم.

ومضة النور: vamzat-on-nūr

(درخشش نور)

در عرفان به عربی و فارسی است. از میرزا محمد اخباری در قرن سیزدهم.

ویس و رامین: vey(vi)s-o-rāmīn

مثنوی عاشقانه‌ای است از فخرالدین اسعد گرگانی، شاعر معروف قرن پنجم. اصل داستان به زبان پهلوی بوده که بنابه خواهش حاکم اصفهان آنرا به نظم آورده است. این کتاب از آثار مهم و شیرین ادب فارسی محسوب می‌گردد. (ج)

* * *

هادی‌الاسرار: hādiy-ol-asrār

منظومه‌ای بوده از ابن معین، مورخ عهد تیمور.

الهادی‌الشادی: al-hādiy-oš-šādī

الهادی‌الشادی فی‌الادوات، در نحو فارسی است. از لغوی بزرگ اوایل

قرن ششم، احمد بن محمد میدانی. (چ)

هادی‌المضلین: hādiy-ol-mozellīn

(هدایت‌کننده گمراهان)

اثری است در اصول دین، از حکیم بزرگ عهد قاجار، حاج ملا هادی

سبزواری.

هادی‌المضلین: h.-ol-mozellīn

مثنوی عرفانی است در هزار و پنجاه بیت، سروده ملایحیی کافرا در قرن

سیزدهم.

هادی‌المضلین: h.-ol-mozellīn

هادی‌المضلین وزاد المتقین، در علم کیمیا است در اوایل قرن سیزدهم.

هدایه قطبشاهی : hādiya<e>-ye-qotb šāhī
 هدایه قطبشاهی در استخراج آیات الهی، کشف الایاتی است از محمد علی
 کربلانی که در قرن یازدهم به نام عبدالله قطبشاه کرده است.

هدایات المحبة : hedāyat-ol-mahabbat
 مثنوی عرفانی است از جمله منظومه‌های پیر جمال اردستانی، شاعر صوفی
 قرن نهم که بخشی از «بیان حقایق احوال المصطفی» خود اوست.

الهدایات للحکام : al-hedāyāt-le l-hokkām
 شرح عهدنامه مالک اشتر است، از محمد حسین همدانی در اوایل قرن
 چهاردهم.

هدایت : hedāyat
 از رسالات شاه نعمت‌الله ولی، صوفی بزرگ قرن نهم است. (چ)

هدایه الجاهدین : h.-ol-jāhedīn
 (راهنمایی کوشندگان)
 در مسائل دینی است، از محمد تقی کاشانی در قرن سیزدهم. (چ)

هدایه السبیل : h.-os-sabīl
 (راهنمایی راه)
 هدایه السبیل و کفایه الدلیل، سفرنامه حج است، اثر فرهاد میرزا معتمدالدوله
 در قرن سیزدهم. (چ)

هدایه السعداء : h.-os-so'adā'
 (هدایت نیکبختان)
 هدایه السعداء فی جلوة الشرفاء، در اخلاق و برتری سادات است، از قاضی
 شهاب‌الدین جانپوری هندی در قرن یازدهم.

هدایه الصبیان : h.-os-sebyān
 (راهنمایی کودکان)
 اثر حاج محمد کریمخان کرمانی در قرن سیزدهم است در اصول دین

برای کودکان.

هدایة الضالین : h.-oz-zāllīn

(راهنمایی گمراهان)

در پاسخگویی به نصراست، از علیقلی جدیدالاسلام که به نام شاه سلطان حسین صفوی نوشته است.

هدایة الطالبین : h.-ot-tālebīn

(راهنمایی جویندگان)

هدایة الطالبین فی معرفة الانبیاء المعصومین والائمة الطاهرین، اثر حاج ملا هادی سبزواری، حکیم مشهور عهد قاجار است که به دستور ناصرالدین شاه نوشته.

هدایة الطالبین : h.-ot-tālebīn

اصول دین است از محمد تقی بن محمد حسین کاشانی در قرن سیزدهم. (ج)

هدایة الطالبین : h.-ot-tālebīn

اثر حاج محمد کریمخان قاجار در مسائل دینی است از قرن سیزدهم. (ج)

هدایة الغافلین : h.-ol-qāfelīn

در مذمت بی فکری است، از محمد کاظم هزارجریبی در قرن سیزدهم.

هدایة المتعلمین فی الطب : h.-ol-mota'allemin-fe t-tebb

(راهنمایی آموزندگان در پزشکی)

تصنیف ابوبکر ربیع بن احمد اخوینی بخارایی در قرن چهارم که در موضوع طب است و از قدیمترین کتابهای موجود در این باب به فارسی است. (ج)

هدایة المسترشد : h.-ol-mostaršed

(راهنمایی هدایت شونده)

در کلام و عقائد است از علی اکبر بن عبدالله تونی بشروی در اوایل قرن دوازدهم.

هدایة المعرفة : h.-ol-ma'refat

مثنوی عرفانی است به بحر رمل که پیر جمال اردستانی، شاعر صوفی قرن نهم سروده .

هدایت نامه : h.-nāma<e>

مثنوی است در بحر متقارب، مشتمل بر پانصد و هفتاد بیت که ناصر بخارایی شاعر معروف قرن هشتم سروده است.

هدایت نامه : h.-nāma<e>

مثنوی حزین شیروانی، شاعر قرن دوازدهم است به بحر هزج.

هدایت نامه : h.-nāma<e>

از مثنویهای ششگانه رضاقلی خان هدایت، شاعر و ادیب قرن سیزدهم است که در بحر رمل سروده است.

هدیة العالمین : hadiyyat-ol-'ālemīn

← کاشف الحق

هدیة سلیمانی : hadiyya<e>-ye-sola<e>ymānī

اثر محمد مهدی بن عنایت الله طبیب قمی که شرح «رسالة ذهبیه» منسوب به امام رضا (ع) است در پزشکی که به نام شاه سلیمان صفوی نوشته است .

هدیة شاهی : h.-ye-sāhī

هدیة شاهی در هدایة طرق الهی، اثر عبدالغفار بن نورالله شریحی در اوایل قرن دهم است.

هزارمزار : hezār-mazar

← ملتمس الاحباء

هزارویک شب : h.-o-yak šab

یا الف لیل و لیل، اصل آن به عربی بوده که در عهد قاجار «طسوجی» یکی از منشیان بزرگ آن عهد به فارسی ساده ترجمه کرد و سروس اصفهانی

شعرهای تازی آنرا به فارسی ترجمه نمود. (ج)

هشت بهشت : hašt-behešt

منظومه‌ای است در سه هزار و سیصد و پنجاه بیت، از امیر خسرو دهلوی
شاعر بزرگ قرن هفتم و هشتم که در برابر «هفت پیکر» نظامی به بحر
خفیف سروده است. (ج)

هشت بهشت : h.-behešt

از ادريس بن حسام الدين بدلیسی در قرن دهم است، در شرح وقایع ایام
و تاریخ جنگهای هشت تن از سلاطین عثمانی.

هشت بهشت : h.-behešt

در اخلاق به روش عرفانی است، از محمد باقر واعظ تبریزی در قرن یازدهم.

هشت بهشت : h.-behešt

تألیف شیخ احمد روحی، آزاد بخواه او آخر عهد قاجار که کتاب مفصلی
است در شرح عقاید از لیان از فرق بابیه و فلسفه مذهب باب، حاوی اطلاعات
مفیدی از تاریخ دوره اول بابیه و تراجم احوال عده‌ای از قدمای این
قوم. (ج)

هشت خلد : h.-xold

یا مجموعه آصفی، دستور نامه نگاری و شعر و عروض است از ابوالحسن
حکمت که در قرن دوازدهم به نام نواب آصف الدوله صفدر جنگ
نوشته است.

هفت آسمان : haft-āsemān

شرحی است در باب مثنویهای فارسی، از مولوی آغا احمد علی احمد
در قرن سیزدهم. (ج)

هفت آشوب : h.-āsūb

← آشوب نامه

هفت اختر: h.-axtar

منظومه‌ای است از عبدی بیگ شیرازی، شاعر قرن دهم که در برابر «هفت پیکر» نظامی سروده است. (ج)

هفت اقلیم: h.-eqlim

تاریخ عمومی ایران و هند است، از طاهر محمد بن عمادالدین حسن سبزواری در قرن یازدهم.

هفت اقلیم: h.-eqlim

تذکره معروفی است، تألیف امین احمد رازی در اوایل قرن یازدهم در احوال شاعران قدیم و جدید و توضیحات تاریخی و جغرافیایی. (ج)

هفت اورنگ: h.-ōrang

مجموعه هفت مثنوی است از نورالدین عبدالرحمان جامی، شاعر و نویسنده و دانشمند معروف قرن نهم که به پیروی از نظامی و شاعران پیش از خود در موضوعات مختلف سروده است. این هفت مثنوی عبارتند از: سلسله الذهب، سلامان و ابسال، تحفة الاحرار، سبحة الابرار، یوسف و زلیخا، لیلی و مجنون، خردنامه اسکندری. (ج)

هفت پیکر: h.-pa<e>ykar

یا هفت گنبد، چهارمین مثنوی است از پنج گنج نظامی گنجوی، شاعر بزرگ ایران در قرن ششم، به بحر خفیف که در آن از زندگانی بهرام گور ساسانی از آغاز تولد تا مرگ سخن به میان آمده. این منظومه از بهترین و شیواترین مثنویها در نوع خود می باشد. (ج)

هفت پیکر: h.-pa<e>ykar

مثنوی است از محمد شریف شیرازی متخلص به «کاشف» در قرن یازدهم که به تقلید از «هفت پیکر» نظامی سروده است.

هفت جوهر: h.-johar

از مثنویهای پنجگانه ابجدی هندی، شاعر قرن دوازدهم است که در بحر هزج گفته است.

هفت حصار: h.-hesār

یکی از رسائل خواجه عبدالله انصاری، نویسنده و عارف بزرگ قرن پنجم است.

هفت دلبر: h.delbar

مثنوی است از محمد دهمدارنویسنده و عالم قرن دهم که به روش «هفت پیکر» نظامی سروده است.

هفت قلزم: h.-qolzom

(هفت دریا)

فرهنگ بزرگی از لغات فارسی است، تألیف غازی الدین حیدر در قرن سیزدهم. (ج)

هفت کشور: h.-kešvar

دائرة المعارفی تاریخی است، اثری الفخری هروی که در عهد شاه اسماعیل صفوی نوشته.

هفت کشور: h.-kešvar

از مثنویهای پنجگانه ابو الفیض فیضی دکنی است که در برابر «مخزن الاسرار» نظامی گفته.

هفت گلشن محمد شاهی: h.-golšan-e-mohammad šāhī

تاریخ عمومی هندوستان است، اثر محمد هادی کامورخان در قرن دوازدهم.

هفت گنبد: h.-gonbad

← هفت پیکر

هفت گنبد بهرام: h.-gonbad-e-bahrām

← آسمان هشتم

هفت منظر: h.-manzar

مثنوی است که عبدالله هاتفی، شاعر معروف قرن دهم به تقلید از «هفت پیکر» نظامی به بحر خفیف سروده است.

هفت وادی: h.-vādī

در سیر و سلوک بهایی است از حسینعلی بهاءالله، رهبر فرقه بهائیان. (ج)

همایون نامه: homāyūn-nāma <e>

منظومه‌ای است ناتمام در شرح پادشاهی همایون شاه در قرن دهم هند.

همایون نامه: h.-nāma <e>

یاقانون همایون، از خواند میرمورخ مشهور قرن دهم است در باب قوانین و احکام همایون پادشاه.

همای و همایون: homāy-o-homāyūn

مثنوی عاشقانه‌ای است از خواجوی کرمانی، شاعر بزرگ قرن هشتم به بحر متقارب و در چهار هزار و چهارصد بیت. (ج)

همم الثواقب: hemam-os-savāqeb

(کوششهای روشنیها)

در اخلاق است از علینقی طغانی کمره‌ای در عهد شاه صفی صفوی.

همیان بیان: hamyān-e-bayān

مجموعه شعرونوادر است از حسین رضا پاشا در اوایل قرن چهاردهم.

همیشه بهار: hamīša <e>-bahār

از کشتن چند اخلاص آبادی در قرن دوازدهم، شامل احوال شاعران معاصرش درهند.

هنرنامه یمینی: honar-nāma <e>-ye-yamīnī

مثنوی است از شاعر معروف قرن پنجم و ششم، عثمان مختاری غزنوی، شامل پانصد بیت در بحر خفیف و در ستایش یمین الدوله بهرامشاه غزنوی. (ج)

هیأت: ha <e>y'at

اثر مشهوری است از علی قوشچی، منجم و ریاضیدان بزرگ عهد تیموری در ستاره شناسی. (ج)

هیات و نجوم: h. -o-nojūm

به‌روش جدید است از احمد بن محمود مشیرالوزاره که به‌نام مظفرالدین شاه نوشته.

هیرورانجها: hīrvarānjhā

مثنوی عشقی است براساس افسانه‌های هندی، سروده شاه فقیرالله آفرین لاهوری الله‌آبادی در قرن دوازدهم، به‌بحر متقارب. (ج)

هیلاج‌نامه: hīlāj-nāma<e>

مثنوی عرفانی است به‌بحر هزج از عطار تسونی، شاعر قرن نهم، شامل هفت هزار بیت. این مثنوی به اشتباه به‌عطار نیشابوری منسوب گردیده است. (ج)

* * *

«ی»

یادگار: yādgār

کتابی است در طب، اثر طبیب نامدار قرن ششم، سید اسماعیل جرجانی.

یادگار بهادری: y. -e-bahādorī

دائرة المعارفی تاریخی و جغرافیایی است و نیز احوال فضلا و شعرا را دربر دارد، تألیف بهادر سنکه شاه جهان آبادی در قرن سیزدهم.

یادگار رضائی: y. -e-rezā'ī

یا تذکرة الہند، در طب است از حکیم رضا علیخان بن حکیم محمود خان حیدر آبادی در قرن سیزدهم. (ج)

یاس و رجا: ya's-o-rajā

در عرفان دینی است از محمد بن ابو الفتح بن میر سید علی حسینی مرعشی شوشتری که به نام ناصر الدین شاه نوشته است.

یخچالیه: yaxčāliyya <e>

کتابی است فکاهی و انتقادی در ذکر شاعران بظاهر مجهول، از میرزا محمد علی مذهب اصفهانی در اواخر قرن سیزدهم. (ج)

ید بیضاء: yad-e-ba <e> yzā

از میر غلامعلی آزاد بلگرامی در قرن دوازدهم که تذکرة عمومی است

در ذکر شاعران قدیم و جدید.

یزدان شناخت: yazdān-šenāxt

از آثار مهم صوفیانه است. تألیف عین القضاة همدانی، صوفی و نویسنده عظیم‌القدر قرن ششم، در مسائل الهی و حکمت. (ج)

یعقوب و یوسف: ya`qūb-o-yūsof

مثنوی است در دوهزار و دوست و بیست و دو بیت از تقی‌الدین اوحدی بلیانی، ادیب و شاعر مشهور قرن یازدهم.

یک کلمه: ya<e>k-kalema<e>

رساله‌ای است از مستشارالدوله، از رجال بزرگ عهد قاجار که اصول افکار سیاسی خود را در آن بیان داشته است. (ج)

ینابیع الحکمة: yanābī'-ol-hekmat

(چشمه‌های دانش)

در اخلاق و سیاست است، از ابوالحسن بن محمد کاظم جاجرمی در قرن سیزدهم. (ج)

ینابیع العلوم: y.-ol-'olūm

(چشمه‌های دانشها)

تفسیر سورة یوسف است، از یوسف بن عبدالله بن ابو یعقوب اندخودی لؤلؤی در قرن ششم.

ینبوع: yānbū'

(چشمه)

اثری است در پزشکی، تألیف یکی از پزشکان معروف قرن دهم به نام عمادالدین محمود طبیب شیرازی.

ینبوع الاسرار: y.-ol-asrār

(چشمه رازها)

ینبوع الاسرار فی نصاب الابرار، اثری است در اخلاق، از کمال‌الدین

حسین خوارزمی، شاعر و نویسنده صوفی در قرن نهم. (ج)

ینبوع الحکم: y. -ol-hekam

(چشمه حکمتها)

در طب است از ملا شرف الدین حسن. طبیب شیرازی در قرن نهم.

ینبوع الحیاة: y. -ol-hayāt

(چشمه زندگی)

رساله‌ای از بابا افضل کاشانی. فیلسوف معروف قرن هفتم که ترجمه فصل اول از سیزده فصل سخنان هرمس الهرامسه می‌باشد. (ج)

یواقیت العلوم: yavāqīt-ol-'olūm

(باقوت‌های دانشها)

یواقیت العلوم و دراری النجوم، اثری است در علوم گوناگون از قرن ششم که نگارنده آن نامعلوم است. (ج)

یوسف‌نامه: yūsuf-nāma

← کشف الارواح

یوسف وزلیخا: y. -o-zola <e>yxā

منظومه‌ای بوده است از ابوالمؤید بلخی، شاعر معروف قرن چهارم که در قدیم شهرت داشته و متأسفانه امروزه اثری از آن باقی نیست.

یوسف وزلیخا: y. -o-zola <e>yxā

مثنوی است به بحر متقارب از امانی خراسانی، شاعر عهد سلاجقه در قرن پنجم که به نام طغان شاه بن ارسلان به نظم آورده. این همان مثنوی است که سالها اشتباهاً به فردوسی طوسی منسوب بود. (ج)

یوسف وزلیخا: y. -o-zola <e>yxā

منظومه‌ای بوده منسوب به عمیق بخارایی، شاعر مشهور قرن ششم که در دو بحر عروضی خوانده می‌شده و اکنون در دست نیست.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

پنجمین مثنوی از «هفت اورنگ» جامی، شاعر و نویسنده توانای قرن نهم است که به مناسبت نظیره گویی با «خسرو و شیرین» نظامی به بحر هزج سروده است. (ج)

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

یکی از مثنویهای پیر جمال اردستانی، شاعر و صوفی قرن نهم است.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

مثنوی است از محمود بیک ترکمان سالم تبریزی، شاعر قرن دهم.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

مثنوی است از محمد قاسم خان موجی، شاعر و امیر هند در قرن دهم.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

منظومه‌ای است از خواجه مسعود قمی در قرن دهم.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

منظومه‌ای است از ناظم هروی در قرن یازدهم که در بحر هزج و برابر «یوسف و زلیخا»ی جامی سروده است. (ج)

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

مثنوی است در حدود پنج هزار بیت به بحر هزج، سروده سید محمد شعله گلبایگانی در قرن دوازدهم.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

منظومه‌ای از شهاب ترشیزی، شاعر عهد قاجاری است به بحر هزج.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

با احسن القصص، مثنوی است در حدود هفت هزار بیت به بحر هزج، سروده خاوری شیرازی در قرن سیزدهم.

یوسف وزلیخا: $y. -o-zola <e> yx\bar{a}$

مثنوی است در حدود سه هزار و دویست و پنجاه بیت به بحر هزج از

همایون میرزا حشمت قاجار.

یوسف وزلیخا: y. -o-zola<e>yxā
مثنوی است از حاذق هروی در قرن سیزدهم.

یوسفیه: yūsofiyya<e>
تفسیر سوره یوسف است، از حاجی میرزا محمد هادی بن ابوالحسن
شریف نایینی در عهد فتحعلی شاه قاجار. (ج)

پایان

فهرست صاحبان آثار

آشتیانی، میرزا هدایت الله بن میرزا محمد حسین ۲۸۹-۳۱۶	آتش ۲۳۰-۴۵۹
آشوب ۱۳۶	آخوندزاده، میرزا فتحعلی ۵۸-۲۶۰
آشوب شاهجهان آبادی، میرزا محمد بخش ۴۸۷	آذری طوسی ۱۰۶-۲۳۲-۳۷۱-۳۹۰
آصف ۴۶۰	آذریگدلی، لطفعلی بیگ ۱۸
آصفجاه، میر نظام علی خان ۱۴۰	آرزو، سراج الدین علی خان ۲۰۸-
آغا احمدعلی احمد ۷۰۹	۴۶۲-۴۵۲
آفتاب رای لکهنوی ۳۴۴	آزاد بلگرامی، میر غلامعلی ۲۶۹-
آفرین، شاه فقیر الله ۶۶۸	۷۱۵-۴۸۰-۳۶۹
آقا احمد بن محمد علی بن محمد باقر	آزاد کشمیری، میرزا ارجمند ۲۹۸-
بهبهانی ۵۹۷	۶۹۲
آقا جمال خوانساری ۴۰-۵۹-۶۱-	آزاد کشمیری لکهنوی، محمد علی ۶۷۳
۱۹۱-۲۲۴-۴۵۳-۵۳۱	آشپزباشی، میرزا علی اکبرخان ۳۷۸
آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری	
۵۰۹-۱۸۴	
آقا رضی بن ملا محمد نصیر بن محمد تقی	
مجلسی ۴۳۶	

۶۸۳	آملی، شمس‌الدین محمد	۵۰۹	آقا رضی تبریزی
۳۸۸	آملی، طالب	۷۰۳-۶۵۹-۴۷۵	آقا رضی قزوینی
	آملی، عزالدین آملی بن جعفر بن		آقا سید جلیل بن عباس بن سلیمان بن
۴۱۹	شمس‌الدین	۱۵۲	موسوی حسینی طارمی
۵۹۸	آندرام مختص	۹۵	آقا سید علی
۵۴۳	آندی پرشاد	۹۳	آقا علی بن ملا عبدالله زوزی
		۱۸۲	آقا کوچک
		۶۳۵	آقا محمد
			آقا محمد باقر بن محمد الحبل بهبهانی
		۳۱۵	
۶۲۷	ابجدی، میر اسماعیل خان		آقا محمد علی بن آقا اسماعیل بن محمد
-۳۵۰-۳۰۸-۷۷	ابجدی هندی		علی بهبهانی ۱۸۶-۱۸۹-۳۸۶
۷۱۰-۶۵۸			آقا محمد گیلانی ۳۹۳
۷۱	ابراهیم		آقا محمود بهبهانی کرمانشاهی ۱۵۱-
۲۷۰	ابراهیم ادهم		۶۶۴-۳۶۳
۱۴۹-۱۱۹	ابراهیم بن جریر		آقا منشی‌باشی تبریزی ۳۱۲
۵۸۴	ابراهیم بن درویش عثمان حسنی		آقا هاشم شاه ۲۷۷
-۱۵۶	ابراهیم بن عبدالجلیل تبریزی		آقسرائی، کریم ۶۰۸
۵۷۱			آقسرائی، محمود بن محمد ۱۲۷
۷۷	ابراهیم بهبهانی		آل حسینی نخعی جزائری، محمد بن
۴۱۷	ابراهیم ثنی هندی		عبدالحسین بن علی ۴۸۷
۱۰۶	ابراهیم خان بن علیمردان خان		آل کمون برهانپوری، محمد علی بن
	ابراهیم خلیل بن حاجی میرزا عبدالباقی		محمد صادق ۶۰۰
۶۲۲			آل کیوان قاری، ضیاء‌الدین ۳۷۷
۵۴۶	ابراهیم دده شاهی		آملی، اولیاءالله ۱۲۷
-۳۱۷	ابراهیم شربتدار اصفهانی		آملی، رکن‌الدین بن اشرف‌الدین حسین
۶۴۲-۶۰۰-۴۵۳			۱۱۲
۶۰۷	ابراهیم صحافی‌باشی		

۳۴۰-۱۴۶	ابن عماد	۴۲۱	ابراهیم قوام الدین فاروقی
۱۹۴	ابن قضاعی	۳۱۶	ابراهیم گلپایگانی جدی
۳۲۸-۲۹۷	ابن کمال پاشا	۶۲۷	ابراهیم گلشن بردعی
۷۰۵-۴۹۰	ابن معین	۴۸	ابراهیم مسکین
۵۸۶-۳۰۱	ابن نصوح	۱۹۲	ابراهیم منجم
۵۲-۱۵۶-۲۴۴	ابن همام شیرازی	۲۳۳	ابراهیم ودید ترک
۶۱۳-۵۳۴-۴۸۴-۴۲۸-۳۳۹			ابراهیمی حسینی قمی، احمد بن شرف الدین
۵۷۷	ابن یمن شیرغانی	۵۸۰-۲۲۹	حسین
۵۷۷	ابن یمن فریومدی	۶۶۹	ابرقوهی
	ابو ابراهیم اللهیار بن حاجی محمدیار		ابرقوهی، اسماعیل بن نظام الملک ۱۹۶
۶۷۱			ابرقوهی، خسرو بن عابد ۵۹۲-۴۹۰
۲۷۷	ابو ابراهیم بخارایی		ابرقوهی، عبدالسلام بن علی بن حسین
۲۴۳	ابو احمد صدیق	۶۹۲	
۶۶۵	ابو احمد میرزا محمد اخباری		ابرقوهی، غیاث الدین اسماعیل بن
	ابو اسحاق ابراهیم بدیل بن محمد صالحی		نظام الملک ۱۵۸
۱۸۶		۴۷۴	ابن ابی الخیر زرکوب
	ابو البرکات بن اسماعیل خادم مشهدی	۴۱۸	ابن امیر الحاج
۵۲۷		۵۹۴	ابن بدر عربی
۶۲۰-۱۷۸	ابو البرکات منیر لاهوری	۴۴۰	ابن بزاز
۵۶۱	ابو الشناء محمود اصفهانی	۴۸۳	ابن بلخی
۵۰۳	ابو الحسن بن ابراهیم قزوینی	۸۱	ابن بی بی
	ابو الحسن بن محمد کاظم جاجرمی	۶۷۷-۴۸۹	ابن حسام
۷۱۶		۲۶۶	ابن حسام خوافی
	ابو الحسن بن میرزا محمد علی شیرازی	۳۴۴	ابن حسام هروی
۲۶۴		۴۰۸-۲۱۱-۱۸۹	ابن خاتون
۲۸۶	ابو الحسن بیهقی	۱۴۵	ابن سیفی
۷۰۹	ابو الحسن حکمت	۲۱۹	ابن شهاب

۱۰۷	ابوالفضل حبیش تفلیسی	۳۰۴-۳۱۴	ابوالحسن خرقانی
۵۲۱	(دوبار) - ۱۰۸-۲۳۱-۵۰۸-۵۲۱	۶۸۹	
۶۹۹	۵۲۳-۵۳۰-۶۴۱-۶۹۹	۴۷	ابوالحسن شریف قاینی
۱۰۲	ابوالفضل دکنی	۶۰۸	ابوالحسن صاعد بن علی جرجانی
	ابوالفضل علامی بن شیخ مبارک ناگوری	۶۲۹	ابوالحسن طبری
۶۵ - ۲۷			ابوالحسن علی بن احمد بن علی بن قضاعی
۲۶	ابوالفضل وزیر	۱۹۴	
۷۱۱	ابوالفیض فیضی دکنی ۴۸۶-۷۱۱	۴۵۰-۲۶۲	ابوالحسن علی زواره ای
۳۸۴	ابوالقاسم انصاری کازرونی	۶۷۴	ابوالحسن محیی الدین ذوقی
۵۱۷	ابوالقاسم بابا ذهبی	۳۷	ابوالحسن عبدالعظیم
	ابوالقاسم بدیع الدین محمد اسلم	۴۸۴	ابوالخیر بن سعد انصاری
۵۵۱		۱۱۹	ابوالخیر خان
۶۵	ابوالقاسم بن محمد جعفر نائینی	۴۴۷	ابوالخیر محمد تقی فارسی
۳۸۲	ابوالقاسم بن محمد علی سمنانی		ابوالعلاء عبدالؤمن بن جاروتی
	ابوالقاسم بن محمد کاظم شریف	۵۸۴	
۵۹۰	موسوی	۴۱۵	ابوالفتح بن مخدوم حسنی
۴۶۵	ابوالقاسم فراهانی	۳۷۸	ابوالفتح حسنی حسینی
۴۰۰	ابوالقاسم فردوسی	۳۲۳	ابوالفتح حسینی شریفی
	ابوالقاسم فرهنگ بن میرزا کوچک وصال	۱۲۰	ابوالفتح ضیاء الدین محمد
۴۹۶	شیرازی	۶۴۰	ابوالفتح نصر الله شیبانی
۵۶۶	ابوالقاسم قاری		ابوالفتوح رازی، جمال الدین حسین بن
۴۲۴	ابوالقاسم قائم مقام فراهانی	۱۹۸-۶۹	علی بن محمد
۴۶۳	ابوالقاسم کاشانی ۱۲۰-۳۵۰-۴۶۳		ابوالفتوح منتخب الدین اسعد بن ابی
۵۳۹	ابوالقاسم میر فندرسکی ۲۵۸-۵۳۹		الفضائل محمود بن خلف بن احمد بن
۵۹۳	ابوالمجد طیب بیضاوی	۸۳	محمد عجلی
	ابوالمظفر هبة الله بن محمد بن اردشیر	۴۷۵	ابوالفضل بن مبارک
۳۱۶		۴۹۳-۳۵۶-۱۲۳	ابوالفضل بیهقی

۲۲۲	ابو سعید احمد سجزی	۱۰۷	ابوالمعالی محمد حسینی علوی
۱۵۶	ابو سعید بن رضا	۵۳۳	ابوالمعالی نصرالله منشی
	ابو سعید حسن بن حسین شیعی سبزواری	۸۱	ابوالمفاخر باخرزی
۳۰۷-۱۰۴	بیتهقی	۷۱۷-۴۶۲-۴۰۰	ابوالمؤید بلخی
۲۴	ابو شکور بلخی	۲۳۳	ابوالمؤید محمد بن خطیرالدین
-۵۶۶	ابوطالب بن ابوتراب قاینی	۳۵۴	ابوالنجیب محمد جوانرودی
۵۷۱			ابوالنصر سید علی حسن خان سلیم
۶۵۵	ابوطالب بهبهانی	۶۵۷	
۵۵۵	ابوطالب تبریزی	۲۲۲	ابوبکر بن ابونصر
۱۹۵	ابوطالب حسینی تربتی	۴۲۲	ابوبکر بن محمد بهروچی
	ابوطالب خان تبریزی اصفهانی	۳۴۳	ابوبکر بن عدايت الله حسینی
۲۷۳		۳۰۱	ابوبکر تهرانی سپاهانی
۶۲۸-۲۱۹	ابوطالب شریف حسینی	۲۰۰	ابوبکر عتیق سورآبادی
۴۰۳-۶۵	ابوطالب کلیم کاشانی	۵۹۱	ابوتراب اصفهانی
	ابو طاهر ابراهیم بن محمد غزنوی	۴۰۸	ابوتراب طباطبایی کاشانی
۳۰۷		۱۱۸	ابوجعفر بیتهقی
۶۴۴	ابوطاهر خاتونی	۵۰	ابو جعفر کافی قاینی قهستانی
۳۱	ابوطاهر طرسوسی	۳۶۷-۳۴۷	ابو حامد محمد غزالی
	ابو عبدالله عبدالرزاق بن احمد رازی	۵۳۹-۴۹۱	
۴۳۵		۲۰۲	ابوحفص نجم الدین نسفی
۲۸۵-۱۹۲	ابو عبید جوزجانی	۱۷۲	ابوحیان طبیب شیرازی
۱۲۲	ابو علی بلعمی		ابوروح محمد بن منصور بن ابی عبدالله
۳۱۳-۲۸۴-۲۶۰-۳۱	ابوعلی سینا	۶۸۹	گرگانی
۳۲۷-۳۲۶-۳۲۴-۳۱۶		۲۰۳	ابوریحان بیرونی
(دوبار) ۴۷۳ - ۴۵۵		۶۴۳	ابوسعبد ترمذی
۶۲۸-۵۷۳-۵۳۸-۵۱۰		۴۱۴	ابوسعبد محمد سرخ نیشابوری
۴۰۰	ابوعلی محمد بن احمد بلخی	۳۰۵	ابوسعبد ابوالخیر

- ۳۷۰ احمد اردکانی یزدی
 ۴۸۵ احمد الهامی کرمانشاهی
 ۴۲۳ احمد الهی
 ۵۸۳ احمد بن احمد
 ۲۲۹ احمد بن امام کجایی
 ۶۲۴ احمد بن بهیل بن جمال کم گو
 ۳۴۰ احمد بن تاج الدین حسن استرآبادی
 ۴۲۷ احمد بن حسن بیرجندی یزدی
 ۶۵۳-۷۹-۷۷ احمد بن حسن یزدی واعظ
 ۱۲۴ احمد بن حسین بن علی کاتب
 احمد بن زین العابدین علوی عاملی جیلی
 ۵۵۹
 ۲۹۷ احمد بن سلیمان
 احمد بن عبدالاحد سهرندی فاروقی
 ۶۴۰-۵۷۳ نقشبندی
 ۶۸۷ احمد بن عبدالصبور
 احمد بن فقیه محمد بن ابی بکر بن محمد
 ۳۰۸
 ۵۹۸ احمد بن محمد اردکانی یزدی
 ۴۲۹ احمد بن محمد تبریزی
 ۳۲ احمد بن محمد حسینی
 ۳۳۲ احمد بن محمد خوارزمی
 ۷۰۵ احمد بن محمد میدانی
 ۲۰۹ احمد بن محمود بن محمد بخاری
 ۳۸۲ احمد بن محمود قانع طوسی
 ۷۱۳ احمد بن محمود مشیرالوزاره
 ۵۸۲ احمد بن مصطفی صاروخانی
 ۱۱۵ ابو منصور ماتریدی سمرقندی
 ۴۷۶ ابو نصر بن رستم دیلمی
 ابو نصر حسن بن علی منجم قمی
 ۵۲۲
 ۵۴۹ ابو نصر شیبانی
 ۱۱۷ ابو نصر علی بلخی
 ابو نصر علی بن علی بن نصر بخارایی
 ۱۱۸
 ۶۷۹ ابو نصر فراهی
 ۳۶۵ ابو نصر محمد قطان غزنوی
 ابو نصری هروی، قاسم بن یوسف ۴۶-
 ۵۱۷-۴۵۱
 ابهری، محمد بن اسحاق بن محمد
 ۶۵۶
 ۲۳۹-۷۹ ابیوردی، سید حسین
 اجملی الله آبادی، سید علی کبیر ۲۶۵
 اجمیری، میر احمد علی خان ۴۲
 احتشام الدوله، خاتلر میرزا ۳۸-۲۰
 احتشام الملك، جلال الدین ۶۶۹
 احرار، عبیدالله ۳۲۳-۳۲۰-۲۶۳
 احسان الله ممتاز اوانامی ۵۰۰-۴۷۱
 احسائی شیخی، احمد ۵۵
 احسن ۱۷۷
 احسن بنگالی، عبدالعلی خان ۲۲۵
 احمد ۲۴۱
 احمد احسائی شیخی ۵۵
 احمد ادیب کاشانی ۱۲۰

۵۹	احمد مقدس اردبیلی	۴۰۸	احمد بن موسی رشتی
۱۳۱	احمد میرزا عضدالدوله	۴۴۶	احمد بن مهدی موسوی کاشانی
۴۴۷	احمد نرائی	۷۱	احمد بیگ گرجی
۲۷۲	احمد وفار شیرازی	۳۰۵-۸۷-۷۳	احمد جام ژنده پیل
۱۲۹	احمد یادگار	۶۳۸-۶۳۳-۵۳۸-۳۶۵-۳۲۱	
۵۴۴	احمد یارخان آفی (آنی)	۶۷۰	
۵۴۲	احمد یارخان یکتای لاهوری	۱۹۵	احمد حسرت
	احمدی خسورجوی حیدرآبادی،	۲۱۷	احمد خان
۳۱۷	عبدالعظیم نصرالله خان	۱۸	احمد خان دهلوی
۱۲۰	احمد یزدی بیرجندی	۶۱۵	احمد خراب قاجار
۵۰۳	احمدی کرمانی، یحیی بن احمد	۴۷۲	احمد داعی کرمانی
۳۴	اخباری، محمد طاهر	۷۰۹	احمد روحی
-۲۶	اخباری نیشابوری، میرزا محمد	۲۹۷	احمد رومی
۳۰۴-۲۸۵-۱۶۴-۱۵۹-۵۹		۴۲۷	احمد شاه ولی الله دهلوی
۷۰۴-۶۶۵		۱۹۰	احمد عاملی
	اخباری کاشانی، نورالدین محمد	۶۶۱	احمد علی جهانگیر نگری
۵۳۲-۱۸۳		۵۹۴	احمد علی خان هاشمی سندیلوی
۵۹۴-۷۲	اختر	۵۶۰	احمد علی لکهنوی
۲۴	اختر هوگلی، محمد صادق خان	۲۲۷	احمد علی وزیر کرمانی
-۴۳	اختیار بن غیاث الدین حسینی	۵۵۴-۴۷۶-۳۸۸-۸۸	احمد غزالی
۵۹۱-۲۹۳		۶۸۶	احمد غفاری فناری قزوینی
	اخوینی بخارایی، ابوبکر ربیع بن احمد	۵۵	احمد فاروقی نقشبندی
۷۰۷		۵۶۸	احمد فوقی یزدی
-۴۱۶	ادریس بن حسام الدین بدلیسی	۶۶۶	احمد قلی خان صارمی افغانی
۷۰۹		۶۰۷	احمد کرمانی
۲۷۰	ادهم، ابراهیم	۳۸۴	احمد لله هندی
۳۰۵-۱۰۲-۶۱-۴۴	ادهم خلخالی	۹۲	احمد متطیب حسینی

اردکانی یزدی واعظ، محمد حسن بن	۵۶۳-۴۹۹-۳۲۳
محمد ابراهیم بن محتشم ۳۹۵	ادیب الممالك، عبدالحلی ۳۳۴
اردوبادی، ابوالقاسم بن محمد تقی	ادیب عبدالله شیرازی ۱۴۱
۴۲۸	ادیب کاشانی، احمد ۱۲۰
اردوبادی، محمد معین ۱۲۰	ادیب کاشانی، غیاث الدین ۶۹۱
ارزنه رومی، محمدعارف بن حاج محمد	ادیب نطنزی، بدیع الزمان ۶۰۷
شریف بیگ ۷۴	ادیبی ۴۶۲
ارشد ۴۸۴	اذفر اکبر آبادی، منظور احمد ۵۴۶
ارشد هروی ۲۹	ارادت خان شکسته نویس ۱۱۹
ارغنون ادراکی بگلاری، قاسم خان	ارانی کاشانی، غلامرضا بن ملا محمد علی
۲۴۱	۵۱۴
ارموی، سراج الدین محمد بن ابی بکر	ارباب، محمد تقی بیگ ۵۲۴-۵۲۳
۵۸۳-۵۵۸	ارباب اصفهانی، محمد مهدی ۶۸۰
ازرقی هروی ۳۸۷-۶۷	ارجانی، محمد بن محمد ۱۸۱
اژدری، نورالدین بن شمس الدین محمد	اردبیلی الهی، کمال الدین حسین بن
۴۷۹	خواجه شرف الدین علی ۶۹-
استانبولی، محمد شوکت ۳۳	۵۲۶
استرآبادی، احمد بن تاج الدین حسن بن	اردستانی، پیر جمال ۹۲-۴۹-۳۶-
سیف الدین ۱۸	۴۰۷-۴۰۶-۳۳۳-۲۰۷-۱۰۸
استرآبادی، فضل الله ۶۸	۵۹۸-۵۳۵-۵۲۶-۵۰۹-۴۸۴
استرآبادی، محمد جعفر ۷۰۱	۶۰۹-۵۹۹
استرآبادی، میرزا مهدی خان ۲۳۷-	اردکانی شیرازی، میرزا علیرضا بن
۶۵۲-۳۸۷-۲۹۱	کمال الدین حسین ۳۸۰
استرآبادی طبری، عماد الدین حسن	اردکانی یزدی، سید احمد بن محمد ابراهیم
۶۴۴	۵۹۸-۵۶۲-۳۷۰
اسحاق بن ابراهیم بن منصور بن خلف	اردکانی یزدی، میرزا قاضی بن کشف
۵۱۲	الدین محمد ۱۶۴
نیشابوری	

- اسحاق بیگ عذری بیگدلی ۱۷۳
اسدآبادی، سیدجمال الدین ۶۹۲
اسدآبادی همدانی، میر عمادالدین محمود
بن میر حجت الله ۲۶۹
اسدالله بن محمد کاظم ۶۸۷
اسدالله خان خوانساری ۴۹۱
اسدالله خان درویش بن حاجی ابراهیم
قوام کلانتر شیرازی ۱۳۴
اسدالله شهرخواستی مازندرانی ۲۷۲
اسدالله هاشمی عباسی دزفولی ۶۵۴
اسدی طوسی، ابو منصور علی بن احمد
۵۶۱-۵۴۱
اسرار علی تبریزی ۲۲۸
اسرار علی شاه ۲۵۳
اسعد گرگانی، فخرالدین ۷۰۴
اسفراینی، ابوطالب بن محمد ۲۰
اسفراینی، رشیدالدین ۶۱۳
اسفراینی، عصام الدین ۴۱۵-۳۱۵
اسفراینی، عمادالدین ابوالمظفر طاهر
شهنور بن محمد ۱۱۷
اسفراینی، نورالدین عبدالرحمان
۵۲۰
اسفزاری، ابوحاتم مظفر بن اسماعیل
۱۹
اسفزاری، معین الدین ۳۳۶-۱۹۳
اسکندر بن محمد ۵۹۷
اسکندر بن ملا گشتاسب منجم کرمانی
۵۸۸
اسکندر بیگ منشی ۴۶۰
اسکندر پوری، وکیل احمد ۷۴
اسکندری، ابوبکر بن علی ۱۶۶
اسلام آبادی رامپوری، عبدالرشید
۵۴۷
اسلمی حائطی شافعی مدرسی، محمد
سعید ۶۵۷
اسماعیل باخرزی ۴۰
اسماعیل بن ابراهیم خان قاجار کرمانی
۲۰۸
اسماعیل بن عبدالمؤمن ۱۸۸-۱۵۷
اسماعیل بن محمد تبریزی ۳۲۷-۲۶۳
اسماعیل جرجانی ۶۳-۲۷۲-۳۰۴-
۷۱۵
اسماعیل حسینی، مرعشی تبریزی
۱۳۰
اسماعیل خاتون آبادی ۴۳۷-۳۴۹
اسماعیل ذبیحی یزدی ۶۷۵
اسماعیل صحافباشی ۲۳۹
اسماعیل صفوی ۴۹
اسماعیل واعظ سبزواری ۲۲۱
اسیری ۶۸۰
اسیری لاهیجی، شمس الدین محمد
۴۰۷-۴۰۵-۵۱
اشراق مراغه‌ای، میر عبدالفتاح

اعتماد السلطنه قراگزلو، عبد الله بن	۳۴۴
۵۲۴ مصطفی قلی خان	اشرف ۴۸۴-۱۱۴-۱۰۵
۳۷۳ اعتماد نظام، علی	۱۷۳ اشرفعلی خان دهلوی
۵۲۷ اعرج، نظام الدین	۷۰ اشرفعلی رضوی مهندس
۵۴۴-۴۳۴ اعظم	۵۱۴-۳۸۹ اشرف مازندرانی
۲۸۸ اعمی اصفهانی، مختار	۶۵۶ اشرف مراغی خیابانی
۵۴۷ افسر قاجار، محمد رضا	۹۰ اشکوری، احمد بن محمد کاظم
۷۸ - افسر قزوینی، میرزا خلیل	۲۸۹ اصغر بروجردی
۱۷۳	اصفهانی دارابی، محمد جواد قاهر
۳۷۶ افشار، حسنعلی خان	۵۹۰
۸۹ افشار، میرزا محمد	اصفهانی قنوجی، محمد حبیب الله
۳۷۵ افشار قزوینی، حبیب الله خان	۵۰۷
۶۳ افصح تبریزی	اصفهانی نیشابوری، ابوبکر احمد بن
افضل الدین ابو حامد احمد بن حامد	۳۹ حسین بن مهران
۹۲-۴۷۰-۶۱۶ کرمانی	۱۷۶ اصلح کشمیری
افضل الدین محمد ترکه اصفهانی	۶۳۹ اصیل الدین واعظ
۲۰۸	اضعف یزدی، عبدالحسین
افضل الملك شیرازی، غلامحسین	۷۷ انطوری
۵۲۳-۵۱۱-۴۵۶-۳۶۵-۳۳۱	۶۹۶ انطوری، محمد ظهیر الدین میرزا
۵۲۵	۳۶۱ اعتضاد السلطنه، علیقلی میرزا
افضل بیگ خان قاقشال اورنگ آبادی	۶۶
۱۵۲	۵۷۴-۴۶۴-۴۰۷-۳۶۸-۲۲۷
۶۴۴ افلاکی، شمس الدین احمد	اعتماد السلطنه، محمد حسن خان
۸۲-۱۴۰-۱۳۹-۱۲۲-۱۱۸-۱۰۰	
افطابی تبریزی، عبد الرحیم بن شمس الدین	۳۳۴-۲۸۸-۲۸۱-۲۷۸-۱۶۸
۲۹۷ محمد	۴۳۷-۳۷۶-۳۷۵-۳۷۴-۳۷۳
اکبر آبادی ترمذی، میر محمد صالح بن	۵۱۸-۵۲۸-۵۷۱-۵۹۹-۶۱۸
۶۲ میر عبد الله	

۶۳۵	امان میرزا	۳۹۹	اکسیر اصفهانی
۲۹۲-۲۴۳	امانی	۴۲۶	الطف حسینی، سید عبداللطیف
۷۱۷	امانی خراسانی		الخ بیگ بن شاهرخ بن امیر تیمور
۱۲۰	امجد حسین	۳۵۴	
۹۸	امر سنگه خوشدل	۲۶	الفت اصفهانی
	امیر اسلام بن احمد بن محمد غزالی	۳۴۴	الفتی ساوجی
۳۸۵			الله آبادی، خیرالدین محمد خان
۴۲	امیر اصلان	۱۵۸ - ۴۶۱	
	امیرالملك سید محمد صدیق حسن خان	۵۹۵-۶۵	الله داد فیضی سرهندی
۴۲۶	بهادر	۶۰۹	اللهیار بخاری نقشبندی
۲۵۱	امیر بنارس، میرزا امیر بیگ	۴۸۵-۸۶	الهام کرمانشاهی، احمد
	امیر حسن بن منوچهر بن یحیی بن	۴۲۳	الهی، احمد
۶۵۲	جمال الدین		الهی اردبیلی، کمال الدین حسین بن
۶۴۹	امیر حسن خان قاجار	۳۱۹-۱۱۸	عبدالحلق
۵۰۲-۴۶۷	امیر حسن دهلوی		الهی بخش حسینی انگریزی آبادی
	امیر حسینی هروی ۱۱۳ - ۳۳۳ -	۲۷۹	
	۳۴۹-۳۶۳-۳۹۵-۴۳۸-۴۵۰-		امام غریضی سپاهانی، سید علی بن محمد
	۵۳۶ - ۶۷۵ - ۶۷۶	۱۸۴	بن اسدالله
۳۸۸	امیر حیدر واسطی بلگرامی	۴۰	امام فخر رازی
	امیر خسرو دهلوی ۲۷-۸۵-۱۱۳	۱۳۳-۱۲۸	امامقلی میرزا قاجار
	۱۱۷-۱۹۸-۲۳۵-۲۶۸-۳۰۰-	۶۵۴	امامی، محمد بن علی
	۳۲۸-۴۳۰-۵۱۱-۵۸۵-۶۱۷	۴۰۵	امامی، محمد نصیر
	(دوبار) ۶۹۲-۷۰۹		امامی خاتون آبادی، محمد رضا بن محمد
۷۹	امیر سعید حسین ابیوردی	۲۲۹	مؤمن
۵۴	امیر عبدالله	۷۲	امان الله حجازی
۶۶۲	امیر عسکر رازی	۲۴۳	امان الله حسینی
۱۴۳	امیر فرخند علی	۶۹	امان الله خان فیروز جنگ

انصاری، عبدالله ۶۸-۲۰۱-۳۲۱-	امیر محمد صالح حسینی ترمذی ۶۴۵
۳۲۷ (دو بار)-۳۴۸-۴۴۹-۵۱۴	امیر محمود هروی ۱۲۹
۵۳۶-۵۵۰-۵۸۶-۶۴۲-۶۷۹-	امیر مختار ۵۹۳
۷۱۱	امیر نظام گروسی ۷۲
انصاری، عبدالملك بن عبدالغفور ۵۶	امیر یوسفعلی حسینی اخباری ۵۵
انصاری، علی بن حسین ۴۰	امین احمد رازی ۷۱۰
انصاری، محمدعلی خان ۹۱-۱۳۷-	امین الدوله علی خان بن مجدالملک ۳۷۳
۱۳۸	امین الدین بلیانی ۹۲
انصاری استرآبادی، نصیرالدین محمد بن	امین الدین دهلوی ۵۰۸
عبدالکریم ۵۸۶	امینی، صدرالدین سلطان ابراهیم ۴۸۷
انصاری جونپوری، فیض الله ۱۳۱	انارجانی، روحی ۳۲۱
انصاری جهرمی، ابویزید قطب الدین	اناری، محی الدین بن بدرالدین ۲۲۱
عبدالله بن محمد بن یحیی بن محمود ۳۰	انبالجی دهلوی، محمد زمان بن محمد صادق ۴۵
انصاری کازرونی، ابوالقاسم ۳۸۴	انجب دهلوی، ربیع ۴۹۹
انصاری کاشانی، محمدتقی بن محمد	اند خودی لؤلؤی، یوسف بن عبدالله ۷۱۶
هاشم ۲۲۳-۳۵۵	بن ابو یعقوب ۷۱۶
انصاری مستوفی الممالک، محمد رفیع ۲۹۳	اندرجیت حقیر ۴۵۰
الانگوری، حمید بن عبدالرحمن ۳۸۳	اندر من حصاری ۶۵۰-۲۹۲
انوار، قاسم ۶۹-۷۹-۲۶۳-۳۱۷	انسی ۱۷۳
۳۲۳-۳۸۸-۴۳۷	انسی جنابدی، قطب الدین میرحاج ۵۶۷
انوی گرجستانی، برهان الدین ابونصر ۸۰	انصاری، ابو الخیر بن سعد ۴۸۴
مسعود بن مظفر ۵۸۹	انصاری، حسین بن زین الدین علی بن حسین ۴۹۳
انیسی شاملو ۱۴۷	انصاری، سدیدالدین احمد ۴۲۷
اوبهی، حافظ ۶۸۳	
اوحدالدین بلگرامی	

« ب »

- اوحدی بلیانی ، تقی الدین ۱۰۸-
۱۴۳-۱۷۱-۳۰۹-۳۶۹-۳۸۱-
۴۶۴-۵۲۱-۵۲۹ (دوبار) -۵۳۰
۵۶۵-۶۳۴-۶۷۸-۷۱۶
اوحدی مراغه‌ای ۲۱۷-۶۵۳
اورنگ آبادی، سیدنور الاصفیاء ۶۸۸-
۶۸۹
اورنگ زیب عالمگیر ۴۲۳
اولاد احمد سہسوانی ۶۳۲
اولیا، نظام الدین ۳۰۸-۵۰۲
اولیاء اللہ آملی ۱۲۷
اویس بن علاء ۵۳۳
اھری، عبدالکریم بن محمد صادق ۲۲
اھل اللہ بن عبدالرحیم دھلوی ۲۰۶
اھلی ترشیزی ۱۵۱-۳۵۲-۳۶۰-
۳۶۴-۴۲۶-۵۴۹
ایجاد، میر محمد احسن ۴۰۲
ایجی، علی اکبر ۳۵۳
ایجی شہانکاری، منصور بن حسن بن
ابراہیم ۴۳۹
ایران شاہ بن ابی الخیر ۱۰۶-۵۳۹
ایسرداس ۴۸۷
ایشیک آقاسی، میرزا احمد ۲۵۳
ایمانی ۹۴
اینجو، عضد الدولہ جمال الدین حسین
۴۹۴
*
- باب، علی محمد ۲۴۲-۲۹۸-۴۱۲-
۴۳۷-۵۱۸
بابا افضل کاشانی ۲۲۳-۳۱۴-۳۴۱
۳۵۹-۴۶۴-۵۷۳-۵۹۵-۶۱۵-
۶۳۶-۶۴۰-۶۵۵-۷۱۷
بابا ذہبی شیرازی ۴۰۵
بابا قادر حیدر آبادی ۴۱۲
بابر، ظہیر الدین محمد ۱۹۴
باخرزی، ابوالمفاخر ۸۱
باخرزی، اسماعیل ۴۰
باخرزی، سیف الدین ۳۱۸-۳۲۲
باخرزی، علی بن حسن ۴۵۱
بادکو بہای، علی ۱۴۵
باذل، میرزا محمد ۲۶۲
بارفروشی، میرزا محمد رضا ۵۴۳
باطنی، غلامعلی ۲۲
باقر بن اسماعیل واعظ کجوری تهرانی
۴۲۴
باقر بن حسن ۶۳۳
باقر حسین خان نایطی ۵۴۳
باقر ہندی ۳۳۹
باقی اصفہانی، میرزا عبدالباقی ۵۹۵
باقی باللہ نقشبند دھلوی ۱۷۳
بالہ حسینی شبستری ، ابو اسحاق
۷۱
ابراہیم بن عبداللہ

۱۵۸	بدرالدوله	۶۳۷	بجنوردی منجم باشی، علی اکبر
۳۹	بدرالدین جاجرمی		بحرانی کرمانی، محمد بن عبدالنبی
۴۴۸	بدرالدین شامی	۷۰۱	
۴۱۲-۴۴	بدرالدین طبری	۴۶۵	بحری، محمود
۴۳	بدرالدین محمد دهلوی		بحرینی، محمد بن عبدالنبی بن نعمت الله
۱۹۳	بدرالدین نخشی رومی	۳۰۵	
۲۹۱	بدر محمد دهار		بخارایی ترک دهلوی، ابوالمجد
۴۱۶-	بدلیسی، ادریس بن حسام الدین		عبدالحق بن سیف الدین سعد الله
۷۰۹		۲۰۶	
	بدلیسی، شرف الدین بن شمس الدین		بخاری دولت آبادی، سید عبدالوهاب
۴۲۱		۱۷۳	افتخار
	بدهای خوارزمی ایرچی چشتی، یوسف		بخاری نقشبندی، اللهیار
۱۹۱		۲۶۵	بختمل
	بدیع الزمان ادیب نطنزی		بداونی، عبدالقادر
	بدیع الزمان رشید خان عالمگیری		۳۰۸-۱۲۱-
۵۵۷		۶۴۸	
	بدیع الزمان قهبایی		بداونی چشتی، نظام الدین محمد بن
۳۴۴		۵۰۲	احمد
۵۷۴	بدیعی		بدایع نگار، محمد حسین
	برد سیری کرمانی، شمس الدین محمد		بدایع نگار، میرزا محمد ابراهیم
۶۱۴			۴۶۱-۴۷۰-۵۰۴
	برزش آبادی، عبدالله		بدایع نگار، میرزا مهدی خان
۶۵۴			۵۳۰-
۶۲۹	برشپوری، شرف	۶۲۱	
	برغانی، محمد تقی بن آقا محمد		بدایعی
۵۷۶		۱۱۵	
	برغانی، محمد صالح بن آقا محمد		بدایعی
۸۹		۳۰۷	
	برغانی، محمد صالح بن احمد		بدخشی، کمال الدین محمد
۵۳۵-		۴۴۵	
			بدخشی، میر محمد نبی خان
۶۳۰		۲۰۵	
			بدخشی، میریار بیگ خان
		۵۶۰	

- برغانی قزوینی ، محمدعلی بن محمد
۳۴۱ - ۴۹۰ - ۵۵۶ - ۶۷۳
برنابادی ، رضا
۱۷۳
برنی ، خیاءالدین
۳۸ - ۱۳۲ - ۲۱۵
۴۷۴ - ۴۸۸ - ۵۷۰
بروجردی ، میرزا محمد
۵۵۹
بروجردی تهرانی ، محمد حسین
۵۳
برهان
۹۷
برهان استرآبادی ، محمد صالح
۱۷۳
برهان الدین محقق ترمذی
۲۰۰ -
۶۲۲
برهان بغدادی
۲۸۶
برهان بن حسن هندی
۱۹۵
برهانپوری ، عبدالرحمان بن عبدالکریم
۶۳۰
برهان سیکری وال
۶۳۲
برهانی ، ابواسحاق بن عبدالله خادد
۳۱۳
برهن
۲۴۲
بریروی ، زین الدین بن شیخ محمود
۶۰۶
بزمی دهلوی
۳۰۹
بسحاق اضمه
۵۳۴ - ۵۷۱
بسظامی ، عبدالرحمن بن محمد بن احمد
۶۲۸
بسظامی ، علی بن طیفور
۴۱ - ۷۵
۱۶۴ - ۱۹۱ - ۲۵۱ - ۵۵۰
- بسظامی ، محمد حسین
۶۱۲
بسظامی ، نوروزعلی
۷۰ - ۱۶۰ - ۳۶۹
۵۶۶ - ۷۰۰
بسظامی بانزیدی ، محمد بن عنایت الله
۳۳۸
بسمل شیرازی ، علی اکبر
۹۰ - ۱۷۵ -
۶۸۹
بشیرخان
۴۹۳
بشمیری بغدادی
۶۴۳
بغدادی ، بهاء الدین محمد بن مؤید
۲۱۰
بغوی شافعی
۵۳۰
بقایی بخساری ، محمد عارف
۴۵۹ -
۵۸۱
بقلی شیرازی
۳۲۵ - ۴۱۲
بکتابشقلی ابدال رومی
۱۰۲
بلعمی ، ابوعلی
۱۲۲
بلگرامی ، اوحدالدین
۶۸۳
بلگرامی ، محمد احسن
۵۶۰
بلگرامی حسینی ، میر عبدالجلیل
۴۵۲
بلیانی ، امین الدین
۹۲
بنارسی ، علی ابراهیم خلیل خان
۲۷۶
بنان دفتر
۳۷۳
بنایی
۸۶
بنایی هروی
۱۰۵
بندرابن داس خوشگو
۳۸۱
بنده سرخابی تبریزی ، میرزا رضی بن

۴۱۴	بهارى، محب الله	۴۶۸	محمد شفيع
بهارى ميستانى، شاه حسين بن ملك		بنده على عطارد قلمخان بهادر	۲۴۰
۲۸۱	غياث الدين محمود	۵۴۴	بنوالى دهلوى
۱۳۷	بهامدخانى، محمد	بنيسى شېستري نقشبندى، حسام الدين	
بهايى ۸۲-۱۴۹-۱۵۸-۱۵۹-۲۰۰-		(برهان الدين)	۵۶۱
۵۲۹-۴۵۲-۴۳۰ - ۲۲۳-۲۱۰		بوتى شاه لودهيانى علوى قادري	۱۲۴
۶۷۰-۶۷۱ (دوبار)		بوداق منشى قزوینى	۲۳۲
۶۵۵	بهبهانى، ابوطالب	بورانى	۳۳۴
۷۷	بهبهانى، سيد ابراهيم	بوزاوقى، شاکر بن مصطفى	۵۷۵
۴۷۵	بهبهانى، علینقى بن احمد	بوزاوقى، عثمان	۶۰۸
بهبهانى کرمانشاهى، آقامحمدعلى	۲۸۱	بوزجانى، على	۳۹۳-۳۳۷-۳۲۹
۳۸۶		بهاءالدوله طرشتى رازى	۲۷۳
بهبهانى کرمانشاهى، آقامحمود	۱۵۱-	بهاءالدين محمد بن تاج الدين حسن بن	
۶۶۴-۳۶۳		محمد اصفهانى	۲۶۰
بهبهانى کرمانشاهى، محمد جعفر بن		بهاءالدين محمد بن حسن بن اصفنديار	
محمد على بن محمد باقر	۱۴۷-۸۰ -	کاتب	۱۳۰
۶۵۶		بهاءالدين محمد بن مؤيد بغدادى	
بهجت اصفهانى، ميرزا محمد مهدى			۲۱۰
۴۳۴	فروغ بن ميرزا محمد باقر	بهاءالدين محمد فاضل هندى	۲۴۲
۱۰۴	بهرام پژدو	بهاءالدين نقشبند	۵۰۹
۲۶۶	بهرامى سرخسى	بهاءالله، ميرزا حسينعلى	۶۷-۶۵
۴۲۲	بهروچى، ابوبکر بن محمد		۸۴-۱۹۰-۲۲۸-۲۴۴-۲۴۹-
۲۳	بهشتى		۳۱۲-۵۳۲-۵۶۵ (پنج بار)-
۹۵	بهشتى		۷۱۲
۶۸۹	بهشتى هروى	بهاء ولد	۶۲۱
بهکن صديقى هانسوى غزنوى، غلام الله		بهادر	۸۶
۵۷		بهادر سنکه شاهجهان آبادى	۷۱۵

- بهگوان داس ۳۷-۲۵۵-۳۸۱-۳۹۹
 بهمنیار بن مرزبان آذربایجانی ۱۸۳
 بهوپالی، ابوالقاسم محتشم ۳۹
 بهوپالی، سید ابوالخیر نورالحسن خان
 ۶۸۶
 بهوپالی، سید علی حسن خان ۴۳۳
 بهوه بن خواص خان ۶۲۴
 بیات نیشابوری، حیدرقلی ۵۶
 بی بی خانم ۶۲۳
 بیخبر باگرامی، میر عظمت الله ۳۸۰
 بیدری، قادر خان ۱۱۸-۱۳۲-۲۴۸
 بیدل دهلوی لاهوری، عبدالقادر ۲۳۱
 ۴۵۲-۵۹۰-۶۸۶
 بیدل مازندرانی کرمانشاهی ۵۱۷
 بیرجندی، عبدالعلی بن محمد بن حسین
 ۴۰۷
 بیرجندی، علی اشرف ۴۹۳
 بیرجندی، میرزا سید محمد علی بن
 اسماعیل ۲۳۸
 بیرجندی، نظام الدین عبدالعلی بن
 محمد بن حسین ۳۰-۱۵۹
 بیرجندی یزدی، احمد بن حسن ۴۲۷
 بیرونی، ابوریحان ۲۰۳
 بیضاوی، ابوالمجد طبیب ۵۹۳
 بیغمی ۲۸۳
 بیش حسینی مدارسی، سید مرتضی ۵۵
 بیش کشمیری ۱۰۹-۳۲۹-۴۲۷-
- ۵۴۲
 بینوا، مرتضی قلی ۲۱۳
 بیهقی، ابوالحسن ۲۸۶-۱۲۳
 بیهقی ابوالفضل ۱۲۳-۳۵۶-۴۹۳
 بیهقی، ابوجعفر ۱۱۸
 بیهقی، کمال الدین ملاحسین بن علی
 ۴۴۹
 بیهقی سبزواری، ابوسعید حسن بن حسین
 ۶۱۳
- *
- «پ»
- پارسا، محمد ۷۸-۱۶۶-۲۰۰-۳۱۸
 ۳۳۱-۴۱۳-۴۶۹-۴۹۸-۵۰۹
 ۵۲۹-۵۳۱-۵۸۷
 پانی پتی، سعد الله ۱۱۶
 پانی پتی، مسیح ۳۰۹
 پاییزی نسفی، مجدالدین محمد ۴۰۳
 پروانه، میرزا صادق ۶۷۴
 پرویز خان سلماسی ذهبی ۲۳۵-۵۹۲-
 ۶۹۱-۶۹۹
 پسیخانی گیلانی، محمود ۱۱۲-۳۲۹-
 ۶۲۹-
 پشندی، محمد باقر ۳۵۴
 پناهی، علی بن بناء ۶۸۲
 پندت بهگودان داس شیوپوری ۵۹۴

تبریزی، شرف‌الدین میرزا محمدرضا	۵۳۵	پوریای ولی
۳۱		پوشنگی، محمد بن محمود فخرالدین
تبریزی، محمدحسین بن خلف	۴۶۱	
۹۷		پولاک نمساوی
تبریزی، میرزا علی بن رستم	۳۵۱	
۲۵		پیر جمال اردستانی
تبریزی اصفهانی، نجیب‌الدین رضا	۳۶-۴۹-۹۲-	
تبریزی سپاهانی، رجبعلی	۱۰۸-۲۰۷-۳۳۳-۴۰۶-۴۰۷-	
تبریزی سرخابی، مهدی بن حاجی عبدالله	۴۸۴-۵۰۹-۵۲۶-۵۳۵-۵۹۸-	
۳۳		۵۹۹-۶۰۹-۶۱۱-۶۲۷-۶۳۲-
تبریزی مرعشی، سیدعلی بن سید محمد	۶۶۲-۶۶۵-۶۶۸-۶۸۰-۶۹۰-	
۳۴		۶۹۲-۷۰۶-۷۰۸-۷۱۸
تبریزی ممقانی، حسین بن محمد	۱۶۱	پیرزاده، محمدرقیع
۴۷۳		پیرزاده، محمدعلی
تبیان‌الملک، علیرضا	۳۷۴	
۶۳۶		پیشاوری، محمدنقی
تتوی، احمد بن نصرالله	۱۲۳	
تتوی، سید عبدالرشید		«ت»
تتوی، سیدعظیم‌الدین		تاج‌الجلای، علی بن محمد
تتوی، مخدوم محمد ابراهیم خلیل	۲۹۷	
۲۰۵		تاج‌الدین ابوبکر احمد بن محمد بن زید
تتوی شیرازی، عزالدین		طوسی
۴۸۵		تاج‌الدین سلمانی اصفهانی
تجلی	۲۲۰	
تجلی علی‌شاه صوفی چشتی	۱۲۴	تاج‌الدین محمد بن محمد بن ابراهیم
تحویلدار، حسین بن محمد ابراهیم		کازرونی
۲۲۶		۸۹
تقرب		تاج‌الدین نسایی
۲۹۲		تاجر مرندی، فضلعلی بن حاج مصطفی
تربتی، ظفرخان	۵۲۰	
۱۷۷		۶۸۰
ترشیزی، اهلی		تأثیر تبریزی، میرزا محسن
ترشیزی، شهاب	۱۰۵-۱۳۶-۱۷۲-	۲۳۷-
۲۷۱-۴۷۱-۵۱۳-۶۰۴-۶۴۱		۲۵۶-۲۹۶-۵۴۴-۶۵۵
ترشیزی، ظهوری	۵۴۳	

- ۳۳۳ ترشیزی، علی‌نقی
 ترشیزی، میرزا عبدالله شهاب ۱۷۶
 ترکه اصفهانی، افضل‌الدین محمد ۲۰۸
 ترکه اصفهانی، صاین‌الدین علی ۵۱-
 ۶۰-۱۶۴-۱۶۷-۳۱۲-۳۱۳-
 ۳۱۶-۳۱۷-۳۸۴-۳۸۸-۴۰۸-
 ۴۱۳-۴۱۴-۴۱۵-۴۱۶-۴۲۳-
 ۵۷۳-۶۴۳-۶۶۲-۶۷۰-۶۸۴
 (دوبار) ۶۸۵
 ۲۵۲ ترکی شیرازی
 ۶۴۳ ترمذی، ابوسعید
 ۳۸ ترمذی، هدایت‌علی شاه
 ترمذی سمرقندی، محمد معصوم ۱۲۸
 تسکین ۳۷۰
 ۴۹۷ تفرشی، ظهیرا
 ۳۲۰ تفرشی، علی‌اکبر
 ۴۰۱-۳۸۹ تفرشی، میرزا صادق
 تغلیسی، ابوالفضل حبیبش ۱۰۷ (دوبار)
 ۱۰۸-۲۰۴-۲۳۱-۵۰۸-۵۲۱-
 ۵۲۳-۵۳۰-۶۴۱-۶۹۹
 تقی‌الدین اوحدی بلیانی ۱۰۸-۱۴۳-
 ۱۷۱-۳۰۹-۳۶۹-۳۸۱-۴۶۴-
 ۵۲۱-۵۲۹ (دوبار) ۵۳۰-۵۶۵
 ۶۳۴-۶۷۸-۷۱۶
 تقی‌الدین کاشانی ۲۷۳-۵۸۱
 تقی‌الدین محمد عقیلی ۲۰۱
 تقی‌الدین محمد محتسب الممالک ۱۵۵
 ۵۴۷ تک‌چندچند هندی
 تمامی شیرازی، محمد بن محمد صادق
 ۱۵۱
 ۴۷۳ تنکابنی، حسن بن ابوالحسن
 تنکابنی، میرزا محمد بن سلیمان ۶۲-۵۱۳
 تنکابنی مازندرانی، محمد بن عبدالفتاح
 ۴۴۶
 تواریخی شافعی، شهاب‌الدین ۱۰۰
 ۲۴ تونی، ملک‌علی
 ۴۰۱ تونی اصفهانی، عبدالقادر
 تونی بشروی، علی‌اکبر بن عبدالله ۷۰۷
 ۹۸ تویچی، محمد تقی
 تویسرکانی، حسینعلی بن نوروز علی
 ۶۰-۳۱۰-۴۲۸
 ۴۶۷ تویسرکانی، مجنون
 ۴۹۴ تویسرکانی، محمد مقیم
 ۴۸۹ تویسرکانی، میرزا اسماعیل خان
 ۴۶ تهانیسری، جلال‌الدین محمود
 ۳۲۵ تهانیسری، نظام‌الدین عبدالشکور
 ۱۹۸ تهران‌ری‌رازی، قوام‌الدین محمد
 تیمور میرزا قاجار ۵۹۸-۶۰۵
 «ث»
 ۲۲۵ ثاقب، محمد نجم‌الدین خان
 ۱۲۱ ثاقب آشتیانی
 ۴۵۲ الثغری، عماد بن محمد
 ۱۷۴ ثمر

- ثناپی مشهدی ۵۳
جباری انصاری نایینی، محمدباقر ۶۳۱
جاجرمی، ابوالحسن بن محمد کاظم ۴۱
جاجرمی، بدرالدین ۳۹
جاجرمی، محمد بن بدرالدین ۶۶۰
جارالله زمخشری ۶۳۸
جالوسی رضوی، غلامحسین شیخ بن فتحعلی ۴۹۴
جامعی ۲۶۵
جامنی بهان رای ۶۴۱
جامی، نورالدین عبدالرحمان ۵۶-۴۷
۱۰۲-۱۱۲-۱۴۶-۱۴۸-۲۰۲-
۲۴۴-۲۶۲-۲۶۷-۲۹۵-۲۹۹-
۳۱۲-۳۶۲-۳۸۲ (دوبار)-۴۱۱-
۴۶۶-۵۶۳-۵۶۴-۵۶۷-۶۵۱-
۶۸۴-۶۸۵-۷۱۰-۷۱۸
جامی، عبدالنبی ۶۷۳
جامی، غیاث الدین ۱۳۲
جامی حنفی، محمد بن محمد ۳۴۵
جامی نامقی، ابوالفتح محمد بن شیخ-
الاسلام المطهر بن ابونصر احمد ۲۵۳
جانپوری هندی، شهاب الدین ۷۰۶
جانی بن ملک شاه خراسان ۶۷۹
جانپوری نظمی، روشنعلی ۱۸۶
جبللی ۵۴
- جبوری حسینی، نظام الدین احمد بن ۵۸۰
محمد صالح ۵۵۶
جدید الاسلام، حسینقلی ۷۰۷-۳۹۴
جرپادقانی، حبیب الدین محمد بن علی اصغر ۶۴۲
جرجانی، ابوالحسن حسین بن حسن ۲۰۲
جرجانی، سید اسماعیل ۶۳-۲۷۲-
۳۰۴-۷۱۵
جرجانی، میرسید شریف ۷۰-۱۸۰-
۳۱۲-۴۲۱-۴۳۹-۶۹۸
جرفادقانی، محمدصادق ۳۶۷-۳۶۹
جرفادقانی، ناصح بن ظفر بن سعد ۱۸۴
جزایری، سید عبدالله بن نورالدین بن نعمت الله ۱۷۶-۴۵۲
جزایری، سید نورالدین علی بن سید نعمت الله ۴۱
جزایری شوشتری، سید عبداللطیف بن ابوطالب بن سید نعمت الله ۱۵۳
جسونت رای ۳۷۱
جعفر بن اسحاق فاطمی ۶۶۶
جعفر بن محمد بن حسن ۱۴۲
جعفر بن محمد حسینی ۱۳۲
جعفر خان مشیرالدوله مهندس باشی ۱۶۶

- جمال الدین عطاءالله دشتکی ۱۴۷
جمال الدین قرشی ۴۳۸
جمال الدین محمد خوانساری ۱۹۱
جمال الدین محمد شیرازی تبریزی ۵۰۹
جمال الدین مدارسی ۵۷۷
جمال الدین میرزا محمد بن میرزا ۳۹۹
جمال ساجی ۳۴۷
جمالی بن حسن شوشتری ۴۸۸
جمالی دهلوی، جمال الدین ۶۰۲
جمالی مهریجردی ۵۳۹
جمشید کاتب معماپی ۵۹۰
جنتعلی شاه همدانی، میرزا علینقی ۲۵-
۸۳-۶۸۱
جندقی، سید محمد باقر بن زین العابدین ۴۴۰
جندقی، یغما ۲۷۳-۳۶۸-۴۴۱-۵۱۲
جنید عبدالله موسوی ۴۹۶
جواد الدوله عارف جنگ ۱۸
جواد جهانبخش منجم باشی نهاوندی ۵۰۸
جوانرودی، ابوالنجیب محمد ۳۵۴
جوزجانی، ابو عبید ۱۹۲-۲۸۵
جوشقانی، شعیب ۶۹۷
جوشقانی، محمد جعفر بن محمد علی ۶۷۲
جونپوری، خیرالدین محمد ۱۷۱
جونپوری، عبدالعزیز بن حسن بن طاهر ۴۱۷
جعفر دارابی کشنی بروجردی ۳۴-
۱۵۶-۳۳۱-۶۲۶-۶۶۶
جعفر شوشتری ۵۰۲
جعفر علی خان بن نواب معین الدوله ۴۹۴
جعفر قلی خان ۳۱۸-۳۳۴
جعفری ۲۷۰
جعفری، محمد مقیم
جگ چیون داس ۶۴۸
جلال ۳۳۴-۳۳۵
جلال الدین محمد بلخی ۵۷۵-۵۷۶-
۶۴۰
جلال الدین محمد بن عبدالله یزدی ۱۵۶
جلال الدین محمد دوانسی ۳۳-۴۱-
۱۹۲-۲۱۲-۲۵۵-۳۲۵-۴۰۷
(دوبار) ۴۱۱-۴۱۳-۴۴۲-۴۶۳
۵۶۳
جلال الدین محمد طباطبایی زواره‌ای ۲۱۲
جلال الدین محمد منجم یزدی ۱۳۱
جلال الدین محمود تهانیری ۴۶
جلال طبیب شیرازی ۵۴۸
جلیسری، عزیزالدین احمد نظر ۶۶۷
جمال الدین اسدآبادی ۶۹۲
جمال الدین جمالی دهلوی ۶۰۲
جمال الدین حسین حلیم پوری ۶۳۵
جمال الدین خلیل شروانی ۶۷۶

چنگیز بن حاج محمد ولی میرزا قاجار
۵۶۳

«ح»

حاتم خان ۴۶۰
حاتمی، مؤیدالدین بن محمود بن
صاعد بن محمد ۶۸۴
حاجب الدوله سراغه ای، عبدالعلی
ادیب الممالک بن حاجی علی خان
۲۸۴
حاجب خیرات ۲۹۲
حاج حسن ۱۸۰
حاجی بابا قزوینی ۵۸۸
حاجی خلیفه ۲۰۴
حاجی زین العطار ۴۱
حاذق هروی ۷۱۹
حاسب طبری، ابوجعفر محمد بن ایوب
۴۲۲-۳۱۲
حافظ ابرو ۱۲۸-۲۲۶-۳۰۶-
۵۸۳-۳۵۰
حافظ اصفهانی، محمد طاهر ۲۸۶
حافظ الدین محمد بن محمد بن نصر
۶۰۹ بخاری
حافظ اوبهی ۱۴۷
حافظ تبریزی، سید محمد بن محمد ۲۶۸
حافظ رومی ۶۱۸
حافظ عبدالله بلگرامی ۲۹۶

جونپوری لکنوی، لایق ۴۲۶
جوهر آفتابچی ۱۷۲-۲۳۶
جوهری تبریزی، عبدالله ۵۸۱
جوینی، عظامک ۱۲۵-۱۹۵
جوینی، معین الدین ۳۵-۶۸۶
جهان آرا بیگم ۳۲۲
جهانگیر بن عباس میرزا قاجار ۴۶۶
جهانگیر میرزا ۱۴۰
جهجری، محمد نجفعلی ۲۸۴-۲۹۱
جیلی اصفهانی، محمد طالب بن حیدر
۴۱۰

«چ»

چاچی، علی بن عثمان ۶۳۱
چرخ، یعقوب بن عثمان ۱۹۹
چرخ، یعقوب بن محمد ۵۶۱
چشتی، عبدالرحمان ۸۱-۶۰۳
چشتی، فیض حق ۲۶۹
چشتی اجمیری، معین الدین حسن
۲۹۹-۳۲۲
چلاوی، علیقلی بن محمد ۱۳۸
چلاوی آملی، حیدرعلی خاکی بن محمد
ظهور ۷۰۰
چله جانی قربانی، علیقلی بن میرزا علی
۶۵۶
چندربهان برهمن اکبر آبادی ۲۴۲-
۳۱۳-۵۴۲

۶۰۰	حافظ محمد حسین	۴۹۱-۴۹۶-۵۹۶-۶۱۹-۶۹۶-
۴۹۶	حافظ ملک قمرالدین	۷۰۰
۱۵۸	حافظی	حسابی نطنزی، میرزا سلیمان ۸۳
	حاکم لاهوری، عبدالحکیم	حسام الدین ۱۳۷
۲۰	حالی اصفهانی، بابا شاه	حسام الدین خوبی مظفری ۱۵۹-
۳۷۲	حایری، محمد	۶۷۶-۶۸۱
۴۷۰	حایری قزوینی	حسام الدین یحیی لاهیجی ۲۱۱-۶۰۸
۶۶۴	حایری یزدی، حسن	حسام السلطنه، سلطان مرادمیرزا ۲۹۸
۳۶۳	حبیب الله	حسامی ۴۱۱
۲۱۱	حبیب الله بن علی مدد ساوجی	حسرت، احمد ۱۹۵
۳۷۵	حبیب الله خان افشار قزوینی	حسن بن ابوالحسن تشکابی ۴۷۳
۲۰۵	حبیب الله خان نظام	حسن بن حسین قرا حصاری ۳۹۸
۶۷	حبیب طبیب گیلانی	حسن بن روزبهان شیرازی ۴۲
۱۰۷	حبیش تقلیسی، ابوالفضل	حسن بن زاهد غریب کرمانی ۶۳۱
	(دوبار) - ۱۰۸-۲۰۴-۲۳۱-	حسن بن سعد قاینی ۱۸۸
	۵۰۸-۵۲۱-۵۲۳-۵۳۰-۶۴۱-	حسن بن شهاب یزدی منجم ۲۱۹
۶۹۹		حسن بن عبدالرحمان ۱۷۹
۷۲	حجازی، امان الله	حسن بن عبدالرزاق لاهیجی ۲۲۸-
۳۴۶	حجت بابی، محمد علی	۲۸۹
۲۰۲	حدادی	حسن بن عبدالؤمن خوئی ۵۱۶
	حروفی استرآبادی، فضل الله بن ابی-	حسن بن علی یزدی حایری ۶۵۸
	محمد عبدالرحمان ۶۸-۲۲۳-	حسن بن گل محمد ۱۵۱
۴۶۳		حسن بن محمد ۶۱-۶۲۱
۳۰۳-	حزین شیروانی، عبدالرحیم	حسن بن محمد تقی طالقانی ۵۵۷
۷۰۸-۴۳۹-۳۶۶		حسن بن محمد نظامی نیشابوری ۱۱۸
۱۷۱-	حزین لاهیجی، محمد علی	حسن بن مرتضی حسینی ۱۲۷
۲۴۱-۲۶۷-۲۷۹-۳۸۱-۴۴۰-		حسن بیگ ذوالقدر شیرازی ۱۷۳

حسن بیگ روملو	۳۴	حسنی رضوی، شیر محمد بن سید شاه
حسن حایری یزدی	۶۶۴	علی بن سید حسین ۷۹
حسن حلبی	۶۸۸	حسنی سیفی قرزینی، میر علاءالدوله
حسن خطیب قاری	۶۱۶	۶۸۳
حسن خطیب کرمانی	۶۴۲	حسنی مدنی تتوی، عبدالرشید بن
حسن خواجه نقیب الاشراف بخاری	۵۹۶	عبدالغفور ۶۴۹
حسن ظریفی چلبی	۵۲۰	حسین ابیوردی ۲۳۹
حسن عسکری	۲۱	حسین الهی اردبیلی ۵۲۶
حسن عشقی مؤید نظام	۳۶۶	حسین بن احمد ۴۹۴
حسنعلی خان افشار	۳۷۶	حسین بن شیخ ابدال زاهدی ۳۸۲
حسن فؤادی	۱۲۱	حسین بن عبدالحق الهی اردبیلی ۳۱۹
حسن قاری	۱۴۳	حسین بن عبدالرزاق حسینی ۱۴۸
حسن کاشی	۱۳۷	حسین بن عبداللہ سراپی منشی ۵۹۴
حسن متکلم نیشابوری	۸۹	حسین بن عثمان ۸۴
حسن معلم همدانی دربندی	۴۷۹	حسین بن محمد ۷۰۳
حسن الیفی قزوینی، کوکب بن قمر- خان	۵۸۲	حسین بن محمد بن علی استرآبادی ۴۱۴
حسنی حسینی، ابوالفتح	۳۷۸	حسین بن محمد تبریزی ممقانی ۴۷۳
حسنی حسینی دشتکی، صدرالدین بن	۶۱	حسین بن معین میبدی ۶۱۷
منصور بن صدر	۶۱	حسین بن مؤمن کرمانی یزدی ۵۷۲
حسنی حسینی شیرازی، ابوالحسن بن احمد	۴۲	حسین حسینی ۲۲۷
حسنی حسینی لغوی یزدی، علی اکبر	۲۸۷	حسین حسینی خلخالی ۳۱۹
حسنی حسینی مدرسی یزدی، محمد	۱۷۵	حسین رستماداری ۳۴۱
علی بن عبدالوهاب		حسین رضا پاشا ۷۱۲
		حسین زاهدی ۱۰۷
		حسین سجاسی زنجان‌ی ۷۰۱
		حسین شیرازی ۲۲۶ (دوبار)

حسینی ابراهیمی، احمد بن میرمنشی	۱۷۴	حسین طباطبایی نایینی
شرف الدین حسین	۲۳۰	حسینعلی
حسینی اخباری، امیر یوسفعلی	۹۳	حسینعلی بن شیخ علی خان زنگنه
حسینی اردبیلی، سید سلطانعلی	۷۱۲-۵۳۲-۲۴۴	حسینعلی بهاء الله
حسینی اردستانی، معزالدین محمد	۴۲۸-۳۱۰	حسینعلی توپسرکانی
۵۲۰	۶۲۳	حسینعلی خان
حسینی استرآبادی، میر مؤمن بن علی	۶۷۸	حسینعلی شاه فرسی
۳۲۶	۲۵۶	حسین قدس شریفی
حسینی استرآبادی حروفی، ابوالقاسم	۵۵۶	حسینقلی جدیدالاسلام
اسحاق		حسینقلی خان سلطان نلهر کرمانشاهی
حسینی اسفراینی، ابوطالب بن محمد	۶۴۵-۶۱۸	
۲۰	۶۷۸	حسینقلی خان عظیم آبادی
حسینی اصفهانی، سید محمد شفیع	۳۹۵	حسین ندایی نیشابوری
۹۰	۱۷۹	حسین نوایی همدانی
حسینی اصفهانی، میرزا فضل بن زین-	۶۱۴	حسین همدانی
العابدین بن روح الله	۴۹۲	حسینی
حسینی اصیل واعظ، عبدالله بن	۳۲	حسینی، احمد بن محمد
عبدالرحمان	۴۳	حسینی، اختیار بن غیاث الدین
حسینی انگریز آبادی، الهی بخش	۲۴۳	حسینی، امان الله
۲۷۹	۲۵	حسینی، حسین بن عبدالله
حسینی بحرانی، ماجد بن محمد	۲۲۷	حسینی، سید حسین
حسینی برغانی، سید عباس بن جبرائیل	۶۲	حسینی، سید مسیح
بن محمد بن محمدخان	۲۱	حسینی، سید هبه الله
حسینی تبریزی، محمد باقر بن ابوالقاسم	۳۲۴	حسینی، عبدالحی
۸۲		حسینی آملی، علاء الدین حسین بن
حسینی تبریزی، محمد قاسم بن میر	۲۱۱	رفیع الدین محمد
محسن بن سیدعلی	۵۵۰	حسینی آملی، نجم الدین اسکندر
۱۵۳		

- حسینی خاتون آبادی ، محمدحسین بن
 محمد صالح بن عبدالواسع ۶۷-۵۰۳
 ۶۹۱
 حسینی خبیهی ، محمد قاسم بن حاج
 تاج الدین ۵۵۳
 حسینی خراسانی ، سید محمد بن حسن
 ۲۸۵
 حسینی خلخالی ، حسین ۳۱۹
 حسینی خوافی ، میر عبدالرزاق ۵۶۹
 حسینی دامغانی ، عبدالمطلب بن امیر
 افضل بن امیرزین العابدین ۲۰۴
 حسینی دشتکی شیرازی ، امیر سید
 اصیل الدین عبدالله بن عبدالرحمان
 ۲۸۷-۵۷۷
 حسینی دشتکی شیرازی ، میر جمال -
 الدین عطاءالله بن فضل الله ۳۳۶
 حسینی رازی ، میرحیدر بن علی ۵۸۰
 حسینی رشتی شیخی ، سید کاظم بن قاسم
 ۵۹
 حسینی رضوی ، قاسم ۶۲۰
 حسینی زنوزی فانی ، ابوالحسن علی
 بن میرزا محمدحسن بن عبدالرسول
 ۱۵۹
 حسینی شریفی ، میر سید ابوالفتح ۲۰۱
 ۳۲۳
 حسینی شغایی ، مظفر بن محمد ۵۳۳
- حسینی تربتی ، ابوطالب ۱۹۵
 حسینی ترمذی ، امیر محمد صالح ۶۴۵
 حسینی تفرشی ، میر محمدحسین ۱۲۹
 حسینی تنکابنی ، محمد مؤمن ۱۵۶
 حسینی توپسرکانی ، سید عبدالغفار بن
 محمدحسین ۲۳۵
 حسینی جرجانی ، سید محمد بن علی بن
 محمد ۱۴۶
 حسینی جرجانی ، یوسف علی محمد
 ۵۰۲
 حسینی جزایری ، سید نورالدین علی بن
 سید نعمت الله ۴۱
 حسینی جنابادی ، محمد افضل بن
 مسعود ۳۲۰
 حسینی جنابادی ، میرزا بیگ بن حسن
 ۳۳۸
 حسینی حسینی طباطبایی ، محمدحسین
 بن مرتضی ۲۴۹
 حسینی حسینی معموری ، عبدالوهاب
 بن محمد ۴۱۱
 حسینی حسینی نقوی بهگری دهلوی ،
 رجیع علی خان بهادر ۳۶۷
 حسینی خاتون آبادی ، عبدالحسن
 ۷۰۲
 حسینی خاتون آبادی ، محمد باقر بن
 اسماعیل ۱۷-۱۹

- حسینی شیرازی، سیدعلی بن سیدقطب
الدین محمد ۲۲۱
حسینی شیرازی، نظام الدین محمود
۳۷۸-۶۷۷
حسینی شیرازی، میر سید حسین ۳۵۳
حسینی شیرازی، تنوی، سیدجمال بن
میر جلال الدین ۱۹۲
حسینی شیرازی دشتکی، محمد بن میر
غیاث الدین منصور ۵۱۷
حسینی زیدپوری، سید عبدالاول بن
علی الدین بن حسن ۳۹۳
حسینی طباطبایی نسایی، رفیع الدین
محمد بن حیدر ۴۰۵
حسینی طهسی، سیدحسین بن روح الله
۴۴۳
حسینی عاملی، محمد شهباز ۵۸۶
حسینی عراقی، خورشاه بن قباد ۱۲۱
حسینی علوی، ابوالمعالی محمد ۱۰۷
حسینی علوی، میر محمد اشرف بن
عبدالحسین بن احمد ۴۷۲
حسینی علوی ورامینی، سعید محمد
بن ابوزید بن عربشاه ۳۶
حسینی فاطمی، عبدالحسین ۶۴۶
حسینی فراهانی، میرزا ابوالحسن
۴۱۰
حسینی فراهانی، میرزا عیسی بن میرزا
حسن ۳۲
حسینی قزوینی ۶۶۳
حسینی قزوینی، امیریحیی بن عبداللطیف
۵۵۴
حسینی قزوینی شیرازی ۵۵-۶۸-۱۱۴
۶۹۷-۷۰۱
حسینی کاشانی، زین العابدین بن نور الدین
مراد ۱۳۵
حسینی کاشانی، ضیاء الدین محمد بن علی
۱۵۹
حسینی کاشانی، فرج الله ۴۳۷
حسینی کرمانی، میرزا محمد حسین بن
حاج سید جواد ۷۸
حسینی گلستانه، علاء الدین محمد بن
امیرشاه ابوتراب محمد علی ۶۵۶
حسینی مازندرانی، عبدالصمد بن عبدالله
۱۹۴
حسینی مدرس، سید عزیزالله ۲۱۳
حسینی مدرس خادم، محمد ابراهیم
۳۲۰
حسینی مرعشی، سید محمد کاظم بن
محمد جعفر بن محمد حسین ۲۸۱
حسینی مرعشی، ضیاء الدین ۱۷۰
حسینی مرعشی، میرزا فتح الله بن میرزا
رضا ۶۳۴
حسینی مرعشی تبریزی، اسماعیل
۱۳۰

حسینی واعظی ، ابوالمفاخر عبدالله بن	حسینی مرغشی شوشتری ، محمد بن
عبدالرحمان ۲۸۷	ابوالفتح بن میر سید علی ۷۱۵
حسینی هروی ، امیر سید عبدالله بن	حسینی مشیدی ، محمد اسماعیل ۶۳۳
عبدالرحمان ۶۳۹	حسینی مکی ، سید محمد بن نصیر الدین
حسینی هروی ، امین الدین خان بن	جعفر ۸۷
سید ابوالمکارم امیر خان ۳۲۹	حسینی موسوی ، ابوالقاسم جعفر بن
حسینی یزدی ، ابوالاشرف محمد بن	حسین ۶۴۶
حسین بن علی ۲۴۸	حسینی موسوی رضوی ، شمس الدین
حسینی یزدی ، جعفر بن محمد بن حسن	محمد ۴۲۵
۱۳۵	حسینی موسوی شهرستانی ، افضل
حشمت قاجار ، همایون میرزا ۵۴۷	الدین محمد بن تقی بن محمد بن غیاث
۷۱۹	الدین محمود ۱۸۳
حقایق نگار خرموجی ، میرزا محمد	حسینی میبدی ، سید علی بن محمد علی
جعفر ۲۷-۱۹	۶۸۶
حقییری هروی ، شهاب الدین احمد	حسینی ناصری ، قمر الدین علی بن
۵۹۴-۲۹۵	ثنا الله ۵۵۶
حکمت ، ابوالحسن ۷۰۹	حسینی نخعی آشتیانی ، محمد مؤمن بن
حکمت ، مجعلی خان ۴۴۲	محمد ۱۷۱
حکیم ۲۸۰	حسینی نوربخشی ، محمد بن ناصر الحق
حکیم الملك ۴۴۸	۷۳
حکیم الممالک ، علینقی خان ۳۳۴	حسینی نیشابوری ، امیر برهان الدین
حلوائی ، علی بن منصور ۴۲۴	عطاء الله ۲۰۶
حلی کاظمی رشتی ، حسن بن حاج شیخ	حسینی نیشابوری برهانپوری ، محمد
مرتضی ۳۶۵	علی بن محمد صادق ۹۶
حلیم پیری ، جمال الدین حسین ۶۳۵	حسینی واسطی بلکرامی ، امیر حیدر
حلیمی ، لطف الله بن ابی یوسف ۸۹-	۱۶۶
۶۷۲-۶۱۵-۵۰۷	

- حمداﷲ مستوفی ۱۳۵-۱۴۴-۴۵۵
 حمزه میرزا قاجار ۳۷۲
 حموی، سالک الدین محمد ۵۵۳
 حموی، سعد الدین ۵۵۸-۶۱۵
 حموی، فاضل الدین محمد بن اسحاق بن محمد ۸۰
 حمید ۴۶۸
 حمید الدین عمر بن محمود بلخی ۶۳۷
 حمید الدین ناگوری چشتی ۴۶۸
 حمید الله شاه آبادی ۱۱۵
 حمیدخان ۱۲۵
 حمید کشمیری ۶۵
 حنفی شوشتری، محمد بن اسعد بن عبدالله ۵۱۲
 حورا، عبدالله ۶۹۰
 حویزی، محمد ۵۱۳
 حیاتی گیلانی ۳۸۵
 حیدر آبادی، بابا قادر ۴۱۲
 حیدر بن محمد خوانساری ۳۵۰-۶۱۶
 حیدر بن نعمت الله طبسی ۴۳۴-۴۳۶
 حیدر شیرازی ۶۶۰
 حیدر علی فیض آبادی ۵۰۴
 حیدر قلی بیات نیشابوری ۵۶
 حیدر قلی میرزا بن فتحعلی شاه قاجار ۱۷۴-۶۳۲
 حیدر محمد بلخی ۶۱۵
 حیدر ملک شاه بن ملک حسن ۱۳۵
 حیدری تبریزی ۲۳۱-۳۹۳-۵۵۷
 حیرت ۱۲۱
 حیرت اکبر آبادی، قیام الدین ۱۷۴
 حیرت رومی ۶۳۷
 حیرتی ۶۲۹
 حیرتی ۱۰۴
 حیرتی تونی ۴۰۲
 حیرتی هروی ۵۲۵
 «خ»
 خاتون آبادی ۲۰۴
 خاتون آبادی، احمد بن محمد مهدی ۲۸۹
 خاتون آبادی، سید اسماعیل ۳۴۹
 ۴۳۷
 خاتون آبادی، عبدالحسین ۷۰۲
 خاتون آبادی، محمد باقر بن اسماعیل ۱۷-۱۹
 خاتون آبادی، میر محمد اسماعیل ۶۱-۴۶۹
 خاتون آبادی، میر محمد حسین بن محمد صالح بن عبدالواسع ۵۰۳-۶۷-۶۹۱
 خاتون آبادی، محمد رضا بن محمد مؤمن ۲۲۹-۲۶۸
 خاتون آبادی، محمد شریف ۱۸۷
 خاتون آبادی، میر محمد صالح ۲۱
 ۷۷-۲۰۵-۲۵۱-۳۳۲

خاتون آبادی اصفهانی، اسماعیل بن	۶۶۲-۱۲۶
محمد باقر بن اسماعیل	۷۱۸
خاتونی، ابوطاهر	۳۶
خادم، نظام الدین	۵۹۶
خادم استرآبادی، علی بن داود	۶۷۹
خادم بسطامی، محمد طاهر بن حسن	۳۳۴
خراب	۲۶۷
خادم حسینی ارنوی، محمد جعفر بن	۶۱۵
داود	۶۰۱
خادم کوبنانی، ابواسحاق بن عبدالله	۳۲۰
خادم مشهدی، ابوالبرکات بن اسماعیل	۵۲۷
خادم مشهدی، محمد معصوم	۶۳۸
خازن الاشعار	۱۷۴
خاقانی شروانی	۶۵۱-۲۶۶-۱۵۳
خاکی خراسانی، لطفعلی	۵۶۰
خالد کرد	۳۱۵
خالص طالبانی کرکوکی	۴۱۷
خان	۲۶۲
خان بهادر مولوی	۹۱
خانقاهی، طاهر بن محمد	۲۷۵-۱۵۸
خانلر حلال خور	۵۴۱
خانلر میرزا احتشام الدوله	۹۰
خاور	۳۸
خاوری	۱۷۴
	۱۷۴
خاوری شیرازی، فضل الله	۶۶۲-۱۲۶
خاوند شاه، محمد بن محمود	۳۶
خجندی، عبدالجبار	۵۹۶
خدا بخش	۶۷۹
خدا بنده لو، محمد ابراهیم	۳۳۴
خراب	۲۶۷
خراب قاجار، احمد	۶۱۵
خراسانی بدلیسی، ابوالیقین میرغیاث	
الدین محمد بن حسین بن محمد	۴۹
خراسانی حسینی موسوی، میرزا	
محمد مهدی بن هدایت الله	۶۹۱
خراسانی کرباسی، محمد جعفر محمد	
طاهر	۵۵۱
خرد	۶۸۲
خرقانی، ابوالحسن	۶۸۹-۳۱۴-۳۰۴
خرم شاه عاشق الله بن شیخ محمد فاضل	
	۲۴
خرموجی، میرزا محمد جعفر	۲۷-۱۹
	۶۷۵-۲۵۸
خسروین عابد ابرقوهی	۵۹۲-۴۹۰
خسروین معین	۴۴۹
خسروی	۱۷۵
خشتی دوانسی، محمد جعفر بن ملا	
عبدالصاحب	۳۴
خطیب رستم مولوی	۷۰۰
خطیب فارسی	۵۱۵

خطیب قاری ، حسن	۶۱۶	خوارزمی ، علی بن محمد بن علی بن	
خطیب کرمانی ، حسن	۶۴۲	محمود	۶۴۷
خطیب لاهیجانی ، حسام بن شمس الدین		خوارزمی ، علی شاه بن محمد بن قاسم	
	۶۵۹		۵۶-۳۷-۳۶
خطیبی بلخی ، بهاء الدین محمد بن حسین		خوارزمی ، کمال الدین حسین	۴۷-۲۰
	۶۲۱		۲۳۲-۳۲۲-۵۳۵-۵۳۸-۵۹۵-
خلخالی ، ادهم	۶۱-۱۰۲-۳۰۵-۳۲۳	خوارزمی ، محمود	۷۱۷-۶۳۹
	۵۶۳-۴۹۹		۵۳۵
خلوتی تبریزی	۴۰۵	خوارزمی ، مؤید الدین	۱۸۲
خلوتی شیروانی ، سید یحیی	۴۱۵	خوافی ، ابوالقاسم شهاب الدین احمد	
خلیفه شاه محمد	۲۲۱		۶۵۲
خلیق لاهوری	۲۲۵	خوافی ، جلال الدین محمد بن علی	
خلیل بن ابراهیم	۶۳۴		۷۰۰
خلیلی	۱۶۳	خوافی ، علی عسکر بن محمد تقی بن	
خنجی اصفهانی ، فضل الله امین بن روز-		محمد قاسم	۶۹۶
بهان بن فضل الله	۹۵-۳۸۵-۴۱۴	خوافی ، مجد	۳۳۷
	۴۱۹-۴۵۹-۶۶۳	خوافی ، میر عبدالرزاق	۱۰۳
خواجگی شیرازی ، محمد بن احمد		خواندمیر ، غیاث الدین محمد	۱۸-۱۲۸
	۲۰۷-۴۱۴-۶۳۳		۲۴۸-۲۷۳-۲۹۴-۴۸۰-۵۷۰
خواجوی کرمانی	۱۱۳-۳۱۱-۳۳۶		۷۱۲-۶۶۹
	۲۶۱-۳۶۲-۵۳۴-۵۴۸-۵۵۱-	خوانساری ، آقا جمال	۴۰-۵۹-۶۱
	۶۲۹-۶۴۴-۷۱۲		۱۹۱-۲۲۴-۴۵۳-۵۳۱
خواجویی	۳۱۰	خوانساری ، آقا حسین بن جمال الدین	
خواجه بیک قبیچاق خان بلخی	۱۳۴	محمد	۱۸۴-۵۰۹
خوارزمی ، احمد بن محمد	۳۳۲	خوانساری ، اسدالله خان	۴۹۱
خوارزمی ، سلطان حسین	۲۴۵	خوانساری ، حیدر	۶۱۶

- ۵۵۹
 دارابی کشفی بروجردی ، سید جعفر
 ۶۶۶-۶۲۶-۳۳۱-۳۴
 دارا شکوه ، محمد ۸۱-۲۵۶-۲۵۹
 ۳۸۱-۳۷۹-۳۶۷-۳۲۳
 ۵۷۹-۴۲۲
 داعی شیرازی ۲۴۰-۲۴۲-۲۴۴
 ۲۸۱-۳۶۲-۳۶۳-۴۶۷-۵۲۲
 ۶۱۱-۵۴۹
 داعی گرمیانی ، احمد ۴۷۲
 داماد ، میر محمد باقر ۴۴
 دانش تبریزی ، میرزا نجفعلی ۶۱۱
 داوارام پاندیت ۴۳۰
 داود اصفهانی ۳۵۳-۶۸۷
 داود بن شیخ محمد کربلایی ۱۸۴
 داود بن میرزا مهدی بن هدایت الله
 حسینی ۱۹۰
 داور ۶۰۱
 دیبلی سندی تنوی ، احمد بن نصر الله
 ۱۲۰-۳۵
 دختر آزاد خان ۷۵
 دربندی ، آقا ۳۷۰
 درغانی خوارزمی ، علی شاه بن محمد بن
 قاسم ۳۶-۳۷
 درگاه قلی خان بهادر سالار جنگ مؤتمن-
 الملك ۷۰۲
 درودباشی بیهقی ، شجاع الدین ۲۲۲
- خوانساری ، سید میرزا محمد باقر بن
 زین العابدین بن ابوالقاسم ۴۳
 خوانساری ، محمد رضی بن حسین ۵۷۲
 خورشاه بن قباد حسینی ۱۳۴
 خورشیدی ۵۳۶
 خوزانی ، نجم الدین احمد بن فضل الله
 ۴۵۰
 خوشحال چند ۱۳۶
 خوشگو ۳۸۱
 خویسکی چشتی ، عبید الله ۹۰
 خوبی حسینی ، حسین بن عبدالله ۲۵
 خوبی مظفری ، حسام الدین ۶۷۶-۶۸۱
 خوبی قبلی ، محمد بن عبدالصبور
 ۲۸۹
 خیال ۴۸۴
 خیام نیشابوری ، عمر ۱۸۶-۳۱۹
 ۳۲۸-۴۰۹-۶۹۱
 خیرالدین محمد الله آبادی ۴۶۱
 خیرالدین محمد جونپوری ۱۷۱
 خیر الله خان بن لطف الله مهندس ۲۰۴
 خیر الله فدای لاهوری ۶۶۴
- «۵»
 داجی غزنوی ، محمد بن عبدالکریم
 ۱۵۲
 دارابن درویش ۱۹۳
 دارابی شیرازی ، محمد بن محمد ۵۵۸

- درهرودی ، محمد سمیع بن شیخ اردلان
۱۹۳
دری شوشتری ۲۴۱
دزفولی کرمانشاهی ، سید صدرالدین محمد ۶۳۳
دشت بیاضی ، محمد بن فصیح بن محمد ۴۱۸
دشت بیاضی کوهستانی ، کریم ۴۱۹
دشتکی ، جمال الدین عطاءالله ۱۴۷
دشتکی شیرازی ، صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور ۶۱-۳۷۹-
۵۱۷-۳۹۸
دشتکی شیرازی ، غیاث الدین منصور ۲۱۸
دشتکی شیرازی ، امیرسید اصیل الدین عبدالله بن عبدالرحمان ۲۸۷-۵۷۷
دشتکی شیرازی ، میر جمال الدین عطاءالله بن فضل الله ۳۳۶
دشتکی ، میر نظام الدین احمد ۶۹
دشیشی ، محمد بن مصطفی بن لطف الله ۱۵۲
دقیقی ۵۴۱
دکنی ، ابوالفضل ۱۰۲
دلاور علی هندی ۱۷
دلیل الرحمان بن خیر الدین ۱۹۹
دماوندی ، محمد معصوم بن میرزا محمد ۳۰۴
دماوندی ، نصر الله بن محمد حسین ۶۷۴
دنبلی ، عبدالرزاق بیگ ۱۴۵-۲۲۲
۲۳۰-۲۵۰ (دوبار) - ۳۵۶-۳۸۶
۵۷۰-۵۹۱-۶۶۸-۶۸۶
دنبلی تبریزی ، محمد بن عبدالرزاق بن نجفقلی ۴۱۰
دنیسری ، شمس الدین ۶۸۸
دواتی مشکافی ، احمد بن ابوسعید ۴۷۰
دوانی ، جلال الدین محمد ۳۳-۴۱
۱۹۲-۲۱۲-۲۲۳-۲۵۵-۳۲۵-۴۰۷
(دوبار) ۴۱۳۴۱۱-۴۴۲-۴۶۳-۵۶۳
دوانی ، محمد جعفر بن ملا عبدالصاحب ۳۴
دوایی گیلانی ۵۰۱
دورگاداس عشرت ۳۸۱
دوست محمد منجم خراسانی ۱۹۵
دولت آبادی ، میر عبدالوهاب ۲۹۷
دولت رای ۲۴۲
دولت رای بن لاله عزت رای ۶۰۲
دولتشاه سمرقندی ۱۷۰
دولت قاجار ، محمد علی میرزا ۵۴۲
دهار ، بدر محمد ۲۹۱
دهخوار قانی ، محمد یوسف بن آقاییک ۶۸۸-۵۲۷
دهدار شیرازی ، محمد بن محمود ۵۶
۵۷-۷۶-۷۰-۸۳-۱۶۷-۱۸۷-۲۰۰

دیوانه (نور علیشاه)	۲۵	(دوبار) - ۲۱۰ (دوبار) - ۲۷۴-۲۲۴	۲۹۱-۳۰۵-۳۱۴-۳۲۰-۳۲۱-۳۲۳
ذ		۳۲۷-۳۳۱-۴۶۶-۵۳۸-۶۰۰-۶۲۶	۶۵۹-۶۷۰-۶۸۳-۶۹۷-۶۹۸-۷۱۱
ذبیحی یزدی، اسماعیل	۶۷۵	دهستانی مؤیدی، حسین بن اسعد بن	
ذوالفقار بن رجب مشهدی بخاری	۶۷۲	حسین	۱۸۹
ذوالفقار علی خان بهادر بنگالی	۱۰۳-	دعکردی، محمد مؤمن بن محمد حسین	
	۳۴۶		۸۴
ذوالفقار ششمیری	۱۰۳	دهلوی، امیر حسن	۴۶۷-۵۰۲
ذوالقدر شیرازی، حسن بیگ	۱۷۳	دهلوی، امیر خسرو	۲۷-۸۵-۱۱۳-
ذوقی، ابوالحسن محیی الدین	۶۷۴	۱۱۷-۱۹۸-۲۳۵-۲۶۸-۳۰۰-۳۲۸	
ذهبی تبریزی شیرازی، نجیب الدین		۴۳۰-۵۱۱-۵۸۵-۶۱۷ (دوبار) - ۶۹۲	
رضا	۶۳۷		۷۰۹-
ذهبی شیرازی، میرزا ابوالقاسم	۱۴۳	دهلوی، امین الدین	۵۰۸
	۶۹۰	دهلوی، بدرالدین محمد	۴۳
ز		دهلوی، سید احمد خان	۱۸
زاجه جی سنگ سوانی	۳۵۵	دهلوی، عبدالحق	۶۳۲
زاجی	۲۵۸	دهلوی، محمد زمان بن محمد صادق	
زادویانی، محمد بن عمر	۱۸۰		۴۵
زادیانی، دیندار علی	۵۰۲	دهلوی، محمد صادق	۱۹
زازی، ابوالفتح	۶۹	دیباچه نگار شیرازی، میرزا طاهر	۵۴۹
زازی، عطاء بن یعقوب	۱۰۸-۹۶	دیلمانی، محمد رضا	۲۷۵
زازی، نجم الدین	۴۶۸-۱۰۶	دیلمی لاهیجی، قطب الدین محمد بن شیخ	
زاعب افندی	۳۷۹	علی شریف	۱۸۱
راقم، محمد حسین	۹۱	دیندار علی رادیانی	۵۰۲
راقم سمرقندی، میر سید شریف	۱۲۶	دیوان گیر پارام	۵۴۴
		دیوانه	۲۵۹

- رامپوری، رفعت ۲۹۰
 رامپوری، محمد اعظم خان ۵۹۰
 رامپوری، محمد غیاث الدین ۴۸۱
 رامی، شرف الدین ۳۰۰-۲۵۰
 راوندی، زین الدین محمود بن محمد
 علی ۴۲۰-۱۷۷
 راوندی، نجم الدین ابوبکر محمد ۳۰۸
 راهب هروی، شیخ علی ۱۷۵
 رای چتر من نیک رای زاده ۲۴۳
 رایض الدین عارف علی شاه ۵۳۸-۴۷۵
 رای لالاتیک چند بهار ۱۰۳
 رای منکه رای شاهجهان آبادی ۳۷۹
 رأفت ۵۶۹
 رئیس الکتاب، میرزا محمد حسین ۳۷۶
 ربنجی، محمود بن عمر ۶۶۲
 ربیع انجب دهلوی ۴۹۹
 ربیعی پوشنگی، صدرالدین خطیب ۵۲۵-۵۱۹
 رتن سنگ بهادر ۷۹
 رتن لال ۱۶۰
 رجایی ۲۹۰
 رجبعلی بیک بن فاضل بیک ۹۴
 رجبعلی تبریزی سپاهانی ۵۵-۳۳-۶۹۸
 رجبعلی خان بهادر حسینی حسنی
 نقوی بهگری دهلوی ۳۶۷
 رحمت الله ۴۸۱-۴۷۴
 رحیم الدین بن کریم الدین ۵۷
 رحیم بن کریم بن ابراهیم بن مهدی قاجار ۹۵
 رحیم بن محمد کریم قاجار کرمانی ۸۶
 رزق الله مشتافی دهلوی ۶۹۷
 رسا کبر آبادی، میرزا ایزدبخش ۳۴۵
 رستم الحکما ۴۲۴
 رستم داری، حسین ۳۴۱
 رستمعلی بن خلیل شاه آبادی ۱۴۱
 (دوبار)
 رشتی شیخی، سید محمد کاظم ۶۱-
 ۲۱۰-۲۴۹-۳۱۳-۳۹۴-۶۳۷
 رشتی، میرزا حبیب الله ۷۰
 رشحه اصفهانی، میرزا محمد باقر ۱۷۷
 رشیدالدین ابولفضل میبدی ۵۲۳-
 ۵۲۶
 رشیدالدین فضل الله همدانی ۱۰۷-
 ۱۳۶-۲۰۹-۲۱۱-۲۱۹-۳۲۱-
 ۶۳۹-۶۳۰
 رشیدالدین محمد اسفراینی ۶۱۳-
 ۶۱۴
 رشیدالدین وطواط ۷۳-۶۶-۳۰-
 ۱۵۲-۲۵۱-۴۹۷-۵۵۷-۶۵۱-۶۷۲
 رشیدای عباسی ۲۳۲-۲۵۷-۳۶۲-
 ۵۱۴-۶۸۵

رضی الدین محمد بن محمد شفیع خراسانی	رشیدی تبریزی ، یار احمد بن حسین
۶۱۷	۴۵۱
۶۴۰ رضی الدین نیشابوری	۶۰۵ رضا استرآبادی واعظ
۸۲ رفعت	۱۷۳ رضا برنابادی
۱۷۵ رفعت سید مرتضی	۶۳۱ رضاعلی خان بن حاجی شاه محمد
۲۹۰ رفعت رامپوری	رضاعلی خان بن حکیم محمود خان حیدر
۲۹۲ رفیع دهلوی	۷۱۵ آبادی
۱۷۱ رفیع شیرازی	۷۶-۷۲-۵۸-۳۴ رضا قلی خان هدایت
۳۲۹-۲۷۲ رفیقی، مجنون	۷۹-۸۸-۲۶۷ (دوبار) -۳۳۸-۳۴۴
۲۱ رفیقی، مشهدی	۳۶۴-۳۷۱-۵۰۳-۵۴۵-۵۵۹-۵۸۱
۴۵۱ رکن الدین	۶۵۶-۶۷۷-۷۰۸
۶۸۱-۵۲۷ رکن الدین شیرازی	۱۳۳ رضا قلی میرزا نایب الایاله
۳۰۱-۱۵۴ رکن الدین صاین سمنانی	۱۷۹ رضا مترجم السلطان
۲۲۴ رکن الدین مسیح کاشانی	۴۷ رضا همدانی
۵۱۳ رکننا مسیح	۳۷۳ رضایی
۳۳۲ رمزی کاشانی	۳۵۴ رضایی تتوی
۵۴۶ رموزی نشاچی کاشی، محمد	۷۰۳ رضوان
رنجه-وداس بن رنجیت رای کاینه	رضوی دهلوی ، سید صفر علی بن سید
۲۹۷ جونپوری	۳۵ حیدر علی
روح الامین بن شمس الدین محمد حسینی	رضوی دهلوی، میر علی بن حافظ محمد
۱۶۱	علی
روح الامین میر جملہ شهرستانی، میرزا	۵۷۲
محمد ۲۳-۱۱۴-۴۳۱-۵۶۸-۶۱۸	رضوی لکهنوی، سید محمد صادق علی
۴۲۱ روح الله منشی شیرازی	۴۱۱
۷۰۹ روحی، احمد	۷۰ رضوی مهندس، اشرف علی
۳۲۱ روحی انارجانی	رضی الدین سید عبدالله بن سید نور الدین
	بن سید نعمت الله
	۱۷۰

۳۸۰	زاهد تبریزی ، میرزا قاسم	رودباری ، فخرالدین بن احمد ۱۸۵-
۵۵۸	زاهد درواجکی	۴۶۴
۱۰۷	زاهدی، حسین	۵۳۳
۳۸۲	زاهدی ، حسین بن شیخ ابدال	روزبهان بقلی شیرازی ۴۱۲-۳۲۵
۳۳۹	زاهدی، عزیزالله	روزبهان ثانی ، شرفالدین ابراهیم بن
	زاهدی کبری حسینی لاری ، عبدالحی	ابومحمد ۱۵۳
۲۶۲	زاهدی گیلانی ، محمد بن ابوطالب	روشنعلی جاویدپوری نظامی ۱۸۶
۴۹۱	زیببی قزوینی، محمد رفیع بن محمد	روشنی رومی، عمر ضیاءالدین ۴۱۶
۶۳۴-۳۱۸	شفیع	روغنی ۴۱۳
	زبیدی یمنی ، ابوالفیض محمد بن	روغنی ، محمد صالح بن محمد باقر ۳۶۶
۱۵۴	عبدالرزاق	روملو، حسن بیگ ۳۴
۹۹	زبیری ، محمد ابراهیم	رومی، احمد ۲۹۷
۵۰۴	زجاجی ، غلامرضا	رومی ، مصطفی بن عثمان ۴۸
۳۵۳-۴۵	زرتشت بهرام پژدو	رومی قیصری ، شرفالدین داود بن
	زرکوب شیرازی ، احمد بن ابی الخیر	محمود بن محمد ۲۵
۴۷۴-۴۳۰		رونق سنندجی ، میرزا عبدالله ۲۵۴
۵۲	زرگر بچه کلانوری	رونق علیشاه کرمانی ۶۰۲-۲۲۹
	زکریا بن حسین موسوی مازندرانی	ویانی لاهیجانی، نظامالدین عبدالقادر
۶۲۳		بن حسن ۶۲۶-۱۶۶
۴۶۳	زکریا قزوینی	رهایبی خوافی، سعدالدین ۵۶۷
۳۰۴-۲۵۶-۲۳	زلالی خوانساری	رهایبی مروی ۶۵۳
۶۶۴-۵۸۹-۴۲۲-۳۸۵-۳۶۲		ریاضی یزدی هروی ۳۴۳
۶۳۸	زمخشری، جارالله	
۹۳	زنوزی، آقا علی بن ملا عبدالله	«ز»
۶۲۲-۵۶۲-۳۲۴-۷۵	زنوزی، عبدالله	زاکانی، عبید ۱۹۷-۱۴۲-۴۱ (دوبار)
		۶۵۸-۴۶۶-۴۳۷-۳۴۶-۳۲۱

- زین العابدین بن محمد جعفر اصفهانی ۶۴۹
 ۳۴۰ زوزی ، محمد حسن بن عبدالرسول
 زین العابدین شیروانی ۹۹ (دوبار) ۳۴۳
 ۵۲۸-۳۴۳ زوزی، میرزا محمد حسین بن عبدالرسول
 زین العابدین بن ملا میرزا آقا مازندرانی ۸۹
 ۴۴۶ زوزی فانی، ابوالحسن علی بن میرزا
 زین العابدین مراغه‌ای ۳۹۰ محمد حسن بن عبدالرسول ۱۰۱-
 «ژ» ۶۴۷-۳۹۸-۱۵۹
 ژنده‌پیل ، احمد جام ۷۳-۸۷-۳۰۵ زواره‌ای اصفهانی، ابوالحسن علی بن
 ۶۳۸-۶۳۳-۵۳۸-۳۶۵ حسن ۱۸-۱۸۱-۱۹۹-۲۶۲-
 ۶۷۰ ۵۶۳-۴۵۰
 زوالی دولت آبادی، شهاب‌الدین بن
 شمس‌الدین بن عمر ۹۱ (دوبار)
 زوزنی ، ابو عبدالله حسین بن احمد
 ۶۱۳-۱۸۰
 زیارتگاهی ، نورالدین بن احمد بن
 عبدالجلیل ۳۱۹
 زیب‌العلماء حسامی ۴۱۱
 زیدری نسوی ، شهاب‌الدین محمد
 ۶۸۶-۳۹۲
 زین‌الدین راوندی ۱۷۷
 زین‌الدین علی ۱۶۲
 زین‌الدین علی بن حسین گیلانی ۳۱۵
 زین‌الدین علی بن عبدالله بدخشی ۱۶۳
 زین‌العابدین بن ابوالفتح ۷۴
 زین‌العابدین بن غیاث‌الدین ۳۲۵
- ساروی ، محمد بن محمد تقی ۱۳۲-
 ۱۳۷
 ساری شیرازی، علی‌اکبر ۴۶۷
 ساغر اصفهانی ۶۱۹
 سالک‌الدین محمد حموی ۵۵۳-۲۵۰
 سالک‌العارفین ۳۶۹
 سالک قزوینی ۵۹۰-۳۶۰
 سالک کاشانی ۵۴۳-۲۰۷
 سالک یزدی ۲۷۰
 سالم ۲۸۰
 سالم تبریزی ، محمود بیک ترکمان
 ۷۱۸-۶۶۳-۵۶۷
 سالم سبزواری ۵۹۱
- «س»

- ساجستانی، ابویعقوب اسحاق بن احمد
 ۵۲۸
 سحاب اصفهانی، میرزا سید محمد ۳۲۹-
 ۳۶۴-۳۳۰
 سحابی استرآبادی ۴۶۵
 سداسکه ۶۴۹
 سدهی، میرزا نعیم ۴۹
 سدیدالدین احمد انصاری ۴۲۷
 سدیدالدین محمد عونی ۵۵۴-۲۳۱
 سدیدالدین منزوی ۲۶۸-۲۵۵-۱۱۴
 سدیدالسلطنه کبابی ۶۳
 سرابی تبریزی، محمد کریم بن مهدیقلی
 ۹۶
 سرابی منشی، حسین بن عبدالله ۵۹۴
 سراج الدین حسن ۲۹۲
 سراج الدین علی خان آرزو ۲۴۰-۲۰۸
 ۶۸۷-۶۶۱-۵۸۲-۴۶۹-۴۲۰
 سراج الدین قمری ۵۱۹
 سراج الدین محمد بن ابی بکر ارموی
 ۵۸۳-۵۵۸
 سراوی، مصطفی قلی بن محمد حسن ۱۳۳
 سرخ نیشابوری، ابوسعید محمد ۴۱۴
 سرخوش، محمد افضل ۵۳۱
 سرشته دار، میرزا علی ۳۷۵-۳۳۵
 سروپ چندختری ۴۳۵
 سروری ترک ۴۱۷-۴۱۰
 سروری کاشانی، محمد قاسم ۵۸۱
 سامانی، محمد علی ۳۹۳
 سام میرزا (رضوان) ۷۰۳
 سام میرزا بن شاه اسماعیل صفوی ۱۶۰
 سام میرزا بن محمد قلی میرزا ۳۷۴
 سامی نیشابوری ۶۵۲
 ساوجی، سلمان ۴۸۹-۲۲۸
 ساوجی، مجدالدین ابوالفضل ۶۶۹
 ساوجی، محمدیحیی بن شریف ۶۵۵
 ساوجی، میرزا موسی بن علیرضا ۳۹۱
 ساوی، زین الدین عمر بن سهلان ۳۱۱-
 ۴۱۱
 سایل همدانی دماوندی ۳۱۸
 سبزواری، فتح الله ۶۰
 سبزواری، هادی ۴۱۷-۳۲۷-۵۱
 سیانلو، فتحعلی بن کلبعلی ۶۳۷
 سپاهانی، میرزا محمد صادق بن محمد
 صالح ۳۳
 سپاهانی شیرازی، عبدالرحیم ۳۷۱
 سپهر، عباسقلی ۳۲۸-۱۲۲-۳۲
 ۵۸۹-۵۰۸-۳۹۸-۳۸۵
 سپهر، میرزا اتقی ۶۶۸
 سپهر، میرزا محمد علی ۶۶۸
 سپهسالار ۳۲۴
 سپهسالار علی بن عبدالله ۱۸۵
 سجاسی زنجان، حسین ۷۰۱
 سجان رای بهنداری پتالوی ۲۷۴

۱۵۱	سلام الله بن علی بکری	سروش اصفهانی ۳۳۷-۳۳۶-۶۸-۴۵
۶۸۹-۷۵	سلامی خنجی	۷۰۸-۴۲۵-۳۶۰-۳۵۶
۱۵۹	سلطان بختیاری	۴۹۳ سرهندی، خواجه زاده ولی
۲۴۵	سلطان حسن خوارزمی	سرهندی، عبدالاحد بن محمد سعید بن احمد
۵۷۵	سلطان حسین میرزا	۲۶۸
	سلطان حسین واعظ بن سلطان محمد	۶۸۴ سرهندی، ناصر علی
۲۹۴	استرآبادی	۱۳۵ سعادت، میر سعد الله
۶۲۴	سلطان علی حسینی اردبیلی	۵۸۷ سعادت علی
۳۷۱-۲۹۲	سلطان علی گونا بادی	۵۵۸ سعادت علی خان اوده
۶۳۹		۲۵۹ سعد الدین احمد
۲۱	سلطان علی مشهدی	۶۱۵-۵۵۷ سعد الدین حموی
۴۲۴-۲۰۶-۸۶	سلطانی کرمانشاهی	۵۶۷ سعد الدین رهایی خوانی
۶۹۰		۶۱۰ سعد الدین سعید فرغانی
۳۳۷	سلطان محمد بن امیری هروی	۵۰۱-۳۲۲ سعد الدین کاشغری
۷۰۳	سلطان محمد گنابادی	۲۹۵ سعد الدین نزاری قهستانی
	سلطان محمد میرزا بن فتح علی شاه	۶۰۵ سعد الدین وراوینی
۳۲۱	قاجار	۴۸۱ سعد الله
۳۲	سلطان محمود طبسی	۱۱۶ سعد الله مسیحا پانی پتی
۲۹۸	سلطان مراد میرزا احسام السلطنه	۴۲۸ سعد سلمان، مسعود
۷۰۳-۳۰۹	سلطان ولد	سعدی زهری ساوی، عمر بن عبدالجبار
	سلطان کلهر کرمانشاهی، حسینقلی خان	۱۹۱ بن عمر
۹۴		سعدی شیرازی ۵۷۵-۵۴۵-۱۰۱
	سلماسی، ابو علی حسن بن ابراهیم بن	۶۸۱
۴۲۱-۳۹۰-۱۸۵-۱۸۳	ابوبکر	۵۴ سعید بن احمد میدانی
۵۷۳	سلماسی، محمد باقر بن عبدالکریم	۶۴۶ سعید فرغانی
۲۳۵	سلماسی ذهبی، پرویز خان	مسکاکی طبسی، احمد بن حاجی محمد
۶۹۹-۶۹۱-۵۹۲		۱۸۳-۵۰

۷۰۰-۴۶۹	بن عبدالغفور	۴۸۹-۲۲۸	سلمان ساوجی
۲۰۰	سورآبادی، ابوبکر عتیق	۲۳۳	سلمان قزوینی
	سوربھاری هندی، عبدالرحیم بن احمد	۱۲۴	سلمانى اصفهانى، تاج الدين
۵۲۸		۴۳۳	سليم
۶۰۲	سهانپوری، محمد بقا	۱۲۲	سليم الله
	سهرندی فاروقی نقشبندی، احمد بن	۳۷۲	سليمان خان مهندس
۶۴۰-۶۲۲-۵۷۳	عبدالاحد	۱۷۲	سليمان ميرزا قاجار
	سهروردی، شهاب الدين ۲۴-۱۱۲-	۳۵۹-۲۴۷	سليم تهرانى، محمد قلى
۵۶۲-۴۷۱-۴۴۱-۳۳۵-۳۲۵-۲۹۶		۵۱۴	
۶۶۰		۳۸۶	سليم جواهر فروش
۶۳۲	سهسوانی، سيد اولاد احمد		سليم على بن محمد مازندرانی هندو کلابی
۶۰۳	سهيل	۶۱۲	
۵۴۸	سیاف شیرازی، علی اصغر	۴۳۱	سليمی
۴۸۸	سیاقي نظام	۲۵۵	سایمی تونی
۶۷۰	سیالکوٹی لاهوری، مل وارسته		سمعانی، شهاب الدين ابو القاسم عبدالله
۴۰۴-۳۴۱-۲۹۴	سیبک نیشابوری	۳۳۳	بن مظفر
(دوبار)			
۱۷۰	سید	۳۱۸-۲۶۶-۲۴۵-۱۰۶	سمتانی
۳۲۴	سید شریف گرگانی	۴۶۵-۴۰۸-۴۰۵-۳۹۳-۳۸۱-۳۶۸	
۳۷۳	سید عزیز	۷۰۱-۵۰۱-۴۸۹-۴۸۴	
۵۵۹	سید منجم	۲۵۳-۱۴۵-۱۰۵	سنایی غزنوی
۵۳۸	سیرت، عبدالرحمان	۶۴۰-۵۲۰-۴۷۱-۴۶۷-۴۵۱-۳۹۱	
	سیف الدوله سلطان محد بن فتح علی شاه	۱۶۶	سنبل زاده، محمد
۳۷۷-۹۸	قاجار		سنبهلی مراد آبادی، محمد حسین دوست
۳۲۲-۳۱۸	سیف الدین باخرزی	۱۷۴	
۳۶۱	سیف الدین بن محمد بن یعقوب	۳۶۰-۲۷۱	سنجر کاشانی، محمد هاشم
۱۹	سیف الدین حاجی نظام عقیلی		سندهی (سندهی سیوستانی)، محمد هاشم

شامی، نظام	۳۴۵-۴۵۵
شاه آبادی، حمیدالله	۱۱۵
شاه آبادی، رستم علی بن خلیل	۱۴۱ (دوبار)
شاه ارزانی	۴۴۷-۵۱۰-۵۷۷-۶۶۵
شاه جهان آبادی، بیادر سکنه	۷۱۵
شاه جهان آبادی، سراج الدین حسین بن	
سید بهاء الدین	۲۴۰
شاه جهان آبادی، سید عبدالله	۴۹۷
شاه جهان آبادی، عنایت خان محمد	
طاهر	۶۴۱
شاه حسین بن ملک غیاث الدین محمد بن	
شاه محمود سیستانی	۳۸
شاه خاموش	۹۵
شاهدی	۱۶۲
شاهرودی، اسماعیل شریف بن محمد	
محمد	۲۴۹
شاه علی بن عبدالعلی	۵۷۶
شاه فتح الله	۳۲۰
شاه قلی سلطان بن حمزه سلطان استاجلو	
	۲۷۹
شاه محمد بن مبارک قزوینی	۵۷۶
شاه محمد منعم پالک بن شاه امان الله بن شاه	
عبدالکریم هندی	۶۸
شاه میری شیرازی، هبه الله	۲۰۹
شاهنامچی، فتح الله	۴۴۱
شاه ولی دهلوی	۷۴
سیف العلماء علی اکبر بن محمد	۶۰
سیف الله بن قاسم الله	۴۴۵
سیف الملك نوری، عباس قلی خان	۱۶۵
سیفی بخارا بی	۲۹۵-۴۴۱-۴۶۵
سیفی حسنی، میر صدر الدین محمد بن	
میرزا شرف بن قاضی جهان	۱۷۰
سیفی هروی	۱۳۹-۵۸۵
سیمایی، عبدالله	۶۴۲
سیمی نیشابوری	۲۳۷
سیواسی، مصطفی بن ابی بکر	۷۰
سیواسی، ناصر	۴۸۶-۵۲۲
سیواسی، نصیر الدین	۲۹۷-۶۶۱
سیواسی حنفی، مصطفی بن ابی بکر	۶۲۹
«ش»	
شاپور تهرانی	۲۷۰
شاهپور کاشانی	۴۰۹
شاد	۴۹۳-۵۸۵
شاشی عمر کی، ابورجام مؤمل بن مسرور	
بن ابی سهل بن مأمون	۳۳۹
شاطر عقدایی، محمد جعفر بن علی بن	
حسین	۵۲۵
شاکر بن مصطفی بوزاوقی	۵۷۵
شاملو، عباس قلی خان بن حسن خان	۵۷۸
شاملوی خراسانی، محمد صالح	۵۸۸
شاملوی هروی، ولایتی بیگ بن داود	
قلی	۵۱۳
شامی، بدر الدین	۴۴۸

- شبانه‌کاری، محمد بن علی بن محمد بن حسین
 بن ابی بکر ۵۷۹
 شبرغانی، ابن یحیی ۵۷۷
 شبستری، محمود ۱۹۱-۲۵۸-۳۷۰-۳۹۹-۵۴۶-۶۰۲
 شجاع ۸۱
 شجاع‌الدین درودباشی بیهقی ۲۲۲
 شجاع‌الدین کربالی ۲۵۴
 شربتدار اصفهانی، ابراهیم بن محمد
 ۱۷۰-۳۱۷-۴۵۳-۶۰۰-۶۴۲
 شرعی بخاری، عظیم ۱۷۱
 شرف‌الدین بخاری ۶۳۸
 شرف‌الدین حسن حکیم شقایب اصفهانی
 ۶۶۳
 شرف‌الدین طیب شیرازی ۷۱۷
 شرف‌الدین حسین بن الفتی تبریزی ۳۳۰
 شرف‌الدین حسین بن حسن سمرقندی
 ۶۰۸
 شرف‌الدین رامی ۷۹-۲۵۰-۳۰۰
 شرف‌الدین علی یزدی ۲۵۶-۲۵۸-۲۶۱-۳۹۸-۴۱۴-۴۵۶-۵۲۲
 ۵۳۸-۶۵۱
 شرف‌الدین فضل‌الله قزوینی ۱۹۳-۶۲۳
 شرف‌برشجوری ۶۲۹
 شروانی، جمال‌الدین خلیل ۶۷۶
 شروانی بهوپالی، ابوالقاسم معتمد
 ۳۹
 شریعی، عبدالغفار بن نورالله ۷۰۸
 شریعتمدار استرآبادی، علی بن محمد
 ۱۰۱-۵۸۸
 جعفر
 شریعتمدار استرآبادی، محمد جعفر بن
 ۱۷-۳۸۳-۳۹۷-۵۰۰
 شریعتمدار تبریزی ۵۹۹
 شریف بکری، علی بن محمد بن یحیی ۹۶
 شریف تشکابی، احمد بن محمد حسین ۵۵
 شریف حسینی، ابوطالب ۶۲۸
 شریف خاتون آبادی، احمد بن محمد
 مهدی ۲۸۹
 شریف خراسانی، محمد علی بن محمد
 حسین ۲۰۲
 شریف دارابی، میرزا عباس ۱۵۵
 شریف رضوی، میرزا عبدالباقی ۵۷۶
 شریف سمرقندی، محمد بن محمود ۴۷۵-۶۴۱
 شریف شیرازی، علایی بن مجبی ۱۹۸
 شریف طالقانی، محمد حسین بن محمد رضا
 ۴۱۹
 شریف قمی، محمد کریم ۱۵۴
 شریف کرمانشاهی، محمد علی ۳۶-۱۵۷
 شریف نایینی، محمد هادی بن ابوالحسن
 شریفی ۸۴
 شریفی، احمد بن ابوالحسن ۱۳۳
 شریفی شاهرودی، حسین حاجی ابراهیم

۶۸۸	شمس الدین ذیسری	۱۶۴	
۱۳۲	شمس الدین سراج	۱۷۵	شعاع شیرازی، محمدحسین
	شمس الدین فقیردهلوی شاهجهان آبادی	۷۰۳-۵۹۱	شعاعی قاجاردولو
۶۹۷-۶۹۵-۲۸۹-۲۵۲-۱۹۶		۳۳۰	شعله
۴۲۹-۱۳۸	شمس الدین کاشانی	۷۱۸	شعله گلپایگانی، سیدمحمد
۶۸۳	شمس الدین محمدآملی	۲۳۹	شعله گلپایگانی، مهدی
	شمس الدین محمدبردسیری کرمانی	۶۸۸	شعوری
	شمس الدین محمدبن بدیع الدین احمد	۶۶۳-۶۶۰	شعوری کاشانی
۲۴۸	رضوی	۶۹۷	شعیب جوشقانی
	شمس الدین محمدبن علی لاهیجی	۶۸۷-۳۰۲-۲۷۷	شفایی
۶۲۹-۶۲۲		۵۳۳-۱۰۹	شفایی، مظفر بن محمد
۶۲۴	شمس الدین محمدبن قیس رازی	۶۶۳	شفایی اصفهانی، شرف الدین حسن
	شمس الدین محمدبن محمد بدیع رضوی	۴۴۸	شفایی کاشانی طیب
۱۸۷			شفتی گیلانی، میرزا ابوالقاسم بن محمد
	شمس الدین محمدبن نعمت الله طیب	۳۱۵	حسن
۴۲۶			شفیع علی خان بن خلیل الرحمان خان
	شمس الدین محمد حسینی موسوی	۶۳۴	
۴۲۵	رضوی		شفیق اورنگ آبادی، لجهمی نراین
۱۶۶-۶۱	شمس الدین محمد گیلانی	۵۴۳	شکرالله بن شمس الدین احمد
۱۲۶	شمس الدین محمد موسوی خراسانی		شکرالله بن شهاب الدین احمد بن زکی
۶۰۹	شمس العلماء	۱۰۴	الدین رومی
۶۶۹	شمس العلماء عبدرب آبادی		شکر گنج، فرید الدین
	شمس العلماء میرزا فتحعلی لاهیجانی	۵۴۲-۵۰۱	
۶۳۳	شمس المعالی محمدکیای جرجانی	۴۲۶	شمس الامراء محمدفخرالدین
	شمس المعالی مشهدی، میرزا محمد	۱۵۶	شمس الدین
۱۶۵	حسین	۶۴۴	شمس الدین احمد افلاکی
۶۲۸	شمس فخری (دوبار)	۶۳۶	شمس الدین تبریزی

- ۷۱۸-۶۴۱ شمس مغربی ۲۱۸-۲۸۸-۶۰۱-۶۷۵
 ۲۵۴ شهاب الدین ابوسعید کرمانی ۱۲۹
 ۲۷۲ شهاب الدین احمد حقیری هروی ۲۹۵
 شهرزوری، ضیاء الدین خالد بن حسین ۵۰۲
 ۳۱۵ شوشتری، محمد کاظم بن مجتهد حیدر
 شهرستانی، ابوالفتح محمد بن ابوالقاسم ۳۵
 عبدالکریم ۵۷۸ شوشتری، میر علاء الملک بن میر نورالله
 شهرستانی، تاج الدین محمد بن ۳۲۴
 عبدالکریم ۵۷۵ شوشتری، نورالله
 شهرستانی، معین بن عباسه ۱۹۲ ۵۷۶-۲۶۳-۲۳۱-۱۶۷-۵۵
 شهرستانی، میر محمد امین ۲۳ شوشتری جزایری، مهد نعمت الله ۴۹۷
 شهرستانی هرعشی، میرزا محمد حسین ۲۱۸ شوق، محمد قدرت الله
 بن میر محمد علی بن میر محمد حسین ۴۱۰ شوقی تبریزی
 ۵۵۴-۳۶۳-۲۰۷-۱۹۴-۲۵ شوکت شیرازی تهرانی ۴۳۵
 ۹۸ شهره شولستانی، شرف الدین علی بن حجت الله
 ۳۱۱ شهره، علیرضا ۴۱۸
 ۱۴۵ شهریار بن بهمنیار پارسی شهاب الدین ابوسعید کرمانی ۱۲۹
 شهشهانی، سید عبدالوهاب بن محمد امین شهاب الدین احمد حقیری هروی ۲۹۵
 ۸۸ شهاب الدین تواربخی شافعی ۱۰۰
 ۶۷۶-۳۴۰ شهردان بن ابی الخیر شهاب الدین جانپوری هندی ۷۰۶
 شهنشاه سمنانی، حسن بن حسین بن حسن شهاب الدین سهروردی ۱۱۲-۲۹۶-
 ۲۱۲ شیبانی، ابوالفتح نصرالله ۶۶۰-۵۶۲-۴۷۱-۴۴۱-۳۳۵-۳۲۵
 ۶۴۰ شیبانی، ابونصر شهاب الدین طالش ۴۸۶
 ۵۴۹ شیبانی، فتح الله خان شهاب الدین محمد زیدری نسوی ۳۹۲-
 ۶۳۶ شیخ رئیس ۶۸۴
 ۹۳ شیخ علی شهاب ترشیزی ۱۰۵-۱۳۶-۱۷۲-
 ۲۳۴ شیخ علی ۱۷۶-۲۷۱-۴۷۱-۵۱۳-۶۰۴-

۶۷۴	صادق بن احمد	۱۷۵	شیخعلی راهب عرووی
۹۵	صادق بن علی نقی خوانساری	۲۹۹	شیدافتنچوری
۵۰۸-۴۸۵	صادق بیگ صادقی افشار	۶۷۹	شیدای یزدی، میرزا ابوالحسن
۴۲۷	صادق ملتانی		شیرازی حموی، سالك الدین محمد بن
۲۹۵	صادق نیشابوری	۳۵۳	مالك الدین مؤید
۳۳۲	صادقی ابرکوهی	۲۶۵	شیرازی خاوری، فضل الله
	صادقی اصفهانی، میرزا صادق		شیرازی قمی، محمد طاهر ۱۴۸-۱۶۳-
	صادقی افشار، صادق بیگ ۴۸۵-۵۰۸	۴۶۹-۲۲۲	شیرازی نیریزی، جمال الدین محمود
۶۶۶	صارمی افغانی، احمد قلی خان	۵۰۹	
۵۸۲	صاروخانی، سیداحمد بن مصطفی	۳۵۲	شیرخان هندی
۴۳۰	صافی اصفهانی	۷۳	شیرعلی
۵۴۶	صامت بروجردی، محمد باقر	۶۰۰	شیرعلی خان لودی
	صائب تبریزی، میرزا محمد علی ۲۳-	۳۹	شیر محمد هزاری
۶۶۴-۵۸۹-۱۹۷			شیروانی، زین العابدین ۹۹ (دوبار) -
	صاین الدین علی ترکه اصفهانی ۵۱-۶۰-	۲۵۱	
۳۱۷-۳۱۶-۳۱۳-۳۱۲-۱۶۷-۱۶۴		۱۹	شیروانی، میرزا محمد حسن
-۴۱۴-۴۱۳-۴۰۸-۳۸۸-۳۸۴		۹۷	شیروانی فانی، محمد علی
-۶۴۳-۵۷۳-۴۲۳-۴۱۶-۴۱۵		۱۳۳	شیوهرشاد
۶۸۵-۶۸۴-۶۷۰-۶۶۲ (دوبار)		۴۰۳	شیوداس لکهنوی
۳۳۳	صبا		
	صبا، فتحعلی خان ۱۵۳-۲۶۶-۲۷۳-		
۵۴۶-۴۶۱-۴۲۴-۴۰۳			
۱۷۹	صبا، محمودخان	۳۲۳	صاحب دیوان، میرزا تقی خان
۶۷-۳۷-۱۸	صبح ازل، میرزا یحیی		صاحب شاهجهان پوری، محمد حسین
۵۳۴	صبوری	۳۴۵	خان بن غلام قادرخان
۶۰۷	صحافباشی، ابراهیم	۲۹۶	صاحب شبانکاری
۲۳۹	صحافباشی، اسماعیل	۱۳۳	صاحب علی آبادی، میرزا تقی

«ص»

۳۴۶	صدر	صفای زواره‌ای، میرزا عبدالواسع ۷۲-
۶۵۱-۲۷۰-۱۳۹-۱۲۹	صدر، عبدالله	۱۵۳
۵۱۵	صدرالدین بن بدرالدین	صفوی، اسماعیل ۴۹
۴۹۵	صدرالدین تبریزی	صفوی گنجوی، زین العابدین علی بن- ۱۲۸
	صدرالدین جنید بن فضل الله بن شیخ عبد	حسین
۳۰۶	الرحمان شیرازی	صفی الدین بن ولی قزوینی ۵۹۱
۵۲۵	صدرالدین خطیب ربیعی پوشنگی	صفی الدین علی کاشفی بیجفی ۳۶۸
۱۴۴	صدرالدین قونیوی	صفی بن ولی قزوینی ۷۸-۴۰۶
	صدرالدین محمد بن زبیر دست خان ۸۱-	صفی پوری، عبدالرحیم بن عبدالکریم
۱۴۶		۶۹۰-۶۵۰
۱۸۳	صدرالدین محمد تبریزی	صفی علیشاه ۴۶۴-۳۴۹
	صدرالدین محمد دزفولی کرمانشاهی	صفی کمال ۵۸۴
۶۳۳		صمصام الدوله ۵۶۹-۱۰۳
۲۰۹	صدر جهان	صنع الله افندلی بدلی ۴۸۴
۳۶۰	صدقی استرآبادی	صنیع الدوله، محمد حسن خان ۲۲۷-۳۷
۶۴۹	صدیق الممالک کاشانی	صوفی الله طهماسبیگ خان ۴۹۳
۳۲۰	صدیق نهروانی	صوفی کشمیری، یعقوب ۶۲۸
۱۶۷	صدیقی، عبدالله بن اشرف	صوفی مازندرانی، محمد ۸۷
۸۰	صدیقی، عبدالوهاب	صیرفی ۵۴۴
	صدیقی حسینی خراسانی، عبدالغفار	صیرفی تبریزی، عبدالله ۲۲
۴۳۵		
	صدیقی علوی، محمد امین الدین ۱۹۹	
	صدیقی قادری چشتی، فیض حق ۷۰۲	
	صدیقی کبوری، محمد محسن ۲۳۶	
	صفاء السلطنه مشتاق نایینی، میرزا علی	۵۴-۱۰۳-۵۶۸-۶۶۷-۶۹۷
۱۵۴		ضیاء ۵۱۳
۱۲۳	صفا علیشاه	ضیاء الدوله محمد رحیم میرزا ۴۴۶

«ض»

۶۰۳	ضرابی کاشانی، میرزا عبدالرحیم
	ضمیری اصفهانی، کمال الدین حسین
۵۴-۱۰۳-۵۶۸-۶۶۷-۶۹۷	
۵۱۳	ضیاء
۴۴۶	ضیاء الدوله محمد رحیم میرزا

- طباطبایی، محمدرضا ۳۵۲-۶۸۳
 طباطبایی، محمدعلی ۳۹۰
 طباطبایی اصفهانی، میرزا جلال
 طباطبایی تبریزی، محمد حسن
 طباطبائی زواره‌ای، میرزا جلال‌الدین محمد ۲۱۲-۳۹۹
 طباطبایی کاشانی، ابوتراب ۴۰۸
 طباطبایی نایینی، سید حسن ۱۷۴
 طباطبایی یزدی، سید علی اکبر بن مرتضی ۶۲۰
 طباطبایی یزدی، محمد باقر بن مرتضی ۵۰۴
 طباطبایی یزدی، محمد صالح بن حبیب‌الله ۳۵۱
 طبهرسی لاریجانی، عنایت‌الله بن ملک محمد ۵۲۰
 طبری، ابوالحسن ۶۲۹
 طبری، بدرالدین ۴۴-۴۱۲
 طبری، عمادالدین حسن ۵۲۱
 طبری، محمد بن ایوب ۴۹-۳۵۵
 ۴۲۲-۴۷۴-۶۳۲-۶۶۱
 طبری، محمد کاظم بن رضا ۵۳۲
 طبری آملی، عمادالدین حسن بن علی بن محمد بن علی ۱۴۷-۵۲۱-۶۲۳
 طبری منشی، عبدالله ۱۳۲
 طبسی، سلطان محمود ۳۲
 طبسی، محمد ابراهیم بن محمد علی ۲۶
 طبسی تونی، نور علی شاه (دیوانه) ۲۵
 ضیاءالدین آل کیوان قاری ۳۷۷
 ضیاءالدین برنی ۳۸-۱۳۲-۲۱۵-
 ۴۷۴-۴۸۸-۵۷۰
 ضیاءالدین حسینی مرعشی ۱۷۰
 ضیاءالدین نخشبی ۲۴۵-۲۸۴-۳۸۳-
 ۴۵۲-۴۶۷-۵۳۳-۵۵۶
 «ط»
 طارمی، عماد محمد ۴۹۰
 طالب آملی ۳۸۸-۵۱۳
 طالبانی کرکوک، خالص ۴۱۷
 طالبوف، عبدالرحیم ۸۴-۳۸۱-۳۹۰
 ۶۰۸ (دوبار)-۶۷۴
 طالش، شهاب‌الدین ۴۸۶
 طالع‌هروری ۹۴
 طالقانی، حسن بن محمد تقی ۵۵۷
 طالقانی، محمد بن علی اشرف ۵۰۲
 طالقانی، میرزا احسن ۶۶۹
 طامس ولیم بیل ۶۳۱
 طاهر محمد بن عمادالدین حسن سبزواری ۷۱۰-۳۳۸
 طاهر بن محمد خانقاهی ۱۵۸-۲۷۵
 طاهر محمد نیسانی بن سید حسن تته‌ای ۱۳۰
 طایر نایینی، میرزا حسن علی ۱۷۸
 طباطبایی، سید محمد ۵۸۸
 طباطبایی، غلامحسین خان ۲۷۶

طیش	طیسی حسینی، حسین بن روح الله ۲۰۹
«ظ»	طیب اصفهانی، میرزا محمد نصیر ۱۱۶
ظرافت لاهوری، محمد قاسم ۲۱۵	طیب بخاری نقشبندی ۶۶
ظریفی چلبی، حسن ۵۲۰	طبیعت اکبرآبادی، سیف الدین محمد ۱۷۶
ظفر خان تربتی ۱۷۷	طبعی خراسانی، محمد رفیع بن حاجی ۲۵۲
ظل السلطان، مسعود ۳۷۶	طراز، عبدالوهاب ۵۲۴
ظهوری ترشیزی	طرب نائینی، محمد جعفر بن محمد حسین ۵۱۶-۲۲۲
۳۶۰-۵۴۳-۶۵۱-۶۹۰	طرزی ۶۲۴
ظهیرا تفرشی ۴۹۷	طرسوسی، ابوطاهر محمد بن حسن علی بن ۲۸۳-۳۱
ظهیرالدوله صفا علیشاه ۱۲۳	طرشتی رازی، بهاءالدوله ۲۷۳
ظهیرالدین علی بن ملامراد تفرشی	طسوجی ۷۰۸
۶۱۷	طسوجی، عبدالنبی بن شرف الدین محمد ۱۵۰
ظهیرالدین محمد بابر ۱۹۴	طغایی کمره ای، علینقی بن ابی علاء محمد هاشم ۷۱۲-۲۲۲-۶۹
ظهیرالدین مرعشی ۱۳۶-۱۳۱	طغرا۳۱-۱۱۲-۱۱۸-۱۶۸-۱۹۷-
ظهیرالدین میرعلی سلطانی ۳۱۷	۲۱۵-۲۴۰-۲۷۸-۴۶۱-۴۹۰-
ظهیری سمرقندی ۲۸۷-۶۳	۵۸۱-۶۰۴-۶۲۵-۶۸۷-۶۹۸
ظهیری فاریابی ۲۹۲	طوفان هزار جریبی مازندرانی ۴۰۱
ظهیری نیشابوری ۳۸۲	طوفی تبریزی ۱۷۶
«ع»	طیان ابرقوهی، نجم الدین محمود بن عمر ۲۵۶
عابد ۴۸	
عاجز ۱۳۵	
عادل بن علی ۶۸۲-۲۴۴	
عارف اردبیلی ۴۹۲	
عارف جنگ، جوادالدوله ۱۸	
عارف علیشاه، رایش الدین ۵۳۸	
عارف قزوینی ۴۱۰	

۵۷۰	عبدالباقی نهاوندی	عارف ملتانی، جلال الدین محمد بن احمد
۵۹۶	عبدالجبار خجندی	۳۷۲
۵۲۳	عبدالجلیل قزوینی	عارفی هروی، محمود ۳۰۱-۵۵۱
۲۰۹	عبدالجلیل یزدی	عاصی رشتی، محمد محسن ۶۲۵
۵۱۶	عبدالجواد	عاقل خان رازی ۴۲۶
عبدالجواد بن ابوالقاسم سپاهانی ۲۵۴		عالمگیر، اورنگ زیب ۴۲۳
عبدالجواد بن عبدالرحیم اصفهانی ۱۶۹		عالی ۳۶۵
عبدالحسین بن احمد بن زین العابدین		عاملی، ابن خاتون ۲۱۱
۴۶۳-۲۰۳ علوی		عاملی، احمد ۱۹۰
عبدالحسین حسینی فاطمی ۶۴۶		عاملی، محمد بن حر ۲۶۱
عبدالحسین اضعف یزدی ۷۷		عاملی، محمد بن علی ۱۸۹-۴۰۸
عبدالحسین بن عزیز الله موسوی ۱۰۰		عاملی سپاهانی، ابوالحسن بن محمد طاهر شریف ۶۸۰
عبدالحسین حسینی خاتون آبادی ۷۰۲		عاملی علوی، سید محمد عبدالحسین ۳۶۵
عبدالحسین لسان السلطنه ملک المورخین ۶۹-۱۳۸-۲۲۷-۶۰۲		عامی شروی ۶۱۲
عبدالحق محدث دهلوی		عبادی مروزی، ابوالمظفر منصور بن
۱۴۱-۲۲۵-۳۴۸-۶۳۲		ابوالحسین بن اردشیر ۱۹۶-۶۴۴
عبدالحکیم حاکم لاهوری ۶۰۵-۶۵۰		عباس افندی ۵۱-۶۷-۵۶۵-۶۳۷
عبدالحمید بن محمد رضا تفرشی ۶۰۵		عباس بن محمد کاظم ۱۸۲-۲۵۴
عبدالحمید لاهوری ۱۱۱		عباس خان بن شیخ علی شیروانی ۱۳۰
عبدالحی حسینی ۳۲۴		عباسقلی خان سپهر کاشانی
عبدالخالق بن عبدالرحیم یزدی ۶۱۳		۱۲۲-۳۲۸-۳۸۵-۳۹۸-۵۸۹
عبدالرحمان جامی ۲۶۲-۲۹۹-۴۶۶		عباسقلی خان سیف الملک نوری ۱۶۵
عبدالرحمان چشتی ۸۱-۶۰۳		عباس مولوی ۷۶-۶۴۳
عبدالرحمان سیرت ۵۳۸		عباس گجراتی، عبداللطیف ۲۷۵
عبدالرحمان شاهنواز خان هاشمی دهلوی		عبدالاحد بن محمد فائق ۴۰۶-۷۰۳
۵۹۷		عبدالباقی تبریزی ۶۵۵
		عبدالباقی لعلی زاده ۴۴۷

عبدالغفار بن عبدالشکور تبریزی	۳۳۰	عبدالرحمان فارسی	۱۷۹
عبدالغفار بن نورالله شریجی	۷۰۸	عبدالرحیم بن حسینعلی هروی	۴۵۰
عبدالغفار صدیقی حسینی خراسانی	۴۳۵	عبدالرحیم بن محمد یونس	۶۳۰
عبدالغفار نجم الدوله منجم باشی	۵۱۵-۴۲۸-۶۰-۲۴	عبدالرحیم حزین شیروانی	۳۶۶
عبدالغفور بن آقا محمد بن حاج محمد	۱۷۰	عبدالرحیم پاهانی شیرازی	۳۷۱
طاهر یزدی	۲۸۹	عبدالرحیم طالبوف	۸۴-۳۸۱-۳۹۰-۶۰۸ (دوبار) ۶۷۴
عبدالفتاح عسکری احمدآبادی	۱۳۶	عبدالرزاق	۲۷۴
عبدالفتاح فومنی رشتی	۶۳۲	عبدالرزاق بن عبدالکریم بن عبدالرزاق	۴۲۲
عبدالفتاح گجراتی	۳۷۲	پزشک کرمانی	۱۷۸
عبدالفتاح گرمودی	۶۴۸-۳۰۸-۱۲۱	عبدالرزاق بن عبدالنبی	۲۳۰-۲۲۲-۱۴۵
عبدالقادر بدوانی	۵۹۰	عبدالرزاق بیگ دنبلی	۶۶۸-۵۹۱-۵۷۰-۳۸۶-۳۵۶-۲۵۰
عبدالقادر بیدل هندی	۴۰۱	عبدالرزاق کاشانی	۶۸۶-۶۷۰-۴۱۸-۱۴۸
عبدالقادر تونی اصفهانی	۱۳۱	عبدالرزاق گیلانی رانکوی	۴۱۷
عبدالقادر خان	۲۵۷	عبدالرزاق لاهیجی	۵۵۱-۳۶۸-۳۶۱
عبدالقادر خان بن مولوی واصل علی	۴۸۱	عبدالرشید اسلام آبادی	۵۴۷
عبدالقادر گیلانی		عبدالرشید بن نورالدین شوشتری	۲۹۰
عبدالقادر نقوی فخری مدارس	۶۰۰-۳۶۲-۱۰۰	عبدالرشید تتوی	۴۹۵
عبدالقوی بن شهابالدین ضیاء	۳۰۷	عبدالرضا بن محمد تقی خان	۱۷۲
عبدالکاظم محمد اردبیلی	۴۴۰	عبدالسلام کازرونی فارسی	۱۸۲
عبدالکریم بن شیخ راجن غزنوی	۵۷۴	عبدالصمد همدانی	۹۰
عبدالکریم بن محمد طاهر قمی	۴۴۲	عبدالعزیز یحیی حصاری	۳۹۲
عبدالکریم بن محمد نیمدهی	۴۴۹	عبدالعظیم بن علی محمد اردبیلی	۱۵۷
عبدالکریم بن محمد یحیی قزوینی	۶۸۲	عبدالعلی ادیب الممالک	۳۳۴
عبدالکریم حکیم	۴۷۴	عبدالعلی خان احسن بنگالی	۲۲۵
		عبدالعلی وقایع نگار	۱۰۳

عبدالله زنوزی تبریزی	عبدالکریم خان بن میرزا محمود ۲۵۲
۶۴۹-۶۲۲-۵۶۲-۳۲۴-۷۵	عبدالکریم سلطان ۴۲۱
عبدالله سیمایی ۶۴۲	عبدالکریم طبیب تهرانی ۴۷۲
عبدالله شاهجهان آبادی ۴۹۷	عبدالکریم کشمیری ۱۰۸
عبدالله صدر ۱۲۹-۱۲۹-۲۷۰-۶۵۱	عبدالکریم منجم بلخی ۱۹۵
عبدالله صیرفی تبریزی ۲۲	عبدالکریم منشی ۳۵۱
عبدالله طبری منشی ۱۳۲	عبدالمطیف الطیف حسینی ۴۲۶
عبدالله فریدنی تهرانی ۳۸۹	عبدالمطیف عباسی گجراتی
عبدالله فیروز جنگ ۴۹۱	۶۰۱-۵۹۹-۵۵۹-۲۷۵
عبدالله کاشغری ندایی ۳۱۵-۵۰	عبدالله انصاری ۶۸-۲۰۱-۳۲۱-
عبدالله مروارید کرمانی ۴۲۱-۶۶۰	۳۲۷-(دوبار)-۳۴۸-۴۳۸-۴۴۸-
عبدالله هاتقی ۱۱۴-۲۰۶-۴۰۱-	۴۴۹-۵۱۴-۵۳۶-۵۵۰-۵۸۶-
۴۲۱-۵۶۷-۷۱۱	۶۴۲-۶۷۹-۷۱۱-
عبدالمجید ۶۷۹	عبدالله برزش آبادی ۶۵۴
عبدالمک بن عبدالغفور انصاری ۵۶	عبدالله بن حکیم اسماعیل لاهیجی
عبدالمک عصامی ۴۸۸	۶۴۷
عبدالمک ورکانی ۵۶۴	عبدالله بن علی فلک علاء تبریزی ۳۷۰
عبدالنبی جامی ۶۷۳	عبدالله بن عنایت الله ۴۸۹
عبدالنبی فخرالزمانی قزوینی	عبدالله بن محمد بن کیا مازندرانی ۳۲۵
۶۶۴-۱۷۸	عبدالله بن مصطفی قلی خان قرا گزلو
عبدالواحد بن محمد المفتی ۴۶۲	۳۷۲
عبدالواسع صفای زواره‌ای ۷۲	عبدالله بن نجم‌الدین مشهدی ۹۷
عبدالواسع نظامی ۶۵۲	عبدالله بن نورالدین جزایری ۴۵۲
عبدالوهاب بن عبدالرحمان بن محمد	عبدالله جوهری تبریزی ۵۸۱
شیرازی ۲۹	عبدالله حسینی ۱۶۹
عبدالوهاب بن علی اشرف بن علی بن	عبدالله حورا ۶۹۰
اسماعیل شیرازی ۶۷۴-۶۴۳	عبدالله خان مهندس ۲۲۶

- عبدالوهاب بن علیقلی ۳۸۴
عبدالوهاب بن محمد حسین کاشانی ۶۱۲
عبدالوهاب صدیقی ۸۰
عبدالوهاب طراز ۵۲۴
عبدالوهاب عالمگیری ۵۴۲
عبدالوهاب قزوینی ۶۶۹
عبدالوهاب قطره چهارمجال ۴۲۵
عبدالوهاب یزدی ۴۹۴
عبد رب آبادی ، شمس العلماء ۶۶۹
عبدی بیگ شیرازی ۲۷-۷۵-۹۱-
۱۰۲-۲۰۵-۲۱۸-۲۳۰-۲۳۶-
۲۶۸-۲۹۶-۲۹۹-۳۳۸-۳۵۵-
۴۳۵-۴۹۰-۵۸۵-۶۲۰-۷۱۰
عبدی گونابادی ۵۵۰
عبرت دماوندی ، محمد بن محمد صالح
۴۱۷
عبرتی عظیم آبادی ، وزیر علی ۶۱۴-
عبدالله احرار ۳۲۳-۳۲۰-۲۶۳
عبدالله خویشکی چشتی ۹۰
عبیدزاکانی ۴۱-۱۴۲-۱۹۷ (دوبار)
۳۲۱-۳۴۶-۴۳۷-۴۶۶-۶۵۸
عثمان بوزاوقی ۶۰۸
عثمان مختاری غزنوی ۷۱۲-۴۲۹
عذری بیگدلی ، اسحاق بیگ ۱۷۳
عراقی ، فخرالدین
۵۶۲-۴۹۰-۴۶۶-۵۷
عراقی ، فیاض ۵۰۴
عربشاه یزدی ، عمادالدین ۶۶۱
عرشی ، میر محمد مؤمن ۶۶۳
عرفی شیرازی
۲۷۰-۴۹۲-۵۷۸-۶۸۴
عروزی نیشابوری ، یوسف ۶۷
عزالدین بن جعفر بن شمس الدین آملی
۲۵۷
عزالدین تنوی شیرازی ۴۸۵
عزالدین محمود کاشانی ۵۲۸-۶۱۴
عزیزالدین احمد نظر جلیسری ۶۶۷
عزیزالدین نسفی ۲۱-۳۴-۵۰-۵۱-
۵۲-۶۰-۷۳-۱۰۷-۳۱۷-۳۸۵-
۴۶۰-۵۲۶-۵۲۷-۵۶۵-۵۷۳-
۵۹۵-۶۰۴-۶۲۰-۶۲۶-۶۳۹-
۶۴۲-۶۷۱-۶۷۵-۶۹۸-۶۹۹
عزیزالله ۳۵۶
عزیزالله حسینی مدرسی ۲۱۳
عزیزالله زاهدی ۳۳۹
عزیز هروی ، لطف الله ۳۱۹
عزلی خلیف خالی ، ادهم ۱۰۲
عسکری احمد آبادی ، عبدالفتاح ۲۸۹
عسکری بحرینی ، ابوالحسن محمد بن
یوسف ۳۵۱
عسکری سمنانی ، محمد حسن بن محمد
۲۱-۱۵۱-۶۵۵-۶۵۷
عشرت ۳۸۱
عشرت سیالکوتی قرشی ، نظام الدین
۴۲۹

عشق	۳۷۷	عقیف نورکاشانی بداونی	۶۱۶
عشقی مؤید نظام ، حسن		عقیلی ، تقی الدین محمد	۲۰۱
عصار تبریزی ، محمد	۶۶۳-۶۹۵	عقیلی ، سیف الدین حاجی نظام	۱۹
عصاره شوشتری ، فیض الله	۱۸۸	عقیلی ، محمد مهدی بن محمد نعیم	۴۹۹
عصام الدین اسفراینی	۳۱۵-۴۱۵	عقیلی خراسانی ، سید میر محمد حسین	۲۹۴
عصامی ، عبدالملک	۴۸۸	عقیلی علوی ، سید محمد حسین بن میر	۵۹۳
عضد الدوله ، احمد میرزا	۱۳۱	علاء الدوله سمنانی ۱۰۶-۲۴۵-۲۶۶	
عطاء الله	۲۶۹	۳۱۸-۳۶۸-۳۸۱-۳۹۳-۴۰۵	
عطاء الله بن محمد حسینی	۸۰	۴۰۸-۴۶۵-۴۸۴-۴۸۹-۵۰۱	
عطاء الله نیشابوری	۳۱۹	۶۷۰-۷۰۱	
عطاء بن یعقوب رازی	۹۶-۱۰۸	علاء الدین علی بن محمد	۴۱۲
عطارتونی	۲۳۶-	علاء الدین محمد تبریزی	۵۲۱
۳۹۵-۶۱۹-۶۲۰-۶۲۵-۷۱۳		علاء الدین محمد طبیب	۱۶۱
عطارد قلم خان بهادر ، بنده علی	۲۴۰	علاء الدین نور الله طبیب	۱۰۸
عطار نیشابوری ، فرید الدین	۵۲-	علاء بن سعد بن محمد کازرونی	۶۰۶
۵۵-۶۸-۱۰۱-۱۰۹-۱۱۵-۱۶۹		علاء قزوینی هلالی	۶۴۶
۲۳۶-۲۷۱-۲۸۰-۳۳۲-۴۰۶-۵۳۴		علاجی	۲۲۵
۵۵۷-۵۹۱-۶۱۵-۶۱۹-۶۲۰-۶۳۱		علامی ، ابوالفضل	۶۵
۶۵۳-۶۷۵-۷۰۱-۷۱۳		علوی آوی ، حسین بن محمد بن ابی رضا	۱۹۰
عطار همدانی ۱۸۰-۵۳۴-۵۳۵-۶۳۱		علوی حسینی حسینی حافظ تبریزی ،	
عطا ملک جوینی	۱۲۵-۱۹۵	سید محمد بن محمد	۲۶۸
عطایی نیشابوری	۹۴	علوی شیخ-رازی ، محمد بن تقی بن	
عظیم آبادی ، حسینقلی خان	۶۷۸	عضد	۱۲۱
عظیم الدین تتوی	۴۸۵	علوی عاملی جبلی ، سید احمد بن	
عظیمای نیشابوری	۵۰۳		
عظیم شرعی بخاری	۱۰۱		

۱۵۵	علی بن احمد غوری	۵۵۹-۵۶۴	زین العابدین
۵۳۶	علی بن احمد غوری		علوی عقیلی ، میر محمد حسین بن حکیم
۵۹۸	علی بن اسماعیل منجم	۲۷۵	محمد هادی خان
۶۸۲	علی بن بناء پناهی		علوی فساطمی ، محمود بن علینقی بن
۴۸۵	علی بن حامد	۶۱۰	جواد
۴۵۱	علی بن حسن باخرزی		علوی ورامینی ، سعیده محمد بن ابوزید بن
۱۸	علی بن حسن زواره‌ای	۳۶	عربشاه
۱۴۹	علی بن حسین	۷۰۳	علی ابراهیم خان
۴۰	علی بن حسین انصاری	۴۳۵	علی ابراهیم خلیل خان
۶۴۶-۳۶۶	علی بن حسین بن علی	۴۹۳	علی اشرف بیرجندی
۱۸۱	علی بن حسین زواره‌ای	۴۶۹	علی اصغر بن علی اکبر بروجردی
۷۵	علی بن حسین کربلایی	۳۸۰	علی اصغر بن محمد یوسف قزوینی
۶۰۴	علی بن شیخ حسن کربلایی	۵۴۸	علی اصغر سیاف شیرازی
۷۵-۴۱	علی بن طیفور بسطامی	۳۷۳	علی اعتماد نظام
۵۵۰-۲۵۱-۱۹۱-۱۶۵-۱۶۴	علی بن عبدالله بن هدایت الله نهاوندی	۶۴۴	علی افضل قاطع قزوینی
۵۰۳	علی بن عبدالله خان بن علی خان موسوی	۱۲۴	علی اکبر
۱۳۸	علی بن عثمان چاچی	۳۵۳	علی اکبر ایچی
۶۳۱	علی بن عزیزالله	۶۳۷	علی اکبر بجنوردی منجم باشی
۹۷	علی بن محمد باقر موسوی		علی اکبر بن عبدالله تونی بشروی ۷۰۷
۲۳۵	علی بن محمد بن عبدالرحمان	۳۲۰	علی اکبر تشرشمی
۵۸۸	علی بن محمد جعفر شریعتمدار		علی اکبر حسینی حسینی لغوی یزدی ۲۸۷
۴۶۴	علی بن محمد حسین امیرآبادی	۴۶۷	علی اکبر ماری شیرازی
۲۰۶	علی بن محمد شریف اصفهانی		علی اکبر نواب بسمل شیرازی ۹۵-
۹۸	علی بن محمود حسینی	۱۵۱-۱۷۵-۳۴۸-۴۱۲-۶۸۹	علی بادکوبه‌ای
		۱۴۵	علی بخش قاجار
		۵۲-۱۹۲	علی بن ابوحفص بن فقیه محمود سپاهانی

۳۶۵	علی کربلایی	۴۲۴	علی بن منصور حلوائی
۱۳۱-۱۰۱	علی گیلانی	۱۰۹	علی بن میرزا احمد
۲۰۴	علیمحمد اصفهانی	۵۸۸-۳۵۲	علی بن یوسف
-۱۱۳	علیمحمد باب	۵۵۵	علی بن یوسف بن علی
۵۱۸-۴۳۷-۴۱۲-۲۹۸-۲۴۲		۴۷۴	علی بن یوسف گنابادی
۲۲۹	علیمحمد بن عبدالحق دهلوی	۳۹۳-۳۳۷-۳۲۹	علی بوزجانی
علیمحمد بن محمد حسین همدانی		۴۳۳	علی حسن خان بهوپالی
۶۰۰	اصفهانی	۵۲۷-۲۴۷	علی حسینی
۱۰۶	علیمحمد شیرازی	۲۲۶	علی خان
۶۶۰	علیمحمد طبیب کرونی اصفهانی	۱۸۳	علیرضا بن شمس الدین خلخالی
۶۴۹	علیمحمد لواسانی نظامی	۱۲۷	علیرضا بن عبدالکریم شیرازی
۲۷۹	علی منشی	علیرضا بن کمال الدین حسین شیرازی	
علی میرزا بن میرزا ابوطالب دهلوی		۱۸۷	
۳۴۹		۶۳۶	علیرضا تبیان الملک
۴۷۵	علینقی بن احمد بهبهانی	۳۱۱	علیرضا میرزا شهره
۳۵۱	علینقی بن محمد اسماعیل	علیرضا میرزای قاجار	
۶۰۲	علینقی بن ملا محمد نعیم همدانی	۹۸-۹۹ (۳ بار)-۱۰۰ (دو بار)	
۳۳۳	علینقی ترشیزی	۴۱۶	علیزاده
۶۸۱	علینقی جنتعلی شاه همدانی	۵۶۳	علی زواره ای
۴۴۵	علینقی خان	۵۸۲	علی فهمی طبیب
۳۳۴	علینقی خان حکیم الممالک	۴۲۷	علیقلی بن قراچغای خان
۷۱۲-۲۲۲	علینقی طغایی کمره ای	۱۳۸	علیقلی بن محمد چلاوی
علی نوری اصفهانی		۳۴۳	علیقلی خان واله داغستانی
۴۱۷-۳۳۱-۳۱۳-۲۴۹		۷۰۷-۳۹۴	علیقلی جدید الاسلام
۶۷۶	علیهم الله حسینی	علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه ۶۶-	
۲۸۸	علی یوسفی شیروانی	۵۷۴-۴۶۴-۴۰۷-۳۶۸-۲۲۷	
۶۴۴-۵۲۱	عمادالدین حسن طبری	۷۱۲-۶۶۵-۴۸۶	علی قوشچی
		۲۶۵	علی کبیر اجملی الله آبادی

عمادالدین عربشاه یزدی	۶۶۱	عمری دهلوی، ابو عبدالعزیز احمدشاه
عمادالدین علی بن نجم الدین محمد		ولی الله بن عبدالرحیم
استرآبادی	۱۶۲	عمیق بخارایی
عمادالدین علی شریف قاری استرآبادی		عمیدابوالفوارس قناوزی
	۱۴۶	عمیدالدین حسینی
عمادالدین محمد	۳۶۴	عمید عطاء بن یعقوب نساکوک رازی
عمادالدین محمد طارمی	۴۹۰	
عمادالدین محمود بن سراج الدین مسعود		عنایت الله
طیب شیرازی ۱۸-۴۴-۶۴		عنایت الله بن شرف الدین محمد زمان
۱۶۸-۲۴۱-۳۴۲-۴۵۱-۴۹۷		مشهدی
۵۱۰-۵۱۵-۵۷۷-۶۳۵-۷۱۶		عنایت الله بن هدایت الله
عمادالدین محمود بن شیخ محمد گاوآن		عنایت الله خان
گیلانی	۶۴۳	عنایت الله خان میرسامان شاهمی
عمادالدین یحیی بن احمد کاشانی	۵۵۴	عنایت الله هندی
عماد بن جمال بخاری	۱۹۷	عنصرالمعالی کیکاوس بن اسکندر بن
عماد بن محمد الثغری	۴۵۲	قابوس بن وشمگیر زیاری
عماد عبدالله	۱۱۴-۱۴۸-	عنصری
	۲۴۰-۲۶۰-۴۷۵-۵۰۹	عوفی، سدیدالدین محمد
عمادالدین علی استرآبادی	۵۱۱	عیسی بن جنید شیرازی
عماد فقیه کرمانی	۱۱۳-	عیشی شیرازی
	۳۰۰-۴۳۵-۴۴۰-۴۵۱-۵۸۶	عین القضاة همدانی
عمان سامانی، میرزا نورالله	۵۹۴	
عمر بن سهلان ساوی	۴۱۱	عین الملک شیرازی، نورالدین محمد بن
عمر بن صدر الشریعه محبوبی	۵۶۹	عبدالله
عمر خیام نیشابوری		عیوقی
	۱۸۶-۳۱۹-۳۲۸-۶۹۱	
عمر ضیاء الدین روشنی رومی	۴۱۶	
		غازی الدین حیدر
		غازی
		۷۱۱

غالب دهلوی ، میرزا اسدالله	غلامحسین بن هدايتعلی خان منشی
۵۰۷-۵۰۸-۶۶۲	۳۹۲
غانمی، محمد بن محمد	غلامحسین خان بن محمد همت خان
۵۱۰	۳۰۵
غباری	۱۲۶
غجدوانی، عبدالحق بن عبدالحمید	غلامحسین خان جوهر
۲۲	۲۷۶
غروی اردوبادی، میرزا ابوالقاسم بن	غلامحسین اکهنوی زیدی پوری
محمد تقی	۳۴۳
۳۸۹	۳۸۴
غریب کرمانی، حسن بن زاهد	غلام دستگیر نایطی
۶۳۱	۶۲۲
غریب یمنی، نظام الدین	غلامرضا زجاجی
۵۵۷	۵۰۴
غزالی، ابو حامد محمد	غلام رکن الدین
۳۴۷-	۶۰۴
۳۶۷-۴۹۱-۴۹۸-۵۳۹-۶۸۱-	غلام سرور لاهوری
غزالی، احمد	۲۲۱
۸۸-۳۸۸-۴۷۶-۵۵۴	غلامعلی باطنی
۲۲	۵۸۷
غزالی مشهدی	غلامعلی حکیم شیرازی
۵۰۹-۶۸۵	۱۳۱
غزنوی، محمد	غلامعلی خان نقوی
۶۶۱	۴۷۳
غضنفرعلی بن مولوی نجفعلی خان	غلام محمد هفت قلمی دهلوی
۴۹۷	۱۷۵
غفاری فناری قزوینی، قاضی احمد بن	غلام مجیب الدین عشق
محمد بن عبدالغفور	۱۲۴-۴۴۹-۴۸۸-۵۸۵
۶۷۸-۶۸۶	غلام مصحفی همدانی
غفوی، محمد نورالله بن محمد مقیم الدین	۴۷۱
۴۷	غلام همدانی
۷۶	۳۴۵
غلام الله بهکن صدیقی هانسوی غزنوی	غلام یوسف بن غلام پیر
۵۷	۱۴۲
غلامحسین افضل الملك	غنیمت پنجابی ملتانی، محمد اکرم
۶۴-۳۳۱-۳۶۵-۴۵۶	۶۹۲
	غوری، علی بن احمد
	۵۳۶
	غیاث الدین ابوالفتح هبة الله
	۶۰۴
	غیاث الدین ادیب کاشانی
	۶۹۱

۶۳۶	بن احمد بن حسن	غیاث الدین اسماعیل بن نظام الملك
۶۵۱-۷۲	فاضل خان گروسی	۱۵۸ ابرقوهی
۹۷	فاضل قندهاری	۱۳۲ غیاث الدین جامی
۵۶۰	فاضل محمد دهلوی	غیاث الدین جمشید کاشانی
۶۶۶	فاطمی، جعفر بن اسحاق	۵۵۳-۳۵۹-۳۲۰-۲۴
۲۵۹	فانی، محمد علی	غیاث الدین علی بن علی امیران
۶۱۵	فانی کشمیری، محمد محسن	اصفهان
۱۰۱	فایض نیمردانی	۲۸۷-۲۸۴-۲۶۰-۱۶۸
-۷۳	فتاحی نیشابوری ۵۳ (دوبار)	غیاث الدین محمد خواندمیر
-۳۱۳-۳۰۱-۲۹۴-۲۵۷-۱۹۶		۶۶۹-۴۸۰
۳۴۱-۴۰۴ (دوبار)	فتح الله بن احمد بن محمد شهرستانی	غیاث الدین محمد متطبب سبزواری
۱۴۹		۶۰۰
۲۲۴	فتح الله بن حسن شوشتری	غیاث الدین منصور دشتکی
۴۸۸	فتح الله بن عزیزالله الایادی	۲۱۸
۶۳۶	فتح الله خان شیبانی	«ف»
۶۰	فتح الله سبزواری	فارسی، ابوالخیر محمدتقی
۴۴۱	فتح الله شاهنامچی	۵۳-۷۱-۲۰۳-۲۶۱-۴۴۷
۴۰۱	فتح الله عارف	فارسی، تقی الدین محمد بن صدرالدین
۶۵۶-۲۷۶-۲۰۸	فتح الله کاشانی	۶۶۶ علی
۵۰۰	فتح الله ناصری چهل حصاری	فارسی، عبدالرحمان
۲۹۹	فتح پوری، شیدا	فارسی امیر آبادی، عمادالدین علی
۶۳۷	فتحعلی بن کلبعلی بن سپاندلو	بن علی
-۲۶۶-۱۵۳	فتحعلی خان صبا	۶۳۵ فارغ گیلانی
۵۴۶-۴۶۱-۴۲۴-۴۰۳-۲۷۳		۴۸۳ فاروقی، ابراهیم قوام الدین
۱۳۳	فتحعلی شاه قاجار	۴۲۱ فاروقی بلگرامی، پیرمحمد
۴۸۴	فتحی، محمد عیسی بن محمد جعفر	۵۹۶ فاروقی نقشبندی
		۵۵
		فارابی، عمادالدین ابوالقاسم محمود

فراہانی، جمال‌الدین محمد بن حاجی	۳۴۷	فتحی حسینی
محمد ۲۳۴		فخرالاسلام ارومیه‌ای، محمد صادق
فراہانی، میرزا عیسی بن میرزا حسن	۱۹۷-۱۰۷	
۳۲	۶۳۰	فخرالاطباء
فراہانی حسینی، میرزا محمد علی ۳۷۷	۳۸۳	فخرالدوله رتن سنکه زخمی
فراہی، ابونصر ۶۷۹	۷۰۴	فخرالدین اسعد گرگانی
فراہی هراتی، معین‌الدین محمد بن شرف		فخرالدین بن احمد مولی خضر رودباری
الدین محمد ۶۲۱	۵۳۷-۴۶۴	
فرج‌الله حسینی کاشانی ۴۳۷		فخرالدین عراقی
فرج‌الله منشی ۲۹۹	۵۶۲-۴۹۰-۴۶۶-۵۷	
فرج‌الله منشی خازن‌الاشعار ۶۹۲		فخرالدین علی صفی بن کمال‌الدین
فرج‌الله منشی محلاتی شیرازی ۱۱۹		حسین واعظ کاشفی
فرخ ۲۲۹	۵۸۹-۵۵۸-۳۳۰-۲۵۵-۷۹	
فرخ آبادی، سید محمد ولی‌الله بن		فخرالدین محمد بن عبدالله بن عمر
احمد علی ۶۸۲	۳۹۲	
فرخی تاجی قزوینی، کلبعلی ۱۱۸		فخرالزمانی قزوینی، عبدالنبی
فردوسی، ابوالقاسم ۴۰۰	۶۶۴-۱۷۸	
فردوسی، موسی بن ولی بن خضر	۱۲۲	فخرناکتی
۱۹۵		فخر رازی ۴۰-۵۹-۹۵-۲۲۰-
فردوسی ثانی ۴۰۳	۵۵۹-۳۳۳-۳۲۱-۳۱۱-۲۵۰	
فرزند علی حسینی ۶۴۱	۳۱۰-۸۷-(۲۰دوبار)	فخر مدبر
فرشته ۵۴۵	۳۶۲	فخری، عبدالقادر
فرصت شیرازی ۹۲-۱۹	-۱۵۰	فخری هروی
فرغانی، معدالدین سعید ۶۱۱	۷۱۱-۵۶۰-۴۴۱-۳۳۷-۲۳۴	
فرمانفرما، نجفقلی ولی میرزا بن	۶۶۴	فدای لاهوری، خیرالله
حسینقلی میرزا ۳۳۲		فراہانی، ابوالقاسم قائم مقام
	۴۶۵-۴۲۴-۲۲۸	

۲۶۵	فضل الله شیرازی خاوری	۴۹۲-۳۴۴	فروغ اصفهانی
۳۲۴	فضل بن احمد بن خاف	۳۳۳-۲۱۷	فرهاد میرزا معتمدالدوله
	فضل بن روزبهان خنجمی	۳۵۴-۴۹۴-۵۱۵-۵۳۵	
۹۵-۴۱۴-۳۸۵		۶۵۲-۶۷۹-۷۰۶	فریدالدین شکرگنج
۵۸۷	فضلعلى نصرآبادی کاشانی	۵۰۱-۵۴۲-۳۰۸-۳۶۶	فریدالدین عطار نیشابوری
	فضولی بغدادی	۵۹۱-۶۱۵-۶۵۳-۶۸-۵۲	
۴۶۸-۴۳۵-۳۳۳-۲۱۰			فریدالدین محمد بن محسن بیهقی
۱۷۸	فطرت، عطاءالله علی	۵۹۲	
	فقیر اصفهانی، میرزا علی بن میرزا باقر	۳۸۹	فریدنی تهرانی، عبدالله
۲۶۷	واعظ	۳۲۴	فریدون بن احمد سپهسالار
	فقیرالله آفرین لاهوری الله آبادی	۱۷۶	فریدون قمی
۷۱۳-۶۶۸			فریدون میرزا بن فتحعلی شاه قاجار
	فقیر دهلوی شاعجهان آبادی، شمس الدین	۵۱۱	
۶۹۷-۶۹۵-۴۲۵-۲۸۹-۲۵۲		۵۷۷	فریومدی، ابن یمن
۱۹۶-			فزونى استرآبادی، میر هاشم بیگ
۲۱۹	فقیر محمد بن محمد رضا	۴۸۷-۹۲	
۲۳۷	فنایی		فسایی شیرازی، میرزا حسن
۳۰۳	فندرسکی	۴۸۳	فسوی شیرازی، محمد بن اسماعیل
۴۴۱	فندرسکی، میرزا ابوالقاسم	۳۳	
	فندرسکی، میرزا ابوطالب		فشارکی، محمد باقر بن محمد جعفر
۶۸۷-۳۶۰-۲۱۱		۳۰۴	
۱۲۱	فؤادی، حسن	۵۸۳	فصیح خوافی
	فوق الدین احمد یزدی		فضل الله بن آخوند ملا زین العابدین
۴۹۲-۶۰		۶۰۹	بروجردی
۵۶۸-۲۸۴	فوقی یزدی، احمد		فضل بن احمد بیگ کردستانی
۴۴	فومنی، علی بن شیخ فضل الله	۱۹۰	
۱۳۶	فومنی رشتی، عبدالفتاح	۶۸-	فضل الله حروفی استرآبادی
۲۵۶	فهیم السلطان	۴۶۳	

- ۵۰۴ فیاض عراقی
فیروزآبادی، مجدالدین محمد بن یعقوب
۳۷۱
فیروز جنگ، امان الله خان ۶۹
فیروز جنگ، عبدالله ۴۹۱
فیروز میرزا ۳۳۴
فیض آبادی، حیدر علی ۵۰۴
فیض آبادی، میر احسان علی ۵۰۳
فیض الله ۳۱۷
فیض الله انصاری جونپوری ۱۳۱
فیض الله بن بهود علی خراسانی ۶۷۲
فیض الله بن زین العابدین بن حسام بنیانی ۱۳۰-۱۳۷
فیض الله خان ۶۲۵
فیض الله عصاره شوشتری ۱۸۸
فیض الله مرعشی ۵۰۲
فیض بخش قاضی اورنگ آبادی ۱۳۳
فیض حق صدیقی قادری چشتی
۲۶۹-۷۰۲
فیض کاشانی، محسن
۱۷-۲۰-۳۴-۲۶-۳۱-۶۶-۷۴
۱۴۵-۱۶۷-۱۸۱-(دوبار)-۳۰۹
۳۱۵-۳۳۰-۳۳۱-۳۴۸-(دوبار)
۴۰۵-۴۰۶-۵۱۱-۵۳۲-(دوبار)-
۵۴۴-۵۵۳-۵۵۵-۵۸۶-۵۹۷-
۶۱۲-۶۲۸-۶۵۰-۶۵۴-۶۵۵-
۷۰۱
فیضی دکنی، ابوالفیض ۷۱۱-۵۷۳
۱۴۳-۳۰۹-۳۸۷-۴۸۶
- فیضی مرهندی، الله داد ۶۵-۵۹۵
فیضی فیاضی ۶۰۷-۶۸۷
فیضی هندی ۱۱۴
فیوضات، میرزا ابوالقاسم ۴۵
- «ق»
قآنی ۱۱۲
قادر خان بیدری ۱۱۸-۲۴۸
قادری، محمد علی ۳۳۳
قاری، حسن ۱۴۳
قاری استرآبادی، عمادالدین علی شریف ۱۴۶
قاری تبریزی، مصطفی بن ابراهیم ۴۶-۱۴۷-۱۵۴
قاری کاظمی، نورالدین محمد ۱۴۶
قاری مازندرانی، محمد بن اسد الله بن علیرضا ۶۱۹
قاسانی، ابوبکر علی بن عثمان ۱۸۸
قاسم انوار ۶۹-۷۹-۲۶۳-۳۱۷
۳۲۳-۳۸۸-۴۳۷
قاسم بن میر نور الله ۶۱۸
قاسم بن یوسف ابونصری هروی ۴۵۱
قاسم حسینی رضوی ۶۲۰
قاسم خان ارغنون ادراکی بگلاری ۲۴۱

قاسمعلی بن قاضی طالع مند کلا نوری	۵۴۷
قاسمعلی قاینی	۶۴۳
قاسم کاهی اکبر آبادی	۶۲۷
قاسمی کرمانی، میرزا	۶۹۳-۲۶۵
قاسمی گنابادی	۴۰۰-۳۴۹-۲۷۰
	۵۶۷-۵۱۹-۴۷۳-۴۰۱
قاضی اورنگ آبادی، فیض بخش	۱۳۳
قاضی بیضاوی، ناصر الدین	۶۸۲
قاضی زادہ رومی	۲۵۴
قاضی زادہ کرہرودی	۱۶۲-۶۹
قاضی زادہ ورارودی	۱۶۲
قاطع قزوینی، علی افضل بن محمد امین	
	۵۰۱-۶۴۴
قاطع ہروی	۵۸۰
قانع تتوی، میر سید غلامعلی بن میر	
علیشیر	۵۸۰
قانع تتوی، میرعلیشیر	۱۵۴
	۶۳۶-۶۷۸
قانع طوسی، احمد بن محمود	
	۵۳۳-۳۸۲
قایللی	۷
قائم مقام فراہانی، ابوالقاسم	
	۶۵۱-۴۲۴-۲۲۸
قاینی، ابوالحسن شریف	۴۷
قاینی، حسن بن سعد	۱۸۸
قاینی، محمد جعفر	۱۵۵
قاینی، قاسمعلی	۶۴۳
قباوی، ابونصر احمد بن محمد بن نصر	
	۱۲۱
قتیل، میرزا محمد حسن	۶۲۰
قدرت اللہ گویا موی	۲۰۵
قدرت کشمیری، عطاء اللہ دانشور خان	
	۲۷
قدری	۲۳۱-۲۲۵
قدس شریفی، سید حسین	۲۵۶
قدسی مشہدی، محمد جان ۱۱۱-۴۵۶	
قدوسی	۲۵۹
قرباغی، میر محسن بن سید احمد آقا	
میرزادہ	۴۴۵
قراچہ داغی تبریزی، محمد حسین	
طیب بن علی	۴۷۶
قراحصاری، حسن بن حسین	۳۹۸
قراگزلو، محمد جعفر	۶۱
قرشی، جمال الدین	۴۳۸
قرشی ورارودی، ابوالفضل محمد بن خالد	
	۴۶۳
قرہ باغی، میرزا جمال جوانشیر بن محمد	
خان پیگ	۱۲۰
قریمی، سید شہاب الدین ابوالعباس احمد	
بن ابوالموہب عطاء اللہ	۵۴۴
قطان غزنوی، ابونصر محمد	۳۶۵
قطان مروزی، ابوعلی حسن بن علی	
	۵۵۲

- قطب‌الدین خسرو شاه ۲۷۴
 قطب‌الدین عبدالله کوشکناری ۶۷۱
 قطب‌الدین محمد بختیار کاکلی اوشی ۲۹۹
 قطب‌الدین محمد شیرازی ۱۶۲-۱۸۴-۲۸۶-۶۹۲
 قطب‌الدین محمد قصه خوان ۲۷۲
 قطب‌الدین محمد لاهیجی ۴۸۳-۵۸۷
 قطب طبیب ۱۹۱
 قطره چهارم عالی، عبدالوهاب ۴۲۵
 قمرالدین بن سناءالله بن مولوی ۲۱۲
 قمری، سراج‌الدین ۵۱۹
 قمی، محمد بن حسن ۴۹
 قمی، میرزا ابوالقاسم ۴۸۶
 قمی شاه‌رودی، طغان شاه بن نظام ۷۱
 قمی شیرازی، محمد طاهر ۵۷۲
 قمی مشهدی، میرزا محمد بن محمد رضا ۵۳۵
 قناووزی، عمید ابوالفوارس ۳۸۷
 قواس ۴۹۶
 قواس بهدی نقش‌بندی، زین‌الدین محمود ۴۶
 قوام‌الدین جعفر بن بدیع‌الزمان قزوینی ۲۷۰
 قوام‌الدین شیرازی ۴۷۹
 قوام‌الدین محمد بن نصرالدین محمد ۶۴۴
 قوام‌الدین محمد تهرانی رازی ۱۹۸
 قوالدین محمد یزدی ۴۳
 قوام‌الدین مسعود بن کمال‌الدین کرمانی ۶۷۳
 قورخانچی صولت نظام، محمد علی ۷۱۲-۶۶۵-۴۸۶
 قوشچی، علی ۳۹۷
 قونوی، محمد بن یحیی ۱۴۴
 قونیوی، صدرالدین ۳۴۴
 قهپایی، بدیع‌الزمان
 قیام‌الدین حیرت اکبرآبادی ۶۳۷-۱۷۴
 قیصری، شرف‌الدین داود بن محمود بن محمد ۲۵
 «ک»
 کابلی شیرازی، امان‌الله خان بن مه‌ابت خان ۵۴۹
 کاتب ارجانی، فرامرزن خداداد بن عبدالله ۳۸۶
 کاتب صفوی، میرزا محمد علی ۱۷۷
 کاتب کوشانی هروی، دوست محمد بن سلیمان ۳۱۸
 کاتب معماپی، جمشید ۵۹۰
 کاتبی انقروی ۵۱۹
 کاتبی ترشیزی نیشابوری ۱۰۵-۲۹۸

۷۰۲	کامی سبزواری	۳۰۰ (دوبار) - ۳۹۵ - ۵۲۴ - ۵۴۵
۱۴۱	کانجی مل	۵۷۹ - ۵۸۷ - ۶۶۸
۳۵۳	کاوس کی بن کیخسرو رازی	کازرونی، تاج الدین محمد بن محمد
۶۲۷	کاهی اکبر آبادی، قاسم	بن ابراهیم
	کبری، نجم الدین	۸۹
۵۰۰ - ۴۰۹ - ۳۶۱ - ۳۲۲ - ۲۱		کازرونی، نورالدین محمد
	کبودرآهنگی، محمد جعفر بن صفرخان	۶۵۹
۳۲		کازرونی فارسی، عبدالسلام
۱۱۹	کنتی، محمود	۱۸۲
	کراجکی، ابوالفتح محمد بن علی بن عثمان	کاشغری ندایی، عبدالله
۵۲۳		۳۱۵
۲۵۴	کربالی، شجاع الدین	کاشغری نقشبندی، سعدالدین
۳۷۰	کربلایی، حسین بن علی اکبر	۵۰۱ - ۳۲۲
۳۶۵	کربلایی، علی	کاشف
	کربلایی جاویدپوری، ابوالقاسم بن فتح محمد	۷۱۰ - ۵۶۸ - ۴۶۰
۲۲۲		کاشف اصفهانی
	کرجی اصفهانی، عابد لاجپن بن عبدالله	۱۴۹
۳۵۳		کاظم
	کرکوکی شافعی اشعری، محمد صالح	کاظم بن قاسم حسینی رشتی شیخی
۳۶۸		۵۹ - ۲۱۰ - ۲۴۹ - ۳۱۳
۶۲۶ - ۳۶	کرمانشاهی، محمد علی	کاظمی قادری، محمد بن شمس الدین
۵۷۲	کرمانی یزدی، حسین بن مؤمن	۳۸۶
۶۱۹	کرمعلی	کافی، محمد تقی بن محمد هاشم
۶۰۷	کرمیانی، احمد	کافی قاینی قهستانی، ابوجعفر
۶۶۰	کرونی اصفهانی، علیمحمد	۵۰ - ۶۲۱
۱۶۲ - ۶۹	کرهرودی	کاکاکی اوشی، قطب الدین محمد
	کرهرودی عراقی، محمد شفیع بن محمد	بختیار
		۲۹۹
		کامبخش، میرزا محمد سلطان زاهد
		الدین شاه بن میرزا محمد سلطان
		۳۱
		کامکار حسینی
		۵۷۰
		کامور، محمد هادی
		۱۲۵
		کامورخان
		۱۷۰

کمال الدین حسین ضمیری اصفهانی	۴۹	حسین
۶۶۷	۶۰۸	کریم آقسرائی
کمال الدین حسین واعظ کاشفی ۲۲۰-	۵۲۵	کریم الدین
۳۱۴-۳۳۸-۳۸۷-۴۴۹-۴۷۴-	۳۰۳	کریم بن درویش محمد زمان
۴۸۶-۵۵۴-۵۵۵-۵۶۴-۵۶۵-		کریم خان بن ابراهیم قاجار کرمانی
۵۹۲-۵۹۳-۶۴۵-۶۴۶-۶۵۷-	۲۶۱	
۶۵۸-۶۶۴-۶۸۵		کریم خان قاجار
کمال الدین حسین بن شرف الدین عبد-	۳۹۵-۲۹۷-۹۷-۴۶	
الحق اردبیلی ۴۱۶	۴۱۹	کریم دشت بیاضی کوهستانی
کمال الدین عبدالرزاق سمرقندی ۶۱۸	۶۹۵	کزازی، محمد شفیع بن محمد
کمال الدین عبدالرزاق کاشانی	۶۴۵	کشفی
۵۲-۱۹۶-۳۲۲-۶۱۱	۱۵۶	کشفی دارابی، سید جعفر
کمال الدین محمد بدخشی ۴۴۵	۲۷	کشمیری، عطاءالله دانشورخان
کمال السلطنه، محمد تقی ۳۸-۴۵	۷۱۲	کشن چند اخلاص آبادی
کمال الله بن محمد پیرصدیقی ۱۸۰	۳۹۴	کشیش جدیدالاسلام، علیقلی
کمال بن جلال منجم ۳۵۰	۴۶۱	کلانتر، میرزا محمد
کمال بن نور ۲۵۸	۶۱۴	کلباسی شیخی، محمد
کمالی سبزواری ۴۰۳	۱۱۸	کلبعلی فرخی تاجی قزوینی
کعبوه لاهوری، محمد صالح	۶۱۸	کلهر کرمانشاهی، حسینقلی خان
۱۰۳-۴۷۴-۵۴۶		کلیم کاشانی، ابوطالب
کوثرعلیشاه همدانی، محمد رضا	۴۰۳-۳۹۹-۶۵	
۳۹۴-۶۳۳		کمال الدین افضل محمد حسین بن-
کوثری، میرعقیل ۴۹۲	۲۱۹	ضیاءالدین یحیی گرگانی
کوزه کنانی، میرزا محمد منشی ۳۵۶	۳۵۲	کمال الدین حسین
کوساری، محمد علی بن حسنعلی		کمال الدین حسین خوارزمی
۹۱-۲۶۳	۴۷-۲۳۲-۳۲۲-۵۳۵-۵۳۸-۵۹۵	
کوشانی هروی، دوست محمد بن	۷۱۶-۶۳۹	

۳۵۴	گنجوی تبریزی	۳۱۸	سلیمان
۳۲۲	گنیش‌داس	۶۷۱	کوشکناری، قطب‌الدین عبدالله
	گوپاموی، محمد قدرت‌الله		کوکب بن قمرخان حسنی الیفی قزوینی
۶۷۲-۲۰۵		۵۸۲	
	گوپاموی نقشبندی، وجیه‌الدین ثانی	۶۶۷	کوکبی بخارایی
۶۸۳-۴۶۹		۴۷۳	کوکبی گیلانی، میرقاری
	گونابادی، سلطان محمد سلطانعلی		کهنبایی، غلامرضا بن محمد اسماعیل بن
۳۷۱		۵۳۷	محمد بن غلامعلی
	گوهر کرمانی، میرزا عبدالرزاق		«گ»
۱۳۱	گیردهاری لال		
	گیسودرازچشتی، محمد	۶۳۲	گجراتی، عبدالفتاح
۲۵۰-۲۳۲-۱۴۳-۵۴-۲۵-۲۱		۵۹۴	گرانمایه
۶۷۰-۶۹۸-۳۲۳			گردهاری لعل فرخ آبادی ۴۹۵-۵۴۸
	گیلانی رانکوی، عبدالرزاق		گردیزی، ابوسعید عبدالحی بن ضحاک
۴۱۷		۳۵۵	
	گیلانی فومنی، علی بن شیخ فضل‌الله		گرمرودی، عبدالفتاح ۳۷۲-۳۷۸
۴۴			گروسی، امیر نظام فاضل خان
۳۱۰	گیلانی قمی، میرزا ابوالقاسم	۶۵۱-۷۲	
	«ل»		گری سپاهانی، ابوالفراء محمد باقر بن
		۵۳۶	محمد تقی
۱۵۵	لاری، علی اکبر بن محمد امین	۳۸	گلبدن بیگم
	لاری، قطب‌الدین بن عبدالحی بن عزیز-	۴۹	گلپایگانی، میرزا ابوالفضل
۲۶۱	الدین	۲۶	گلپایگانی، محمد صادق
	لاری، کمال‌الدین حسین بن محمد بن	۵۸۳	گلستانه، میرزا ابوالحسن
۱۶۷	فخر بن علی		گلشنی بردعی، ابراهیم ۸۸-۶۲۷
۶۴۶	لاری، محمد بن عبدالله	۷۰۳	گنابادی، سلطان محمد
۵۹۷-۴۲۰	لاری، مصلح‌الدین محمد	۱۵۹	گنابادی، مظفر
۴۸۸	لاری، محیی		

لچهمی نراین شفیق اورنگ آبادی	۱۵۷	لال رام
۵۴۳-۳۹۸-۲۵۹-۲۳۶-۹۹-۶۵	۶۸۸-۲۳۳	لاله تیک چند بهار
۵۶۹	۲۹۵	لاله جات پرکاش
لسان الذکرین نایینی، میرزا محمد هادی	۱۹۸	لاله سیلچند
۱۴۷	۱۷۵	لاله هیت پرشاد
لسان السلطنه، عبدالحسین		لامعی بروسوی، محمود بن عثمان
۶۰۲-۲۲۷-۹۶-۳۱	۴۱۸-۳۳۶-۱۶۴	
لسانی شیرازی	۹۳	لاهوئی تفرشی
۵۷۹	۱۱۱	لاهوری، عبدالحمید
لشکر نویس، سید محمد	۵۲	لاهیجانی، محمد بن محمد باقر
۳۷۷		لاهیجانی، محمد باقر بن محمد تقی
لشکر نویس، میرزا حبیب الله	۴۳۹-۱۵۰	
۵۹۹	۴۹۶-۴۴۰	لاهیجی، حزین
لطف الله بن محمد رفیع فارسی	۶۰۸	لاهیجی، حسام الدین یحیی
۲۶۳		لاهیجی، شمس الدین محمد
لطف الله بن یوسف حلیمی	۶۲۹-۶۲۲-۵۱	
۶۱۵		لاهیجی، عبدالرزاق
لطف الله حسینی	۵۵۱-۴۰۷-۳۶۸-۳۶۱	
۲۵۶		لاهیجی، علی بن شمس الدین بن حاجی
لطف الله عزیز هروی	۱۲۵	حسین
۳۱۹		لاهیجی، قطب الدین محمد
لطف الله مهندس لاهوری	۵۸۷-۴۸۳	
۳۶۴-۱۸۸	۵۵۵	لاهیجی، محمود بن محمد امین
لطفعلی بیگ آذربگدلی		لاهیجی، میرزا حسن بن عبدالرزاق
۱۸		
لطفعلی خاکی خراسانی	۵۹-۲۶	لایق جونپوری لکهنوی
۵۶۰	۴۲۶	
لعلی زاده، عبدالباقی	۶۹۹-۶۳۶	لچهمی رام دهلوی
۴۴۷		
لکهنوی، احمد علی		
۵۶۰		
لکهنوی، محمد مظفر حسین		
۳۳۳		
لکهنوی زیدپوری، غلامحسین		
۳۴۳		
لکهنوی صفوی، سلطان محمد میرزا		
۱۵۲		
بهادرخان		
لنکرانی قنقازی، محمد صادق بن آقا		
محمد		
۲۹		
لواسانی، علی بن محمد حسینعلی		
۶۷۹		
لواسانی، میرزا محمد خان بن فتحعلی		

- ۵۶۷ مثالی کاشانی
مجتهدی عسکری، میرزا محمد ابراهیم
۴۰۶
مجد الاشراف ذهبی شیرازی ۱۵۷
۶۰۱-۴۲۶-۲۵۷
مجدالدین ابوالفضل ساوجی ۶۶۹
مجدالدین محمد بن ابوطالب حسینی
۳۵۶
مجدالدین محمد پاییزی نسفی ۴۰۳
مجدالملك، میرزا محمدخان ۳۲۶
مجدخوافی ۳۳۷
مجدی ۳۵۶
مجدوب تبریزی، شرفالدین محمد
۶۵۴-۴۰۰-۲۶۸-۱۴۲-۳۱
مجدوبعلی شاه همدانی، محمد جعفر بن
صفرخان ۵۹۹-۳۲۶-۲۱۸-۳۲
۶۵۹-۶۰۴
مجرم تفرشی ۳۷۷
مجلسی، محمدباقر ۳۲-۲۱ (دوبار)
۲۳۴-۲۲۷-۱۹۸-۱۵۰-۴۰
۲۵۸-۲۶۰-۲۶۲-۳۰۹-۳۴۹
۳۶۹-۳۸۸-۳۹۳-۴۰۹-۴۳۳
۴۳۹ (دوبار)-۵۷۲-۴۷۶-۶۳۸
۶۴۲
مجلسی، محمدتقی ۱۹۶
مجنون تویسرکانی ۴۶۷
- ۵۹۸ بیگ
لواسانی نظامی، علیمحمد ۶۴۹
لودی، شیرعلی خان ۶۰۰
«م»
ماتریدی سمرقندی، ابومنصور ۱۱۵
ماجد بن محمد حسینی بحرانی ۱۶۱
۴۹۸
مساندرانی هندوکلائی، سلیم علی بن
محمد ۶۱۲
مایل ۵۸۰
مایل افشار ۴۳۰-۷۱
مبارک الله واضح ۱۱۹
مبارکشاه غوری ۲۰ (دوبار) - ۸۷
۳۱۰
مبارکشاه مرورودی ۳۱۰
مبتلای مشهدی، مردانعلی خان ۶۴۷
مترجم السلطان، رضا ۱۷۹
متطبب، یعقوب بن موسی ۳۲۵
متطبب تونی، حبیب الله بن نورالدین
محمد بن حبیب الله ۳۹۸
متطبب حسینی، احمد ۹۲
متطبب سبزواری، غیاث الدین محمد
۶۰۰
متکلم نیشابوری، حسن ۸۹
متین کشمیری، محمدعلی خان ۲۶۳

۴۰۵-۴۰۶-۵۱۱-۵۳۲ (دوبار)	مجنون رفیقی مشهدی ۲۱-۲۷۲
۵۴۴-۵۵۵-۵۸۶-۵۹۷-۶۱۲	۳۲۹
۶۲۸-۶۵۰-۶۵۴-۶۵۵-۷۰۱	مجنون هروی ۲۲
۱۵۰ محسن همدانی	محب ۲۲۱
۲۰۰ محقق ترمذی ، برهان‌الدین	محب‌الله بهاری ۴۱۴
۶۲۲	محب‌بن فیض عطاخان بن صالح محمد
۳۱۸ محلاتی ، محمد کاظم بن احمد	خان بهادر ۳۹
۴۴۲ محمد آشوب نورانی	محب‌علی خان ۸۵
محمد ابراهیم بن بهرام خلیج خرقانی	محب‌علی خان حکمت ۴۴۲
۵۹	محترم بخاری ، نعمت‌الله ۱۷۷
محمد ابراهیم بن محمد خلیل استرآبادی	محتسب‌الممالک ، تقی‌الدین محمد
۲۴۹	۱۵۵
محمد ابراهیم حسینی مدرس خادم ۳۲۰	محتشم کاشانی ۶۸۵-۲۲۸
۳۳۴ محمد ابراهیم خدا بنده‌لو	محدث دهلوی ، عبدالحق ۱۴۱-۲۲۵
۹۹ محمد ابراهیم زبیری	۶۰۵
۲۶ محمد ابراهیم طبسی	محرمی (مجرمی) اردبیلی ۴۲۹
۶۸۲ محمد ابراهیم مشتری خراسانی	محزون سلامی ، الله قلی بن شاه میرزا
۴۸۹ محمد ابوتراب بن احمد رضوی	۶۱۳
۵۶۰ محمد احسن بلگرامی	محسن بن سمیع بن ملاحسین بن علم
۳۹۳ محمد احمد سیاح	الهدی بن فیض کاشانی ۱۴۶
۶۸۶ محمد ارتضی خان	محسن تأثیر تبریزی ۲۱۵-۲۳۷-۲۵۶
۱۹۸ محمد اسعد افندی	۲۹۶
محمد اسعد بن ابواسحاق اسماعیلی ۲۱۱	محسن‌علی ۲۶۹
محمد اسلم بن محمد حفیظ انصاری	محسن فیض کاشانی ۶۶-۷۴-۱۴۵
۴۸۹	۱۶۷-۱۸۱ (دوبار) ۳۰۹-۳۱۵
۶۷۶ محمد اسلم قادری	۳۳۰-۳۳۱-۳۴۸ (دوبار) -
محمد اسماعیل بن حسین بن محمد رضا	

- ۱۴۶ محمد امین یزدی
 ۱۸۹ محمد باقر بن زین العابدین یزدی
 ۴۸۷-۶۱۷
 ۵۳۷ محمد باقر بن شرف الدین لاهوری
 محمد باقر بن عماد الدین محمود طبیب
 ۵۲۵
 محمد باقر بن محمد جعفر شیخی همدانی
 ۲۱۱-۲۲۴-۲۳۱ - ۲۹۱-۶۲۵
 ۶۶۶-۶۸۱
 محمد باقر بن محمد رضا طبیب موسوی
 ۳۱۸
 محمد باقر بن محمد مؤمن خراسانی
 ۳۹
 محمد باقر بن محمد مهدی حسینی ۶۴۷
 ۳۵۴ محمد باقر پشنیدی
 محمد باقر جابری انصاری نایینی ۶۳۱
 محمد باقر حجة الاسلام شفتی ۳۱۶
 ۴۹۹ محمد باقر خان مریخ
 ۲۸۷-۳۳۷
 محمد باقر شریف قمی اصفهانی ۶۸۹
 محمد باقر صامت بروجردی ۵۴۶
 ۱۶۹-۴۳۹
 محمد باقر مجلسی ۴۰-۱۵۰-۱۹۸
 ۲۲۷-۲۳۴ - ۲۵۸-۲۶۰-۲۶۲
 ۳۰۹-۳۴۹-۳۶۹-۳۸۸-۳۹۳
 ۴۰۹-۴۳۳-۴۳۹ (دوبار)-۴۷۶
 ۲۲۰-۳۱۰
 محمد اسماعیل بن محمد جعفر سپاهانی
 ۲۲۸
 محمد اسماعیل تهرانی ۲۸۹
 محمد اسماعیل حسینی مشهدی ۶۳۳
 محمد اشرف ۱۹۰-۴۹۸
 محمد اشرف بن شمس الدین محمد ۱۸۵
 محمد اشرف ورنوسفادران ۴۶۴
 محمد اعظم خان رامپوری ۵۹۰
 محمد اعظم شاه کشمیری ۶۹۶
 محمد افضل ۹۵
 محمد افضل سرخوش ۵۳۱
 محمد اکبر بن میر حاجی مقیم ۴۴۷
 ۶۳۴-۶۶۵
 محمد اکبر بن نصر الله افشار ۶۲۹
 محمد اکبر منشی ۶۳۷
 محمد اکرم غنیمت پنجابی ملتانى ۶۹۲
 محمد امین الدین صدیقی علوی ۱۹۹
 محمد امین بن ابوالحسن قزوینی ۱۱۱
 محمد امین بن محمد سعید علوی ۸۳
 محمد امین بن محمد شریف استرآبادی
 ۲۸۴
 محمد امین بن میرزا زمان بخاری ۱۲۴
 محمد امین شهرستانی ۶۱۸
 محمد امین نجفی حجازی قمی ۵۳
 ۶۵۹
 محمد امین هروی ۴۵

- ۴۱۸
 محمد بن حاج محمد حسن مشهدی ۵۳۶
 محمد بن حاج ملا مؤمن هروی ۶۵۴
 محمد بن حاجی ۶۳۰
 محمد بن حاجی الیاس ۱۵۷
 محمد بن حر عاملی ۲۶۱
 محمد بن حسن قمی ۴۹
 محمد بن حسین بن عبدالله بن پیر حسین
 قزوینی ۳۸۳
 محمد بن حسین بن عمر هروی ۱۲۲
 محمد بن حسین بن فضیل ۳۴۷
 محمد بن حسین بن لطف الله ۴۴۰
 محمد بن خواجگی گیلانی ۲۶۶
 محمد بن دارابی ۴۱۰
 محمد بن دوست محمد بخاری ۵۰۱
 محمد بن رضا بن محمد بن علوی طوسی
 ۶۲۳
 محمد بن رضا کاظم طبری ۴۹۸-۲۳۲
 محمد بن سعید بن عبدالله ۱۶۴
 محمد بن سلیمان تنکابنی ۵۱۳
 محمد بن شیخعلی ۳۶۷
 محمد بن شمس الدین قاری ۵۸۹
 محمد بن عبدالخالق بن معروف ۵۳۷
 محمد بن عبدالصبور تبریزی خویی
 ۵۸۰-۲۸۹-۲۷۷-۱۹۶
 محمد بن عبدالله ۲۷۷
- محمد باقر نجمی ثانی ۶۵۹-۳۶۶
 محمد باقر واعظ تبریزی ۷۰۹-۶۲۲
 محمد بخش ۱۳۶
 محمد بدیع محمد شریف سمرقندی
 ۵۹۶
 محمد بزرگ بن خواجه محمد الدین
 علی بن ظهور الدین محمد بن شیخ
 خلیل الله بدخشانی ۳۵۲
 محمد بقا ۶۰۱
 محمد بقا سهانپوری ۶۰۲
 محمد بن ابراهیم ۱۲۷
 محمد بن ابوطالب استرآبادی موسوی
 ۱۹۸-۲۵۳
 محمد بن ابوطالب زاهد گیلانی ۴۹۱
 محمد بن احمد ۶۴۶
 محمد بن احمد خواجگی شیرازی ۲۰۷
 ۴۱۴
 محمد بن اکبر بن میر حاجی مقیم ۵۷۷
 محمد بن امیری هروی ۴۴۱-۲۳۴
 محمد بن ایوب حاسب طبری ۳۵۵-۴۹
 ۶۶۱-۶۳۲-۴۷۴-۴۲۲
 محمد بن بدر الدین جاجرمی ۶۶۰
 محمد بن بدر الدین منشی ۵۶۱-۲۳۰
 ۶۷۷
 محمد بن بواب ۱۶۴
 محمد بن جلال بن سلیمان قهستانی

- ۵۵۹- محمد بن محمد صالح نصرالله دماوندی
 ۴۱۶ محمد بن محمد غانمی
 ۵۱۰ محمد بن محمد نصیر گیلانی
 ۴۵۷ محمد بن محمد واسعی
 ۴۹۱ محمد بن محمد هروی
 ۵۰۱ محمد بن محمود محمد بن شریف
 ۵۷۴ سمرقندی
 ۳۶ محمد بن محمود خاوند شاه
 ۶۶-۵۷-۵۶ محمد بن محمود دهمدار
 ۷۰-۸۳-۱۶۷-۲۰۰ (دوبار) -
 ۲۱۰ (دوبار)-۲۲۴-۲۷۴-۲۹۱-
 ۳۰۵-۲۳۰-۳۲۳-۳۲۷-۳۳۱-
 ۵۳۸-۶۰۰-۶۲۶-۶۵۹-۶۷۰-
 ۶۸۳-۶۹۷-۶۹۸-۷۱۱
 محمد بن محمود شریف سمرقندی
 ۶۴۱ محمد بن محمود نیشابوری
 ۱۹۹ محمد بن مسعود مروزی
 ۱۹ محمد بن منصور
 ۵۵۱-۲۳۶ محمد بن منور
 ۵۰ محمد بن مهدی حسینی
 ۶۱۹-۱۴۹ محمد بن ولی بن رضی الدین
 ۵۱۹ محمد بن هندو شاه نخجوانی
 ۴۷ محمد بن یحیی قونوی
 ۳۹۷ محمد بن یوسف طبیب هروی
 ۸۸ محمد بهامد خانی
 ۱۳۷
- ۴۳۹ محمد بن عبدالله قاجار
 ۶۴۶ محمد بن عبدالله لاری
 محمد بن عبدالنبی بحرانی کرمانی
 ۷۰۱ محمد بن علی اشرف طالقانی
 ۵۰۲ محمد بن علی امامی
 ۶۵۴ محمد بن علی حسینی
 ۵۱۶ محمد بن علی عاملی
 ۴۰۸-۱۸۹ محمد بن علی ناموس خواری
 ۱۵۹-
 ۲۵۲-۲۲۸ محمد بن عمر رادویانی
 ۱۸۰ محمد بن عنایت الله بسطامی بایزیدی
 ۳۳۸ محمد بن غازی ملطیوی
 ۳۳۹-۹۸ محمد بن قاسم حسینی
 ۴۳۸ محمد بن قوام بن رستم بن احمد بن محمود
 ۴۱۷-۹۰ بدر خزانه بلخی
 محمد بن کاشف الدین محمد یزدی
 ۱۶۳
 ۲۱۸ محمد بن لاد
 ۶۶۱ محمد بن محسن فیض کاشانی
 ۲۸۶ محمد بن محمد ارجانی
 ۱۸۱ محمد بن محمد باقر نواب
 ۴۰۶ محمد بن محمد جامی حنفی
 ۳۴۵ محمد بن محمد بن نصر قاضی
 ۳۴۹ محمد بن محمد جعفر فقیر
 ۳۲۳ محمد بن محمد دارابی شیرازی
 ۵۵۸

- محمد تقی ملاقطب طالقانی ۱۰۳
 محمد تقی نوری ۵۶
 محمد تقی همدان برهانپوری ۵۶۳
 محمد جان قدسی مشهدی ۴۵۶
 محمد جعفر بن محمد اسماعیل یزدی ۱۵۱
 محمد جعفر بن محمد بن صادق مروزی ۱۶۵
 محمد جعفر بن میرزا محمد ۵۸۴-
 ۶۳۲
 محمد جعفر بهبهانی ۲۳۳-۱۴۷
 محمد جعفر خرموجی ۶۷۵-۲۵۸
 محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی ۷۰۱-۵۰۰-۳۹۷-۵۸
 محمد جعفر شیخ الاسلام سپاهانی ۱۶۱
 محمد جعفر قاینی ۱۵۵
 محمد جعفر قراگزلو ۶۱
 محمد جعفر کشانی ۳۱۶
 محمد جعفر مجذوبعلی شاه همدانی ۶۵۹-۶۰۴-۵۹۹
 محمد جعفر نراقی ۱۷۱-۴۶
 محمد جواد قاهر اصفهانی دارابی ۵۹۰
 محمد حافظ اصفهانی ۶۷۲
 محمد حایری ۳۷۲
 محمد حبیب الله اصفهانی قنوجی ۵۰۷
 محمد حسن اصفهانی ۶۳۰
 محمد حسن بن علی ۶۱۶
 محمد حسن بن محمد باقر ۶۲۶
 محمد بیرام بدخشان ۲۸۵
 محمد بیگ بن ابوالفتح بیگ ترکمان ۴۰۰
 محمد پادشاه (شاد) ۵۸۵-۴۹۳
 محمد پارسا ۳۱۸-۲۰۰-۱۶۶-۷۸
 ۳۳۱-۴۱۳-۴۶۹-۴۹۸-۵۰۹-
 ۵۸۷-۵۳۱-۵۲۹
 محمد پاشا ۳۷۹
 محمد تقی ۶۵۰
 محمد تقی الدین تونی ۱۰۴
 محمد تقی بن آقا محمد برغانی ۵۷۶
 محمد تقی بن ابوطالب یزدی ۵۵۳
 محمد تقی بن احمد بروجردی ۴۷۵
 محمد تقی بن امیر مؤمن حسینی ۴۱۰
 محمد تقی بن خواجه محمد تبریزی ۲۷۹
 محمد تقی بن سید مؤمن حسینی ۶۱۰
 محمد تقی بن محمد حسین کشانی ۹۰-
 ۶۷۳-۷۰۶-۷۰۷
 محمد تقی بن محمد رضا رازی ۶۹۱
 محمد تقی بیگ ارباب ۵۲۴-۵۲۳
 محمد تقی توپچی ۹۸
 محمد تقی خان بن محمد هادی خان ۵۴۹
 محمد تقی شیرازی تهرانی ۲۷۹
 محمد تقی طبیب کشانی ۲۵۵-۱۱۱
 محمد تقی کمال السلطنه ۴۵-۳۸
 محمد تقی مجلسی ۱۹۶

- محمد حسن بن محمد تقی سبزواری ۵۱
 محمد حسن بن محمد حسین قاری ۱۶۵
 محمد حسن بن محمد معصوم قزوینی ۳۴۳
 محمد حسن خان اعتماد السلطنه
 (صنیع الدوله) ۳۷-۸۲-۱۰۰-
 ۱۱۸-۱۲۲-۱۳۹-۱۴۰-۱۶۸-
 ۲۲۷-۲۷۸-۲۸۱-۲۸۸-۳۳۴-
 ۳۷۳-۳۷۴-۳۷۵-۳۷۶-۵۱۸-
 ۵۲۸-۵۷۱-۵۹۹-۶۱۸
 محمد حسن دهلوی ۱۶۵
 محمد حسن طباطبائی تبریزی ۱۴۴
 محمد حسن عسکری سمنانی ۶۵۷
 محمد حسن مهندس قاجار ۵۲۴
 محمد حسین میرزا ۲۲۶
 محمد حسین ۴۲۷
 محمد حسین بدایع نگار ۱۳۲
 محمد حسین بروجردی تهرانی ۵۳
 محمد حسین بسطامی ۶۱۲
 محمد حسین بن احمد بن سمیع یزدی ۱۵۷
 محمد حسین بن باقی بخاری ۵۱۳
 محمد حسین بن خلف تبریزی ۹۷
 محمد حسین بن عبدالله ۶۱۰
 محمد حسین بن علیرضا شیرازی ۱۱۷
 محمد حسین بن علینقی همدانی ۴۸۹
 محمد حسین بن محمد اسماعیل بسطامی ۳۱۶
 محمد حسین بن محمد باقر یزدی ۶۶۵
 محمد حسین بن جعفر سرابی ۴۸۰
 محمد حسین بن محمد حسن تبریزی ۱۵۴
 محمد حسین حکیم بن حاجی شمس الدین ۷۱
 محمد حسین راقم ۹۱
 محمد حسین شریف بن محمد علی کرمانی ۳۴۱-۱۳۵
 محمد حسین شعاع شیرازی ۱۷۵
 محمد حسین شهرستانی ۱۹۴-۳۶۳
 محمد حسین غلام ۷۶
 محمد حسین میرزا امیر الشعرا ۴۵۶
 محمد حسین نجفی ۳۲۴
 محمد حسین همدانی ۷۰۶
 محمد حویزی ۵۱۳
 محمد حیدر ۴۰۴
 محمد خاموش نظام الدین ۵۹۸
 محمد خان بن حاج خان دشتی ۲۷۱
 محمد خلیل بن حاجی محمد ۳۷۹
 محمد خلیل بن سلطان داود میرزا بن ۵۸۰
 محمد شاه ۵۸۰
 محمد داراشکوه ۸۱-۲۵۶-۲۵۹-
 ۳۸۱-۴۲۲-۵۷۹
 محمد داود اصفهانی ۳۷۷
 محمد رازی کنی ۶۳۰
 محمد رضا افسر قاجار ۵۴۷
 محمد رضا بدخشی ۱۲۲

- ۴۸۸ محمد زمان مشهدی
 ۵۷۱ محمد ساقی مستعد خان
 ۳۳۰ محمد سهاب اصفهانی
 ۵۴۳ محمد سعادت یار
 ۵۳۳-۵۱ محمد سعید بن محمد مفید قمی
 محمد سعید بن میرزا محمد لاهیجی
 ۴۰۹
 ۳۱۰ محمد سلیم شیرازی
 ۳۱۵ محمد شاه قاضی
 ۵۷۵ محمد شریف النحقی
 ۳۳۷ محمد شریف بخاری
 محمد شریف بن مصطفی شیخ الاسلام
 ۳۵۱ قاضی اردلان
 ۱۸۷ محمد شریف خاتون آبادی
 ۵۳۰ محمد شریف خادم
 ۴۷۲-۱۴۲ محمد شریف خان دهلوی
 ۷۱۰-۴۶۰ محمد شریف شیرازی
 ۲۶۹-
 ۲۷۰ محمد شریف کاشی
 ۵۷۶ محمد شریف وقوعی
 ۷۱۸ محمد شعله گلپایگانی
 محمد شفیع بن بهاء الدین محمد حسینی
 ۴۲۲
 ۳۱۷ محمد شفیع بن فرج گیلانی
 محمد شفیع بن محمد رفیع اصفهانی
 ۲۲۴
 محمد شفیع بن محمد علی استرآبادی
 ۳۱۵
 ۶۷۷ محمد شفیع حسینی
 ۵۸۶ محمد شفیع حسینی عاملی
 ۲۴۰ محمد رضا بن جعفر و صاف
 ۸۶ محمد رضا بن خواجه یوسف
 ۵۲۶ محمد رضا بن قاسم یزدی
 ۱۵۵ محمد رضا بن مجتبی سبزواری
 ۳۸۰ محمد رضا بن محمد
 محمد رضا بن محمد امین همدانی
 ۲۸۶ محمد رضا بن محمد جان عرفان
 ۵۲۰ محمد رضا بن محمد جعفر موسی رضا
 همدانی
 ۶۴۸
 محمد رضا بن محمد محسن تهرانی
 ۱۹۴ محمد رضا بن میر محمد قاسم حسینی
 ۴۹۵
 محمد رضا دیلمانی
 ۲۷۵
 محمد رضا زنجان
 ۶۳
 محمد رضا طباطبائی
 ۶۸۳-۳۵۲
 محمد رضا طبیب شیرازی
 ۳۴۶
 محمد رضا کوثر علیشاه همدانی
 ۶۲۳
 محمد رضا نجم
 ۵۸۲-۲۸-۳۸
 محمد رضا همدانی
 ۴۶۹
 محمد رضی بن حسین خوانساری
 ۷۲
 محمد رضی بن محمد نبی قزوینی
 ۳۱۰
 محمد رفیع الدین بن محمد شمس الدین
 نقشبندی قادری
 ۶۸۸
 محمد رفیع انصاری مستوفی الممالک
 ۲۹۳
 محمد رفیع نظام العلماء تبریزی
 ۵۶۶
 محمد رفیع واعظ قزوینی
 ۳۱۱-۲۳۰
 محمد رموزی نسلجی کاشی
 ۵۴۶

محمد صالح کرکوکى شافعى اشعرى	۵۲۴	محمد شفيح قزوینى
۳۶۸		محمد شفيح وارد تهرانى
محمد صالح کمبوه لاهورى ۱۰۳-	۶۰۳-۶۰۲-۱۳۹-۱۳۶-۱۲۴	
۵۴۶-۴۷۴	۳۳	محمد شوکت استانبولى
محمد صالح واعظ بن حاجى محمد صادق	۶۴۴	محمد صادق
ایواغلى ۹۶	۵۹۴	محمد صادق اختر
محمد صديق حسن خان بهادر امير الملك	۷۷	محمد صادق اصفهانى
۴۲۶	۱۶۹	محمد صادق بن على يارخويى
محمد صفى بن ولى قزوینى ۱۴۸	۴۰	محمد صادق بن معزالدين
محمد صوفى مازندرانى ۸۷	۳۶۹-۳۶۷	محمد صادق جرنادقانى
محمد طاهى حسنى حسنى طباطبايى	۴۴۹-۱۲۸-۱۹	محمد صادق دهلوى
۱۶۰	۵۸۸	محمد صادق شاملوى خراسانى
محمد طاهر اخبارى ۳۴		محمد صادق فخر الاسلام اروميه‌اى
محمد طاهر بن محمد حسين شيرازى	۱۹۷-۱۰۷	
۶۸۸	۲۶	محمد صادق گلپايگانى
محمد طاهر بن محمد يوسف قزوینى	۲۳۷	محمد صادق مروزى
۲۷۶	۸۷	محمد صادق ناطق اصفهانى
محمد طاهر حافظ اصفهانى ۲۸۶	۵۰۴	محمد صادق ناظم تبريزى
محمد طاهر سبزوارى ۳۵۲	۱۷۸-	محمد صادق نامى اصفهانى
محمد طاهر شيرازى قمى ۱۶۳-۱۴۸	۵۶۸	محمد صادق همای مروزى
۵۷۲-۴۶۹-۳۱۰-۲۲۲-۱۸۵	۱۶۳	محمد صالح
محمد طاهر محمد زمان تبريزى ۳۵۶	۷۰۲-۸۴	محمد صالح برهان استرآبادى
محمد طاهر وحيد قزوینى ۳۴۲-۲۷۱	۱۷۳	محمد صالح بن احمد برغانى
۵۴۴-۴۶۰	۶۳۰-۵۳۵	محمد صالح بن محمد باقر رضوى
محمد طاهر وصى تهرانى ۲۷۱	۷۰۰	محمد صالح بن محمد باقر قزوینى
محمد طباطبايى ۵۸۸	۴۱۳	محمد صالح بن محمد سعيد خلخالى
محمد طبیب ۵۵۶	۲۰۴	محمد صالح خاتون آبادى
	۲۳۴	محمد صالح رضوى

محمد علی بن محمد سلیم	۶۵۰	محمد ظهیرالدین میرزا علی بخت	۶۹۶
محمد علی بن محمد صادق حسینی	۱۲۶	محمد عارف	۵۱۰
محمد علی بن محمد قاسم	۶۰۳	محمد عارف بقای بخاری	۴۵۹-
محمد علی بهبهانی کرمانشاهی	۲۸۱	۵۸۱	
محمد علی پور حاج احمدخان	۶۳	محمد عارف مترجم	۲۲۷
محمد علی پیرزاده	۳۷۴	محمد عبدالحکیم بن محمد عبدالرحیم	
محمد علی حجت بابی	۳۴۶	دهلوی	۲۰۳
محمد علی حزین لاهیجی	۱۷۱-	محمد عبدالغنی خان	۴۷
۲۴۱-۲۶۷-۲۷۹-۳۸۱-۴۹۱-		محمد عبدالله خان بن ثواب وزیرالدوله	
۵۹۶-۶۱۹-۶۹۶-۷۰۰		نصرت جنگ	۱۷۶
محمد علی خان انصاری	۹۱-۱۳۷-	محمد عصار تبریزی	۶۹۵
۱۳۸		محمد علی	۶۵۳
محمد علی خان متین کشمیری	۲۶۳	محمد علی آزاد کشمیری	۶۷۳
محمد علی خراسانی	۴۰۳	محمد علی اصفهانی	۶۰۷
محمد علی رشتی	۹۵	محمد علی بن زین العابدین رفسنجان	
محمد علی سامانی	۳۹۳	۱۶۸	
محمد علی سیاح	۳۹۰	محمد علی بن سید جعفر یزدی	۶۶۵
محمد علی شریف	۵۹۳	محمد علی بن شاهقلی رازق	۵۱۲
محمد علی شریف بن میرزا محمد باقر		محمد علی بن محمد برغانی	۴۹۰-
تفرشی	۱۴۴	۵۵۶	
محمد علی شریف کرمانشاهی	۱۵۷	محمد علی بن محمد حسن	۶۱۷
محمد علی شیروانی فانی	۹۷	محمد علی بن محمد حسن اردکانی	
محمد علی طباطبایی	۳۹۰	۱۴۹	
محمد علی طیب	۳۱۱	محمد علی بن محمد حسینی	۱۸۲
محمد علی فانی	۲۵۹	محمد علی بن محمد حسین بن محمد سعید	
محمد علی قادری	۳۳۳	خلخال	۴۷۷
محمد علی قزوینی	۳۳۱	محمد علی بن محمد رضا تونی	۴۷۲

محمد علی قورخانچی صولت نظام ۶۷۴	محمد قاسم ۳۷
محمد علی کربلایی ۷۰۶	محمد قاسم بن احمد جناب ۲۸۵
محمد علی کرمانشاهی ۲۳۵-۳۸۰	محمد قاسم بن محسن تبریزی ۴۰۹
۶۲۶	محمد قاسم بن محمد حسن سبزواری
محمد علی کرمانی ۱۶۸	۲۰۴
محمد علیم بن حافظ جان محمد ۶۴۸	محمد قاسم خان موجی ۵۶۷-۷۱۸
محمد علی محمد ۲۸۰	محمد قاسم سروری کاشانی ۵۸۱
محمد علی منشی ۳۷۴	محمد قاسم ظرافت لاهوری ۲۱۵
محمد علی مؤذن سبزواری ۱۶۳	محمد قاسم منشی ۱۴۲
محمد علی مولوی هندی ۵۵۱	محمد قاسم واعظ رازی ۴۵۰
محمد علیم یحیایی ۴۷۹	محمد قاسم هندو شاه استرآبادی ۵۴۵
محمد علی میرزا دولت قاجار ۵۴۲	محمد قدرت الله شوق ۲۱۸
محمد علی واحد قمی ۵۴۶	محمد قدرت الله گوپاموی ۶۷۲
محمد علی یزدی محرر ۴۲	محمد قلی خان ۲۲۱-۵۵۵
محمد غزالی ۴۹۸-۶۸۱	محمد قلی سلیم تهرانی ۲۴۷-۳۵۹
محمد غزنوی ۶۶۱	۵۱۴
محمد غوث بن محمد فایق ۳۴۵	محمد قلی میرزا بن فتح علی شاه ۱۷۵
محمد غوث خان بهادر جنگ ۴۳۴-	محمد کاظم ۲۴۷-۲۸۱
۵۴۴	محمد کاظم بن احمد محلاتی ۳۱۸
محمد غیاث الدین رامپوری ۴۸۱	محمد کاظم بن رضا طبری ۲۷۴-۵۳۲
محمد فایق ۵۹۴	محمد کاظم بن محمد امین منشی ۴۶۰
محمد فخر الدین حسین ۵۹۸	محمد کاظم تبریزی ۲۵۳
محمد فخر الدین مبارک شاه غزنوی	محمد کاظم رشتی شیخی ۶۱-۳۹۴
۴۹۶	۶۳۷
محمد فصیح ۳۹	محمد کاظم کاشانی ۵۱۷
محمد قادر خان بیدری ۱۳۲	محمد کاظم گیلانی ۲۵۸
محمد قادر خان منشی ۲۰۹-۳۹۲	محمد کاظم هزار جریبی ۶۵-۹۷-

محمد مظفر حسین لکهنوی ۳۳۳	۱۴۸-۱۷۱-۲۲۴-۵۲۱-۶۲۱
محمد معصوم بن حسن بن صالح ۱۲۹	۷۰۷
محمد معصوم بن خواجگی اصفهانی ۲۷۵	محمد کریم خان قاجار ۲۰۳-۲۱۳
محمد معصوم بن عبدالعلی کرمانی ۵۲۹	۲۴۳-۳۱۰-۵۷۸-۶۸۰-۷۰۶
محمد معصوم بن محمد امین بن علی بن حسین استرآبادی ۵۶۴	۷۰۷
محمد معصوم بن ترمذی سمرقندی ۱۲۸	محمد کریم شریف قمی ۱۵۴
محمد معصوم خادم مشهدی ۶۳۸	محمد کشمیری ۴۱۲
محمد معین ۳۵۱	محمد کلباسی شیخی ۶۱۴
محمد معین اردوبادی ۱۲۰	محمد گلپایگانی ۳۳۰
محمد مفید بن محمود یزدی ۵۷۶-۵۹۲	محمد گیسودراز چشتی ۵۴-۱۴۳
محمد مفید شیرازی ۶۰۱	۲۳۲-۲۵۰-۳۲۳-۶۷۰-۶۹۸
محمد مقیم بن محمد علی بن قاسم علی بن تاج الدین یزدی ۳۸۰	محمد لشکر نویس ۳۷۷
محمد مقیم توپسرکانی ۴۹۴	محمد مازندرانی ۲۹۲
محمد مقیم جعفری ۴۱۸	محمد ماه ۲۰۸
محمد مندوی ۵۴۳	محمد مجتشم خان بن نواب محبت خان بهادر شهناز جنگ ۱۳۶
محمد منصور علی ۶۸۲	محمد مجسن شیرازی ۵۷۷
محمد مؤمن بن عبدالکریم قاری ۲۷۶	محمد مجسن صدیقی کبوری ۲۳۶
محمد مؤمن بن علی حسینی ۸۲	محمد مجسن عاصی رشتی ۶۲۵
محمد مؤمن حسینی تنکابنی ۱۵۶-	محمد مجسن فانی کشمیری ۶۱۵
۱۴۴-۴۶۵	محمد محمود نیشابوری ۵۸۹
محمد مهدی ارباب اصفهانی ۲۸۰-۲۶۰	محمد مدرس طهرانی ۳۰۸
محمد مهدی بن علی اصغر بن محمد یوسف ۳۰۳	محمد مدنی نیشابوری ۴۱۵
بن پهلوان صفر قزوینی ۳۰۳	محمد مراد ۲۹۶
محمد مهدی بن علینقی شریف طبیب ۲۹۵	محمد مراد بن عبدالرحمان ۳۹۱
	محمد مسیح بغدادی ۲۹۵
	محمد مسیح طبیب ۲۹۵

- ۳۷۵-۱۰۲
 محمد وهبی سنبلی زاده ۱۶۶-۶۷۴
 محمد هادی ۱۷۰
 محمد هادی بن ابوالحسن شریف نایینی ۳۷۰-۷۱۹
 محمد هادی بن محمد ولی خان ۳۷۹
 محمد هادی کامورخان ۱۲۵-۷۱۱
 محمد هادی مترجم ۷۵
 محمد هاشم ۶۴۹
 محمد هاشم اصفهانی ۶۲۷
 محمد هاشم بن محمد طاهر تهرانی ۶۳۱-۶۱۴-۴۷۶-۱۶۱
 محمد هاشم بن محمد مفید بن محمد نبی شیرازی ۲۴۹
 محمد هاشم درویش شیرازی ۴۰۸
 محمد هاشم منجرکاشانی ۳۶۰
 محمد هاشم شیرازی ذهبی ۶۴۶
 محمد هاشم موسوی صفوی ۳۲۸
 محمد یحیی بن محمد شفیع قزوینی ۱۸۰
 محمد یوسف بن رحمت الله الاتکی ۶۴۸
 محمد یوسف دهخوارقانی ۶۸۸
 محمد یوسف واله قزوینی ۲۷۷
 محمود بحری ۴۶۵
 محمود بن شیخ ضیاءالدین ۵۸۱-۱۵۱-۵۶۱
 محمود بن شیخ عبدالواحد ۵۸۹
 محمود بن عبدالله موسوی دزفولی ۵۹۲-۵۱۶
- ۳۴۹
 محمد مهدی بن عنایت الله طبیب قمی ۷۰۸
 محمد مهدی بن محمد جعفر بن محمد حسن ۵۹۳-۶۲۵
 محمد مهدی بن محمد حسن بن محمد حسین بدیع الزمان چلبی ۱۳۹
 محمد مهدی بن محمد حسن منجم ۱۸۵
 محمد مهدی بن مرتضی حسینی ۲۸۷
 محمد مهدی تبریزی ۵۱۵
 محمد مهدی رضوی ۲۴۷
 محمد مهدی واصف مدرسی ۶۲۴
 محمد میرزا مهندس ۸۳-۲۲۶-۲۲۷
 محمد میرک بن مسعود حسینی ۳۴۵
 محمد نجفعلی جهجری ۲۹۱
 محمد نجم الدین خان ثاقب ۲۲۵
 محمد نصیر امامی ۴۰۵
 محمد نصیر بن قاضی بن کشف الدین محمد یزدی ۴۸۷-۱۶۳
 محمد تقی پیشاوری ۱۲۳
 محمد نور بخش ۸۳-۳۱۹-۲۰۲
 ۵۲۷-۶۷۱
 محمد وارث ۱۱۱
 محمد واسع ۲۸۶
 محمد وزیر یزدی ۴۶۳
 محمد ولی میرزا بن فتحعلی شاه قاجار

- ۱۳۰-۱۶۹-۳۴۱-۳۷۹-۵۷-۵۴۷
 ۵۸۲-۶۰۳-۶۳۹-۶۵۰-۶۸۵
 محمود نقطوی پسیخانی گیلانی
 ۱۱۲-۳۲۹-۶۲۹-۶۶۵
 محمودی بخارایی، ابونصر محمد بن
 ۵۵۰ محمد
 ۲۲۱ محی الدین بن بدرالدین اناری
 ۲۰۰ محی الدین گلشنی
 ۴۹۵ محی الدین نایطی پتور
 ۴۸۸ محیی لاری
 ۵۹۱-۲۸۸ مختاراعمای اصفهانی
 ۴۲۹ مختاری، عثمان
 مختارالملک شجاع الدوله میر تراپعلی
 ۳۷۶ خان سالار جنگ
 ۳۳۷ مخدوم حسین بن مخدوم اسماعیل
 ۵۷۷ مدرسی، جمال الدین
 ۷۲ مدایح نگار، میرزا ابراهیم
 ۷۵ مدرس زنوزی تبریزی، عبدالله
 ۳۰۸ مدرس طهرانی، محمد
 مدرسی یزدی، میرزا سیدحسین
 ۶۶۴-۱۷۸
 مدنی نیشابوری، سید محمد ۴۱۵
 مذهب اصفهانی، میرزا محمد علی بن
 ۷۱۵-۵۹۵ ابوطالب
 مرادآبادی، رفیع الدین بن فریدالدین
 ۲۴۸ خان
 ۱۲۴-۵۷۱ محمود بن عبدالله نیشابوری
 ۲۳۳-۷۶ محمود بن عثمان
 ۶۳۳-۴۹۰
 ۴۱۸ محمود بن عثمان لامعی برسوی
 ۶۶۲ محمود بن عمر ربیعینی
 ۵۱۷ محمود بن محمد
 ۱۲۷ محمود بن محمد آفسرایی
 ۵۵۵ محمود بن محمد امین لاهیجی
 ۴۸۱ محمود بن محمد بن قوام قاضی
 ۴۲۳ محمود بن محمد تبریزی
 ۴۷۶ محمود بن محمد تهرانی
 ۱۶۰ محمود بن محمد عبدالله بن عبیدالله
 ۲۷۶ محمود بن میرزا ابوالقاسم خویی
 ۶۸۵ محمود بن هدایت نظزی
 ۱۴۲ محمود بن یوسف منشی
 محمود بیگ ترکمان سالم تبریزی
 ۷۱۸-۵۶۷
 ۳۷۸ محمود حسینی شیرازی
 ۱۷۹ محمودخان ملک الشعراء صبا
 ۵۳۵ محمود خورزانی
 ۲۸۳ محمود دفترخوان
 ۲۵۸-۱۹۱ محمود شبستری
 ۶۰۲-۵۴۶-۳۹۹-۳۷۰
 ۵۵۱-۳۰۱ محمود عارفی هروی
 ۱۱۹ محمود کتبی
 ۱۰۷-۸۵-۳۹ محمود میرزا قاجار

۲۹۳	مستوفی الممالک	۶۵۶	مراغی خیابانی، اشرف
۲۷۲	مستوفی فراهانی، میرزا ابوطالب	۵۵	مرتضی بینش حسینی مدرسی
۶۰۱	مسعود بیگ شیرخان	۲۵۲	مرتضی حسین بلگرامی
۴۲۸	مسعود سعد سلمان	۱۷۵	مرتضی رفعت
۷۱۸	مسعود قمی	۲۱۳	مرتضی قلی بینوا
۳۷۶	مسعود میرزا ظل السلطان	۱۳۰	مرتضی قلی مرزبان اردبیلی
	مسعودی غزنوی، ظهیرالدین محمد	۶۴۷	مرادعلی خان مبتلای مشهدی
۵۳۰-۲۳۷		۱۳۰	مرزبان اردبیلی، مرتضی قلی
۴۰۰	مسعودی مروزی	۱۳۶-۱۳۱	مرعشی، ظهیرالدین
۴۸	مسکین، ابراهیم	۵۰۲	مرعشی، فیض الله
۱۷۷	مسکین اصفهانی		مرعشی، میرزا محمد حسین بن میر
	مسکین فراهی، معین الدین محمد ۳۵-		محمد علی بن میر محمد حسین ۲۵
	۴۶-۶۲-۲۵۱-۳۴۰-۶۹۵-		مروارید کرمانی، عبدالله ۴۲۱-۶۶۰
۴۱۰	مسیب سبزواری	۳۱۰	مروودی، مبارکشاه
۳۰۸-۱۱۶	مسیح پانی پتی، سعد الله	۱۹	مروزی، محمد بن مسعود
۲۴۱	مسیح الملك محمد یوسف طبیب	۱۲۴	مروزی، میرزا صادق
۳۱	مسیحای شیرازی	۳۴۷	مریخ قاجار
۶۲	مسیح حسینی	۴۹۹	مریخ، محمد باقرخان
	مسیح فسوی شیرازی، محمد بن اسماعیل	۳۴۶-۱۶۰	مست
۳۳			مستشارالدوله، میرزا یوسف خان
۵۸۴-۲۲۴	مسیح کاشانی، رکن الدین	۷۱۶-۵۵۰	
۲۴۱	مشتاق علی قمی	۴۶۰	مستعد خان
۶۹۷	مشتاقی دهلوی، رزق الله	۵۲۸	مستعلی شاه
	مشتاقی نایینی، میرزا علی خان		مستملی بخاری، ابو ابراهیم اسماعیل بن
۵۳۷-۱۵۴		۴۰۷	محمد بن عبدالله
	مشتی خراسانی، محمد ابراهیم	۱۴۴-۱۳۵	مستوفی، حمد الله
۶۸۲-۳۷۷			
۳۵۰	مشرقی دهلوی، نور الحق	۶۷۶-۴۵۵-	

۶۷۱ - ۵۷۹ - ۵۲۵ -	مشرقی شیرازی ۲۲۵ - ۴۰۴
۱۶۱ مظفر کابلی	مشرقی طوسی ۲۷۱
۱۵۹ مظفر گنابادی	مشکاة الملك محمد بن علی ۸۷
مظفرالدین محمد بن بهاءالدین علی قاری	مشهدی، سلطانعلی ۲۱
۸۰ - ۲۰۳ - ۲۶۹ - ۵۲۸	مشهدی قمی، میرزا محمد ۳۶۴
معتمدالدوله، فرهاد میرزا ۲۱۷ - ۳۲۳	مشیرالدوله مهندس باشی، جعفرخان
۳۵۴ - ۲۹۴ - ۵۱۵ - ۵۳۵ - ۶۵۲ -	۲۵۶ - ۱۶۶
۶۷۹ - ۷۰۶	مشیرالوزاره، احمد بن محمود ۷۱۳
معتمدالدوله نشاط ۳۵۶	مصطفی همدانی ۲۷۱ - ۳۴۵
معتمدالسلطان میرزا یوسف خان	مصدقالدوله غفاری، محمد بن علی
۵۵۰ مستشارالدوله	میرزا ابراهیم ۷۰۲
معتمد خان نخشبی ۲۳۷	مصطفی بن اسماعیل موسوی علوی
معروف بغدادی ۵۳۷	۵۶۴
معزالدین محمد حسینی اردستانی ۵۲۰	مصطفی بن عثمان رومی ۴۸
معصوم بن کریم الدین شیرازی شوشتری	مصطفی بن محمد سعید ۶۷۳
۵۱۰	مصطفی خان بن نصرالله افشار ۳۷۵
معصومعلی شاه دکنی ۷۶	مصطفی قلی خان میرپنجه ۳۷۵
معصومعلی شاه شیرازی ۴۵۰	مصلح الدین لاری ۵۹۷ - ۴۲۰
معلم تبریزی، محمدجعفر بن ابوالقاسم	مصنفک شاهرودی ۴۱۲
۳۵۲	مظربى الاصم السمرقندی ۱۲۵
معلم یزدی، معین الدین علی جلال الدین	مظفرالدین شاه قاجار ۳۳۵ - ۳۷۴
۱۸۷ محمد	۳۷۶ - ۳۷۷
معمار لاهوری، عطاءالله بن استاد احمد	مظفرالدین علی بن محمد شیرازی ۴۱۵
۲۷۶	مظفر حسین مهارت خان بن محمدعروی
معمار لاهوری، لطیف الله بن احمد	۲۱۸
۲۷۸	مظفر شفایی اصفهانی ۱۰۹
معموری، ابوالفضل محمد صادق	مظفرعلی شاه کرمانی ۸۷ - ۵۲۲

۱۳۸	مفضل خان	۳۳۶-۱۹۳	معین الدین اسفزاری
۵۸	مفید بن میرزا محمد نبی شیرازی		معین الدین بن حاجی عبدالحمید کرمانی
۵۲۹	مفید شیرازی	۵۲۹	
	مفیدی مستوفی یزدی، محمد	۶۸۶-۳۵	معین الدین جوینی
۵۷۶-۲۲۳			معین الدین حسن چشتی اجمیری
۵۹	مقدس اردبیلی، احمد	۳۲۲-۲۹۹	
۵۳۲	مکتبی خراسانی	۶۲۲	معین الدین کرمانی
۵۶۷	مکتبی شیرازی		معین الدین محمد مسکین فراهی
	مکی حسینی، محمد بن نصیر الدین جعفر	۶۹۵-۳۴۰-۲۵۱-۶۲-۳۵	
۹۱		۶۴۸-۲۴۹	معین الدین نطنزی
۶۴۴	ملا امیر	۳۳۰-۴۸-	معین الدین یزدی
۸۸	ملا باشی، میرزا محمد باقر	۶۷۶-۶۵۷	
۱۲۱	ملا باشی خروی	۲۶۷	معین الشریعه شیرازی
	ملا صدرا شیرازی ۳۸۹-۵۵۱-۶۰۹	۱۹۲	معین بن عباسه شهرستانی
۲۷۴	ملا نامی	۴۹۶	معین دفتر
۲۰۷	ملتانى، سیف الله بن اسدالله	۳۰۲	معینی
۴۲۷	ملتانى، صادق	۶۷۵-۲۸۸-۲۱۸	مغربی، شمس
۱۷۹	مل سیالکوتی لاهوری		مغربی تلمسانى، حافظ احمد بن محمد
۳۳۹	ملطیوی، محمد بن غازی	۶۰۱-۳۵۱-۶۲	
۲۴	ملك على تونى	۱۶۲	مغلوی، ابراهیم بن صالح
۳۳۵	ملك قاسم قاجار		مغیث الدین ابوالفتح ابراهیم سلطان
	ملك محمد بن سلطان حسین اصفهانی	۴۸۵	حنفی
۲۲۴			مفتاح الملك محمود بن يوسف مازندرانی
	مل وارسته سیالکوتی لاهوری	۶۳۱	
۶۶۹-۶۱۵-۱۷۹		۵۷۰	مفتون
۵۰۰-۴۷۱	ممتاز و نامی، احسان الله		مفتی بلخی، سلطان محمود بن درویش
	ممتحن الدوله میرزا مهدی خان مهندس	۵۸۱	محمد

۳۳۴	۵۷۱
منشی گونابادی، محمد مؤمن بن	منتخب الدین بدیع علی بن احمد کاتب
۲۷۶ ابوالحسن	۴۶۲ اتابک جوینی
منصف موسوی مازندرانی، سید	منتخب یزدی ۳۵۵
۹۳ عبدالرحیم	منجم باشی عبدالغفار، ۴۹-۲۴-۶۰-۳۱۴-۴۲۸
منصور بن محمد بن احمد بن یوسف بن	منجم باشی نهاوندی، جواد جهان بخش
الیاس شیرازی ۵۳۱-۱۹۶	۵۰۹
منصور بن محمد بن علی شیرازی	منجم بلخی، عبدالکریم ۱۹۵
۴۲۵-۱۹۳	منجم خراسانی، دوست محمد ۱۹۵
منظور احمد اذفر اکبر آبادی ۵۴۶	منجم قمی، ابونصر حسن بن علی ۵۲۲
منظور خوانساری ۱۰۳	منجم قمی، میرزا محمد خان ۶۶
منعم خان همدانی اورنگ آبادی ۳۸۸	منجم کرمانی، اسکندر بن ملا گشتاسب
منوفی هروی، احمد بن محمد ۱۸۹	۵۸۸
منهاج سراج ۴۴۹-۶۶۸	منجم گنابادی، مظفر بن محمد قاسم بن
منیر لاهوری، ابوالبرکات ۱۷۸-۶۲۰	مظفر ۲۰۷
منیری، شرف الدین احمد بن یحیی	منجم یزدی، جلال الدین محمد ۱۳۱
۶۷۰-۶۲۴	منجهو اکبر ۵۹۷
موجی، محمد قاسم خان ۵۶۷-۷۱۸	مندوی، محمد ۵۴۳
مؤذن سبزواری، محمد علی ۱۶۳	منزوی ۱۵۰
موسوی، سید محمد باقر ۴۴	منزوی، سدید الدین
موسوی تنکابنی، محمد مهدی بن محمد	۱۱۴-۲۵۵-۲۶۸
۲۷۳ جعفر	منشی الممالک، ابوالفتح قایل خان ۲۲
موسوی جزایری، میر مفتی محمد عباس	منشی الممالک، میرزا رضی ۳۵۶-۴۶۸
۲۷۲	منشی باشی کردستانی، علی اکبر بن میرزا
موسوی جزایری تستری، عبدالهادی	عبدالله ۹۴
(عبدالله بن سید نعمت الله بن عبدالله	منشی باشی همدانی، میرزا محمد علی
۵۳۷	

۳۰	موفق هروی	موسوی چهارسویی خوانساری، سید
مؤلف الدوله میرزا عبدالحسین خان		میرزا محمد باقر بن میرزا زین العابدین
۴۹۶	زند	۵۱۱
۷۶	مولوی، عباس	موسوی خراسانی، شمس الدین محمد
مولوی ۵۰۵-۵۷۵-۵۷۶-۶۴۰		۱۲۶
۲۴۳	مولوی نثار علی	موسوی دزفولی، سید محمود بن عبدالله
مولوی عبدالله بن حاج حسین باباسمنانی		۱۴۸-۵۱۶-۵۹۲
۱۵۳		موسوی دزفولی، عبدالله بن محمد باقر
مولوی محمد طاهر بن محمد مؤمن قزوینی		۱۳۸-۲۹۰
۱۴۵		موسوی دزفولی، محمد طاهر بن محمد
۴۹۲	مؤمن سندی	باقر بن محمد رشید
۴۴۶	مؤمنه نیشابوری	۶۴۵
مومن لعل انیس صدر پوری لکهنوی		موسوی دزفولی، میر عین الدین حسین
۷۸		بن محمد رضا ۴۳۶
۱۸۲	مؤید الدین خوارزمی	موسوی سروی، مصطفی قلی بن محمد
۱۱۵	مؤید الدین نسفی	حسن ۳۸۳
۱۰۴	مهارت خان اصفهانی	موسوی صفوی، محمد هاشم ۳۲۸
۵۴۸	مهجور همدانی، میرزا کاظم	موسوی علوی، مصطفی بن اسماعیل
۲۵۴	مهدی بن علی رشتی	۵۶۴
۳۸۴	مهدی بن محمد شیرازی	موسوی فندرسکی، میرزا ابوطالب بن
۴۱۰	مهدی بن ملا اسدالله	میرزا بیک ۱۵۳
۵۲۹	مهدی بن یوسف خراسانی	موسوی کاشانی، احمد بن مهدی ۴۴۶
۲۳۹	مهدی شعله گلائیگانی	موسوی مازندرانی، زکریا بن حسین
مهدیقلی خان بن علیقلی خان بن قرچغای		۶۲۳
۳۸۶	خان	موسوی مشهدی، میر معزالدین محمد بن
۶۷۴-۵۸۷-۸۰	مهدی نراقی	ابوالحسن ۶۹۵
۲۷۸	مهندس	موسوی بن فضل الله همدانی ۵۷۴

۳۲۸	میرخواند	مهندس لاهوری، لطف‌الله ۱۸۸-۳۶۴
۶۱۱-۲۲۵-۷۰	میرداماد	میان مراد شاه جیو ۶۰۴
۱۷۶	میرزا	میدانی، احمد بن محمد ۷۰۵-۳۶۱
۴۵۲-۳۶۸-۲۶۰	میرزا آقا تبریزی	میدانی، سعید بن احمد ۵۴
۷۳-۲۷	میرزا آقاخان کرمانی	میبدی، حسین بن معین ۶۱۷
۶۶۹-۲۳۱		میبدی، رشیدالدین ابوالفضل
۲۴۵	میرزا آقاسی	۵۲۶-۵۲۳
۲۲۷	میرزا ابراهیم	میبدی، میرحسین ۵۰۰
	میرزا ابراهیم بن محمد باقر اصفهانی ۴۵۳	میر ابوالبقاء بن عبدالباقی حسینی
	میرزا ابراهیم بن میرزا شاه حسین اصفهانی	۴۱۵
۶۷۸		میر ابوالبقاء تفرشی ۱۷۲
۷۲	میرزا ابراهیم مدایح نگار	میر ابوالقاسم فندرسکی ۳۰۳
۵۴۷	میرزا ابوالحسن حاکم کاشان	میر احسان علی فیض آبادی ۵۰۳
	میرزا ابوالحسن حسینی فراهانی ۴۱۰	میر احمد بن میر منشی ابراهیمی قمی ۲۷۴
	میرزا ابوالحسن خان شیرازی ۳۷۵	میر اسماعیل خان ابجدی ۶۲۷
	میرزا ابوالحسن شیدای یزدی ۶۷۹	میر برهان الدین خان لاغر بدخشی ۲۳
۵۸۳	میرزا ابوالحسن گلستانه	میر پنجه، مصطفی قلی خان ۳۷۵
۴۹	میرزا ابوالفضل گلپایگانی	میر تهی، میرزا رحیم بیک ۳۵۹
	میرزا ابوالقاسم باباذهبی شیرازی	میر چند بن چند بهان ۳۸۳
۶۹۰-۶۴۲-۶۰۶-۶۰۱		میر حسن ۴۲۰
۴۴۱	میرزا ابوالقاسم فندرسکی	میر حسین بن معین الدین میبدی
۴۵	میرزا ابوالقاسم فیوضات	۵۰۰-۲۶۳-۲۲۳
۴۸۶	میرزا ابوالقاسم قمی	میر حسین دوست سنبهلی مراد آبادی ۱۷۴
۲۰۹-۳۱۰	میرزا ابوالقاسم گیلانی قمی	میر حسین علی کرمانی ۶۷۸-۱۶۹
۶۲۱	میرزا ابوجعفر کافی قاینی	میر حمید بن علی حسینی رازی ۵۸۰
	میرزا ابوطالب بن میرزا بیگ موسوی	میر خرد کرمانی ۳۹۱

- میرزا یسخر خوردار بن محمود ترکمان ۱۰۸
 ۵۸۷-۳۵ فراهی
 ۵۴۹ میرزا تقی حکیم باشی
 ۳۲۳ میرزا تقی خان صاحب دیوان
 ۶۶۸ میرزا تقی سپهر
 ۱۳۳ میرزا تقی صاحب علی آبادی
 میرزا توکل بیگ بن تولک بیگ حسینی
 ۱۲۹
 ۶۸۵ میرزا جانی بازارگان کاشانی
 ۲۵۶ میرزا جعفر خان مشیرالدوله
 ۴۵۶ میرزا جلال طباطبائی اصفهانی
 ۶۹۸ میرزا حاج محمد نایینی
 میرزا حبیب اصفهانی ۹۶-۱۸۶-
 ۳۴۱-۲۹۴-۲۷۶
 ۷۰ میرزا حبیب الله رشتی
 ۵۹۹ میرزا حبیب الله لشکر نویس
 میرزا حسن بن عبدالرزاق لاهیجی
 ۴۲۶-۳۶۹-۵۹
 ۴۹۶ میرزا حسن خان مستوفی
 ۶۶۹ میرزا حسن طالقانی
 ۱۷۸ میرزا حسنعلی طایر نایینی
 ۴۸۳ میرزا حسن فسائی شیرازی
 ۳۷۳ میرزا حسین بن عبدالله
 ۶۷-۶۵-۸۴-۱۹۰-۲۲۸-۲۴۹-۳۱۲
 (پنج بار)-۵۶۵
 ۶۷۳ میرزا حسین نوری
- ۶۱۰ میرزا ابوطالب خان تبریزی
 ۲۱۱- میرزا ابوطالب فندرسکی
 ۶۸۷-۳۶۰
 ۵۹۰ میرزا ابوطالب مازندرانی
 ۲۷۲ میرزا ابوطالب مستوفی نراهانی
 ۲۸۵ میرزا احمد اخباری
 ۲۵۳ میرزا احمد ایشیک آقاسی
 ۳۸ میرزا احمد دیوان بیگی شیرازی
 ۳۰۰ میرزا احمد نقیب الممالک
 ۱۲۱-۱۱۵- میرزا احمد وقار شیرازی
 ۶۵۸-۶۰۶-۵۸۶-
 ۲۵۴ میرزا اختیار شهابی
 میرزا ارجمند آزاد کشمیری
 ۶۹۲-۲۹۸
 میرزا اسدالله خان غالب دهلوی
 ۵۰۸-۵۰۷
 ۳۴۲ میرزا اسدالله نادر طبری گیلانی
 ۱۲۱ میرزا اسماعیل خان بن محمدعلی حیرت
 ۴۸۹ میرزا اسماعیل خان تویسرکانی
 ۴۲۴ میرزا اعتصام الدین سیاح
 ۷۸ میرزا افسر قزوینی
 ۲۵۱ میرزا امیر بیگ اهر بنارسی
 ۳۴۵ میرزا ایند بخش رسا اکبر آبادی
 ۱۴۳- میرزا بابا ذهبی شیرازی
 ۶۰۴-۶۰۳-۳۹۴-۳۱۹-

میرزا عباس شریف دارابی	۱۵۵	میرزا حیدر دو غلات گورکانی	۱۲۶
میرزا عبدالباقی باقی اصفهانی	۵۹۵	میرزا خان طیش	۴۲۴
میرزا عبدالباقی شریف رضوی	۵۷۶	میرزا خلیل افسر قزوینی	۱۷۳
میرزا عبدالحسین ناظر کازرونی شیرازی	۳۸۸	میرزا داود اصفهانی	۳۸۳
میرزا عبدالحسین ضرابی کاشانی	۶۰۳	میرزا دین محمد خراسانی	۵۷۰
میرزا عبدالرزاق گوهر کرمانی	۴۲۲	میرزا رحیم بیگ میرتنی	۳۵۹
میرزا عبدالغفار نجم الملك منجم باشی	۵۲۴-۳۱۴-۲۰۶	میرزا رضی منشی الممالک	۳۵۶-۴۶۸
میرزا عبدالله افندی بن عیسی تبریزی	۲۱۷	میرزا رفیع واعظ قزوینی	۲۶۶-۲۹۵
میرزا عبدالله رونق سندجی	۲۵۴	میرزا زین العابدین شیروانی	۲۵۱
میرزا عبدالله شهاب ترشیزی	۱۷۶	میرزا سنگلاخ خراسانی	۳۸
میرزا عبدالواسع صفای زواره‌ای	۱۵۲	میرزا سید احمد بن محمد حسین حسینی	۱۶۳
میرزا عبدالوهاب منجم باشی	۴۹	میرزا سید حسین مدرسی یزدی	۱۷۸-۶۶۴
میرزا عبدالوهاب نشاط	۵۵۰	میرزا سید علی نیاز شیرازی	۵۰۴
میرزا علی اکبر خان آشپز باشی	۳۷۸	میرزا سید محمد معصوم	۳۲۹
میرزا علی اکبر وقایع نگار کردستانی	۲۵۵	میرزا سید محمد علی وفای زواره‌ای	۵۷۰
میرزا علی بن رستم تبریزی	۲۵	میرزا صادق پروانه	۶۷۴
میرزا علی خان	۳۷۷	میرزا صادق تفرشی	۳۸۹-۴۰۱
میرزا علی خان صفاء السلطنه مشتاق	۱۵۴	میرزا صادق صادقی اصفهانی	۳۹۹
میرزا علیرضا اردکانی	۶۲۵	میرزا صادق مروزی	۱۲۴
میرزا علی سر رشته دار	۳۳۵-۳۷۵	میرزا صادق نامی	۶۹۷
میرزا علیمحمد خان	۵۹	میرزا صالح شیرازی	۳۷۸
میرزا علینقی جنتعلی شاه	۲۵	میرزا طاهر اصفهانی	۱۰۵
		میرزا طاهر دیباچه نگار اصفهانی	۵۴۹
		میرزا عباس افندی	۶۳۷

میرزا غلامحسین افضل‌الملک ادیب شیرازی	۵۲۳-۵۲۵
میرزا فتحعلی آخوندزاده	۲۶۰-۳۹۰-۵۸
میرزا فتحعلی لاهیجانی، شمس‌العلماء	۴۲۵
میرزا فرج‌الله خان شیرازی	۱۷۴
میرزا فضل‌الله بن عبدالملک حسینی	۳۹۰
میرزا فضل‌الله حسینی شیرازی	۱۷۴
میرزا فضل‌الله وزیر نظام نوری	۱۲۶
	۱۷۴
میرزا فضل‌بن زین‌العابدین بن روح‌الله حسینی اصفهانی	۶۳
میرزا قاسم بن میرسید گنابادی	۴۰۳
میرزا قاسم زاهد تبریزی	۳۸۰
میرزا قاسم قاسمی گنابادی	۴۷۳
میرزا قاسمی کرمانی	۲۶۵
میرزا قاضی بن حکیم کاشف‌الدین	۲۴۱
میرزا قتیل لاهوری دهلوی	۲۴۲
میرزا قوام‌الدین جعفر آصف‌خان	۶۹۰
میرزا کاظم مهجورهمدانی	۵۴۸
میرزا کریم خان قلج‌ار	۵۳۶
میرزا محسن تأثیر تبریزی	۵۴۴-۶۵۵
میرزا محمد	۲۲۹-۶۳۴
میرزا محمد ابراهیم بدایع نگار	
	۴۶۱-۴۷۰-۵۰۴
میرزا محمد ابراهیم بن صدرالدین محمد شیرازی	۴۶۵
میرزا محمد اخباری نیشابوری	۲۶-
	۵۹-۱۵۹-۱۶۴-۳۰۴-۷۰۴
میرزا محمد افشار	۸۹
میرزا محمد باذل	۲۶۲
میرزا محمد باقر رشحه اصفهانی	۱۷۷
میرزا محمد باقر ملاباشی	۸۸
میرزا محمد بخش آشوب شاهجهان آبادی	۴۸۷
میرزا محمد بروجردی	۵۵۹
میرزا محمد حسن بن شیروانی	۴۳۷
میرزا محمد بن سلیمان تنکابنی	۶۲
میرزا محمد بن عنایت احمدخان	۶۷۵
میرزا محمد بن معتمدخان بدخشی	۱۳۷
میرزا محمد تقی	۵۷۱۱
میرزا محمد تنکابنی	۲۵۹-۲۶۱-۴۴۵
میرزا محمد حسن	۵۹۷
میرزا محمد حسین شیروانی	۱۹
میرزا محمد حسن قتیل بن درگاهی	
کایت‌ای	۴۰۴-۶۲۰
میرزا محمد حسین رئیس‌الکتاب	۳۷۶
میرزا محمد حسین شمس‌المعالی مشهدی	۱۶۵
میرزا محمد حسین شهرستانی	۲۰۷
میرزا محمدخان قمی	۲۰۵

۴۶۱	میرزا محمد کلاتر	۳۲۶	میرزا محمدخان مجدالملک
	میرزا محمد محسن بن محمد کریم	۵۳۴	میرزا محمد رضا بارفروشی
۳۵۰	مستوفی		میرزا محمد رضا بن میرزا علی نقی بن
	میرزا محمد مشهدی قمی ۳۶۲-۶۲۱	۳۹۴	محمد رضا همدانی
۱۷۷	میرزا محمد منشی ساوجی	۳۸۴	میرزا محمد رضا قمی
۳۵۶	میرزا محمد منشی کوزه‌کنانی		میرزا محمد روح‌الامین میرجمله ۱۱۴
۳۱	میرزا محمد نایینی		میرزا محمد شریف بن شمس‌الدین محمد
	میرزا محمد نصیر طیب اصفهانی	۳۶۶	اصفهانی
۱۱۶-۱۰۹		۳۶۵	میرزا محمد شیرازی
	میرزا محمد هادی بن ابوالحسن شریف	۴۳۳	میرزا محمد صادق اصفهانی
۵۵۶-۱۴۷	نایینی		میرزا محمد صادق مروزی و قسایع
	میرزا محمد هاشم بن سید محمد میرزای	نگار ۳۵۷-۴۳۱-۵۱۶	
۳۵۳	مرعشی		میرزا محمد صادق نامی اصفهانی
۵۳۱	میرزا محمد یوسف لایچی	۶۶۹-۲۷۱-۱۳۶	
۱۱۹	میرزا مسعود		میرزا محمد طاهر نصرآبادی اصفهانی
۱۷۷	میرزا مسکین اصفهانی	۱۷۹	
۹۳	میرزا مصطفی اصفهانی		میرزا محمد طاهر وحید قزوینی
	میرزا مصطفی‌خان بن محمد سعید	۶۶۸-۲۵۹	
۶۹	کشی	۱۵۹	میرزا محمد علی بن محمد نصیر
	میرزا معصوم علی شاه شیرازی ۲۵۰	۶۶۸	میرزا محمد علی سپهر
	میرزا ملک‌خان ۵۸ (دوبار) - ۵۹ -		میرزا محمد علی سنگلاخ خبوشانی ۱۶۹
	۲۱۲-۲۴۸-۲۷۲-۳۲۱-۳۳۰		میرزا محمد علی صائب تبریزی ۵۸۹
	۲۹۲-۵۲۳-۵۲۲-۵۳۲-۵۹۶		میرزا محمد علی فراغانی حسینی ۳۷۷
	۶۳۰-۶۷۵-۶۹۲		میرزا محمد علی کاتب صفوی ۱۷۷
			میرزا محمد علی مذهب اصفهانی ۷۱۵
۶۴۷	میرزا ملک محمد قمی		میرزا محمد علی منشی‌باشی همدانی
	میرزا موسی بن علیرضا ساوجی ۲۵۸-	۳۳۴	
		۴۶۰	میرزا محمد کاظم مروی

- ۳۹۱-۲۹۲
میرزا مهدی خان امیرآبادی ۲۳۷
- ۲۹۱-۳۸۷-۵۷۳-۶۵۲-
میرزا مهدی خان صنوی ۵۸۵
میرزا مهدی خان بدایع نگار ۵۳۰-۶۲۱
میرزا مهدی یزدی ۱۷۶
میرزا نجفعلی دانش تبریزی ۶۱۱
میرزا نصیر بن حاجی معصود مراغه‌ای ۵۸۵
میرزا نعمت سدهی ۲۹
میرزا نورالله اصفهانی ۵۱۳
میرزا نورالله عمان سامانی ۵۹۴
میرزا هدایت الله وزیر دفتر آصفهانی ۵۳۹
میرزا یحیی سمیع ازل ۱۸-۳۷-۶۷
میرزا یوسف خان مستشارالدوله ۵۵۰
میر سعادت سعادت ۱۳۵
میر سید ابوالفتح حسینی شریفی ۲۰۱
میر سید احمد علوی عاملی ۵۶۴
میر سید حسین حسینی شیرازی ۳۵۳
میر سید شریف بن حسین ۱۳۹
میر سید شریف جرجانی ۷۰-۱۸۰-
۳۱۲-۲۲۱-۴۳۹-۶۹۸
میر سید شریف راقم سمرقندی ۱۲۶
میر سید علی نیاز شیرازی ۳۷۸
میر سید علی همدانی ۵۷-۶۲-۸۲-
۱۰۵-۲۰۶-۲۴۴ (دوبار)-۲۴۵-۲۵۹
- (دوبار)-۲۸۵-۲۹۰-۳۰۰-۳۰۴
- ۳۰۵-۳۱۳-۳۱۹-۳۲۲-۳۲۷-
۳۶۳-۳۹۱-۴۳۶-۴۷۰-۴۷۲-
۴۸۶-۴۹۹-۵۱۷-۵۹۹-۶۰۴-
۶۱۰-۶۲۵-۶۵۸-۶۷۱-۶۷۷-
۶۹۱-۶۹۵-۶۹۸
میر شمس الدین فقیردهلوی ۴۲۵
میر عالم ۲۵۴
میر عبدالمجید بلگرامی حسینی ۴۵۲
میر عبدالعزیز خوافی ۱۰۳-۵۶۹
میر عبدالعزیز بن علی بن حسن حسینی ۳۹۲
میر عبدالفتاح اشراق مراغه‌ای ۳۴۲
میر عبدالوهاب دولت آبادی ۲۹۷
میر غلامت الله بیخبر بلگرامی ۳۸۰
میر عقیل کوثری ۴۹۲
میر علاءالدوله حسینی سیفی قزوینی ۶۸۳
میر علاءالملک بن میر نورالله شوشتری ۳۲۲
میرعلیشیر قانع تنوی ۱۵۴-۶۳۶-۶۷۸
میر عماد حسینی قزوینی سیفی ۲۳
میر غلامعلی آزاد بلگرامی ۲۶۹-۳۶۹-۷۱۵
میر فتح گرمودی ۲۷۸
میر فندرسکی، ابوالقاسم ۲۵۸-۵۳۹
میر قاری کوکبی گیلانی ۵۱-۷۹-

- ۱۴۰ میر نظامعلی خان آصفجه
 ۴۸۷ میر هاشم بیگ فزونی استرآبادی
 ۶۱۹ میر هاشمی کرمانی بهگری
 ۵۶۰ میر یار بیگ خان بدخشی
 ۵۱۴-۱۱۲ میر یحیی کاشی
 ۱۸۴ میسری
 میهنی، معزالدین محمد بن عبدالخالق
 «ن»
 ۵۵۷-۱۲۴ نادر میرزا
 ۵۹۲ ناصرالدین احمد بن حیدر شیرازی
 ۴۵ ناصرالدین احمد بن محمد
 ۲۲۶ ناصرالدین بن امیر معصوم
 ۳۷۸ ناصرالدین شاه
 ۶۸۲ ناصرالدین قاضی بیضاوی
 ۶۷۷-۲۸۶ ناصرالدین منشی
 ۷۰۸ ناصر بخارایی
 ۲۲۰-۹۹ ناصر خسرو قبادیانی
 ۲۹۹-۳۳۶-۳۴۸-۳۷۰-۳۷۱
 ۵۴۱-۶۹۹
 ۵۲۲-۴۸۶ ناصر سیواسی
 ۶۸۴ ناصرعلی سرهندی
 ۵۰۰ ناصری چهل حصاری، فتح الله
 ۵۴ ناصری کرمانی
 ناطق اصفهانی، محمد صادق
 ناظر کازرونی شیرازی، میرزا عبدالحسین
 ۴۷۳-۵۶۳
 ۴۷۵ میر قوام الدین محمد طهرانی
 ۵۸۲-۲۸۷ میر کرمانی
 ۲۹۳ میرم چلبی
 ۴۳۱ میر محسن رازی
 ۴۰۲ میر محمد احسن ایجاد
 ۴۶۹ میر محمد اسماعیل خاتون آبادی
 ۱۷۸ میر محمد اسماعیل ناظم بدخشی
 میر محمد اکبر بن میر حاجی مقیم شاه
 ۵۱۰ ارزانی
 ۲۳ میر محمد امین شهرستانی
 ۴۴ میر محمد باقر داماد
 ۱۲۹ میر محمد حسین حسینی تفرشی
 ۴۲۱ میر محمد رضا
 میر محمد صالح خاتون آبادی
 ۳۳۲-۲۵۱
 ۶۶۳ میر محمد مؤمن عرشی
 ۲۰۵ میر محمد نبی خان بدخشی
 ۲۷۷ میر مظفر بن محمد کاشانی
 میر معصوم نامی صفوی
 ۶۳۵-۲۵۷-۱۱۲
 ۲۷۲ میر مفتی محمد عباس موسوی جزایری
 ۲۰۰ میر میران
 ۸۴ میر نصیرالدین حسین بن عبدالوهاب
 بهبهانی
 ۶۹ میر نظام الدین احمد دشتکی

۳۸۸	ناظم الشریعه
۶۳	ناظم بدخشی، میر محمد اسماعیل ۱۷۸-
۵۰۲	ناظم تبریزی، محمد صادق ۱۷۸-۵۰۲
۷۱۸	ناظم هروی
ناکوک رازی، عمید عطاء بن یعقوب	
۳۸۹	ناگوری، شهاب الدین بن عبدالکریم
۴۲۳ (دوبار)	قوام
۴۶۸	ناگوری چشتی، حمیدالدین
۱۵۹	ناموس خواری، محمد بن علی
۲۵۲	نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق ۱۳۶-
۶۹۷-۶۶۹-۵۶۸-۲۸۸-۲۷۱	
	نامی صفوی، میر محمد معصوم
۶۳۵-۲۵۷-۱۱۲	
۱۳۳	نایب الایاله، رضاقلی میرزا
۴۹۵	نایب الصدرین محمد رضا
۵۴۳	نایطی، باقر حسین خان
۴۹۵	نایطی پتور، محی الدین
۳۱	نایینی، میرزا محمد
۳۷۰	نایینی شریف، محمد هادی
۵۴۷	نجات قمی اصفهانی
۶۶۷	نجاتی گیلانی
۵۲۱	نجاتی نیشابوری
۲۶۲	نجف
۲۸۴	نجفعلی خان جهجری
۳۲۴	نجفی، محمد حسین
نجنی حجازی قمی، محمد امین ۵۲-۶۵۹	
نجم ۲۸۰-۵۸۲	
نجم، محمد رضا ۳۸	
نجم آبادی، هادی بن مهدی بن باقر ۱۴۶	
نجم الدوله منجم باشی، عبدالغفار ۶۰	
نجم الدوله میرزا اسدالله خان غالب	
دهلوی ۵۰۸	
نجم الدین اسکندر حسینی آملی ۵۵۰	
نجم الدین رازی، ۱۰۰-۳۱۱ (دوبار)	
۴۶۸-۶۰۶-۶۰۷	
نجم الدین کبری ۲۱-۳۲۲-۳۶۱	
۴۰۹-۵۰۰	
نجم الدین محمد بن شیخ محمد گیلانی	
۳۴۲	
نجم الدین محمد حسن بن محمد حسن	
۱۶۰	
نجم الدین محمود بن صابن الدین الیاس	
شیرازی ۴۸۱-۱۵۰	
نجم الملك، میرزا عبدالغفار ۵۲۴	
نجم ثانی، محمد باقر ۳۶۶-۶۵۹	
نجیب الدین رضا ذهبی تبریزی اصفهانی	
۵۷-۲۷۵-۳۶۲-۶۳۷-۶۸۹	
نخجوانی، تاج الدین بن اکرم الدین ۳۷	
نخجوانی، شمس الدین محمد بن هندوشاه	
۴۷-۲۹۳-۴۳۴ (دوبار)	
نخجوانی، نعمت الله بن محمود ۴۱۵	
نخجوانی، هندوشاه ۱۴۴	

۶۹۹ (دوبار)	نخشبی، ضیاءالدین ۲۴۵-۲۸۴-۳۸۳
۱۱۵ نسفی، مؤیدالدین	- ۴۵۶-۴۶۷-۵۳۳-۵۵۶
نسفی، نجمالدین ابوحفص عمر بن محمد	نخشبی، معتدخان ۶۲-۲۳۷
۶۲ بن احمد	نخشبی رومی، بدرالدین ۱۹۳
نسوی، ابوالحسن علی بن احمد ۸۵	ندایی کاشغری، عبدالله ۵۰
نشاط ۳۵۶	ندایی نیشابوری، حسین ۳۹۵
نشاط، میرزا عبدالوهاب ۵۵۰	ندرث ۱۷۸
نصرآبادی اصفهانی، میرزا محمد طاهر	ندرعلی ۴۹۴
۱۷۹	ندیم مشهدی ۱۹۵-۲۹۰
نصرآبادی کاشانی، فضلعلی ۵۷۸	نراقی ۴۴۷
نصرالدوله فیروز میرزا ۳۳۴	نراقی، محمد بن احمد بن مهدی ۴۹۵
نصرالله بن حاج محمد حسین دماوندی	نراقی، محمدجعفر ۴۶-۱۷۱
۱۵۶-۶۷۴	نراقی، مهدی بن ابی ذر ۸۰-۲۱۱
نصرالله میرزا قاجار ۲۴۴	- ۵۸۷-۶۷۴
نصیرالدین سیواسی ۲۹۷-۶۶۱	نراقی کاشانی، احمد بن ملا محمد مهدی
نصیرالدین طوسی ۲۳-۳۲-۳۷-۴۰	بن ابی ذر ۳۹۴
(دوبار) ۴۲-۴۳-۴۵-۴۸-۶۴-	نراین کاؤل ۱۳۵
۸۲-۱۰۹-۱۵۷-۱۶۷-۱۸۲-	نزاری قهستانی، سعدالدین ۴۴-۴۸-
۱۸۸-۲۰۰-۲۰۶-۲۰۸-۲۱۷-	۲۹۵-۳۳۵-۳۷۲-۳۷۸-۶۴۳
۲۱۹-۲۲۴ (دوبار) ۲۵۶-۲۶۱-	نسایی، تاجالدین ۵۲۰
۳۱۷-۳۲۶-۳۲۹-۳۵۳-۳۵۵-	نسفی، ابوحفص نجمالدین ۲۰۲
۳۹۳-۳۹۱-۳۹۵-۴۰۸-۴۱۳-	نسفی، سدیدالدین ابی الفضائل محمد بن
۴۲۲-۴۳۷-۴۹۸-۴۹۹-۵۲۸-	عمر بن ابی بکر ۴۳۶
۵۹۶-۶۱۷-۶۲۷-۶۳۹	نسفی، عزیزالدین ۲۱-۳۴-۵۰ (دوبار)
نصرالدین محمد شریف بن محمد مقیم	۵۱-۵۲-۶۰-۷۳-۱۰۷-۳۱۷-
۲۸۸ قمی	۳۸۵-۳۸۵-۵۲۶-۵۲۷-۵۶۵-
۵۶۰-۳۲ نصیر همدانی	۵۷۲-۵۹۵-۶۰۴-۶۲۰-۶۲۶-
	۶۳۹-۶۴۲-۶۷۱-۶۷۵-۶۹۸-

نظام الدین محمود حسینی شیرازی ۶۷۷	نصیری، محمد ابراهیم بن زین العابدین
نظام الدین مرتضی بن محمد حسن شیخ	۲۹۴
الاسلام رشتی ۲۶۳	نصیری طوسی، محمد رضا بن عبدالحسین
نظام الدین یحیی بن صاعد بن احمد ۲۵۱	۱۹۹
نظام العلماء تبریزی، سید محمد رفیع	نطنزی، بدیع الزمان ابو عبدالله حسین بن
۵۶۶-۲۵۹	ابراهیم ۲۹۳
نظام الملك طوسی	نطنزی، محمود بن هدایت ۶۸۵
۱۱۵-۱۹۲-۲۹۳-۳۹۱	نطنزی، معین الدین ۴۴۹
نظام شامی ۳۴۵-۴۵۵	نظام استرآبادی ۱۰۱-۳۷۱
نظام علی شاه کرمانی ۲۳۰	نظام الدین احمد بن عبدالله الشهید ۵۰۴
نظامی، عبدالواسع ۶۵۲	نظام الدین احمد بن محمد بن احمد ۲۲۲
نظامی عروضی ۲۴۳	نظام الدین احمد بن محمد مقیم هروی
نظامی گنجوی ۵۳-۶۴-۱۱۳-۲۶۹	۴۴۸
۴۲۰-۵۵۰-۵۶۶-۵۹۳-۷۱۰	نظام الدین احمد گیلانی ۴۱-۴۳-۵۰
نظامی نیشابوری، حسن بن محمد ۱۱۸	۵۷-۸۷-۲۴۲-۲۶۴-۲۸۸-۳۱۶
نظر بن حسن گیلانی دیلمی ۶۱۰	۳۱۹-۴۰۵-۴۴۸-۴۷۰-۵۱۳-
نظر علی بن سلطان حافظ طالقانی ۵۳۱	۵۸۴-۶۱۶
نظمی زاده ۵۶۲	۲۷۹-(۳ بار)
نعمانی، امام الدین بن شیخ ابوالمکارم	نظام الدین اعرج ۵۲۷
۲۹۹	نظام الدین اولیاء ۶۴-۳۰۸-۵۰۲
نعمت الله بن احمد بن قاضی مبارک رومی	نظام الدین خادم ۷۳
۵۶۲	نظام الدین عبدالشکور تهنائیسری ۳۲۵
نعمت الله بن محمود نخجوانی ۴۱۵	نظام الدین عبدالعلی بن محمد بن حسین
نعمت الله بن مغیث الدین محمد بن فخر	بیرجندی ۱۰۹-۱۵۹
الدین مبارکشاه ۸۸	نظام الدین عشرت سیالکوتی قرشی ۴۲۹
نعمت الله شوشتی جزایری ۴۹۷	نظام الدین علی موسوی ۲۲۲
نعمت الله محترم بخاری ۱۷۷	نظام الدین غریب یمنی ۵۵۷

نور بخش، سید محمد	۸۱-۲۰۲-	نیمدهی، عبدالکریم بن محمد	۴۴۹
۳۱۹-۳۸۲-۵۲۷-۶۷۱		نیه نراین	۵۴۵
نور بخشی، محمد بن ناصر الحق	۲۹۴	«۹»	
نورعلیشاه طوسی	۲۵-۲۰۰-۲۱۸	واجد علی خان	۵۴۶
۲۲۹-۳۲۳-۳۹۴-۴۰۹-۵۲۲		واحد قمی، محمد علی	۵۴۶
نورعلیشاه همدانی	۵۳۴	وارث، محمد	۱۱۱
نوروز علی بسطامی	۷۰-۱۶۰-۳۶۹	وارد تهرانی، محمد شفیع	۱۲۴-۱۳۶
- ۵۶۶-۷۰۰		- ۱۳۹-۶۰۲-۶۰۳	
نوروز علی بن محمد باقر	۴۹۰	وارسته	۱۷۹
نوری، علی	۲۴۹-۳۱۳-۳۳۱-۴۱۷	واسطی بلگرامی، امیر حیدر	۳۸۸
نوری، محمد تقی	۵۶	واسعی، محمد بن محمد	۴۹۱
نوری، محمد رفیع بن حاجی علیرضا	۶۹۰	واصف سلماسی	۲۳۵
نوری، میرزا حسین	۶۷۳	واصف مدرسی، محمد مهدی	۶۲۴
نوری جهان	۶۷۳	واصفی هروی، زین الدین محمود بن	
نوری طبری، میرزا حسین بن محمد تقی	۹۴-۵۶۶	عبد الجلیل	۹۴
نوعی خبوشانی	۳۸۹	واضح، مبارک الله	۱۱۹
نهانی جامی	۱۵۶	واعظ اصفهانی، نورالدین محمد بن	
نهر وانی، صدیق	۳۲۰	ابوالقاسم حبیب الله	۵۷۹
نیاز	۶۴۹	واعظ بیرجندی، عبداللطیف بن شمس-	
نیاز شیرازی، میرسید علی	۳۷۸-۵۰۴	الدین علی	۵۱۲
نیازی حجازی	۲۳۶-۴۲۸	واعظ تبریزی، محمد باقر	۶۲۲-۷۰۹
نیر بروجردی	۴۴۶	واعظ خلخالی	۴۴
نیکپسی بن مسعود بن محمد بن مسعود		واعظ رازی، محمد قاسم	۴۵۰
۱۴۰		واعظ سبز واری، اسماعیل بن علی	
نیمدهی، شرف الدین محمد بن علی	۷۷	۲۲۱-۶۵۷	
		واعظ سپاهانی، محمد صادق بن محمد	

۴۶۵	وحیدی بیهقی	۴۷۶	باقر حسینی
۶۳۰-۲۲۹	وحیدی تبریزی		واعظ قزوینی، میزاحمد رفیع
۴۲۹	وحیدی قمی	۳۱۱-۲۹۵-۲۶۶-۳۰	
۱۶۲	ورارودی		واعظ کاشفی، کمال الدین حسین ۲۶-
۶۰۵	وراوینی، سعدالدین	۴۲-۵۲-۷۶-۹۲-۲۲۰-۲۳۳-	
۲۲۵	ورداری رومی، بوسف بن محمد	۳۱۴-۳۳۸-۳۸۷-۴۳۶-۴۷۴-	
۵۶۴	ورکانی، عبدالملك	۴۸۶-۵۵۴-۵۵۵-۵۶۴-۵۶۵-	
۴۶۴	ورنوسفادران، محمد اشرف	۵۹۲-۵۹۳-۶۲۲-۶۴۵-۶۴۶-	
	وزیر دفتر آشتیانی، میرزا هدایت الله	۶۵۷-۶۵۸-۶۶۴-۶۸۵	
۵۲۹-۳۱۶-۲۸۹			واعظ کجوری تهرانی، باقر بن اسماعیل
۳۴۲	وزیرعلی عبرتی عظیم آبادی	۴۲۴	
۶۲۵	وزیر نظام نوری، میرزا فضل الله		واعظ گیلانی، عبدالوحید بن نعمت الله بن
۱۷۴	وزیری، احمدعلی خان بن علیمحمد	۳۶۴	یحیی
۱۴۰	خان	۳۴۳	واله داغستانی، علیقلی خان
۲۲۷	وزیری کرمانی، احمد علی	۲۷۷	واله قزوینی، محمد یوسف
۲۴۰	وصاف، محمد رضا بن جعفر	۳۷۳	والی خان
۱۸۱-۱۴۱	وصاف الحضرة	۶۶۴	وامق زاده
۴۹۲-۴۳۴-۹۸	وصال شیرازی		وجیه الدین گوپاموی سهروردی ۶۸۳
۲۷۱	وصلی تهرانی، محمد طاهر	۴۳۰	وحدت هندی
۷۳-۶۶-۳۰	وطواط، رشیدالدین	۶۶۹-۴۹۲-۲۷۷	وحشی بافتی
۶۷۲-۶۵۱-۴۹۷-۲۵۱-۱۵۲-		۳۴۱	وحیدالدین ابوالحسن محمد
۴۸۰	وفا		وحید بهبهانی، آقا محمود بن محمدعلی
	وفای زواره ای، میرزا سید محمدعلی	۴۹۸	بن محمد باقر
۵۷۰			وحید قزوینی، محمد طاهر ۲۷۷-۳۴۲
۵۶۶	وفای قمی	۵۴۴-۴۸۵-۴۶۰-۴۵۹-۴۲۸-	
۲۱۸	وفایی هندوی	۶۶۸-	
۱۲۱	وقار شیرازی، میرزا احمد ۱۱۵-		
۶۵۸-۶۰۶-۵۸۶-۳۳۲-۲۷۲-			

- ۵۴۲ وقاری یزدی طبسی
 وقایع نگار ۱۲۴-۴۳۱-۵۱۶
 وقایع نگار، عبدالعلی ۱۰۳
 وقایع نگار، میرزا محمد صادق ۳۵۷
 وقایع نگار شیرازی ۱۳۳
 وقایع نگار کردستانی، میرزا علی البر ۲۵۵
 وقوعی، سید محمد شریف ۵۷۶
 وکیل احمد اسکندرپوری ۷۴
 ولی الله بن عبدالرحمان دهلوی ۳۷۰
 ولی سرهندی ۴۹۳
- « ه »
- هاتفی عبدالله ۱۱۴-۲۰۶-۴۰۱-
 ۴۳۱-۵۶۷-۷۱۱
 هادی بن محمد رضا بن محمد هاشم یزدی ۲۷۴
 هادی بن محمد صالح شیرازی ۲۴۰
 هادی سبزواری
 ۵۱-۳۲۷-۴۱۷-۷۰۵-۷۰۷
 هادی مترجم ۴۱۲
 هاشم بن حسن ۱۶۵
 هاشمی دهلوی، عبدالرحمان شاهنواز خان ۵۹۷
 هاشمی سندیلوی، احمد علی خان ۵۹۴
 هاشمی عباسی، مصطفی بن خالقداد ۲۱۲
- هاشمی عباسی دزفولی، اسدالله ۶۵۴
 هبة الله حسینی ۲۱
 هبة الله شاعمری شیرازی ۲۰۹
 هدایت، رضاقلی خان ۳۴-۵۸-
 ۷۲-۷۶-۷۹-۸۸-۲۶۷ (دو بار)
 ۳۳۸-۳۴۴-۳۷۱-۵۰۳-۵۴۵-
 ۵۵۹-۵۸۱-۶۵۶
 هدایتعلی شاه ترمذی ۳۸
 هرچراندس ۲۴۳
 هرسکه رای بن جیون داس ۵۷۸
 هرکرن بن متهراداس کنبوه مولتانی ۴۶
 هرنام سنکه ۱۲۷
 هرندی اصفهانی، عبدالله بن محمد هادی ۲۹۸
 هروی خراسانی، عباس بن محمد حسین ۲۲۳
 هروی قاینی، محمد صالح بن محمد بن ۵۱۰
 محمد صالح
 هزار جریبی، محمد کاظم بن محمد شفیع ۲۵-۳۰-۶۲-۶۵-۹۷-۱۴۸-
 ۱۷۱-۲۲۴-۵۲۱-۶۲۱-۷۰۷
 هزار جریبی مازندرانی، طوفان ۴۰۱
 هزاری، شیر محمد ۳۹
 هفت قلمی دهلوی، غلام محمد ۱۷۵
 هلاکو میرزای قاجار ۲۶۷
 هلالی جغتائی ۴۰۴-۴۳۹

۳۴۱-۲۹۴	یحیی سبک نیشابوری	۶۱۱	هما
۴۱۵	یحیی خلوتی شیروانی	۴۳۵	همام تبریزی
۷۰۵	یحیی کافرا	۱۶۳	همای مروزی، محمد صادق
۱۲۰	یزدی بیرجندی، احمد		همایون میرزا حشمت قاجار
۶۵۸	یزدی حایری، حسن بن علی	۷۱۹-۵۴۹	
۱۷۱	یزدی عقدایی، محمد جعفر بن علی	۵۲۱	همت خان محمد مراد
۴۲	یزدی محرر، محمد علی		همدانی اورنگ آبادی، منعم خان
۱۵۵	یعقوب بن حسن بن شیخ	۳۸۸	همدانی شیخی، محمد باقر
۱۹۹	یعقوب بن عثمان چرخ	۶۸۱	همدم برهانپوری، محمد تقی
۴۱۶	یعقوب بن علی	۵۶۳	
۵۶۱	یعقوب بن محمد چرخ		همیارپوری، عبدالکریم بن قاضی راجن
۳۲۵	یعقوب بن موسی مططب	۷۸	
۵۹۵	یعقوب شاه نورالله		هندو شاه استر آبادی، محمد قاسم بن
۶۰۹	یعقوب شریف کشمیری	۲۹۱	غلامعلی
۶۲۸	یعقوب صوفی کشمیری	۱۴۴	هندو شاه نخجوانی
	یغمای جندقی	۳۸۱-۲۵۵	هندی
۵۱۲-۴۴۱-۳۶۸-۲۷۳		۲۴	هوگلی، محمد صادق خان
۵۴۲	یکتای لاهوری، احمد یار خان		«ی»
۴۱۹	یوسف بن مانع قرشی		یار احمد بن حسین رشیدی تبریزی
۲۶۱	یوسف بن محمد کیلانی	۴۵۱	
۶۷	یوسف عروضی نیشابوری		یار علی بن عبدالله تبریزی شیرازی
	یوسفعلی بن محمد حسینی جرجانی	۵۶۲	
۵۰۲		۵۱۶	یارمحمد بن خداداد سمرقندی
۱۷۹	یوسفعلی خان	۴۷۹	یحیایی، محمد علیم
۲۵۴	یوسفعلی خان بن غلامعلی خان	۵۰۳	یحیی بن احمد احمدی کرمانی
۱۵۷	یوسف گدا	۳۹۲	یحیی حصاری

یوسفی شیروانی، علی ۲۸۸
 یوسفی طبیب هروی ۷۶-۹۳
 (دوبار) ۲۹۸-۲۳۵-۲۳۲-۲۲۰
 ۵۷۲-۵۰۱-۴۹۷-۴۷۲-۳۴۲

فهرست برخی از منابع و مآخذ

- ۱ - احوال و آثار نصیرالدین طوسی - تألیف : مدرس رضوی - بنیاد فرهنگ ایران .
- ۲ - ادبیات فارسی بر مبنای تألیف استوری (۲ جلد) - ترجمه یو.ا. برگل مترجمان : یحیی آرین پور ، سیروس ایزدی ، کریم کشاورز - تحریر : احمد منزوی - مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی ۱۳۶۲ .
- ۳ - ارزش میراث صوفیه - تألیف : عبدالحسین زرین کوب - امیر کبیر
- ۴ - از سعدی تا جامی - تألیف : ادوارد براون - ترجمه و حواشی : علی اصغر حکمت - انتشارات ابن سینا ۱۳۵۱ .
- ۵ - از صبا تا نیما (۲ جلد) - تألیف یحیی آرین پور - شرکت سهامی کتابهای جیبی - چاپ چهارم ۱۳۵۵ .
- ۶ - برهان قاطع (جلد اول) - تألیف محمدحسین بن خلف تبریزی - به اهتمام : دکتر محمدمعین - امیر کبیر ۱۳۵۷ .
- ۷ - بزرگان شیراز - تألیف : رحمت الله مهران - انجمن آثار ملی
- ۸ - تاریخ ادبیات ایران (جلد چهارم) - تألیف : ادوارد براون - ترجمه : رشید یاسمی - انتشارات ابن سینا .
- ۹ - تاریخ ادبیات ایران (از منایی تا سعدی) - تألیف : ادوارد براون - ترجمه غلامحسین صدری افشار - انتشارات مروارید ۱۳۵۱ .

- ۱۰ - تاریخ ادبیات ایران (از فردوسی تا سعدی) - تألیف ادوارد براون - ترجمه و حواشی: فتح‌الله مجتبایی - انتشارات مروارید ۱۳۴۱.
- ۱۱ - تاریخ ادبیات ایران - تألیف: رضا زاده شفق - ۱۳۵۲.
- ۱۲ - تاریخ ادبیات در ایران (جلد ۵) - تألیف: دکتر ذبیح‌الله صفا - چاپ ابن سینا، دانشگاه تهران و شرکت مؤلفان و مترجمان.
- ۱۳ - تاریخ ادبی ایران - تألیف: ادوارد براون - ترجمه: علی پاشا صالح امیرکبیر ۱۳۵۶.
- ۱۴ - تاریخ تذکره‌های فارسی (جلد ۲) - تألیف: احمد گلچین معانی - دانشگاه تهران ۱۳۴۸ و ۱۳۵۰.
- ۱۵ - تاریخ مغول در ایران - تألیف: عباس اقبال - امیرکبیر - چاپ دوم ۱۳۴۱.
- ۱۶ - تاریخ نظم و نثر در ایران و در زبان فارسی (جلد ۲) - تألیف: سعید نفیسی - کتابفروشی فروغی ۱۳۴۴.
- ۱۷ - تذکره بیمانه - تألیف: احمد گلچین معانی - دانشگاه مشهد ۱۳۵۹.
- ۱۸ - تذکره میخانه - تألیف: ملا عبدالنبی فخرالزمانی قزوینی - به اهتمام احمد گلچین معانی - انتشارات اقبال ۱۳۴۰.
- ۱۹ - تذکره نویسی فارسی در هند و پاکستان - نگارش: سید علیرضا نقوی مؤسسه مطبوعاتی علمی ۱۳۴۳.
- ۲۰ - جستجو در احوال و آثار فریدالدین عطار نیشابوری - تألیف: سعید نفیسی - کتابفروشی اقبال ۱۳۲۰.
- ۲۱ - حماسه سرایی در ایران - تألیف: دکتر ذبیح‌الله صفا - انتشارات امیرکبیر - چاپ سوم ۱۳۵۲.
- ۲۲ - راهنمای ادبیات فارسی - تألیف: زهراخانلری (کیا) - ابن سینا ۱۳۴۱.
- ۲۳ - رسائل سید نورالله شاه نعمت‌الله ولی (جلد ۴) - به کوشش: جواد نوربخش - خانقاه نعمت‌اللهی.
- ۲۴ - روضة الصفات - اثر: عبدی بیگ شیرازی - ترتیب و متن و مقدمه: ابوالفضل هاشم اوغلی رحیموف - مسکو ۱۹۷۴.

- ۲۵ - ریحانة الادب (۸ جلد) - تألیف: میرزا محمد علی مدرس - چاپ سوم.
- ۲۶ - سبک شناسی (۳ جلد) - تألیف محمد تقی بهار - جیبی .
- ۲۷ - غزالی نامه - تألیف: جلال الدین همایی
- ۲۸ - فرهنگ ایران زمین (دوره ۲۵ جلدی) - صاحب امتیاز: ایرج افشار.
- ۲۹ - فرهنگ فارسی - تألیف: دکتر محمد معین - امیرکبیر ۱۳۵۸
- ۳۰ - فرهنگنامه های عربی به فارسی - نگارش: ع. منزوی - دانشگاه تهران ۱۳۳۷ .
- ۳۱ - فرهنگ نظام - تألیف: آقا سید علی (داعی الاسلام) - حیدرآباد دکن ۱۳۵۷ ه. ق. (جلد پنجم).
- ۳۲ - فرهنگنویسی فارسی در هند و پاکستان - تألیف: دکتر شهریار نقوی ۱۳۴۱ .
- ۳۳ - فهرست انتشارات بنیاد فرهنگ ایران - بهار ۱۳۵۵ .
- ۳۴ - فهرست کتابخانه اهدایی آقای سید محمد مشکوة به کتابخانه دانشگاه تهران (ج ۲۰۱) گرد آورنده: ع. منزوی - دانشگاه تهران .
- ۳۵ - فهرست کتابخانه دولتی تربیت تبریز- نویسنده: محمد نخجوانی ۱۳۲۹
- ۳۶ - فهرست کتابخانه ملی تبریز (۲ جلد) - نگارش: میرودود سید یونسی تبریز ۱۳۴۸ و ۱۳۵۰ .
- ۳۷ - فهرست کتابهای چاپی فارسی (۲ جلد) - گرد آورنده - خانباها مشار بنگاه ترجمه و نشر کتاب .
- ۳۸ - فهرست میکروفیلیمهای کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران (۲ جلد) - تألیف محمد تقی دانش پژوه .
- ۳۹ - فهرست نسخه های خطی دو کتابخانه مشهد (مدرسه نواب - آستان قدس) نوشته کاظم مدیر شانه چی، عبدالله نورانی، تقی بینش - انتشارات فرهنگ ایران زمین ۱۳۵۱ .
- ۴۰ - فهرست نسخه های خطی کتابخانه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه مشهد - تألیف: محمود فاضل ۱۳۵۴ .
- ۴۱ - فهرست نسخه های خطی فارسی (۶ جلد) - تألیف: احمد منزوی -

مؤسسه فرهنگی منطقه‌ای .

۴۲ - فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه گنج بخش (۴ جلد) - تألیف: احمد

منزوی - مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان .

۴۳ - گنج سخن (۳ جلد) - تألیف: ذبیح‌الله صفا - دانشگاه تهران.

۴۴ - گنجینه سخن (۵ جلد) - تألیف: ذبیح‌الله صفا - دانشگاه تهران.

۴۵ - لغتنامه دهخدا (مقدمه) .

۴۶ - مجموعه آثار فارسی احمد غزالی - به کوشش: احمد مجاهد -

دانشگاه تهران .

۴۷ - هزار سال نثر فارسی (۵ جلد) - تألیف: کریم کشاورز - انتشارات جیبی

A Bibliography of Persian Books

From: 921 To 1921

By: M. Modaberi

VEES Publication

Tehran, Iran P.O.Box 15745-397